ΚΙΡΠΑΛ ΣΙΝΓΚ

Διαλογισμός στη γαλήνη της νύκτας

ΔΙΑΛΟΓΙΣΜΟΣ ΣΤΗ ΓΑΛΗΝΗ ΤΗΣ ΝΥΧΤΑΣ

και άλλες ομιλίες του

ΚΙΡΠΑΛ ΣΙΝΓΚ

ΑΘΗΝΑ 1993

Τίτλος πρωτοτύπου:

TALKS OF KIRPAL SINGH

45 175 Naperville Rd., Naperville. IL 60563
and 2 Canal Road, Vijay Nagar, Delhi 110009, India

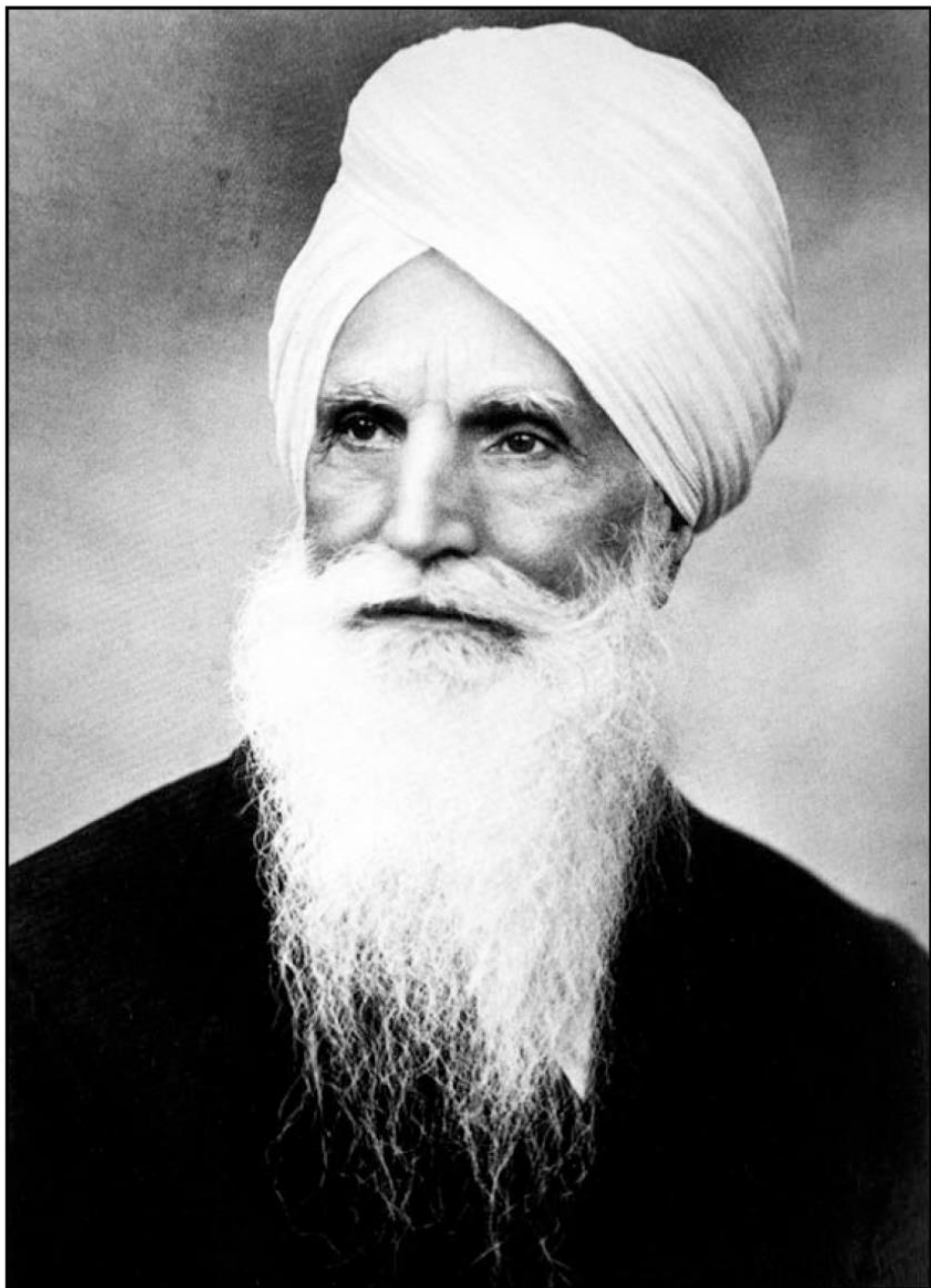
Υπεύθυνος για την Ελλάδα :
Dr. Γαβριήλ Σιμονέτος
Email : gaby.simonetos@gmail.com
Κολοκοτρώνη 28 - Φιλοθέη - Τ.Κ. 152 37
Tel.: 6932233989

Επιστήμη της Πνευματικότητας
Email Γραμματεία : sos.satsang@gmail.com
Χαλκηδόνος 3, 11527 Athens – Greece

Science of Spirituality : **https://www.sos.org/el/**

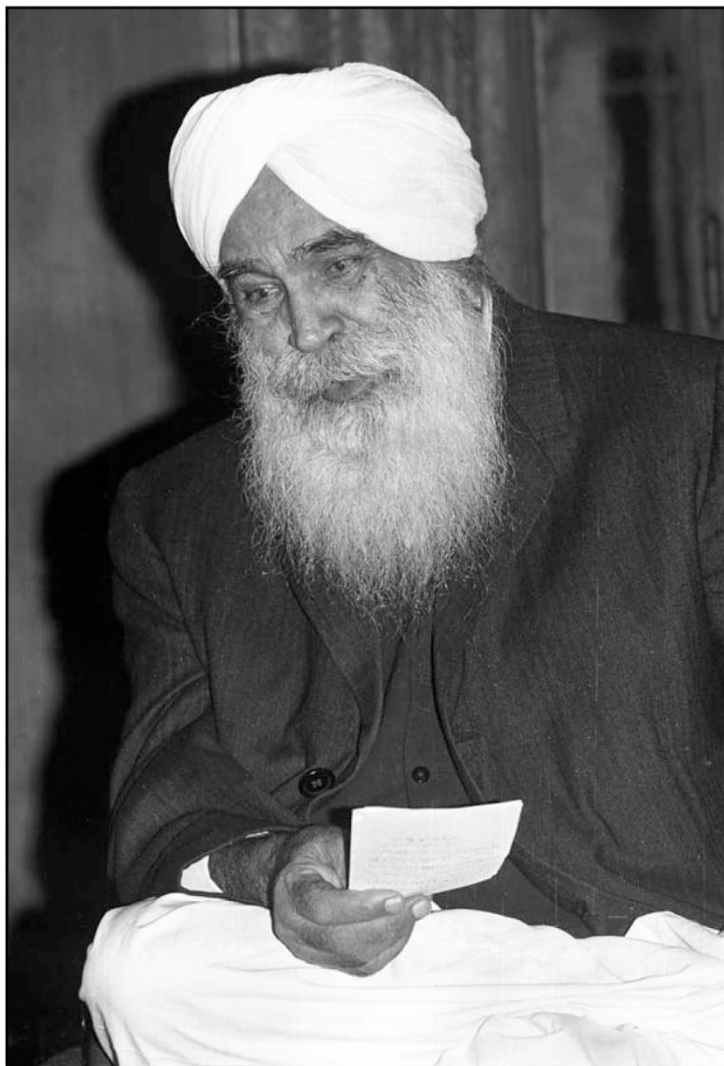

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ
https://www.sos.org/el

Sawan Singh Ji Maharaj

Αφιερωμένο
στον Παντοδύναμο Θεό
ο οποίος εργάζεται μέσω όλων
των Διδασκάλων που έχουν έλθει
και του Baba Sawan Singh Ji Maharaj
στου οποίου τα ιερά πόδια (lotus feet)
ο συγγραφέας απορρόφησε το γλυκό ελιξίριο
του Ιερού Λόγου (Νάαμ)

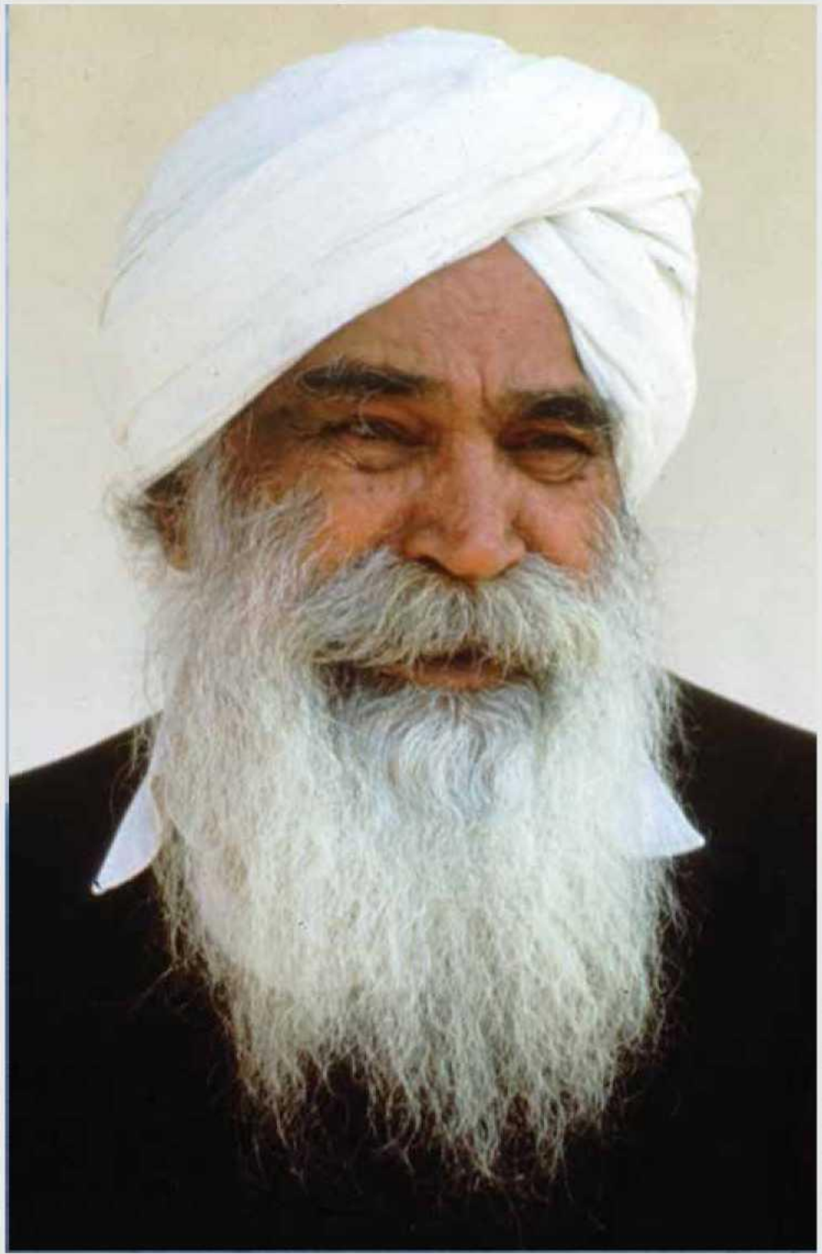
Sant Kirpal Singh Ji
(1894-1974)

Διαλογισμός στη Γαλήνη της Νύχτας

Ομιλίες του Κιρπάλ Σινγκ

Περιεχόμενα

Sant Kirpal Singh Ji.

1

Ο Κλέφτης της Πνοής της Ζωής σας

ΤΟ ΜΠΑΤΖΑΝ* ΕΙΝΑΙ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟ στον ορθό τρόπο ζωής, γιατί η αληθινή έννοια του μπατζαν είναι να μπούμε μέσα μας και να ξανασυνδεθούμε με τον Κύριο -τίποτα περισσότερο ούτε τίποτα λιγότερο. Ήταν πάντα ο σκοπός όλων των αληθινών Διδασκάλων να διδάξουν στους ανθρώπους αυτό το είδος του μπατζαν: το εσωτερικό μπατζάν μέσω του οποίου, με την επαφή με το Θεό εσωτερικά, ο νους μεθά με την παρουσία Του. Η Μουσική των Σφαιρών ή *AkhandKirtan {α\.ών\α* μελωδία) πρέπει να είναι συνεχώς ακουστή στην αφοσιωμένη ψυχή. Κι έτσι να τη μεθά γιατί η ψυχή είναι η ίδια ένα μέρος απ' αυτό τον Ήχο.

Το Ακουστό Ρεύμα Ζωής έχει τη δύναμη να εξουδετερώνει τελείως τις φοβερές μολύνσεις αυτού του κόσμου και γι' αυτό μας παροτρύνουν να παρακολουθούμε τακτικά το Satsang -το μόνο τόπο όπου μπορούμε να είμαστε στη συντροφιά με την Αλήθεια. Η ψυχή μας δεν είναι ελεύθερη από το νου και τις αισθήσεις δεν είναι αρκετά τυχερή, ώστε να έχει κατορθώσει μέχρι τώρα την ενότητα με την Αλήθεια λοιπόν, χρειάζεται απελπισμένα τη συντροφιά ενός που *είναι* ένα με την Αλήθεια. *Βαφτείτε μέσα στο άχρωμο Naam.* Όταν οι Διδάσκαλοι βάφουν τις ψυχές μέσα στον Ήχο του Naam, κανένα άλλο χρώμα δεν μπορεί να επιδράσει, αλλά για τους άτυχους που δεν έχουν βαφεί, η επίδραση του κόσμου συνεχίζει να βάζει το ένα χρώμα πάνω στο άλλο. Όλη μας η αμηχανία μπορεί να αποδοθεί στο γεγονός ότι δεν έχουμε μουσκέψει ακόμα μέσα στο χρώμα του Naam.

* Μπατζάν = η ακρόαση του Εσωτερικού Ήχου.

Από πού έρχεται αυτό το χρώμα; *Αυτό είναι το μεθυστικό χρώμα της αγάπης που ξεχειλίζει- η συντροφιά του Αγίου Διδασκάλου μάς δίνει μια πραγματική επιθυμία.* Στη συντροφιά αυτού μέσα στον οποίο η Αγάπη για το Θεό, το μεθυστικό χρώμα του Θεού, ξεχειλίζει, μπορεί κανείς να απορροφήσει την ακτινοβολία αυτής της Αγάπης. Αν μετά, μέσω του ελέους του, έχουμε επίσης και μια επαφή ή μια σύνδεση με το Θεό μέσα του, θα έχουμε αυτή τη μέθη και τις εικοσιτέσσερις ώρες της ημέρας. *Η μέθη του Naam, Ω Nanak, μεθά μέρα και νύκτα.* Κι αν μελετήσουμε το θέμα, θα δούμε ότι όλα τα δεινά του κόσμου προέρχονται από έλλειψη αυτής της επαφής.

Οταν οποιοσδήποτε παραπονιόταν στο Hazur για την ανικανότητά του να σταματήσει το νου, αυτός απαντούσε: «Το σιμράν σου δεν είναι αρκετά σταθερό». Και για το παράπονο ότι δεν ήταν ικανός να καθίσει για πολύ διάστημα σε διαλογισμό, δινόταν η ίδια απάντηση. Η πραγματική μας δυσκολία είναι ότι μας έχει πνίξει το χρώμα του κόσμου! Αν μπορούσαμε να ξεβάφουμε, τότε θα γινόμασταν καθαροί και έτοιμοι για ένα καινούριο χρώμα που να μας ζωογονήσει. Ένα λερωμένο ρούχο πρέπει πρώτα να πλυθεί και να καθαρίσει πριν προσπαθήσουμε να το βάψουμε. Η καρδιά μας και η διάνοιά μας είναι λεκιασμένες με αυτό το χρώμα που έρχεται από το επίπεδο του νου και των αισθήσεων. Είμαστε λεκιασμένοι με τις πράξεις της ζωής και σ' αυτές έχουν προστεθεί και οι λεκέδες του παρελθόντος -στη μια γέννηση μετά την άλλη. Ακόμη κι αν αφήσετε κατά μέρος τις περασμένες ζωές, σκεφτείτε μόνο αυτή τη ζωή... πόσα χρόνια έχουν ήδη περάσει; Μπορεί, μέσω του ελέους κάποιου Διδασκάλου να είσαστε τυχεροί να βρίσκεστε στη συντροφιά του και να απολαμβάνετε το όφελος λίγου χρώματος του Naam, αλλά ακόμη και τότε, λέγεται ότι εμείς πρέπει *να κάνουμε Σιμράν και να υπηρετούμε το Διδάσκαλο της Αλήθειας.* Έχουμε βαφεί με το χρώμα του κόσμου, με το να κάνουμε το Σιμράν του κόσμου κι αυτό μπορεί να ξεπλυθεί μόνο κάνοντας Σιμράν (ενθύμηση) και Ντιάν (θεώρηση) του Κυρίου.

Λοιπόν, μπορείτε να πείτε ότι το πρώτο βήμα είναι το Σιμ-

ράν -έλεγχος οτη σκέψη- και πρέπει να είναι συνεχές, χωρίς διακοπή. Αυτή είναι η διαδικασία του πλυσίματος, για να ετοιμαστεί η ψυχή να βαφεί μέσα στο χρώμα του Θεού. *Μια jap (επανάληψη), μια σκέψη. Να σκέφτεστε Έναν, να αναστενάζετε για Έναν, να υμνείτε Έναν. Με το νου και το σώμα με αγάπη επαναλαμβάνει το Όνομα του Κυρίου.* Με αληθινή εξυπηρέτηση, νοητική και σωματική, με αγάπη και αφοσίωση, πρέπει κανείς να αυξάνει την ενθύμηση του Κυρίου, ώσπου να μη μείνει παρά ο συνεχής αναστεναγμός γι' Αυτόν. Τότε υπάρχει ένδειξη της αφύπνισης. Εμείς αναστενάζουμε για εγκόσμια πράγματα, αλλά είναι σπάνιο να δούμε κάποιον που αναστενάζει στην ενθύμηση του Κυρίου.

Το Σιμράν είναι το πρώτο βήμα. Λογικά, κάποιος θα μουσκέψει με το χρώμα εκείνου στου οποίου το όνομα γίνεται το Σιμράν. *Αν έχετε κάποιον μέσα στην καρδιά σας κι εκείνος θα σας έχει στη δική του.* Αν ο μαθητής θυμάται το Διδάσκαλο, ο Διδάσκαλος θα θυμάται το μαθητή. Και αν υπάρχει ενθύμηση και από τα δύο μέρη, αυτό δημιουργεί δεκτικότητα, και ο Διδάσκαλος και ο μαθητής γίνονται ένα. *Ο Διδάσκαλος της Αλήθειας προστατεύει το μαθητή με τη ζωή Του.* Σ' αυτή την κατάσταση, ο μαθητής πλημμυρίζει με το χρώμα του Διδασκάλου. Μέσα στην καθαρή καρδιά, αρχίζει να εμφανίζεται η αληθινή γνώση. Φυσικά, αυτοί που κάνουν Σιμράν θα βαφούν σ' αυτό το χρώμα. Όταν οι Διδάσκαλοι έχουν διάθεση, αποκαλύπτουν ένα μέρος του εαυτού τους, και τότε διαχέεται μεγάλη σοφία - προς όφελος μας, καθώς μέσα μας το χρώμα του Κυρίου δεν είναι ακόμα σταθερό.

Συνειδητοποιήστε ότι η ψυχή είναι μια συνειδητή οντότηταείναι αθάνατη, πάνσοφη και τέλεια μακαριότητα. Οταν ο νους και οι αισθήσεις ξεπλυθούν από το βρώμικο χρώμα τους και η ψυχή που είναι προσοχή, συνδεθεί με την ανώτερη προσοχή, τότε χωρίς προσπάθεια θα ακτινοβολεί μακαριότητα. Λέγεται ότι αυτοί που δεν κάνουν το Μπατζάν, δεν θα απελευθερωθούν ποτέ από τα βάσανα: *Ο λήθαργος πάντοτε θα τους βασανίζει.* Αυτοί μονίμως τεμπελιάζουν. Πότε έρχεται αυτή η αναβλητικότητα και πότε φεύγει; *Είναι κανείς πάντα πρόθυμος για τηναρνητική εργασία ενώ περιμένοντας για το Naam*

πάντοτε κοιμάται και κοιμάται. Για να ικανοποιήσει τις αισθήσεις, είναι πάντοτε τελείως ξύπνιος και πρόθυμος, ακόμη και τα μεσάνυχτα. Αλλά για το Μπατζάν... «όχι τώρα, θα δούμε αύριο». Αυτό οφείλεται κυρίως στο συνεχή του συνεταιρισμό με τις εξωτερικές απολαύσεις· έχει μια ροπή προς αυτές. Έχει κάνει λίγο ή καθόλου Μπατζάν, δεν έχει πιει αρκετά βαθεία για να απολαύσει το γλυκό του νέκταρ, και γι' αυτό αισθάνεται απρόθυμος. Με το λήθαργο, η αναβολή γίνεται ο κλέφτης του χρόνου... «όχι ακριβώς τώρα, περίμενε λίγο... θα το κάνουμε το βράδυ, όχι, αύριο το πρωί... ας τελειώσουμε μόνο αυτή τη δουλειά τώρα και μετά...» Το τραγικό αποτέλεσμα; Αν αναβάλετε εκείνη τη στιγμή, η άλλη στιγμή που φαντάζεται κανείς πως θα έχει περισσότερη ευκαιρία, δεν θα έρθει ποτέ.

Αν κανείς τεμπελιάσει, αυτή η τεμπελιά θα φέρει ύπνο. Αν ο διαλογισμός σας δεν είναι καρποφόρος, πώς θα γνωρίσετε τι υπάρχει εσωτερικά; Ακόμη και όταν στη μύηση, μέσω του ελέους του Διδασκάλου, έχετε δει κάτι εσωτερικά, πάλι θα αρχίσετε να σκέφτεστε ότι όλα είναι φαντασία. Έτσι μας εξαπατά ο νους, με αποτέλεσμα η ψυχή να ξαναπέφτει στις απολαύσεις και να διασκορπίζει την προσοχή της. Αν και δεν καταστρέφεται και είναι αναλλοίωτη, είναι κάτω από την επίδραση του νου· μέσω του συνδέσμου με το νου ήρθε στη δημιουργία και υποφέρει από τότε στον κύκλο των γεννήσεων και των θανάτων. Φυλακισμένη μέσα στην απατηλότητα, με την προσοχή της διασκορπισμένη μέσα στον κόσμο, πέφτει θύμα στα πάθη, στο θυμό κ.τ.λ, και διαχέεται όλο και περισσότερο. Μέσω του πάθους, η ψυχή μπορεί να πέσει πάρα πολύ χαμηλά. Η έδρα της ψυχής είναι ψηλά, μεταξύ των δύο φρυδιών. Και η έδρα του πάθους; Ε, ο καθένας, γνωρίζει που είναι αυτή!

Όπου υπάρχει πάθος, το Naam (ο Λόγος) δεν είναι εκεί' όπου είναι το Naam, υπάρχει αληθινή επιθυμία. Δεν μπορούν να παραμείνουν και τα δύο μαζί' ο ήλιος και η νύχτα, το καθένα είναι στο δικό του τόπο. Το Naam είναι το ίδιο, όπως ο παντοτινά υπάρχων Θεός, που είναι μέσα σε κάθε ον και ελέγχει κάθε ψυχή μέσα σε κάθε μορφή, αλλά

ο σύνδεσμος με το Naam γίνεται πάνω από τις αισθήσεις, πίσω και μεταξύ των ματιών, όπου η ψυχή αποσύρεται κατά την ώρα του θανάτου, όταν αφήνει το προσκήνιο της ζωής. Αυτό ονομάζεται η έδρα της ψυχής. Αν μια ψυχή μουσκέψει μέσα στο χρώμα του Naam, πώς μπορούν οι επιθυμίες να την επηρεάσουν; Αλλά όταν η προσοχή είναι μέσα στο σώμα, τότε ο άνθρωπος βασανίζεται από τα πάθη. Χωρίς τη δύναμη του Naam, που σταθεροποιεί, η ψυχή παραμένει διασκορπισμένη μέσα στον κόσμο, υποκείμενη στη συνεχή ταραχή του νου. Το πάθος και ο θυμός έχουν τα ίδια αποτελέσματα. Αν ένα αντικείμενο μπει ανάμεσα σε μας και στην επιθυμία μας, με τρόπο φανερό ή καλυμμένο, τότε έρχεται ο θυμός, που ακολουθείται από το φθόνο, την επίκριση, την κακολογία, την εχθρότητα, τους διαπληκτισμούς και άλλα πράγματα - κι εμείς περιπλανιόμαστε από τη μια κακή συνήθεια στην άλλη. Και αυτό οφείλεται στην έλλειψη ουσιαστικού διαλογισμού.

Ακόμη και λίγος αν γινόταν με βαθιά σοβαρότητα, θα μπορούσαμε να απολαύσουμε κάποια μέθη. *Όταν έρθει αυτό το Νέκταρ, τότε τα άλλα κρασιά είναι ανούσια.* Έχοντας γευτεί το πραγματικό Νέκταρ της Ζωής, θα αφήσει κανείς χίλιες εργασίες για να καθίσει και να το απολαύσει. Κάθε ελεύθερη στιγμή θα τη χρησιμοποιήσει και θα ξαναδιευθετήσει τη ζωή του, για να έχει όλο και περισσότερο χρόνο για διαλογισμό. Όταν οι άνθρωποι ρωτιούνται γιατί δεν διαλογίζονται, βρίσκουν τη δικαιολογία ότι δεν υπάρχει ποτέ χρόνος γι' αυτή την πολύτιμη εργασία, αν και ο «αληθινός μαθητής» είναι πάντα έτοιμος και πρόθυμος να απασχοληθεί με τις γήινες επιδιώξεις. Δεν είμαστε πιστοί στο Μπατζάν μας, γιατί δεν έχουμε αρκετή εσωτερική εμπειρία του Naam, (ή Λόγου).

Αυτοί που είναι βυθισμένοι στα βάσανα του πάθους και του θυμού, πνίγονται μέχρι θανάτου μέσα σ' ένα ποταμό απληστίας. Κάθε μέρα αυξάνεται αυτή η απληστία: αυτός που έχει εκατό δολλάρια επιθυμεί χίλια, και όταν τα πάρει αυτά, θέλει περισσότερα. Επιπρόσθετα σ' αυτό, οι άνθρωποι θέλουν επαίνους, χωρίς να κάνουν τίποτα το καλό -ξοδεύουν τις μέρες τους με ψέματα, με κατεργαριά και με πονηριά- και ο-

λόκληρη η ζωή φεύγει και χάνεται, χωρίς ίχνος αυτοελέγχου.

Βλέποντας αυτή την κατάσταση ο Διδάσκαλος λέει, «Σταματήστε εκεί που είσαστε! Κοιτάξτε την κατάσταση σας!». Όλα αυτά συμβαίνουν από την έλλειψη διαλογισμού και η μόνη θεραπεία είναι να ενώσουμε την ψυχή μας ξανά με τον Κύριο. Ακόμη και λίγη μέθη, που παίρνει κανείς από σταθερή καθημερινή άσκηση, θα αρχίσει να σβήνει την όρεξη για τις εξωτερικές απολαύσεις. Αυτές οι εξωτερικές έλξεις έχουν κάνει πολύ δύσκολο στο νου το να αποσυρθεί και να μπει μέσα. Αν αρχίσουμε να απολαμβάνουμε την εσωτερική γλύκα... *Όταν έρθει αυτή η γλύκα, οι εξωτερικές γεύσεις δεν μας αρέσουν.* Φυσικά η πιο γλυκιά γεύση θα κάνει τις άλλες να είναι ανούσιες.

Η εργασία του Διδασκάλου είναι να συνδέσει την ψυχή με τον αιώνιο Ήχο. Αυτός δίνει μια επαφή με την αντανάκλαση του Κυρίου - χωρίς επιβάρυνση. Έχοντας δεχτεί το ανεκτίμητο δώρο της Φύσης, πρέπει κανείς να αφιερώνει αρκετό χρόνο για να το αυξήσει με καθημερινή άσκηση. Τότε, όταν αρχίσει κανείς να απολαμβάνει πραγματικά το Νέκταρ, το ενδιαφέρον για τα εξωτερικά πράγματα θα αρχίσει να φεύγει αυτόματα, χωρίς προσπάθεια. Το να αποκτήσει κανείς έλεγχο πάνω στον εαυτό του, το να φέρει ολόκληρη τη ζωή του κάτω από αυτό τον πλήρη έλεγχο, να βοηθήσει τον εαυτό του να διακόψει όλες τις εξωτερικές έλξεις, χρειάζεται αυτο-ενδοσκόπηση. Αρχίστε με το να ελέγχετε συνειδητά ένα μικρό τμήμα της ζωής σας. Θα μπορέσετε να επιτύχετε αν παράλληλα απολαμβάνετε και λίγη εσωτερική μακαριότητα από το Naam. Όλοι όι Διδάσκαλοι λένε ότι δεν υπάρχει επιτυχία χωρίς διαλογισμό.

Τώρα που ο Kal (αρνητικότητα) έχει έρθει, γρήγορα σπείρε τους σπόρους του Naanr μην ξεχνάς τον εαυτό σου μέσα στην απατηλότητα, τώρα είναι η εποχή της σποράς. Μας λένε ότι η απευθείας διέξοδος δεν είναι μέσω του karma (δράση, περασμένη ή τωρινή) ή του dharma (η Θρησκεία ή τα σωστά τελετουργικά) γιατί αυτή είναι σχετική μόνο με το επίπεδο των αισθήσεων. Εφόσον η ψυχή δεν έχει συνδεθεί με το θεό και δεν έχει μουσκέψει μέσα στο χρώμα του Naam, πρέ-

πει να ξαναγυρίσει σ' αυτό τον κόσμο. Μέσα στο Gurbani* είναι γραμμένο: *Το να συναντήσει κανείς ένα Gurumukh**, το να έχει τη συντροφιά ενός Sadhu*** και το χρώμα του Naam αυτό είναι η αληθινή συνάντηση, αγαπημένε, και οποιοσδήποτε τα πάρει αληθινά λέει το όνομά Σου μέσα από την καρδιά του.* Το θησαυρό μπορούμε να τον πάρουμε μόνο από έναν που τον έχει. Όταν ένας πότης συναντήσει έναν άλλο πότη, πώς αυτοί χορεύουν στον ίδιο σκοπό! Παρόμοια, όταν αυτοί που πίνουν το Νέκταρ του Naam συναντιούνται, πώς οι ψυχές τους πετάνε μαζί! Οποιαδήποτε συντροφιά διαλέξετε, θα γίνετε το ίδιο κι εσείς.

Αυτοί που βλέπουν την Αλήθεια, περιγράφουν το ίδιο πράγμα με διαφορετική γλώσσα. 0 Maulana Rumi είπε ότι αν είναι κανείς αρκετά τυχερός να έχει τη συντροφιά ενός Θεανθρώπου για είκοσι λεπτά, θα του δώσει περισσότερο όφελος παρά να αφιερώσει εκατό χρόνια τέλειας αφοσίωσης στον Κύριο, με ειλικρίνεια και χωρίς επίδειξη. Αυτό το μοναδικό χρώμα δεν μπορεί να γίνει ή να κατασκευαστεί, μπορεί να το πάρει κανείς μόνο απευθείας από την πηγή του. Υπάρχει ήδη μέσα στον άνθρωπο, αλλά είναι σκεπασμένο με την ακαθαρσία αιώνων και μπορεί να ξαναφανεί μόνο μέσω της συντροφιάς αυτού που είναι σε πλήρη έλεγχο της προσοχής του - που ξεχειλίζει από μέθη. Μπορείτε να το ονομάσετε ελεημοσύνη του Naam.

Ο διαλογισμός είναι πάρα πολύ αναγκαίος γιατί μόνο με το διαλογισμό τα πράγματα θα έρθουν από μόνα τους. Υπάρχουν αυτοί που κλέβουν το χρόνο από το διαλογισμό τους - *τους κλέφτες του Μπατζάν καθημερινά θα τους βασανίζει η δυστυχία.* Και έχουμε: *Ω Nanak, ολόκληρος ο κόσμος είναι δυστυχισμένος.* Ποιά είναι η θεραπεία γι' αυτή την τρομερή κατάσταση; *Είναι ευτυχισμένοι μόνο όσοι συντηρούνται από το Naam.*

Ο άνθρωπος σπαρταρά, μέσα στη φυσική μορφή,

* Gurbani = οι γραφές των Διδασκάλων ή τα λόγια του Διδασκάλου.
** Gurumukh = αυτός που μέσω του μιλά ο Guru ή ο Διδάσκαλος
*** Sadhu = ένας που έχει φθάσει στο τρίτο πνευματικό επίπεδο

Πώς μπορεί να ψάλλει τους ύμνους του Κυρίου;
Μεγάλα είναι τα βασανιστήρια των αισθήσεων,
Τα πάθη και ο θυμός τον βασανίζουν καθημερινά.

Αυτά είναι τα λόγια του Διδασκάλου Amardas. Εκατό άνθρωποι, αν είναι σοφοί, θα πουν το ίδιο πράγμα. Είναι οικτρή η κατάσταση εκείνων που ο νους τους ασταμάτητα τριγυρίζει ανάμεσα στις εννέα πόρτες (τα εννέα ανοίγματα του ανθρώπινου σώματος)* και τραβιέται από δω κι από κει μέσα στα πάθη της γήινης ζωής. Η φτωχή ψυχή μερικές φορές πέφτει στα πάθη ή διασκορπίζεται με το θυμό. Το να μάθει κανείς το σωστό και τον πιο ακριβή δρόμο για να φτάσει το Θεό, πρέπει να καθίσει στη συντροφιά ενός φωτισμένου ανθρώπου, στη συντροφιά του θα γίνει ικανός να έχει τη γλυκιά ενθύμηση του Κυρίου. Αυτός μπορεί να μας διδάξει πώς να έχουμε αυτή την ενθύμηση σε κάθε φάση της ζωής. Όταν περπατάμε, όταν εργαζόμαστε, όταν τρώμε, όταν καθόμαστε κ.τ.λ.

Αυτή η ζωή της ακολασίας είναι ανούσια, απαρνήσου την φίλε.
Πιες το Νέκταρ του Naam ή Λόγου.

Εξαιτίας των αισθήσεων ολόκληρος ο κόσμος παρασύρεται στα πάθη της μιας μορφής ή της άλλης. Αν ακόμα και μια αίσθηση είναι σε έξαρση, πόσο καταστροφικό μπορεί να είναι αυτό! Για παράδειγμα, στις πεταλούδες του σκώρου η αίσθηση της όρασης είναι τόσο δυνατή που αυτές καίγονται μέχρι θανάτου με την έλξη του φωτός στα μάτια τους. Τα ψάρια κολυμπούν ελεύθερα στους ωκεανούς και στα ποτάμια. Όμως η αίσθηση της γεύσης είναι τόσο ισχυρή, που επιτρέπουν στον εαυτό τους να δελεαστούν από τα διάφορα δολώματα, να πιαστούν, και να χάσουν τη ζωή τους. Το φτωχό ψάρι, με το αγκίστρι καρφωμένο στο λαιμό, χάνει την ελευθερία του μετά από πολύ αγώνα, σπαρταρώντας με την προσπάθεια να ξεφύγει από την αιχμαλωσία του. Σκεφτείτε τη μαύρη μέλισσα που με την αίσθηση της όσφρησης τραβιέται από

* Σημ. Μετ. Τα δυο μάτια, τα δυο αυτιά, τα δυο ρουθούνια, το στόμα και τα δυο ανοίγματα στο κάτω μέρος του σώματος.

λουλούδι σε λουλούδι, ωσότου αιχμαλωτιστεί από ένα συγκεκριμένο λουλούδι που κλείνει σφικτά στο παραμικρό άγγιγμα.

Μιλήσαμε για την όραση, τη γεύση και την όσφρηση. Τι γίνεται με τις υπόλοιπες δύο αισθήσεις την ακοή και την αφή; Το ελάφι είναι ένα ζώο πολύ γρήγορο στα πόδια και είναι πάρα πολύ δύσκολο να πιαστεί. Ακόμη και όταν πηδά προς τα πίσω, το πήδημά του μπορεί να φτάσει τα τριάντα με σαράντα πόδια. Πώς πιάνουν αυτό το γοργοπόδαρο ζώο; Η αδυναμία του είναι στη δυνατή αίσθηση της ακοής, κι όταν ηχήσει ένας συγκεκριμένος ήχος στο τύμπανο, το ελάφι ξεχνά τα πάντα και έρχεται τόσο κοντά που βάζει το κεφάλι του πάνω στο τύμπανο κι έτσι το υπόλοιπο διάστημα της ζωής του το περνά στην αιχμαλωσία, φυλακισμένο από τον άνθρωπο. Τώρα ας πάρουμε τον ελέφαντα, του οποίου η δύναμη είναι τόσο φανερά εντυπωσιακή που ένας άνθρωπος μπορεί να τρομάξει και μόνο όταν τον δει. Αλλά κατά την εποχή του ζευγαρώματος, η επιθυμία του ελέφαντα για την αφή της θηλυκιάς είναι τόσο ισχυρή που χάνει κάθε έλεγχο και τρέχει ξέφρενα, ξεριζώνοντας ακόμη και πελώρια δέντρα στο δρόμο του. Όταν βρίσκεται σ' αυτή την κατάσταση του πάθους, έχοντας χάσει όλα τα καλύτερό του ένστικτα, ο άνθρωπος μπορεί να επινοήσει τη σύλληψή του. Σκάβουν ένα πελώριο πηγάδι και το σκεπάζουν με κλαδιά και χλόη. Ένας θηλυκός ελέφαντας είναι δεμένος εκεί κοντά για να τον προσελκύσει και, καθώς αυτός τρέχει προς αυτήν, πέφτει μέσα στο πηγάδι που βρίσκεται ανάμεσά τους. Μετά, αφού τον αφήσουν να πεινάσει μερικές μέρες, είναι αρκετά αδύναμος κι έτσι δέχεται και περνάει το υπόλοιπο της ζωής του στη σκλαβιά, που μπορεί να φτάσει και μέχρι εκατό χρόνια.

Αυτές είναι χαρακτηριστικές καταστάσεις πλασμάτων που είναι σκλάβοι σε μια μόνο αίσθηση. Τι γίνεται μ' αυτόν που τον κυριαρχούν και οι πέντε αισθήσεις; Μπορεί να είναι ένα απλό θέμα το να συζητά κανείς αυτά τα πράγματα, αλλά σκεφτείτε αυτό το δύσκολο έργο! Θα δείτε πως είναι αδύνατο να έχετε έλεγχο πάνω σ' αυτές τις πέντε αισθήσεις. Λοιπόν είναι μόνο

με τη χάρη ενός Αληθινού Διδασκάλου που μπορεί κανείς να οδηγηθεί μακριά από το σκοτεινό γκρεμό αυτών των πέντε αισθήσεων - για λίγο. *Με απερίγραπτη δύναμη ο δυνατός Διδάσκαλος τραβά την προσοχή.* Και εσωτερικά είναι ο παντοτινά υπάρχων Κύριος, που περιγράφεται σαν Naam (ή Λόγος).

Με την επανάληψη του Naam, εμφανίζεται το Φως εκατομμυρίων ήλιων. Υπάρχει Φως εσωτερικά και ακούγεται το τραγούδι του Κυρίου, το αιώνιο τραγούδι. Ο Διδάσκαλος δίνει μια επαφή με αυτό - αυτό είναι το μεγαλείο Του, ο Θεός που είναι μέσα του δίνει την επαφή. Και όταν δοθεί αυτό το πολύτιμο δώρο, πρέπει να αυξηθεί. Όταν η όρεξη γι' αυτό μεγαλώσει, τότε οι κατώτερες επιθυμίες θα εξαφανιστούν.

Στη Bhagved (μια Βεδική γραφή) λέει: *Όχι με την επανάληψη ή με τη στέρηση ούτε με τα τελετουργικά ούτε με την προσευχή ή τις γραφές ούτε με το να δίνουμε ελεημοσύνη ούτε με τα ταξίδια προσκυνήματος...* Υπάρχουν αμέτρητα άλλα πράγματα που αναφέρονται και τελικά λέει, *Ούτε ακόμα με τον έλεγχο των αισθήσεων μπορεί η Jiva (η ψυχή) να Με πραγματοποιήσει τόσο γρήγορα όσο με τη συντροφιά ενός ανθρώπου που έχει φτάσει στην πραγμάτωση.* Η συντροφιά του Διδασκάλου κερδίζεται με πολύ μεγάλη καλή τύχη και μόνο στη συντροφιά του θα σταματήσει ο νους την αιώνια κίνησή του και θα παραμείνει τελείως ακίνητος για λίγο.

Ποιος είναι ο Διδάσκαλος; Αυτός γεννιέται με τον ίδιο τρόπο όπως και οι άλλοι άνθρωποι, παίρνει την ανθρώπινη μορφή και μπορούμε καθημερινά να τον δούμε να τρώει, να πίνει, να εργάζεται μέσα στον κόσμο και όμως... *Ο Sadh και ο Κύριος, δεν έχουν την παραμικρή διαφορά, ω αδερφέ.* Αυτά είναι τα λόγια του Διδασκάλου Arjan. Λοιπόν, από πού αρχίζει η Τέχνη του Διδασκάλου; Αυτός που υπερβαίνει τις εννέα πόρτες και πηγαίνει μέσα στο Υπερπέραν, σε πλήρη έλεγχο τού είναι του - αυτός μπορεί να γνωρίσει τι είναι ο Διδάσκαλος. Οι εννέα πόρτες; Τα δύο φυσικά μάτια, τα δύο ρουθούνια, το στόμα, τα δύο αυτιά κι ακόμη τα ανοίγματα των γεννητικών οργάνων και των εκκρίσεων. Αυτός που μπορεί να αποσύρει την προσοχή του και να περνά από τη δέκατη πόρτα, πίσω από

τα μάτια είναι στο δρόμο για να γίνει μια πραγματοποιημένη ψυχή. Αλλά πού βρισκόμαστε *εμείς;* Όποιος έχει ζήσει όλη του τη ζωή στο επίπεδο των αισθήσεων και οι θρησκευτικές του ασκήσεις είναι στο ίδιο επίπεδο, δύσκολα μπορούμε να περιμένουμε να έχει γνώση του πώς να υψώνεται πάνω απ' όλα αυτά τα πράγματα. Αυτός σίγουρα θα έχει την ανταμοιβή για όλες του τις καλές πράξεις, αλλά θα έρχεται ξανά και ξανά στη δημιουργία, γιατί θεωρεί ότι είναι αυτός ο πράττων. Αυτές είναι οι χρυσές και οι σιδερένιες αλυσίδες που περιγράφει ο Θεός Krishna όταν μιλά για τις καλές και τις κακές πράξεις.

Η σωτηρία έρχεται μόνο μέσω του ιερού Naam. Στην Ramayana* παρομοιάζεται με την αναμμένη λάμπα σε μια είσοδο, όπου το φως θα πέφτει και έξω και μέσα. Αυτό απεικονίζει την επίδραση της επανάληψης του Naam στην εσωτερική και εξωτερική μας ζωή. Το να επαναλαμβάνει κανείς το Σιμράν είναι το πρώτο βήμα. Η εμφάνιση στο μαθητή εκείνου για τον οποίο γίνεται η επανάληψη, είναι άλλο θέμα. *Αν δεν έχετε αγαπήσει τελείως το Διδάσκαλο, δεν είσαστε πράγματι κοντά στο Naam.* Ο Κύριος μέσα στον καθένα μας βλέπει ποια από τα παιδιά Του επιθυμούν και λαχταρούν να Τον συναντήσουν και κάνει την ανάλογη διευθέτηση γι' αυτά να έρθουν στα πόδια ενός στον οποίον Αυτός είναι εκδηλωμένος. Είναι ένα πολύ σπάνιο προνόμιο να συναντήσει κανείς έναν Αληθινό Διδάσκαλο και όμως αυτοί που τον συναντούν δεν τον αγαπούν πλήρως. Με τρόπο επιδεικτικό αγγίζουν τα πόδια του και ψάλλουν τους ύμνους του, αλλά σπάνια υπακούουν το θέλημά του.

Όλοι οι Διδάσκαλοι λένε στους μαθητές να κάνουν Σιμράν και Μπατζάν. Ο Hazur συνήθιζε να λέει: «Εσείς οι άνθρωποι δίνετε το ένα δέκατο απ' αυτά που κερδίζετε, λοιπόν πρέπει να δίνετε επίσης και το ένα δέκατο του χρόνου σας». Το ένα δέκατο της ημέρας είναι δυόμισι ώρες. Μερικοί κάθονται μόνο για πέντε λεπτά, μερικοί για μισή ώρα και πολλοί καθόλου. Άλλοι κάθονται όταν η περίπτωση ταιριάζει με τη διάθεσή

* Ramayana: το έπος του Ράμα γραμμένο από τον Touisi Sahib.

τους. Αν ο σύνδεσμος, που έχει δοθεί κατά τη μύηση, δεν αυξηθεί, τι συμβαίνει; Η προσοχή παραμένει στον έξω κόσμο και δεν εσωστρέφεται. Ένας άνθρωπος μπορεί να κάθεται ατέλειωτες ώρες και άλλοι μπορεί να σκέφτονται ότι είναι ένας αφοσιωμένος διαλογιζόμενος, αλλά εσωτερικά δεν βλέπει τίποτα! Το πρόσωπο που δείχνει στον κόσμο είναι άσπρο, αλλά στην αυλή του Κυρίου είναι μαύρο.

Ω αδέρφια, ξυπνήστε! Έφτασε η ώρα να καταλάβετε τι είναι τι! Οι Διδάσκαλοι έρχονται, σηκώνουν ψηλά τα χέρια τους και φωνάζουν στον κόσμο: «Ω αδερφοί, κάνετε το διαλογισμό σας, γιατί χωρίς αυτόν δεν μπορείτε να ελευθερωθείτε». Λέγεται: *Πάρτε το δίδαγμα του Διδασκάλου, γιατί χωρίς αφοσίωση πολλοί έξυπνοι έχουν πνιγεί.* Η μάθηση και τα σπουδαία διπλώματα δεν χρησιμεύουν σ' αυτό τον τομέα.

Μια φορά ένας πολύ σπουδασμένος άνθρωπος πλησιάζοντας ένα ποταμό μια μέρα, ζήτησε από ένα βαρκάρη να τον περάσει στην απέναντι όχθη. Ο βαρκάρης συμφώνησε και ενώ διέσχιζαν τον ποταμό, ο μορφωμένος άνθρωπος τον ρώτησε: «Έχεις σπουδάσει τίποτα»; Ω βαρκάρης απάντησε πως δεν είχε πάρει καμιά μόρφωση. Ο σπουδασμένος άνθρωπος παρατήρησε: «Ω, αγαπητέ, έχεις χάσει τη μισή σου ζωή!». Στα μισά του ποταμού, η βάρκα έπαθε ένα ρήγμα και άρχισε να βυθίζεται. Ο βαρκάρης ρώτησε το σύντροφο του: «Έμαθες ποτέ να κολυμπάς;». Ο άνθρωπος απάντησε ότι δεν είχε μάθει ποτέ να κολυμπάει, και ο βαρκάρης είπε: «Όλο σου το διάβασμα και το γράψιμο πάει χαμένο εδώ», και κολύμπησε στην ακτή.

Δεν θέλω να πω ότι δεν πρέπει κανείς να σπουδάζει. Καλή είναι η μόρφωση, αλλά αν η ψυχή δεν μάθει να αφήνει το σώμα κατά βούληση και δεν έχει πάρει αυτή τη μέθη από το μούσκεμα στο χρώμα του Naam, καμιά ομιλία ή πράξη δεν μπορεί να μας δώσει επιτυχία στο πνευματικό μονοπάτι. Να θυμάστε αυτό το γεγονός, γιατί είναι απλό και σαφές. Οι Διδάσκαλοι όλοι εξηγούν την Αλήθεια με πολύ απλά λόγια:

Οι Διδάσκαλοι σάς λένε αλήθεια, κάνετε το
διαλογισμό σας.

Ακούστε! Ανοίξτε τα αυτιά σας και ακούστε! Αυτός που έκανε το διαλογισμό του έχει κάνει τα πάντα. Αυτός που δεν έκανε το διαλογισμό του, δεν θα βρει κανένα νόημα στα επιτεύγματα της ζωής του. Υπάρχει ένας μεγάλος σκοπός πίσω από αυτή την έμφαση στη σπουδαιότητα του διαλογισμού. Αν η καθημερινή σας ζωή δεν είναι κάτω από έλεγχο, προσπαθήστε να την ελέγξετε ή αφιερώστε περισσότερο χρόνο στο διαλογισμό και θα μπορέσετε να έχετε έλεγχο πιο γρήγορα. Αυτός που γίνεται συνειδητός συνεργάτης του Θείου σχεδίου, θα δει ότι έχει αποκτήσει και ευθύτητα στη ζωή του. Οτιδήποτε κάνει θα γίνεται με ευθύτητα δεν θα μπορεί να δρα διαφορετικά. Η αιτία της αποτυχίας σας είναι ότι δεν έχετε αγαπήσει αληθινά το Διδάσκαλό σας, αλλά απλώς κάνετε επίδειξη με διάφορους τρόπους, φυσικά ή χρηματικά ή με τα λόγια. Δεν υπάρχει κανένας που να έχει θυσιάσει το νου του στο Διδάσκαλο. Χωρίς να δώσει κανείς το νου του δεν υπάρχει επιτυχία.

Ο νους πουλήθηκε στο Διδάσκαλο
Η εργασία που του πρόσφερε ήταν σωστή.

Αφήστε το νου στη φροντίδα Του. *Αυτό το φυσικό σώμα είναι του Διδασκάλου, αυτά τα πλούτη είναι του Διδασκάλου και αυτός ο νους τού έχει δοθεί επίσης.* Αυτοί που μπορούν να το κάνουν αυτό θα πάρουν το ανώτατο δώρο. Αυτός που θα το δεχτεί μπορεί να είναι ένας Ινδός, ένας Μωαμεθανός, ένας Χριστιανός κ.τ.λ., γιατί όλες οι εξωτερικές θρησκείες είναι απλές ετικέτες· εμείς όλοι είμαστε απλά ανθρώπινα όντα. Ένα ανθρώπινο ον είναι μια ψυχή με ένα σώμα και της ψυχής η τάξη (κάστα) είναι ίδια όπως του Θεού. Είμαστε όλοι παιδιά του Κυρίου, αλλά δυστυχώς συνεχίζουμε να προχωράμε μέσα στη λήθη. Και όταν έρθουμε στο Διδάσκαλο τι μας διδάσκει;

Αυτή η κτητικότητα έχει εξαφανιστεί
από τότε που βρέθηκα στη συντροφιά του Διδασκάλου-
Δεν υπάρχει εχθρός, ούτε ξένος.
Όλοι τώρα μού είναι πολύ αγαπητοί.

Η αλλαγή έρχεται από μέσα. Είμαστε άνθρωποι, αλλά πριν απ' αυτό είμαστε ψυχές -ο ένοικος του φυσικού σώματος. Γιατί υπάρχει τόσο μεγάλη διαφωνία; Όταν οι άνθρωποι αποκτήσουν ορθή κατανόηση, τότε θα βασιλέψει ειρήνη πάνω στη γη. Αυτή είναι η μόνη πανάκεια για όλα τα δεινά' πάντοτε ήταν και πάντοτε θα είναι. Οποτεδήποτε οι άνθρωποι ξεχάσουν την αλήθεια -την ενότητα που ήδη υπάρχει μέσα σε όλους- τότε έρχεται η θλίψη και η δυστυχία. Η πιο αποτελεσματική θεραπεία για όλες τις λυπηρές καταστάσεις είναι να συνδέσουμε την ψυχή ξανά με τον Κύριο και να γνωρίσουμε την αληθινή ενότητα που υπάρχει. *Το Naam (ο Λόγος) είναι η πανάκεια για όλα τα δεινά.* Το Naam δεν είναι καμιά εξωτερική έκφραση ή επίδειξη είναι ένας όρος που δίνεται στον παντογνώστη και στον παντοτεινά υπάρχοντα Κύριο. *Το Naam είναι ο σύντηρητής του Khandκαι του Brahmand.* Είναι η Δύναμη του Θεού *σε* δράση, που ελέγχει ολόκληρη τη Δημιουργία (Khand και Brahmand) και το να συνδεθεί κανείς μ' αυτή τη Δύναμη σημαίνει να διαλογίζεται πάνω στο Naam.

Αυτοί που έχουν διαλογιστεί πάνω στο Naam,
τα βάσανα τους θα τελειώσουν,
Και τα πρόσωπα τους θα λάμψουν από δόξα-
Όχι μόνο αυτοί θα έχουν τη σωτηρία, Ω Nanak,
Αλλά και πολλοί περισσότεροι θα ελευθερωθούν
μαζί με αυτούς.

Η πιό επείγουσα δουλειά που έχουμε να κάνουμε, καταστρέφεται από τη νωθρότητα - γιατί η αγάπη για το Διδάσκαλο δεν έχει αναπτυχθεί. Ο Χριστός είπε στους οπαδούς του: *Α νμε αγαπάτε τηρείτε τις εντολές μου.* Επίσης μας έχουν πει: *Αυτός που υπακούει τις επιθυμίες του Διδασκάλου γνωρίζει τι είναι ο Θεός.* Αλλά εμείς υπακούμε; Αν υπακούαμε απόλυτα για έξι μήνες θα βλέπαμε τη μαγική αλλαγή στην κατάστασή μας. Μπορείτε να έχετε τη σωτηρία σ' αυτή τη ζωή! Αν ο δότης είναι εκεί, πού είναι ο κόπο“ς στο να πάρουμε; - αλλά δυστυχώς αυτός που υποτίθεται πως πρέπει να πάρει το ανεκτιμήτο δώρο, είναι βαριά βουτηγμένος στη νωθρότητα, κοιμούμενος ή παρασυρόμενος στα δίχτυα των αισθήσεων. Αυ-

τοί που παίρνουν κάτι, αποφασίζουν να το παραμερίσουν και να το αγνοήσουν. Πώς μπορείτε να περιμένετε να αλλάξουν οι καταστάσεις του κόσμου, αν δεν αλλάξετε σεις;

Θα σας δώσω ένα παράδειγμα από τη ζωή του Διδασκάλου Nanak. Ένας μαθητής ο οποίος ονομαζόταν Bhai Ajitha, ρώτησε κάποτε το Διδάσκαλο: «Maharaj, λέτε ότι μερικοί δεν έχουν πάρει παρά μια ευωδία από το *sikhi{jr\v* αληθινή αφοσίωση στο Διδάσκαλο) και μερικοί ζουν κάτω από την προστατευτική σκέπη σαν αληθινοί μαθητές, αλλά υπάρχουν κι άλλοι, που γεύονται το Νέκταρ όπως ταιριάζει σ' έναν πραγματικό μαθητή. Σας παρακαλώ να μου δείξετε αυτούς τους τρεις τύπους των οπαδών».

Τώρα ακούστε προσεκτικά αυτή την ιστορία: Ο Διδάσκαλος Nanak πήρε τον Ajitha σε κάποιο σπίτι τη νύχτα (τα σπίτια εκείνες τις ημέρες ήταν καμωμένα με εσωτερικές αυλές). Ο ιδιοκτήτης είπε στην οικογένειά του: «Υπάρχουν δυο άγιοι άνθρωποι έξω, πρέπει να τους δώσουμε φαγητό». Αλλά αυτοί ήταν πολύ φτωχοί άνθρωποι, με πολύ πενιχρούς πόρους και μάζεψαν από ένα κομμάτι ψωμί από του καθενός το μερίδιο και με αφοσίωση το πρόσφεραν στο Διδάσκαλο Nanak, ξαναεπιστρέφοντας στη θέση τους. Ο Διδάσκαλος Nanak και ο Ajitha πέρασαν τη νύχτα ψάλλοντας ύμνους στο Θεό και το πρωί ο Διδάσκαλος έστειλε τον Ajtha να πει στον ιδιοκτήτη: «Εμείς φεύγουμε τώρα». Ο ιδιοκτήτης απάντησε: «Αδελφοί μου φεύγετε; Τότε πηγαίνετε. Ποιος σας είπε να έρθετε;»

Καθώς προχωρούσαν στο δρόμο τους, ο Διδάσκαλος Nanak είπε στον Ajtha: «Αυτός ο άνθρωπος έχει πάρει μια μικρή ευωδία από το τι θα πει να είναι κανείς μαθητής. Αυτό το είδος του ανθρώπου θα ακούσει, θα εξυπηρετήσει -και χρηματικά και φυσικά- κ.τ.λ., αλλά θα παραμείνει εκεί που είναι». Βλέπετε, όταν κάποιος πάρει μια μικρή ευωδία, είναι έτοιμος και πρόθυμος να κάνει τα πάντα, αλλά όμως όταν χάσει αυτή την ευωδιά, όλη του η φιλοδοξία ξεχνιέται. Ο Ajitha τότε είπε: «Maharaj, βλέπω αυτό τον τύπο των ανθρώπων καθημερινά' τώρα σε παρακαλώ δείξε μου αυτόν που ζει κάτω από την προστασία του Διδασκάλου». Πήγαν σ' ένα χωριό και μπήκαν σε ένα σπίτι που ζούσε μια μεγάλη οικογένεια, που τους

περιποιήθηκε και τους πρόσφερε φαγητό, με μεγάλη αγάπη και αφοσίωση. Όταν ήρθε η νύκτα, είπαν: «Maharaj, έχετε έλεος προς εμάς. Πώς μπορούμε να βάλουμε σε έλεγχο το νου μας; Είμαστε οικτρά φυλακισμένοι σ' αυτό το κόσμο - δείξτε μας το δρόμο προς τη σωτηρία». Λοιπόν ολόκληρη τη νύχτα την πέρασαν ακούγοντας τις συμβουλές του Διδασκάλου Nanak, ωσότου ο ήλιος ανέτειλε το πρωί. Όταν ο Διδάσκαλος έδειξε τη διάθεσή του να φύγει η οικογένεια γρήγορα μαγείρεψε κι άλλο φαγητό που το συσκεύασαν για το ταξίδι τους. Καθώς έφευγε ο Διδάσκαλος, τον παρακάλεσαν για τη χάρη του και του ζήτησαν να τους φροντίζει και να ξαναγυρίσει σύντομα στο σπίτι τους. Λοιπόν ο Διδάσκαλος Nanak εξήγησε στον Ajitha ότι αυτός ήταν ο τύπος του ανθρώπου που ζει κάτω από την προστασία του Διδασκάλου. Πόσους ανθρώπους μπορείτε να βρείτε που περνούν ολόκληρη τη νύχτα μιλώντας για τον Κύριο; Συναντήσατε κανόναν από αυτούς; Τέτοιοι άνθρωποι έχουν ελπίδα για τη σωτηρία. Μπορεί να μην πάνε πουθενά τώρα, αλλά υπάρχει ελπίδα αργότερα.

Ο Ajitha τότε είπε: «Αλλά τι γίνεται μ' αυτούς που έχουν κερδίσει την Ουσία της Αλήθειας από ένα Διδάσκαλο;» και ο Διδάσκαλος Nanak υποσχέθηκε να του δείξει ένα τέτοιο παράδειγμα. Μερικές μέρες αργότερα, πήγαν *σ'* ένα άλλο σπίτι όπου ζούσε ένας άντρας, η γυναίκα του, δυο γιοί και μια κόρη, που ήταν εμποτισμένοι με την αγάπη του Διδασκάλου. Όλοι υποδέχτηκαν και περιποιήθηκαν το Διδάσκαλο Nanak με σεβασμό και αφοσίωση. Το να δείχνει κανείς αφοσίωση στο Διδάσκαλο, είναι σα να τη δείχνει στον ίδιο το Θεό. Η σύζυγος αμέσως αποσύρθηκε στην κουζίνα για να ετοιμάσει φαγητό. Ο γιός της οικογένειας ήρθε τρέχοντος να τη βοηθήσει, αλλά γλίστρησε στο πάτωμα, έπεσε κάτω και πέθανε. Όπως ήταν φυσικό, αυτή ένιωσε μεγάλη θλίψη αλλά σκάφτηκε τους καρμικούς νόμους και το απέδωσε σε κάποιο πάρε δώσε και μετά σκάφτηκε τον Αγιο, που μόλις είχε έρθει στο σπίτι τους. Αποφασίζοντας πως το δυστύχημα δεν έπρεπε να χαλάσει τη βραδιά έκρυψε το σώμα του γιου της σε ένα δωμάτιο, κάτω από τα σκεπάσματα του κρεβατιού, με τη σκέ-

ψη να το πει στο σύζυγο της μόνο αφού φύγει ο Άγιος.

Συγχρόνως, ο άντρας είχε πάει στην αυλή να κάνει κάτι, συνοδευόμενος από τον πιο μικρό του γιό, που κι αυτός ξαφνικά γλίστρησε, έπεσε κάτω και πέθανε. Ο πατέρας τότε έκανε ακριβώς τις ίδιες σκέψεις με τη γυναίκα του κι έκρυψε το σώμα του γιού του σ' ένα άλλο δωμάτιο και μετά συνέχισε με αφοσίωση να βοηθά στην προετοιμασία του φαγητού.

Όταν το φαγητό τοποθετήθηκε μπροστά στο Διδάσκαλο Nanak, αυτός σήκωσε το μικρό κορίτσι και βάζοντας το να καθίσει στα γόνατα του, το ρώτησε: «Πού είναι τα αδέλφια σου;». Αυτή απάντησε: «Είναι στην αγκαλιά του Διδασκάλου. Στη ζωή ή στο θάνατο είμαστε όλοι στην αγκαλιά του». Ο Διδάσκαλος Nanak τότε πήρε μια μπουκιά φαγητό, την έβαλε στο στόμα του, αλλά δεν μπορούσε να την καταπιεί. Και είπε: «Το φαγητό δεν κατεβαίνει στο λαιμό μου μ' έχουν δέσει με την αγάπη τους και την τέλεια παράδοση στο Διδάσκαλο». Και γυρίζοντας προς τον πατέρα είπε: «-Θέλω να συναντήσω τους γιούς σου, λοιπόν, σε παρακαλώ, φώναξε τους». Ο πατέρας και η μητέρα τρομοκρατήθηκαν γιατί και οι δύο είχαν αποκρύψει τα γεγονότα και δεν ήξεραν τι να κάνουν. Αλλά ο Διδάσκαλος επέμενε, λοιπόν ο σύζυγος φώναξε τα ονόματα των δύο γιών του. Αμέσως και οι δύο γιοι ήρθαν από τα αντίστοιχα δωμάτια, όπου βρίσκονταν. Είπαν για τον πολύ ενδιαφέροντα ύπνο που είχαν και που κατά τη διάρκειά του είχαν βρεθεί μέσα στην αγκαλιά του Διδασκάλου. Ποιος μπορεί να φανταστεί τη χαρά μέσα στην καρδιά των γονιών! Ο Διδάσκαλος Nanak γύρισε στον Ajitha και παρατήρησε: «Αυτός είναι ο τύπος του ανθρώπου ο οποίος απολαμβάνει την πραγματική Ουσία της παρουσίας του Διδασκάλου».

Αυτό το τελευταίο παράδειγμα ήταν παράδειγμα του αληθινού τρόπου ζωής, του είδους της ζωής που πρέπει να μάθουμε να ζούμε. Μπορείτε να δείτε μόνοι σας πού βρισκόσαστε τώρα και η μόνη αιτία γι' αυτή την κατάσταση είναι το γεγονός ότι εσείς δεν γνωρίζετε πώς αληθινά να αγαπάτε το Διδάσκαλο. Γιατί να θέλει αυτός που υψώνεται πάνω από το νου και τις αισθήσεις να σας κρατά φυλακισμέ-

νους εδώ σ' αυτά; Η επιθυμία οποιουδήποτε έχει γευτεί το αληθινό Νέκταρ, είναι όλοι να απολαμβάνουν αυτή τη μακαριότητα.

Συναντήστε το Διδάσκαλο, αδερφοί μου, και πάρτε
το Αληθινό Naam στην κατοχή σας
Γερά κρατήστε το θησαυρό αυτής της ζωής, και εδώ
και μετέπειτα

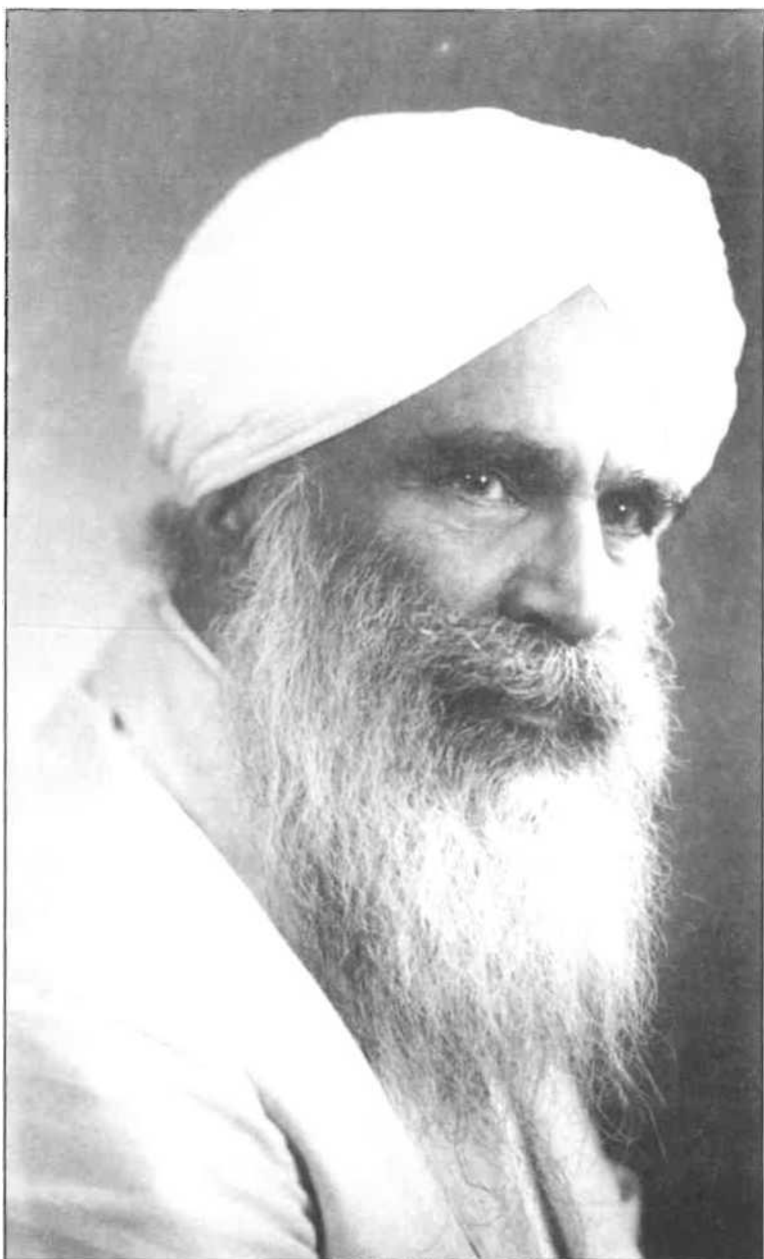
Ο θησαυρός των Διδασκάλων έχει αξία και στους δυο κόσμους. Λοιπόν πού στέκεται μέσα σ' όλα αυτά η Αρνητική Δύναμη; Η Αρνητική Δύναμη έρχεται όταν εμείς δεν αγαπάμε αληθινά, δεν υπακούομε ή υπακούομε μόνο εφόσον συμφωνεί ο νους μας. Αυτό είναι εκείνο που ονομάζεται δύναμη της αρνητικότητας. Εμείς φτάνουμε μέχρι του σημείου του να δίνουμε συμβουλές στο Διδάσκαλο, πολλές φορές. Ο Hatiz από το Shiraz έκανε την ακόλουθη καταπληκτική δήλωση: Αν ο Διδάσκαλός σας σάς πει να μουσκέψετε το χαλί της προσευχής μέσα σε κρασί να το κάνετε! Γιατί; Αυτός που έχει τη μέθη του Naam, θα ήθελε ποτέ να σας παγιδέψει με τα μεθύσια αυτού του κόσμου; Πρέπει να προσπαθήσουμε προσεκτικά να καταλάβουμε τα διδάγματα του Διδασκάλου και τι βρίσκεται πίσω από αυτά - όχι να χάνουμε τον καιρό μας σε διανοητικές συζητήσεις και λογομαχίες. Όταν ένας αξιωματικός δίνει διαταγή για πυρ, τότε ο στρατιώτης πρέπει να πυροβολήσει και η ευθύνη για την απόφαση βαραίνει τον αξιωματικό. Λοιπόν το καθήκον μας είναι να υπακούομε και να πεθάνουμε, αν χρειαστεί. Όσο ο νους μας δεν φτάνει σ αυτού του είδους την υπακοή, εμείς δεν θα έχουμε το πλήρες όφελος από το Naam, που μας έχει προσφερθεί. Ο Διδάσκαλος γνωρίζει τα δρομάκια της Πνευματικότητας.

Έχετε πάρει αυτή τη σύνδεση, λοιπόν καθημερινά να την αυξάνετε. Και αν μάθετε να υπακούετε χωρίς συζήτηση, το χρώμα αυτού του κόσμου θα ξεθωριάσει και θα βαφείτε με το χρώμα του Naam. Η ανυπακοή έχει σαν αποτέλεσμα το να καταναλώνεστε συνεχώς μέσα στη φωτιά των αισθήσεων, όχι μόνο σ' αυτή τη ζωή αλλά και μετέπειτα επίσης.

Όταν κάποιος παρατήρησε στο Θεό Vishnu πως πρέπει να

είναι πολύ απασχολημένος πάντα ετοιμάζοντας κολάσεις κ.τ.λ, για τις τόσες πολλές ψυχές που σφάλλουν, αυτός απάντησε: «Όχι, δεν κάνω τίποτα - οι ψυχές φέρνουν μαζί τους τις δικές τους φωτιές και καταναλώνονται μέσα ο αυτές». Εμείς περνάμε μέσα από τη ζωή ακριβώς σύμφωνα με την εσωτερική κατάσταση του νου. Οι Διδάσκαλοι μας δείχνουν μια ευθεία διέξοδο, αλλά οι άνθρωποι του κόσμου την αρνούνται, έχοντας την πεποιήθηση πως αυτός δεν κάνει τίποτα άλλο παρά να εμποδίζει την εκπλήρωση των επιθυμιών τους. Ο Διδάσκαλος έρχεται για να δώσει την αληθινή κατανόηση της ζωής, αλλά οι άνθρωποι τον καταδιώκουν και διαμαρτύρονται πως ήρθε για να σαπίσει τις ρίζες τους, πλημμυρίζοντάς τες με νερό. Δεν καταλαβαίνουν ή δεν θέλουν να καταλάβουν τη βαθιά σημασία του Satsang, αν και μέσα σε όλες τις θρησκείες αναφέρεται ότι δεν υπάρχει σωτηρία χωρίς το Naam ή Λόγο.

Αυτό είναι ήδη μέσα σας δεν έχετε παρά να το συνειδητοποιήσετε αυτό. Αυτός ο άνθρωπος που είναι ήδη γεμάτος συνειδητότητα μπορεί να αφυπνίσει κι εσάς. Αυτός που δεν έχει Φως να ακτινοβολεί εσωτερικά, δεν μπορεί να το δείξει και στους άλλους. Είναι μια εργασία που είναι αδύνατον να εκτελεστεί από τους διανοούμενους ή αυτούς που γνωρίζουν καλά τις ιερές γραφές, κ.τ.λ. Πάρτε το πλήρες όφελος από το διαλογισμό και αυξήστε το μέρα με τη μέρα. Όσο περισσότερο το αυξάνετε, τόσο πιο πολύ θα προχωρείτε προς το στόχο σας. Αν το αρνηθείτε, θα έρθει μια μέρα που θα μετανιώσετε για τη χαμένη ευκαιρία. Όλα αυτά είναι μια πολύ απλή πραγματικότητα, οι εξωτερικές επιδείξεις σεβασμού δεν θα καταφέρουν τίποτα. Μάθετε να υπακούετε απόλυτα - αυτό είναι το μυστικό με λίγα λόγια.

Sant Kirpal Singh Ji.

2

Αγνότητα και Συγχώρηση

ΤΟ ΑΝΩΤΑΤΟ ΙΔΑΝΙΚΟ της ανθρώπινης ζωής είναι η πραγματοποίηση του Θεού. Οι θρησκείες έγιναν για να διαιωνίσουν τα διδάγματα των μεγάλων ψυχών, που είχαν φτάσει στη φώτιση. Άφησαν μια καταγραφή από τις προσωπικές τους εμπειρίες για την καθοδήγηση των μεταγενέστερων. Ολοι είπαν ότι ο Θεός είναι πανταχού παρών. Ο,τιδήποτε βλέπουμε γύρω μας είναι αναμφίβολα δική του εκδήλωση, αλλά το θέμα είναι πώς να *Τον* δούμε;

Βρίσκουμε μέσα στο Jap Ji: *Του Κυρίου ο Λόγος διαπερνά τα πάντα. Δεν υπάρχει τόπος όπου ο Λόγος του δεν είναι υπαρκτός.* Το Gurbani μας λέει: Έχουμε δει την όψη του Θεού σε φευγαλέα εμφάνιση.

Μπορεί κανείς να έχει την εμπειρία του Θεού, όταν υψωθεί στο δικό του επίπεδο της υπερ-συνειδητότητας. Αν και η ατμόσφαιρα είναι γεμάτη από μικρόβια, τίποτα δεν είναι ορατό στο γυμνό μάτι. Αυτό σημαίνει ότι δεν υπάρχει τίποτα στον αέρα; Μπορούμε να δούμε χιλιάδες από μικρά αντικείμενα μέσω ενός μικροσκοπίου. Τώρα, υπάρχουν δύο πιθανότητες. Είτε ο,τιδήποτε υπάρχει μέσα στον αέρα πρέπει να μεγεθυνθεί έτσι ώστε να ανταποκρίνεται στο οπτικό επίπεδο των ματιών μας ή η όρασή μας πρέπει να γίνει τόσο εκλεπτυσμένη, ώστε να δούμε αυτούς τους μικροοργανισμούς καθαρά. Λοιπόν, είναι αδύνατο για μας να δούμε τον ασύλληπτο και απερίγραπτο Κύριο με τα φυσικά μας μάτια. Όταν μπορέσουμε να αναπτύξουμε υπερ-συνειδητότητα και εκλεπτυσμένη αντίληψη, ανάλογη μ' αυτή του δικού Του επιπέδου, μπορούμε να έχουμε κάποια εμπειρία Του. Το θέμα είναι η ανάπτυξη του Τρίτου Οφθαλμού. Ποιος μπορεί να ανοίξει

το εσωτερικό μάτι; Μόνο η χάρη του Διδασκάλου μπορεί να το κάνει. Στο Gurbani βρίσκουμε: *Μέσω της χάρης ενός Θεανθρώπου, μπορείτε να δείτε το ναό του Κυρίου εσωτερικά.*

Το ανθρώπινο σώμα είναι ο ναός του Θεού. Για να αποκτήσει υπερ-συνειδητότητα, πρέπει κανείς να αποτραβηχτεί απ όλες τις φυσικές προσκολλήσεις. Όσο παραμένουμε ταυτισμένοι με τα εξωτερικά αντικείμενα, δεν μπορούμε να λάβουμε μια εκλεπτυσμένη μορφή. Ο Tulsi Sahib λέει: *Ο Κύριος κατοικεί μέσα μας, αλλά εμείς δεν το γνωρίζουμε. Καταραμένη είναι μια τέτοια ζωή.* Ακόμη και μετά, αφού πάρουμε την ανθρώπινη μορφή, αν Αυτός δεν εκδηλωθεί μέσα μας, είναι μια μεγάλη κατάρα, γιατί μπορούμε να εκτελέσουμε αυτό το έργο μόνο στην ανθρώπινη ζωή. *Ω Tulsi, ολόκληρος ο κόσμος υποφέρει από καταρράκτη.*

Οι γιατροί δεν δίνουν όραση στους ασθενείς που υποφέρουν από καταρράκτη. Αφαιρούν μόνο μια λεπτή μεμβράνη που σκεπάζει την κόρη του ματιού. Παρόμοια, ο Κύριος είναι μέσα μας. Αυτός είναι η δύναμη που μας ελέγχει. Ολόκληρο το σύμπαν είναι η εκδήλωσή Του. Αυτός μπορεί να πραγματοποιηθεί εσωτερικά, αλλά όχι προτού ο λεπτός μας οφθαλμός να μπορέσει να διαπεράσει το εσωτερικό σκοτάδι.

Ο Tulsi Sahib και ο Shams-i-Tabrez και οι δύο είπαν το ίδιο πράγμα: Δείτε τον Κύριο με τα μάτια σας και ακούστε την Αιώνια Μουσική Του με τα αυτιά σας.

Αν δούμε πίσω από το σκοτάδι εσωτερικά, μπορούμε να έχουμε την εμπειρία του Θείου Φωτός. Ο Tulsi Sahib λέει ότι δεν μπορείτε να διεισδύσετε μέσα στο σκοτάδι, χωρίς τη βοήθεια ενός τέλειου Διδασκάλου. Και σ' αυτό έγκειται το μεγαλείο μιας Διδασκάλου ψυχής, που μπορεί να διασκορπίσει το σκοτάδι και να μας δώσει την εσωτερική εμπειρία του Θείου Φωτός. Αυτό είναι δυνατόν, όταν η προσοχή μας αποσυρθεί απ' έξω και υψωθούμε πάνω από τη σωματική συνειδητότητα. Αυτό δεν είναι εύκολο. Παρά τα χρόνια διαλογισμού, οι παλιοί σοφοί και οι προφήτες, δεν μπορούσαν πάντα να έχουν αυτή την εμπειρία (του Θείου Φωτός). Συνήθιζαν να κάνουν Kumbhak (ένα γύμνασμα της Hatha Yoga) και

μετά, αφού περνούσαν μέσα από τα έξι κέντρα, είχαν μια μικρή εσωτερική εμπειρία στο κέντρο των δύο φρυδιών. Αυτή η άσκηση χρειάζεται εκατοντάδες χρόνια.

Ο Swami Ji έχει ήδη πει: *Μόνο ο Παντοδύναμος Διδάσκαλος μπορεί να τραβήξει την ψυχή επάνω, μόνο Αυτός μπορεί να μας ελευθερώσει από τη φυλακή της λησμονιάς.*

Ποιος μπορεί να υψωθεί πάνω από τη σωματική συνειδητότητα; Ένας που δεν είναι προσκολλημένος και δεν είναι απορροφημένος στις αισθησιακές απολαύσεις, μπορεί να το κάνει. Μόνο ένας τέτοιος άνθρωπος μπορεί εύκολα να κρούσει εσωτερικά. Γι' αυτό είναι πολύ σημαντική μια ηθική και αγνή ζωή. Ακόμη και αν ο Διδάσκαλος με τη χάρη του ανυψώσει κάποιον, του οποίου η ζωή δεν είναι αγνή και τον ανεβάσει πάνω από τη σωματική συνειδητότητα, αυτός δεν θα μπορέσει να το αντέξει. Είναι ολοφάνερο ότι υπάρχουν δύο κύρια εμπόδια στο δρόμο: οι παθιασμένες επιθυμίες και ο θυμός. Το να διάγει κανείς μια αγνή ζωή δεν είναι αρκετό. Πρέπει να ξεπεράσουμε όλες τις επιθυμίες. Με το θυμό η ψυχή διασκορπίζεται προς τα έξω. Η αυτοκατάχρηση και ο θυμός οδηγούν σε διάφορα άλλα πάθη. Αν αυτοί οι δύο εχθροί δεν πειθαρχηθούν πρώτα, οι άλλοι -η απληστία, η προσκόλληση και ο εγωισμός- δεν μπορούν να τεθούν υπό έλεγχο. Αυτός που επιτυγχάνει να νικήσει αυτούς τους πέντε εχθρούς, είναι ελεύθερος από τα βάσανα. Οι αισθήσεις παίρνουν τη δύναμη τους από το νου και ο νους από την ψυχή. Αν η προσοχή μας είναι συγκεντρωμένη στην έδρα της ψυχής, οι αισθήσεις χάνουν τη δύναμή τους.

Οι Άγιοι Διδάσκαλοι μάς δείχνουν το δρόμο πίσω προς το θεό μέσω της Surat Shabd Yoga. Πού είναι η έδρα της ψυχής μέσα στο σώμα; Την ώρα του θανάτου, η ψυχή αποσύρεται πίσω από τα δύο φρύδια, αφού εγκαταλείψει τα κατώτερα επίπεδα. Όποιος είναι ικανός να αποσύρει το αισθητηριακό ρεύμα σ' αυτό το σημείο, κατά τη διάρκεια της ζωής του, μπορεί να ανοίξει το εσωτερικό μάτι. Αλλά, αυτό μπορεί να γίνει μόνο μέσω της χάρης ενός ζωντανού τέλειου Διδασκάλου. Πρώτα, ο Διδάσκαλος μας βοηθά στο να αποσύρουμε την προσοχή από τα εξωτερικά γήινα αντικείμενα, με τα οποία

είναι ταυτισμένη. Μέσα σ' αυτό το σώμα -το ναό του Θεού- κατοικούμε και εμείς και η Δύναμη που μας ελέγχει. Ο Διδάσκαλος έχει μεγάλη δύναμη για να τραβήξει την ψυχή πάνω από το επίπεδο των αισθήσεων στην έδρα της ψυχής. Αυτός ανοίγει το εσωτερικό μάτι. Έτσι, ο αναζητητής της πνευματικότητας έχει μια πρώτο χέρι εμπειρία και δεν χρειάζεται πια καμιά άλλη απόδειξη.

Ωσότου να δω την αλήθεια με τα δικά μου μάτια, δεν μπορώ να πειστώ τελείως, γι' αυτά που λέει ο Διδάσκαλος. Το Gurbani μάς λέει πολύ καθαρά. Αν οι αισθήσεις δεν τεθούν υπό έλεγχο, ο νους δεν ακινητοποιηθεί και η διάνοια επίσης δεν είναι σε ισορροπία, η ψυχή δεν μπορεί να πραγματοποιήσει τον εαυτό της. Η Gyan Yoga δεν βοηθά πολύ. Εμείς απλά βγάζοντας συμπεράσματα, προσπαθούμε να αποκτήσουμε γνώση. Αλλά, την αληθινή γνώση την αποκτά κανείς, όταν έχει την εμπειρία της. Μόνο ένας ειδήμονας, που έχει μια πρώτο-χέρι εμπειρία μπορεί να μας δώσει μια γεύση απ' αυτή. Παρόμοια, μόνο ένας μέσα στον οποίο είναι εκδηλωμένο το Θείο Φως μπορεί να δείξει και σε σας το φως. Οι διανοούμενοι και οι κήρυκες των θρησκειών, δεν μπορούν να κάνουν αυτή την εργασία. Αληθινή εσωτερική εμπειρία μπορεί να δοθεί μόνο με τη χάρη ενός αληθινά αρμόδιου Διδασκάλου. Εγχέοντας το δικό του παλμό ζωής, μας βάζει στο πνευματικό μονοπάτι και μετά μας ενώνει με τη Δύναμη του Θεού. Αυτός που έχει υποτάξει τις αισθήσεις, γίνεται άξιος για τη θεία χάρη.

Οι επιθυμίες και ο θυμός μπορούν να τεθούν υπό έλεγχο, με το να καλλιεργήσει κανείς την αγνότητα και τη συγχώρηση. Αν πάτε στις λεπτομέρειες θα δείτε ότι αυτά είναι τα κύρια εμπόδια. Αν μπορούσατε σιωπηλά να ακούσετε κάποιον, θα βρίσκατε ότι μιλούν οι παθιασμένες του επιθυμίες, οι μικροζήλειες, οι διαμάχες, οι εχθρότητες, οι αλληλοκατηγορίες κ.τ.λ. Άλλες παρουσιάζονται με περισσότερη κι άλλες με λιγότερη έμφαση. Πρέπει να απαλλαγείτε απ' αυτά τα ελαττώματα. Ο προφήτης Μωάμεθ είπε: *Αν μπορέσετε να θέσετε υπό έλεγχο δύο από τα όργανα των αισθήσεων, δηλαδή, αυτό που είναι ανάμεσα στα δύο χείλη και το άλλο που είναι μεταξύ των δύο μηρών, εγώ θα σταθώ σίγουρα στο πλευρό*

σας, στην αυλή του Κυρίου. Εμείς απλώς διαβάζουμε και ακούμε αυτά τα λόγια, αλλά ποτέ δεν εμβαθύνουμε στην έννοιά τους. Αν καλλιεργηθούν αυτές οι δύο αρετές, θα είναι μια μεγάλη ευλογία. Όταν λείπουν αυτές, ο διαλογισμός εμποδίζεται. Αυτός είναι ο κύριος λόγος, που τονίζω την τήρηση του ημερολογίου. Η πρώτη στήλη του ημερολογίου είναι για την *ahimsa* (τη μη βιαιότητα) και τη συγχώρηση. Ακόμη κι αν κάποιος σας βλάψει, συγχωρείστε τον. Μην πληγώνετε κανενός τα αισθήματα. Αυτός που ασκεί την ahimsa, δεν θα πει ούτε ένα ψέμα, δεν θα εξαπατήσει τους άλλους, ούτε θα αποκτήσει κέρδη με άτιμα μέσα. Τώρα ας δούμε τι έχουν να πουν οι Άγιοι Διδάσκαλοι πάνω σ' αυτό το θέμα.

Η αγνότητα και η συγχώρηση είναι οι δύο βασικές και οι δύο πιο ευγενικές αρετές απ' όλες. Αν αποκτήσουμε αυτές τις αρετές, θα έχουμε επιτυχία και στο διαλογισμό μας. Ο Χριστός λέει: *Αφήστε τα μικρά παιδιά να έρθουν σε μένα... διότι σ αυτά ανήκει η Βασιλεία του Θεού.* Τα παιδιά είναι προικισμένα με αυτές τις δύο ιδιότητες. Αδιαφορούν τελείως για το σεξ. Δεν τα ενδιαφέρει αν είναι γυμνά. Αν λοξοδρομήσουν φταίμε εμείς οι γονείς. Αν μαλώσουν μεταξύ τους, αυτά γρήγορα συμβιβάζουν τις διαφορές τους. Ας γίνουμε σαν τα μικρά παιδιά και θα έχουμε επιτυχία στο διαλογισμό μας. Ένας αρμόδιος Διδάσκαλος, χάρη στη Δύναμη του Θεού, που εργάζεται μέσα του, απομακρύνει την προσοχή σας από τις εξωτερικές επιδιώξεις, την τραβάει πάνω από το επίπεδο των αισθήσεων και ανοίγει τον εσωτερικό οφθαλμό. Δίνει σ' αυτόν που φιλοδοξεί την πνευματικότητα κάποιο κεφάλαιο εσωτερικής εμπειρίας, το οποίο είναι η χάρη Του, αλλά απομένει στη δική μας υπευθυνότητα να το διατηρήσουμε.

Ο Ibrahim Adham, ο βασιλιάς της Bukhara, πήγε μια μέρα στον Άγιο Kabir. Αυτός υπηρετούσε τον Kabir μέρα και νύχτα. Η μητέρα Loi, μια από τις μαθήτριες του Kabir, μια μέρα επαινούσε τον Ibrahim για την ανιδιοτελή του εξυπηρέτηση στο Διδάσκαλο και αισθανόταν ότι ο Ibrahim είχε γίνει ένας αφοσιωμένος, που ήταν άξιος για το πνευματικό δώρο. Ο Kabir παρατήρησε ότι ο Ibrahim δεν ήταν ακόμη ώριμος. Για να το αποδείξει αυτό, ο Kabir της ζήτησε να πετάξει τα σκουπίδια

πάνω στο κεφάλι του Ibrahim, από την ταράτσα του σπιτιού και μετά να ακούσει τι είχε αυτός να πει. Αυτή το έκανε. Και τότε, ο Ibrahim είπε πως θα τον είχε περιποιηθεί κατάλληλα αυτόν το ζαβολιάρη, αν ήταν στην Bukhara. Όταν ο Kabir έμαθε την αντίδραση του Ibrahim, είπε ότι αυτός δεν είχε ακόμη ξεπεράσειτην υπερηφάνεια που ήταν βασιλιάς και τον εγωισμό, κι έτσι δεν ήταν ώριμος αρκετά για τη μύηση. Μετά από λίγο χρονικό διάστημα, ο Kabir είπε στη Loi ότι ο Ibrahim είχε ωριμάσει για το δώρο της πνευματικότητας. Καθώς αυτή δεν είχε παρατηρήσει καμιά αξιόλογη αλλαγή στον Ibrahim, ήθελε να μάθει το κριτήριο γι' αυτήν την ετυμηγορία. Αυτή τη φορά ο Kabir της ζήτησε να πετάξει πάνω στον Ibrahim όλες τις ακαθαρσίες της νύχτας. Αυτή το έκανε. Και προς μεγάλη της κατάπληξη, ο Ibrahim είπε: «Ω Θεέ, εγώ είμαι ακόμη χειρότερος απ' αυτά.» Να θυμόσαστε ότι αυτός του οποίου η καρδιά είναι γεμάτη από φιλευσπλαχνία για τους άλλους, που θέλει το καλό των άλλων ακόμη κι αν τον έχουν πληγώσει και προσεύχεται ακόμη και για τους εχθρούς του, είναι γνωστός σαν *Mahatma,* δηλαδή μεγάλη ψυχή.

Ζήτησαν από το Χριστό να πει ποιος πρέπει να είναι ο κανόνας της συμπεριφοράς στη ζωή μας. Όταν ρώτησε ποια ήταν η εντολή του Μωυσή πάνω σ' αυτό το θέμα, του είπαν: «Οφθαλμόν αντί οφθαλμού, και οδόντα αντί οδόντος.» Και ο Χριστός παρατήρησε: «Ήταν, επειδή οι καρδιές σας είχαν σκληρυνθεί, που σας έδωσε αυτή την εντολή.» Όταν του ζήτησαν να πει τη δική του γνώμη, ο Χριστός είπε: *Αγάπα τον πλησίον σου ως εαυτόν.* Όταν μετά τον ρώτησαν πως πρέπει να συμπεριφερόμαστε στους εχθρούς μας απάντησε: *Αγαπάτε τους εχθρούς σας.* Η ζήλεια, η κακία, η κατηγορία, η κακολογία, η ψευτιά και η απάτη, πρέπει να ξεπεραστούν με την αγάπη. Αν δεν εγκαταλείψουμε αυτά τα πάθη, δεν υπάρχει διέξοδος. Ακόμη και οι ιεροκήρυκες και οι αναμορφωτές υστερούν στην αγνότητα και στη συγχώρηση. Κι αυτοί ασχολούνται με λογομαχίες, ψέματα, απάτες, υποκρισία κ.τ.λ. Αυτό που χρειάζεται είναι η καλλιέργεια της συγχώρησης. Αν αναπτύξουμε τις ιδιότητες που έχει ένα παιδί, μπορούμε να φτάσουμε το Στόχο μας. Τώρα ας ακούσουμε τι έχει

να πει ο Άγιος Kabir σχετικά με την αγνότητα της ζωής.

Όταν η αγνότητα καί η συγνώμη φυτρώσουν μέσα στην καρδιά ενός ανθρώπου, ο αόρατος Κύριος γίνεται ορατός.
Χωρίς την αγνότητα δεν μπορεί κανείς να τον φθάσει, μόνο τα Λόγια δεν ωφελούν.

Ο Kabir λέει με πολύ σαφή λόγια ότι η αγνότητα και η συγχώρηση είναι τα δύο προαπαιτούμενα για τη Θεογνωσία. Χωρίς αγνότητα στη ζωή, όλα τα κηρύγματα ή η μάθηση δεν χρησιμεύουν σε τίποτα. Αγνότητα σημαίνει αγνότητα στις σκέψεις, στα λόγια και στις πράξεις. Η αγνότητα είναι ζωή, ενώ η κατάχρηση είναι θάνατος. Η συγχώρηση είναι δύσκολο να ασκηθεί. Εξωτερικά εμείς προσποιούμαστε ότι είμαστε ταπεινοί, αλλά εσωτερικά δεν διστάζουμε να κάνουμε κακό στους άλλους.

Θυμάμαι ένα συμβάν στη ζωή μου. Χρόνια πριν, έκλεψαν από τη γυναίκα μου το πορτοφόλι της, στο σταθμό του τραίνου. Οι αστυνομικοί έπιασαν τον κλέφτη και του πήραν το πορτοφόλι πίσω. Μου ζήτησαν να καταθέσω μια αναφορά στην αστυνομία. Τους είπα πως δεν ήταν ανάγκη, αφού το πορτοφόλι είχε βρεθεί. Αλλά καθώς επέμεναν, έπρεπε να πάω στην αστυνομία, ίσως για πρώτη φορά στη ζωή μου. Είπα στον αξιωματικό υπηρεσίας ότι δεν με ενδιέφερε να καταθέσω για το θέμα, αλλά δεν συμφωνούσε και τελικά έκανα την αναφορά. Αργότερα, έπρεπε να πάω στο δικαστήριο σαν μάρτυρας. Ο αξιωματικός της αστυνομίας μου μίλησε πάνω σ αυτό το θέμα. Είπε ότι νόμιζε πως έπρεπε να αποδοθεί δικαιοσύνη, αλλά εγώ υποστήριξα ότι υπάρχουν δύο απόψεις του νόμου, η μία είναι η δικαιοσύνη και η άλλη η φιλευσπλαχνία ή το έλεος. Τόνισα ότι και μετά, αφού θα είχε απονεμηθεί δικαιοσύνη, θα παρέμενε μια πίκρα. Ενώ, με το έλεος αυτός θα είχε συγχωρηθεί. Η φιλευσπλαχνία οδηγεί στο έλεος, που με τη σειρά του οδηγεί στις χωρίς βία σκέψεις, λόγια και πράξεις. Όταν εμφανίστηκα στο δικαστήριο, είπα στον πρόεδρο πως, αν μπορούσε να απαλλάξει τον κατηγορούμενο με κάποια δικαιολογία, εγώ δεν είχα καμία αντίρρηση. Ο δικαστής,

αφού βρήκε ικανοποιητικό το ότι δεν υπήρχε καμιά αναφορά για προηγούμενο παράπτωμα από τον κατηγορούμενο, διέταξε την απελευθέρωσή του με μια προειδοποίηση. Σαν αποτέλεσμα, ο κατηγορούμενος και οι συγγενείς του πάντα παρέμειναν ευγνώμονες προς εμένα. Τι τρομερή επίδραση έχει η συγχώρηση! Η δικαιοσύνη δεν θα μπορούσε ποτέ να έχει αυτή την επίδραση. Η συγχώρηση είναι η ανώτατη απ' όλες τις αρετές. Έτσι είναι και η αγνότητα της σκέψης. Αλλά αλίμονο, όλος ο χρόνος μας ξοδεύεται με εντάσεις και μικροκαυγάδες. Το βρίσκουμε δύσκολο να συγχωρήσουμε τους άλλους. Να θυμόσαστε, μόνον ένας γενναίος άνθρωπος μπορεί να συγχωρήσει τους άλλους, όχι ένας αδύναμος. Έμμεσα, εμείς παραμένουμε απασχολημένοι στο να καταδικάζουμε τους αντιπάλους μας. Τέτοιοι άνθρωποι δεν μπορούν ποτέ να πραγματοποιήσουν το Θεό.

Όλη η μάθηση και οι θρησκευτικές επιδιώξεις είναι μικρής σημασίας, αν δεν κατανοηθούν σωστά οι ιδιότητες της αγνότητας και της συγχώρησης και δεν καλλιεργηθούν στη ζωή μας. Επειδή τα παιδιά έχουν αυτές τις δύο αρετές, οι άγιοι πάντα έχουν μεγάλη αγάπη γι' αυτά. Ο Θεός δεν κατοικεί μέσα στους ουρανούς αλλά μέσα μας. Αν δεν αναπτυχθεί το κατάλληλο υπόβαθρο, δεν είναι δυνατή η πνευματική πρόοδος. Ο Kabir τώρα εξηγεί με λεπτομερέστερο τρόπο τι είναι η αγνότητα:

Αυτός που είναι αγνός είναι ανώτερος απ' όλους
και είναι μια αποθήκη απ' όλες τις αρετές.

Η Αγνότητα είναι η κυριότερη πηγή όλων των αρετών. Είναι σπάνιο να συναντήσουμε έναν πραγματικά αγνό άνθρωπο. Όταν πάμε κοντά σε μια τέτοια αγνή ψυχή, αυτό έχει μια καταπραϋντική επίδραση πάνω μας. Ακόμη και η σκέψη του προκαλεί αφύπνιση. Αυτό δεν είναι υπερβολή. Χάρη στην ηθική ζωή, το σώμα ενός που έχει κρατήσει αποχή φορτίζεται με θεία χάρη, ηρεμία και ευωδία. Η αγνότητα λοιπόν είναι μια μεγάλη ευλογία. *Η αγνότητα φέρνει όλους τους θησαυρούς και των τριών κόσμων* (φυσικού, αστρικού και αιτιατού).

Μπορεί να ρωτήσετε τι πρέπει να κάνουν οι άνθρωποι που

είναι παντρεμένοι. Τον παλιό καιρό (στην Ινδία), οι άνθρωποι συνήθιζαν να τηρούν εγκράτεια επί 25 χρόνια. Μετά, έχοντας αφομοιώσει τις θρησκευτικές γραφές, μπορούσαν να κάνουν οικογένεια για άλλα 25 χρόνια. Έχοντας αποκτήσει ένα ή δύο παιδιά μπορούσαν να αφήσουν το σπίτι τους και να βγουν στην *Vanaprastha Ashram* για άλλη μια περίοδο 25 ετών, κατά τη διάρκεια της οποίας αφιέρωναν τον εαυτό τους για να ε-πιτύχουν τον απώτατο σκοπό της ζωής - τη Γνώση του Εαυ-τού και του Θεού. Μετά, αφού έφταναν το στόχο τους, στο Vanaprastha Ashram, τότε γινόταν *Sanyasis*- αυτοί που απαρ-νιούνται τον κόσμο τελείως και περιπλανιούνται από τόπο σε τόπο για να κηρύξουν τη θρησκεία.

Η πραγματική σημασία του γάμου είναι το να έχει κανείς ένα σύντροφο στη ζωή, που θα σταθεί στο πλευρό του κάτω απ' όλες τις συνθήκες - στη χαρά και στον πόνο, στα πλούτη και στη φτώχια. Και οι δύο πρέπει να συνεργάζονται στην προσπάθειά τους να πραγματοποιήσουν το Θεό. Το να συνε-χίζουμε να κάνουμε παιδιά δεν είναι ο σκοπός μας. *Αν μια γυναίκα πρέπει να τεκνοποιήσει, πρέπει να φέρει έναν ά-γιο, ένα φιλάνθρωπο ή ένα μεγάλο πολεμιστή. Αλλιώς, είναι καλύτερα να παραμείνει στείρα και να μη χάσει το Θείο Φως.*

Οι πρόγονοί μας γενικά, συνήθιζαν να διάγουν πιο πειθαρ-χημένη ζωή, αλλά τώρα υπάρχει λίγη εγκράτεια. Πρέπει νατό πω αυτό, εξαιτίας της αξιοθρήνητης κατάστασης στην οποία βρισκόμαστε. Ο πληθυσμός του κόσμου αυξάνεται με μια τρομακτική αναλογία, ενενήντα το λεπτό. Μπορούμε να φα-νταστούμε τι πρόβλημα πληθυσμού θα υπάρχει μετά από 20 ή 30 χρόνια. Λοιπόν, είναι όλο και περισσότερο πιο αναγκαίο για μας να καλλιεργήσουμε την εγκράτεια. Ο Απόστολος Παύλος είπε: *Οι σύζυγοι πρέπει να αγαπούν τις συζύγους τους, όπως ο Χριστός αγάπησε την Εκκλησία.* Ο Smami Ram Tirath έχει επίσης τονίσει: *Αν οι σύζυγοι και οι γυναίκες τους δεν αγαπήσουν ο ένας τον άλλον σαν αδέλφια, τότε δεν υπάρχει ελπίδα για την Ινδία.* Αυτά έχουν πει αυτοί που είναι αφυπνισμένοι. Η λύση λοιπόν έγκειται στο να διάγουμε μια ζωή αυτοεγκράτειας. Ακόμη κι αν ένας άνθρωπος μπορέσει να βρει έναν τέλειο άγιο, που μπορεί να δώσει στο μαθητή μια

πρώτο χέρι πνευματική εμπειρία, η πρόοδος στο πνευματικό μονοπάτι είναι αδύνατη, αν εμείς δεν ασκούμε την αγνότητα και τη συγχώρηση. Γι' αυτό πρέπει να ξεχάσουμε το παρελθόν και να αρχίσουμε να διάγουμε μια καθαρή ζωή απ' εδώ κι εμπρός.

Υπάρχουν πολλοί λόγιοι, θρήσκοι και πειθαρχημένοι
άνθρωποι, αλλά σπάνια συναντάμε έναν
πραγματικά αγνό άνθρωπο.

Ο Kabir λέει ότι υπάρχουν αμέτρητοι μορφωμένοι άνθρωποι, άλλοι που διαλογίζονται και κατορθώνουν τη συγκέντρωση και αυτοί που είναι φιλάνθρωποι και πειθαρχημένοι, αλλά σπάνια βρίσκουμε κάποιον που να τηρεί αποχή. Έχω συναντηθεί με τους αρχηγούς σχεδόν όλων των θρησκειών, αλλά μόνο λίγοι διάγουν μια ζωή εγκράτειας. Ένας που τηρεί αποχή μπορεί να φτάσει στον πραγματικό Στόχο του χωρίς να καταβάλει μεγάλη προσπάθεια. Αυτός που τηρεί και τη συγχώρηση και την αγνότητα δεν έχει τίποτα να ανησυχεί και θα πραγματοποιήσει το Θεό. Θα σας δώσω το παράδειγμα του παππού μου. Ήταν ένας πολύ καθαρός στην καρδιά άνθρωπος. Δεν είχε κανένα παράπονο εναντίον κανενός. Έμεινε χήρος στην ηλικία των 25 ετών. Ποτέ δεν ξαναπαντρεύτηκε, αν και έζησε περισσότερο από 100 χρόνια. Μια μέρα πριν το θάνατό του, είπε σε κάποιους ανθρώπους ότι θα εγκατέλειπε τον κόσμο την επόμενη μέρα και αν ήθελαν να μεταφέρει κανένα μήνυμα στους αγαπητούς τους, που βρίσκονταν στους Ουρανούς, έπρεπε να του το πουν. Ακριβώς πριν το τέλος του, μερικοί από τους συγγενείς του του ζήτησαν να προφέρει το όνομα του Θεού, αλλά αυτός είπε: «Ο Θεός διαπερνά όλο το σώμα μου κι εγώ πηγαίνω κατευθείαν σ' Εκείνον.» Εγώ μιλάω για τους αγνούς. Τέτοιου είδους άνθρωποι έχουν ένα έμφυτο αίσθημα για την παρουσία του Θεού.

Το Gurbani με σαφήνεια μας λέει: *Αυτοί που έχουν πλήρη πίστη στο Θεό, απολαμβάνουν την πεμπτουσία της αληθινής γνώσης.*

Μπορεί να συνεχίσετε να διαλογίζεστε κατά τη διάρκεια

όλης σας της ζωής, αλλά αν δεν τηρείτε την αγνότητα και τη συγχώρηση, αυτό δεν θα φέρει κανένα καρπό. Ο θυμός προκαλεί έξαψη. Περισσότερα από τα δεινά μας είναι ψυχοσωματικά και είναι το αποτέλεσμα συναισθηματικών διαταραχών που προξενήθηκαν από μίσος, έχθρα και ανησυχία. Οι Άνιοι Διδάσκαλοι πάντα τονίζουν τα βασικά ουσιώδη της ζωής, αλλά, αλίμονο εμείς δεν τους δίνουμε σημασία.

Η αγνότητα είναι ο ωκεανός της ευτυχίας κανένας
δεν μπορεί να βυθομετρήσει τα βάθη του.
Χωρίς το Λόγο κανένας δεν μπορεί να ονομάζεται
Sadhu, μια πειθαρχημένη ψυχή.
Χωρίς κεφάλαιο δεν μπορεί να υπάρξει και δανειστής.

Ο Kabir λέει ότι η αγνότητα είναι ο ωκεανός της ευτυχίας. Είναι τόσο βαθύς που κανένας δεν μπορεί να μετρήσει το βάθος του. Αλλά μόνον οι άγιοι που είναι προσωποποιημένος Λόγος μπορούν να το γνωρίζουν. Ο Λόγος θα γίνει έκδηλος εκεί όπου υπάρχει ζωή εγκράτειας. Ο Nanak λέει: *Αυτός που χάνει σπέρμα, χάνει τα πάντα.* Ένας άνθρωπος που ασκεί την αποχή και τη συγχώρηση, μπορεί να γνωρίσει το Θεό και μπορεί αληθινά να ονομάζεται Sadhu. Αυτές οι δύο αρετές είναι πρωταρχικής σημασίας και οπουδήποτε αυτές υπάρχουν, οι άλλες αρετές έρχονται από μόνες τους. Ένας τέτοιος άνθρωπος με τη συνεχή επαφή με το εσωτερικό ηχητικό ρεύμα, τον Shabd, γίνεται μια αποθήκη όλων των αρετών.

Ένας που έχει βρει ένα Διδάσκαλο, αλλά δεν έχει γίνει αυτός που μιλά δια μέσου του ο Διδάσκαλος, ένας *Gurumukh,* δεν έχει ακόμα απελευθερώσει τον εαυτό του από τη λαγνεία της σάρκας. Μετά που θα βρει ένα Διδάσκαλο, πρέπει κανείς να αναπτύξει δεκτικότητα προς αυτόν. Ποιος είναι ένας Gurumukh; Αυτός που δεν έχει δική του επιθυμία και ζει στο θέλημα του Διδασκάλου. Ένας τέτοιος άνθρωπος αυτόματα απαλλάσσεται από όλων των ειδών τα πάθη. Καθώς ο Διδάσκαλος είναι η ενσάρκωση της αγνότητας, η αγνότητα ακτινοβολεί απ' αυτόν και διαπερνά το μαθητή τη στιγμή που τον σκέφτεται. Αυτός είναι γεμάτος από έλεος και συγχωρεί όλους. Μόνο ένας Gurumukh μπορεί να διαφύγει απ'

όλων των ειδών τις καταχρήσεις, καθώς αυτός κατοικεί μέσα στο Λόγο του Διδασκάλου. Ο Χριστός είπε στους μαθητές του, *Αν με αγαπάτε, τηρείτε τις εντολές μου.* Ο Hazur Sawan Singh Ji, συνήθιζε να λέει: *Εμείς διστάζουμε να κάνουμε μια ασεβή πράξη στην παρουσία ενός παιδιού, δεν γνωρίζουμε ότι ο Θεός μέσα μας βλέπει τα πάντα.*

Ο Διδάσκαλος είναι μια ενσάρκωση του Λόγου και μας δίνει μια επαφή μ' αυτόν. Ακούγοντας την Αιώνια Μουσική και βλέποντας το Θείο Φως, έχει κανείς εσωτερική γαλήνη.

Το Gurbani μας επιβεβαιώνει: *Ο νους γίνεται πειθήνιος με την επικοινωνία με το Naam.*

Οι Upanishads αναφέρουν, ότι αποκτώντας το Λόγο, αποκτούμε τα πάντα.

Όσο ένας άνθρωπος έχει ζωώδη πάθη, δεν μπορεί να είναι ένας Gurumukh.
Οταν ο Satguru κατοικεί εσωτερικά, ο μαθητής είναι ελεύθερος από τα πάθη.*

Όπως σκέφτεστε, έτσι γίνεστε. Αν ο νους σας συνεχώς παραμένει σ έναν αγνό άνθρωπο, εσείς ασυνείδητα έλκετε και απορροφάτε την αγνότητα. Ο Kabir λέει ότι ένας που γίνεται η ενσάρκωση του Satguru αυτόματα θα απαλλαγεί απ όλες τις επιθυμίες. Πρώτα έρχεται η γλυκιά του ενθύμηση. Το επόμενο στάδιο είναι η εκδήλωσή του εσωτερικά. Πρέπει λοιπόν κανείς, να προσέχει πάρα πολύ πριν ακολουθήσει ένα Διδάσκαλο. Αν πραγματικά αυτός είναι ένας ειδήμονας στην επιστήμη της ψυχής, μπορείτε να πετύχετε τη σωτηρία. Αλλιώς, αν εσείς συγκεντρωνόσαστε στη μορφή ενός επονομαζόμενου διδασκάλου, μπορεί το πολύ-πολύ να γίνετε σαν κι αυτόν.

Μπορεί να έχετε ακούσει για τον Dadu Sahib: Μια μέρα περπατούσε με γυμνό το κεφάλι. Κάποιος, χτυπώντας τον πάνω στο κεφάλι τον ρώτησε: «Πού είναι το σπίτι του Dadu;» Αυτός απάντησε: «Πήγαινε ίσια σ' αυτό το δρόμο και θα τον βρεις μέσα στο σπίτι.» Προς κατάπληξή του, βρήκε τον ίδιο άνθρω-

* Satguru = Διδάσκαλος της Αλήθειας.

πο (τον Dadu) να κάθεται μέσα στο σπίτι. Ο επισκέπτης ντράπηκε, όταν συνειδητοποίησε ότι είχε προσβάλλει τον άγιο. Ο Dadu Sahib είπε ότι δεν πειράζει, αφού ακόμη κι ένα πήλινο δοχείο μηδαμινής αξίας, αγοράζεται μόνο αφού ο αγοραστής βεβαιωθεί για τη χρησικότητά του χτυπώντας το γύρω-γύρω.

Ένας Διδάσκαλος πρέπει να διαλεχτείμετά από σκέψη
και μελέτη,
Ακριβώς όπως το νερό πρέπει να παίρνεται μετά από
φιλτράρισμα.

Ένας τέλειος Διδάσκαλος είναι σπάνιος. Ο κόσμος είναι γεμάτος από επονομαζόμενους διδασκάλους, ενώ δεν υπάρχουν παρά λίγοι πραγματικά αρμόδιοι Διδάσκαλοι. Μόνο τέτοιοι Διδάσκαλοι περιγράφονται στις Βέδες και σε άλλες θρησκευτικές γραφές, ως άγιοι, σοφοί και μεγάλες ψυχές, γιατί είναι προσωποποιημένος Λόγος.

Ο Χριστός λέει: *Ο Λόγος έγινε σάρκα και κατοίκησε μεταξύ μας.*

Το Gurbani περαιτέρω μας λέει: *Αυτός που μπορεί να σας δώσει ένα πρώτο χέρι εμπειρία του Θείου Φωτός και του Ουράνιου Ήχου, είναι ένας αληθινός Διδάσκαλος... Στη συντροφιά με έναν άγιο, η δύναμη του Θεού εκδηλώνεται εσωτερικά... Ένας άγιος χαρίζει την ουσία της εσωτερικής επιστήμης.*

Οποιοσδήποτε μπορεί να κάνει διαλέξεις, να κηρύξει ή να δώσει μια θρησκευτική ομιλία, αλλά η πρακτική εσωτερική εμπειρία μπορεί να δοθεί μόνο από μια αφυπνισμένη ψυχή.

Μόνο ένας άγρυπνος και εντελώς αφυπνισμένος
άνθρωπος, μπορεί να ασκήσει την αγνότητα.
Οι κλέφτες -οι αισθησιακές επιθυμίες- δεν μπορούν
να ληστέψουν έναν τέτοιο άνθρωπο.

Μόνο ένας άγρυπνος και συνειδητός άνθρωπος μπορεί να καλλιεργήσει αγνότητα και μπορεί να φτάσει την ανώτερη συνειδητότητα. Ασκώντας αγνότητα, μπορεί κανείς βαθμιαία να υψωθεί σε κοσμική συνειδητότητα. Όταν η συνειδητότητα ανατέλλει εσωτερικά, δεν ενοχλείται κανείς από τη φιληδονία - εμείς συνήθως καταληστευόμαστε από τα πέ-

ντε θανάσιμα πάθη. Όταν λείπει η αγνότητα και η συγχώρηση, ένας χοντρός τοίχος σκότους πέφτει πάνω στην ψυχή κι εμείς δεν ανήκουμε πια στον εαυτό μας. Ο Χριστός έχει περιγράφει αυτή την κατάσταση σαν «θάνατο της ψυχής.» Τι είναι ο θάνατος της ψυχής; Είναι το σκοτείνιασμα του Φωτός, της συνειδητότητας μέσα μας. Η προσκόλληση στις υλικές ανέσεις υποβιβάζει τη συνειδητότητά μας. Η συνειδητότητα αυξάνεται, όταν αυξάνεται και η ενημερότητα. Από πού έρχεται αυτή η ενημερότητα; Έρχεται, όταν καλλιεργούμε τη συγχώρηση και την αγνότητα. Βλέπετε πόσο σπουδαίες είναι αυτές οι αρετές; Αλλά εμείς δεν τις προσέχουμε. Έχουμε ήδη ευλογηθεί με τη χάρη Του και επίσης με ένα κεφάλαιο του ιερού Naam. Δεν είναι καθήκον μας λοιπόν να κρατήσουμε σε ασφάλεια το κεφάλαιό μας; Πρέπει να τηρούμε τις εντολές του, παρά να λέμε μόνο λόγια.

Ένας που είναι ευγενής στους επισκέπτες του, είναι μια μεγάλη ψυχή αυτός που τους προσφέρει ένα κάθισμα είναι ένας άγιος. Αυτός που δεν έχει αυτές τις ευγένειες είναι είτε αιρετικός είτε άθεος. Τώρα, όλα αυτά είναι για την εξωτερική μας διαγωγή. Ένας που είναι προικισμένος με τις δύο αρετές, της αγνότητας και του ελέους, θα καλοσώριζε ακόμη κι έναν εχθρό του ευγενικά. Ένας mahatma (μια μεγάλη ψυχή) έχει αυτή την αρετή. Αυτός καλοσωρίζει οποιονδήποτε τον πλησιάσει, ακόμη και μέσα στη νύχτα. Ένας τέτοιος άνθρωπος παραμένει χαρούμενος ακόμη και μπροστά στο θάνατο. Το να τηρεί κανείς αποχή όταν είναι νέος, είναι ένα μεγάλο πράγμα. Οι άνθρωποι συνήθως το αναβάλλουν για τα γεράματά τους.

Αυτοί που δεν διαλογίζονται ενώ είναι νέοι, δεν θα μπορέσουν να διαλογιστούν σε μεγάλη ηλικία.

Καθώς στη μεγάλη ηλικία εμφανίζονται φυσικές δυσκολίες η μια μετά την άλλη, δεν μπορούμε να καθίσουμε για διαλογισμό. Πρέπει λοιπόν κανείς να αρχίσει ενώ είναι νέος. Οι Άγιοι έχουν πει πως αυτός που ασκεί την αποχή, ενώ είναι νέος, είναι ένας προφήτης. Αυτό δεν είναι κανένα παιδικό παιχνίδι. Εμείς απλά διαβάζουμε αυτά τα πράγματα και τα ξεχνάμε.

Δεν συγχωρούμε τους άλλους. Όταν λείπει η συγχώρηση, αναδύονται ο θυμός, η ζήλεια, το μίσος, η κακολογία, κ.τ.λ. Η καρδιά μας και ο νους μας μολύνονται με τέτοιου είδους σκέψεις. Μιλάμε γι' αυτά τα πράγματα και δεν διστάζουμε να κακολογήσουμε αυτούς με τους οποίους είμαστε θυμωμένοι. Ο Διδάσκαλός μου συνήθιζε να λέει, *Όλες οι σαρκικές ορέξεις έχουν κάποια γεύση, αλλά ποια γεύση έχει το να κακολογούμε τους άλλους; Αν υπάρχει καμιά είναι γλυκιά, ξινή, αλμυρή ή ανούσια;* Όμως κάθε οικογένεια, κοινωνία και χώρα πάσχει από αυτή την αρρώστια. Ένας αφοσιωμένος, που είναι η ενσάρκωση της συγχώρησης δεν έχει τίποτα να φοβάται. Πάντα θα χαιρετά τους άλλους με αγάπη. Αν κάποιος σκέφτεται άσχημα για σας, αφήστε τον να το κάνει. Τι σας πειράζει αυτό; Αντίθετα, αυτός βλάπτει τον εαυτό του, με το να είναι θυμωμένος και να ζηλεύει. Αν αντεκδικηθείτε, θα υποφέρετε και σεις. Ένας που θεωρεί ότι ο Κύριος είναι πανταχού παρών και είναι αφοσιωμένος σ Αυτόν, δεν παρασύρεται από το τι λένε οι άλλοι για κείνον. Αυτά είναι ελαττώματα στο δρόμο της Αυτογνωσίας και της Θεογνωσίας.

Η συγχώρηση εξαφανίζει τη φωτιά του θυμού. Οι μεγάλες ψυχές φτάνουν μέχρι το σημείο να καλοσωρίζουν εκείνους που βρίσκουν λάθος σ' αυτούς. Μια φορά ένας άνθρωπος πήγε στο Βούδα και άρχισε να τον κατηγορεί. Όταν επρόκειτο να φύγει, ο Βούδας του είπε: «Αδερφέ, άκουσέ με: Αν κάποιος αρνείται να δεχτεί το δώρο που του προσφέρουν, αυτό παραμένει σ' αυτόν που το δίνει. Εγώ αρνούμαι να δεχτώ το δώρο που μου έφερες.»

Και ο Kabir λέει:

Αν κάποιος βρίζει και ο άλλος ανταποδίδει, θα
υπάρξει μια βροχή από ύβρεις.
Αλλά, χωρίς αντεκδίκηση το θέμα θα λήξει.
Όπου υπάρχει φιλευσπλαχνία, υπάρχει θρησκεία.
Όπου υπάρχει απληστία, υπάρχει αμαρτία.
Όπου υπάρχει θυμός, υπάρχει άρνηση.
Όπου υπάρχει συγχώρηση, υπάρχει ο Ίδιος ο Κύριος.

Η φιλευσπλαχνία οδηγεί στη συγχώρηση και η απληστία

οδηγεί στην αμαρτία. Η απληστία και η προσκόλληση σημαίνουν επιθυμίες για όνομα και φήμη. Για την εκπλήρωση των επιθυμιών μας, ζηλεύουμε τους άλλους. Δεν γίνεται κανείς ούτε καλός ούτε κακός με τη γνώμη των άλλων. Αυτοί που ασχολούνται με το να συκοφαντούν τους άλλους, είναι οι απλήρωτοι μαθητευόμενοι αστυνομικοί του Θεού. Ο Θεός και ο Διδάσκαλος είναι και οι δύο μέσα σας. Αυτός που είναι αληθινός προς το Διδάσκαλο δεν έχει τίποτα να φοβάται, γιατί η καρδιά του είναι καθαρή και η καθαρή καρδιά δίνει επιπρόσθετη δύναμη. Δεν μπορεί κανείς να γνωρίσει το Θεό, αν ο νους του δεν είναι ήρεμος. Ο θυμός, η ζήλεια, η κακία και η κακοβουλία, ακόμη και στη σκέψη, φουντώνουν τις φλόγες της αόρατης φωτιάς απ όλες τις μεριές. Ο Kabir λέει, ότι σ' ένα τόπο σαν κι αυτό, δεν θα βρείτε τίποτα άλλο, παρά την Αρνητική Δύναμη, αλλά εκεί όπου υπάρχει η συγχώρηση, εκεί είναι ο Ίδιος ο Θεός. Η συγχώρηση ξεπλένει όλες τις εσωτερικές ακαθαρσίες και οδηγεί σε ηρεμία του νου. Αλλιώς ο θυμός θα προκαλέσει θυμό, και οι κατηγορίες άλλες κατηγορίες, μολύνοντας ολόκληρη την ατμόσφαιρα.

Όλοι οι καυγάδες και οι φιλονικίες προέρχονται από την προσβολή.

Ο Kabir λέει, ότι η άσχημη γλώσσα είναι η ριζική αιτία όλων των καυγάδων. Ξέρετε πώς άρχισε ο μεγάλος Πόλεμος της Mahabharata; Μόνο από σαρκαστικά λόγια. Μια μοναδική σαρκαστική παρατήρηση από τη Draupadi, οδήγησε στην καταστροφή της κουλτούρας και του πολιτισμού της Ινδίας. Επίσης στο Gurbani βρίσκουμε: *Καμιά δύναμη πάνω στη γη δεν μπορεί να βλάψει αυτόν που προστατεύεται από το Διδάσκαλο.*

Αν κάποιος έχει μέσα του σκέψεις ζήλειας και μίσους, αυτές αντιδρούν διπλά επάνω του. Αυτός είναι ο φυσικός νόμος. Μια ευγενική σκέψη φέρνει χιλιάδες από ευγενικά αισθήματα και μια κακή σκέψη χιλιάδες αθλιότητες. Αν σπείρετε ένα μοναδικό σπόρο μέσα στο έδαφος, το φυτό που θα φυτρώσει θα φέρει εκατοντάδες από παρόμοιους σπόρους. Παρόμοια, αν φυτέψετε ένα σπόρο μάγκο, θα έχετε

εκατοντάδες μάγκο απ αυτόν. Κάποια σκέψη μπορεί να έχει μια καταπραϋντική επίδραση, ενώ μια άλλη μπορεί να σας εξάψει. Κάθε πράξη, ακόμη και μια σκέψη, έχει τη δική της αντίδραση.

Τα λόγια ενός κακού ανθρώπου είναι σαν πολλά τόξα
μαζί, αλλά μόνο οι άγιοι μπορούν να τα
υπομείνουν.
Αν ένας κεραυνός πέσει μέσα στη θάλασσα, σε τι
μπορεί να τη βλάψει;

Ο Kabir λέει ότι τα κακά λόγια είναι σαν βέλη δηλητηριασμένα. Αλλά αυτός που συγχωρεί, είναι σαν ένας ωκεανός που δεν επηρεάζεται ακόμη ούτε από τον κεραυνό. Λοιπόν, η συγχώρηση είναι μια μεγάλη ευλογία. Ο Kabir λέει ότι ένας άνθρωπος γίνεται παλληκάρι με το να υπομένει εξωτερικές δυσκολίες. Αυτός που έχει προετοιμάσει το έδαφος του, μπορεί να ακούει τη Μουσική των Σφαιρών όλη την ώρα.

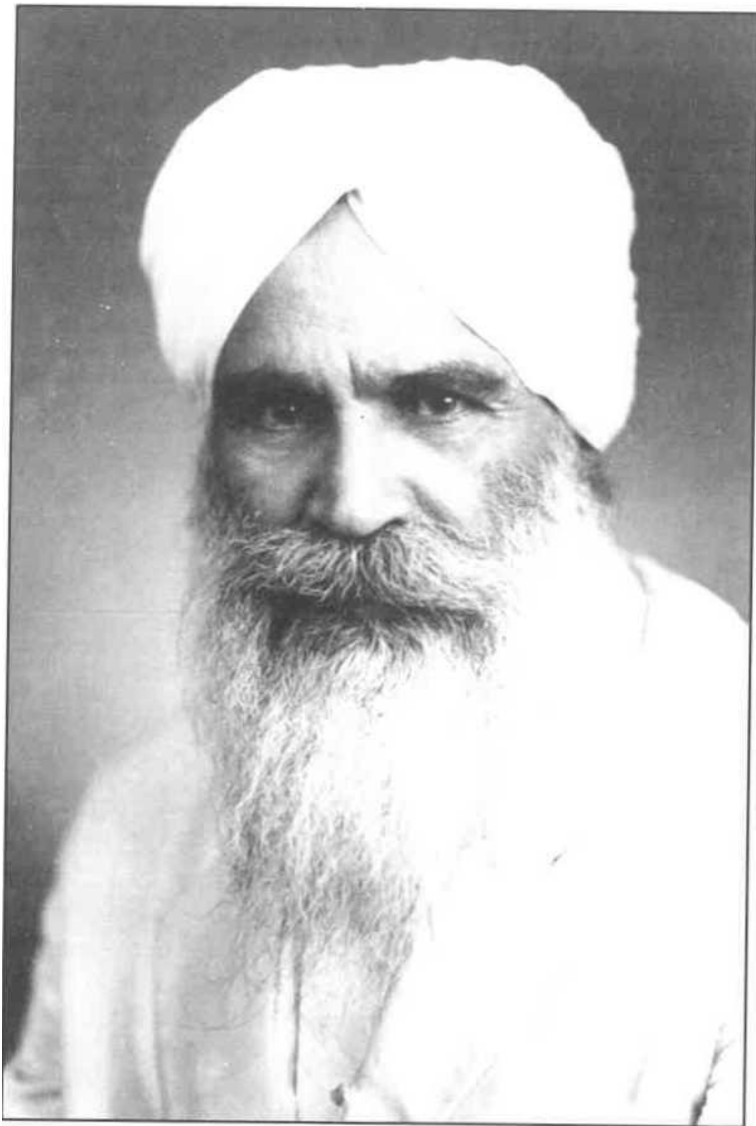
Η γη μπορεί να ανεχθεί το σκάψιμο και το δάσος το
κόψιμο.
Μόνο ένας άγιος μπορεί να υπομείνει τα απότομα
και τα κακά λόγια.

Μπορείτε να σκάψετε τη γη και να κόψετε το δάσος αυτά δεν θα κρατήσουν κακία. Παρόμοια, μόνο ένας άγιος είναι προικισμένος με συγχώρηση και αγνότητα. Η άγνοια του νόμου δεν συγχωρείται. Μπορείτε να θερίσετε μόνο αυτό που σπείρατε.

Οι πράξεις, καλές ή κακές, φέρνουν το δικό τους καρπό. Πρέπει να καταλάβουμε αυτές τις αξίες και να τις βάλουμε στη ζωή μας. Πρώτο, είναι δύσκολο να βρεθεί ένας τέλειος Διδάσκαλος, ικανός να δώσει την εμπειρία του εσωτερικού Φωτός. Ακόμη κι αν τον βρείτε, δεν μπορείτε να φτάσετε το στόχο χωρίς αγνότητα στη ζωή και συγχώρηση. Αν ακολουθείτε και δράτε σύμφωνα με αυτά που τώρα μόλις είπα, θα ελευθερωθείτε από τα δεσμό του νου και της ύλης. Αυτές οι αρετές θα σας δώσουν ανώτερη συνειδητότητα και θα αναπτύξετε πίστη στην ύπαρξη του θεού. Στο κότω-κάτω,

ποιος είναι ο σκοπός του προσκυνήματος; Είναι το να αναπτύξει κανείς βαθιά πίστη στην ύπαρξη του Θεού. Με αυτο-ενδοσκόπηση μπορείτε να δείτε ποια είναι η κατάστασή σας. Μορφωμένοι άνθρωποι, ηθικολόγοι και θεολόγοι γενικά κατηχούν τους άλλους. Ποια είναι όμως η δική τους κατάσταση; Πολύ ορθά λέγεται: «Χρειάζονται αναμορφωτές - όχι των άλλων, αλλά του εαυτού τους.» Κηρύσσουμε στους άλλους αυτό που εμείς δεν εφαρμόζουμε οι ίδιοι. Το αποτέλεσμα είναι ότι οι παροτρύνσεις μας δεν έχουν καμιά επίδραση στους άλλους.

Να είσαστε αληθινοί προς Αυτόν που κατοικεί μέσα σας. Αν ασκείτε τις δύο αρετές -αγνότητα και συγχώρηση- θα δείτε ότι χωρίς πολύ προσπάθεια, θα φτάσετε σε ανώτερη συνειδητότητα, πλήρη αφύπνιση και τέλεια γαλήνη του νου. Έτσι, θα αρχίσετε να ακτινοβολείτε ειρήνη, αρμονία και ηρεμία σ' αυτούς που είναι γύρω σας.

Sant Kirpal Singh Ji.

3

Αλλάξτε τις Συνήθειές σας Τώρα

ΤΟ SATSANG* είναι αποκλειστικά για να συζητάμε και να εξηγούμε το θέμα τού να έλθουμε σε επαφή με τη Δύναμη του Naam (ή Λόγου) - δεν είναι ένας τόπος όπου συζητιούνται τα κοινωνικά και τα πολιτικά θέματα. Είναι ένας τόπος ευθύτητας και πρέπει να τον θεωρούμε και να τον σεβόμαστε σαν ένα τόπο ευθύτητας. Όταν επισκεπτόμαστε ένα θρησκευτικό ναό, δεν μπαίνουμε με θεοσεβή ταπεινοφροσύνη; Όταν η στάση μας δεν είναι τέτοια, εμείς σίγουρα δεν περιμένουμε να κερδίσουμε πολλά από την παραμονή μας εκεί. Το να μιλάμε για εγκόσμιες υποθέσεις σε ιερούς τόπους θεωρείται ιεροσυλία.

Λοιπόν, ο σκοπός σας που ερχόσαστε στο Satsang, είναι να απορροφήσετε την αγάπη του Θεού, να καθίσετε στη γλυκιά Του ενθύμηση, να ενωθείτε μαζί Του. Όλα τα πράγματα του παρελθόντος και του μέλλοντος, όλα τα άσχετα θέματα μπορείτε να τα συζητήσετε στα σπίτια σας. Ελάτε, αλλά ελάτε με τις καλύτερες προθέσεις. Φέρετε την ενθύμηση του Κυρίου μαζί σας και πάρτε την μαζί σας, όταν φεύγετε. Μην ακούτε τις συζητήσεις των άλλων και μη μιλάτε σε κανέναν, εκτός, αν πρόκειται για την Αλήθεια. Έτσι θα έχετε το πλήρες όφελος από το Satsang - αλλιώς τα χρόνια θα περνούν χωρίς καμιά πραγματική πρόοδο.

Ο Swami Ji Maharaj μας λέει, *Έχουν περάσει πολλές μέρες που πηγαίνετε στο Satsang τώρα αφείστε όλες τις παλιές σας συνήθειες.* Τόσος πολύς χρόνος έχει περάσει που πηγαίνετε στο Satsang, χωρίς να έχετε κανένα όφελος. Μόνο όταν έχε-

* Satsang z συνάθροιση όπου προεδρεύει ένας τέλειος Διδάσκαλος ή ένας αντιπρόσωπός Του' κατά λέξη, σύνδεσμος με την Αλήθεια.

τε την προσοχή σας πλήρως προσηλωμένη, θα ωφεληθείτε. Αν τα λόγια μπαίνουν από το ένα αυτί και φεύγουν από το άλλο, δεν θα συγκρατήσετε τίποτα. Επιπλέον, αν ζείτε σύμφωνα με αυτά που ακούτε, αυτό θα είναι ένα μεγάλο κατόρθωμα, αλλιώς ο σκοπός του να πηγαίνετε στο Satsang θα έχει αποτύχει. Ο Swami Ji λέει, *Ω άνθρωπε, ας πηγαίνουν όλοι στο Satsang με το σωστό τρόπο από σήμερα.* Πώς να πηγαίνουμε στο Satsang; ξεχάστε όλα τα εγκόσμια θέματα και πηγαίνετε με τη γλυκιά ενθύμηση του Διδασκάλου και όση ώρα θα παρευρίσκεστε στο Satsang, δεν πρέπει να σκεπτόσαστε τίποτ' άλλο εκτός το Διδάσκαλο και το Θεό. *Αν το σώμα σας είναι στη συντροφιά του Διδασκάλου, αλλά ο νους σας είναι αλλού, λέει ο Kabir, πώς μπορεί να βάφει ένα βρώμικο ρούχο;*

Αν και μπορεί να μην καταλαβαίνετε όλα αυτά που λέγονται, όμως αν καθίσετε με πλήρη προσοχή, θα ωφεληθείτε απ αυτό. Αν η σκέψη σας είναι κάπου αλλού, δεν θα χάσετε μόνο εσείς, αλλά και οι άλλοι άνθρωποι θα επηρεαστούν από τη μολυσμένη ατμόσφαιρα που δημιουργείτε, γιατί οι σκέψεις είναι ζωντανές και έχουν μεγάλη δύναμη. Να θεωρείτε το Satsang σαν ένα τόπο αγνότητας- να μη μιλάτε ή να σκέπτεστε για τίποτ' άλλο παρά για το Θεό και, οποιοσδήποτε παρευρίσκεται, θα ευλογηθεί με την ανυψωτική ατμόσφαιρα. Δεν πηγαίνουμε στο Satsang για να συναντήσουμε τους φίλους μας ή για να κάνουμε κοινωνικές σχέσεις.

Ο Διδάσκαλος μάς ενώνει με μια αληθινή σχέση, που δεν μπορεί ποτέ να σπάσει. Αυτή η σχέση είναι με τον Ίδιο το Θεό, που είναι εκδηλωμένος μέσα στην ανθρώπινη μορφή. Είναι μια τέτοια σχέση που ποτέ δεν μπορεί να σπάσει, ακόμη και μετά το θάνατο, ας μη μιλάμε για τη διάρκεια της ζωής. Αλλά εμείς, με τη φτωχή μας κατανόηση, επιβάλλουμε τον εαυτό μας με υπερηφάνεια, εγωισμό και με χαμηλές συνήθειες, επιθυμώντας να αναγνωριστούμε. Συνεπώς επιτυγχάνουμε μόνο στο να συσωρρεύουμε περισσότερη αθλιότητα πάνω στο κεφάλι μας. Ποιο είναι το όφελος του να πηγαίνετε στο Satsang τόσο διάστημα, αν δεν σκοπεύετε να αλλάξετε τις παλιές ανεπιθύμητες συνήθειές σας; Η ξερή γη μπορεί ξανά να πρασινίσει αν την ποτίσουμε, αλλά ποια είναι η χρη-

σιμότητα της γης, που παρόλο που ποτίζεται παραμένει νεκρή; Αν η παρακολούθηση του Satsang έχει γίνει απλώς μια ρουτίνα - εσείς δεν μπορείτε να έχετε τη σωτηρία με τη ρουτίνα - δεν θα την έχετε, δεν θα την έχετε.

Προσπαθείστε να καταλάβετε τι σημαίνει το πνευματικό μονοπάτι και μετά ζήσετε σύμφωνα μ' αυτό και όσο περισσότερο εισχωρεί αυτό μέσα στην καρδιά σας, τόσο πιο ευτυχισμένοι θα είσαστε. *Ας κατοικούν τα λόγια του Διδασκάλου μέσα στη ν καρδιά σας κι εσείς κατοικείτε μέσα σ Αυτόν.* Αυτός είναι ο μόνος τρόπος, η μόνη ελπίδα. Αν δεν υπακούετε σ' αυτόν, τι μπορεί να γίνει; Επί τόσα πολλά χρόνια εγώ σας εκλιπαρώ. Αυτό που εσείς παίρνετε εδώ, δεν θα το βρείτε πουθενά αλλού - αλλά παρόλα αυτά που παίρνετε, όμως εσείς συνεχίζετε τους παλιούς σας τρόπους της εχθρότητας, της φιλαργυρίας, της ζήλειας κ.τ.λ. - δεν κρατάτε τα πνευματικά σας ημερολόγια - ποιανού είναι το λάθος που εσείς δεν προοδεύετε; Σταματείστε να είσαστε παιδαριώδεις και μεγαλώστε. Αυτοί που δεν επιθυμούν να ακούσουν και να υπακούσουν, δεν πρέπει να μπούνε σ' αυτή την περιπέτεια του πνευματικού μονοπατιού. Δεν λέω τίποτα το καινούριο. Δεν είμαστε όλοι Άγιοι - ήρθαμε εδώ για να γίνουμε και θα γίνετε, αν καταλάβετε πλήρως και μετά ζείτε σύμφωνα με τα διδάγματα.

Ο καθένας κάνει λάθη. Θυμάμαι, που πήρα άδεια μια φορά από το γραφείο μου και επιστρέφοντας βρήκα ότι δύο υπάλληλοι είχαν απολυθεί. Όταν ανέφερα την περίπτωσή τους στον Ελεγκτή για επανεξέταση, άρχισε να ρωτάει ποιο θα ήταν το όφελος απ αυτό κι εγώ τον ρώτησα, «Υπάρχει κανένας άνθρωπος χωρίς λάθη; Δεν θα βρείτε κανένα που να μην έχει κάνει κάτι άσχημο και η τιμωρία για τα λάθη δεν πρέπει να είναι απόλυτη, γιατί όχι μόνο αυτοί οι άνθρωποι θα υποφέρουν, αλλά και οι γυναίκες τους και τα παιδιά τους.» Έτσι προσλήφθηκαν ξανά στην υπηρεσία. Αν αυτά τα διδάγματα δεν είναι κάτι το καινούριο, τότε προσπαθήστε να τα καταλάβετε πλήρως τώρα και βάλτε τα μέσα στη ζωή σας. Αν μπορούσατε να μάθετε να υπακούετε και να κρατάτε το ημερολόγιο, θα γινόσαστε θεοί και θεές. Μη συζητάτε και μη λογο-

μαχείτε πάνω στο θέμα, αλλά σκεφθείτε προσεκτικά - δεν ήρθατε εδώ για να είσαστε συντροφιά με την αλήθεια; Τότε γιατί εξακολουθείτε να είσαστε με τους άλλους; Αυτή η α-σθένεια ήταν πάντοτε στην πρώτη θέση και έτσι θα συνεχί-σει, αλλά οι Διδάσκαλοι έρχονται για να μας δώσουν τη θε-ραπεία με το να μας κάνουν να συνειδητοποιήσουμε την Α-λήθεια. Στο στίχο του ο Swami Ji θρηνεί για την κατάσταση:

Πολλές μέρες έχουν περάσει που παρευρίσκεστε
στο Satsang.
Τώρα αφήστε τις παλιές σας συνήθειες.

Ω άνθρωπε, είναι καιρός τώρα να αποβάλλεις τις παλιές κακές σου συνήθειες και να υιοθετήσεις καινούριες. Οι συ-νήθειες σχηματίζονται με το να κάνουμε επανειλημμένα τα ίδια πράγματα, έτσι πρώτα πρέπει να αποβάλουμε όλες τις κακές πράξεις: Την ψευτιά, την υποκρισία, την απάτη για να κερδίσουμε χρήμα, το να κρίνουμε τους άλλους, την έ-χθρα, τη φιλαργυρία, την κακία, την κακολογία, και διάφορες άλλες. Αν δεν έχετε πρόθεση να αλλάξετε αυτούς τους τρό-πους, ποια είναι η χρησιμότητα του να παρευρίσκεστε στο Satsang; *Τα βήματά σας πάνε μπρος, αλλά ο νους σας οπισθο-δρομεί.* Το Satsang είναι το μέσο για να γίνουμε κάτι ωραίο, αλλά όχι επαναλαμβάνοντας μόνο το Όνομα του Θεού. Αλ-λάξτε τώρα τις συνήθειές σας με καινούριες, γιατί η συνή-θεια γίνεται φύση με τον καιρό. Αποβάλετε όλες τις αρνητι-κές σκέψεις και βάλετε θετικές στη θέση τους. Αν ένας άν-θρωπος κάνει λάθη, συγχωρείστε τον και αυτός με τη σειρά του θα συγχωρήσει όλες τις κακές σας πράξεις.

Μέσα στο Κοράνι είναι γραμμένο, *Ακόμη ούτε ο Θεός δεν σκέφτεται αυτόν που δεν έχει πρόθεση να αλλάξει.* Πώς μπο-ρούμε να περιμένουμε οι άλλοι άνθρωποι να είναι εξαιρετικά παραδείγματα; Αν εμείς οι ίδιοι αλλάζαμε, ολόκληρος ο κό-σμος θα άλλαζε μαζί μας. Αυτό είναι ένα μήνυμα για όλους. Μια από τις πιο κακές συνήθειες είναι αυτή του να κρίνουμε τους άλλους. Όλες οι αρετές που ασκούνται για τον ορθό τρόπο ζωής, είναι καλές, αλλά αυτή της *ahimsa parmo dhar-am* (της μη βίας στη σκέψη) είναι η ανώτατη. Αυτή μπορεί να

γίνει μια καθημερινή συνήθεια, γιατί είναι έμφυτη μέσα σε όλους μας, αν και υπάρχουν άλλες σκέψεις εκεί, όμως συνειδητά ή ασυνείδητα αυτή εργάζεται και μπορεί να βγει στην επιφάνεια μια μέρα. Είναι γι' αυτό που συχνά σας λένε στο Satsang ότι το παρελθόν είναι παρελθόν, συγχωρείστε και ξεχάστε και μη κτίζετε ένα οικοδόμημα από κακές σκέψεις, γιατί αναμφίβολα θα υπάρξουν αντιδράσεις. Εσείς θα είσαστε ο χαμένος, γιατί θα εξακολουθήσετε να περιστρέφεστε στον κύκλο των γεννήσεων και των θανάτων. Λοιπόν με αγάπη οι Διδάσκαλοι ενθαρρύνουν τα παιδιά τους να αλλάξουν τις συνήθειές τους, ενώ υπάρχει ακόμη χρόνος. Με μεγάλη φιλευσπλαχνία για την ανθρωπότητα, ο Swaoii Ji μας λέει:

Για πόσο διάστημα θα προσπαθείτε να εξαπατάτε
το Διδάσκαλό σας;
Τώρα αναγνωρίστε τι είναι Αυτός.

Κρύβοντας τα αληθινά γεγονότα, σκεπτόσαστε, «Τι γνωρίζει ο Διδάσκαλος; Αυτό που *εμείς θέλουμε* να κάνουμε, είναι σωστό.» Εσείς συλλαμβάνετε μια ιδέα και την τοποθετείτε πάνω από όλα τα άλλα, θεωρώντας όλους τους άλλους ότι είναι λανθασμένοι - ακόμη κι αν ο Διδάσκαλός σας σάς λέει κάτι διαφορετικό. Πόσο διάστημα θα συνεχίσετε κατ' αυτό τον τρόπο; Μην πλανάστε, αυτός παρατηρεί κάθε δράση, γιατί η Διδάσκαλος Δύναμη κατοικεί μέσα στο είναι μας. Αλλά εμείς, με ανόητο τρόπο, πιστεύουμε ότι αυτός δεν είναι παρών για να μας βλέπει κι έτσι μπορούμε να κάνουμε ο,τιδήποτε, χωρίς αυτός να το ξέρει. Αυτός μας παροτρύνει να προσπαθήσουμε να συνειδητοποιήσουμε τι είναι ο Διδάσκαλος. Ο Διδάσκαλος δεν είναι το φυσικό σώμα - δεν είναι ο ανθρώπινος πόλος, αλλά είναι η πανίσχυρη δύναμη του Θεού που έχει εκδηλωθεί εκεί μέσα. Είναι παραδεκτό ότι ο Θεός είναι παντού και βλέπει τα πάντα. Δώστε πλήρη προσοχή να μάθετε τι είναι ο Διδάσκαλος και μετά *γνωρίστε τον* Αυτός έχει αγάπη για τον καθένα - για τους δικούς του και για τους άλλους ακόμη και γι' αυτούς που είναι εναντίον του. Η επιθυμία του είναι να κάνει καλό σε όλους, ακόμη και ένα μαχαί-

ρι αν του βάλουν στο λαιμό, δεν θα σκεφτεί κακό γι' αυτούς που θα το κάνουν. Αυτός είναι διαφορετικός και εκφράζει αυτό τον πλούτο της αγάπης και της συγχώρησης εξαιτίας της Διδασκάλου Δύναμης που είναι μέσα του. Λοιπόν, αυτός λέει ότι πρέπει να σταματήσουμε όλη αυτή την απάτη - αν κανείς σκέφτεται το Διδάσκαλό του σαν Διδάσκαλο, τότε να τον υπακούει. Στο κάτω-κάτω, δεν δίνει και καμιά κακή συμβουλή.

Μερικές φορές, είναι δυνατόν δύο ηλίθιοι άνθρωποι να μπορέσουν να συνδεθούν με αγάπη, σπάζοντας τις δογματικές αλυσίδες που τους δεσμεύουν, ενώ οι διανοούμενοι θα έσπαζαν τις μεταξωτές κλωστές της αγάπης χωρίς δισταγμό. *Ο Gurumukh χάνει και αφήνει τον κόσμο να κερδίζει.* Αυτός που χάνει από αγάπη και ταπεινοφροσύνη, στην πραγματικότητα κερδίζει, γιατί έχει σώσει αυτό που έχει αποθηκεύσει- αλλιώς στη φωτιά του θυμού η πολύτιμη αποθήκη του θα γίνει στάκτη. Αν δεν υπάρχει θυμός μέσα σ έναν άνθρωπο, ούτε ακόμη και ο παραμικρός καπνός δεν θα φαίνεται. Προσπαθείστε να αναγνωρίσετε το Διδάσκαλό σας, γιατί το Satsang ασχολείται με το Διδάσκαλο, και όχι με ένα απλό ανθρώπινο ον. Όταν πηγαίνετε στο Satsang, πηγαίνετε με την ενθύμησή Του, γιατί Αυτός είναι ο Θεός μέσα σε ανθρώπινη μορφή- να είσαστε εκεί με την ενθύμησή του και όταν φεύγετε να την παίρνετε μαζί σας.

Θα έπρεπε να εκμεταλλευτούμε αυτές τις ιδιότητες που θα μας βοηθήσουν να επιστρέφουμε πίσω στο Θεό και να αποβάλουμε όλα τα χαρακτηριστικά που μας οδηγούν μακριά από Εκείνον. Δεν είναι δύσκολο το να πραγματοποιήσουμε το Θεό, αλλά είναι πάρα πολύ δύσκολο το να γίνει κανείς άνθρωπος - ένας αληθινός άνθρωπος. Πάνω από εκατό φορές σκύβουμε το κεφάλι μας λέγοντας «ναι, ναι, θα το κάνω» αλλά στην πράξη εμείς κάνουμε ακριβώς όπως μας αρέσει. Αυτό δείχνει ότι ακόμη δεν έχουμε καταλάβει αληθινά το πνευματικό μονοπάτι. Αν δεν έχετε ακόμη αλλάξει τις παλιές σας συνήθειες, τότε κάνετέ το αμέσως. Αρχίστε *τώρα.* Με το να κάνετε κακές σκέψεις για τους άλλους, με το να παίρνετε μέρος σε εχθρότητες και σα δικηγόρος να κρίνετε τις ζωές

των συνανθρώπων σας - περιμένετε η φωτιά μέσα σας να μη φουντώσει; Ο Διδάσκαλος βλέπει όλα τα γεγονότα με ένα διαφορετικό μάτι, καθώς ο καθένας βλέπει από το δικό του επίπεδο. Αν έχετε παραδεχτεί κάποιον ότι είναι ανώτερος σας, τότε υπακούστε τον.

Ένας δάσκαλος που δεν έχει φτάσει στο ανώτερο επίπεδο μπορεί εύκολα να είναι η αιτία για περαιτέρω πτώση. Αυτοί που είναι από ανώτερα επίπεδα πάντα αγωνίζονται να ενώσουν όλη την ανθρωπότητα. Ήρθατε στο Satsang για να πραγματοποιήσετε την Αλήθεια, για να ελευθερωθείτε από τα βάσανά σας. Για να το εκπληρώσετε αυτό, οτιδήποτε μαθαίνετε πρέπει να το υιοθετήσετε και να το αντανακλάτε μέσα στα σπίτια σας και στην καθημερινή σας ζωή, έτσι ώστε η ειρήνη και η ευτυχία να ανθίσουν μέσα σας και μέσα σ' αυτούς που είναι γύρω σας. Το Satsang είναι ένας τόπος ειδικής αγνότητας και ακόμη και οι σκέψεις σας πρέπει να είναι καθαρές όσο διάστημα είσαστε εδώ. Καμιά άλλη σκέψη εκτός αυτή του Κυρίου, δεν πρέπει να μπαίνει στο μυαλό σας και οποιαδήποτε συμβουλή ακούτε να ζείτε σύμφωνα μ' αυτή. Αν υπακούετε, οπωσδήποτε θα αλλάξετε προς το καλύτερο αν όχι θα έχετε να υποστείτε τις συνέπειες.

Ο Διδάσκαλος δεν είναι απλώς ένας άνθρωπος και οποιοσδήποτε τον βλέπει απ' αυτή τη σκοπιά, κάνει μεγάλο λάθος. Ο Kabir λέει, *Αυτός που θεωρεί το Διδάσκαλο έναν απλό άνθρωπο θα υποβιβαστεί σε κατώτερα είδη της δημιουργίας, από τη μια γέννηση στην άλλη.* Ο Διδάσκαλος είναι ο Θεός μέσα του, αν κι εμείς σεβόμαστε το φυσικό του σώμα, γιατί Εκείνος είναι εκδηλωμένος εκεί μέσα. Οτιδήποτε μας λέει, είτε μας φαίνεται ότι είναι σωστό είτε όχι, πρέπει να είναι πρωταρχικής σημασίας και ενδιαφέροντος για μας αλλιώς, και το επαναλαμβάνω με έμφαση, η ζωή μας θα γίνει πολύπλοκη και το αποτέλεσμα δεν θα είναι τίποτ' άλλο παρά αθλιότητα. Μπορείτε να πείτε ότι είναι στην πραγματικότητα η προετοιμασία του δρόμου για τη δυστυχία. Παρευρισκόμαστε στο Satsang για να αυξήσουμε τη χαρά μας και επίσης και όσων είναι γύρω μας, και όταν η ψυχή ξαναενωθεί με το Θεό, θα αντανακλά τις δικές Του ιδιότητες. Ο Θεός μέσα στο Δι-

δάσκαλο είναι Παντελεήμονας και χωρίς να αποκαλύπτει τις αμαρτίες μας μάς καθαρίζει - και μας κάνει ελεύθερους από τις ανεπιθύμητες ακαθαρσίες: Όταν το παιδί λερωθεί με ακαθαρσίες, η μητέρα του δεν το διώχνει μακριά της, αλλά το πλένει με προσοχή και αγάπη και το παίρνει στην αγκαλιά της. Η ψυχή του ανθρώπου είναι πάρα πολύ αγαπητή και πολύτιμη, λοιπόν πρέπει να αποστρεφόμαστε την αμαρτία, αλλά να αγαπάμε τον αμαρτωλό. Αν όλοι οι άνθρωποι απέχουν από το να κάνουν κακές πράξεις, θα υπάρξει ειρήνη και ευτυχία παντού. Αν ο σκοπός σας είναι να γίνετε Διδάσκαλος, θα επιτύχετε μόνο όταν εσείς ακούτε και μετά εκτελείτε.

Μη θεωρείτε το Διδάσκαλο ως άνθρωπο
Αυτός είναι η ζωή του Sat Purush (Αληθινή Μορφή).

Η ερώτηση, ποιος είναι ένας Διδάσκαλος, δεν είναι μια καινούρια ερώτηση - ρωτιόταν πάντα, μέσα στους αιώνες. Όταν τέθηκε στο Διδάσκαλο Nanak, αυτός είπε: *Ο Shabdiho*γος) *είναι ο Διδάσκαλος και η surat* (προσοχή) *είναι ο μαθητής.* Ο παντοτινά υπάρχων Θεός ή η έκφρασή Του, ο Shabd (ή Λόγος) είναι ο Διδάσκαλος και η προσοχή είναι ο μαθητής. Όταν ο Kabir ρωτήθηκε την ίδια ερώτηση, είπε: *Ο Διδάσκαλός μου είναι πάνω από το gaggan* (ουρανό) *και ο μαθητής είναι μέσα στο σώμα.* Όταν η προσοχή μας συνδεθεί μ' Αυτόν, το πήγαινε-έλα μας τελειώνει. *Το ανώτατο ον που γεννήθηκε ποτέ πρέπει να ξέρετε, είναι ο Διδάσκαλός μου.* Αυτός είναι το ίδιο το Φως σε οποιοδήποτε πόλο είναι εκδηλωμένος και μόνο Αυτός μπορεί να δώσει το Φως στους άλλους. Απ αυτό ο αναζητητής μπορεί να καταλάβει ποιο είναι το κριτήριο για να αναγνωρίσουμε τον αληθινό Διδάσκαλο. Ο Χριστός είπε: *Εγώ είμαι το Φως του κόσμου αυτός που με ακολουθεί δεν θα περπατήσει στο σκοτάδι, αλλά θα έχει το Φως της ζωής.* Σε οποιοδήποτε πόλο βρίσκεται αυτός ο πλούτος, μπορείτε να είστε σίγουρος ότι υπάρχει εκεί και κάτι άλλο επίσης, που αξίζει την υπακοή σας.

Αυτός δεν ήρθε για κανένα ειδικό πρόσωπο, αλλά τους αγαπα όλους και θα εξαγνίσει τον καθένα, αδιάφορα με την κατάστασή του. Αυτοί που είναι αρκετά σοφοί και τον υπα-

κούουν θα δουν την πρόοδό τους να ανθίζει. *Του Διδασκάλου τα λόγια - τα λόγια είναι ο Διδάσκαλος.* Τα λόγια που προφέρει είναι εκείνος ο ίδιος και αυτοί που σκύβουν το κεφάλι στα λόγια του αληθινά θα έχουν τη σωτηρία, αλλά αυτοί που υποκλίνονται με υποκρισία και μετά κάνουν ό,τι θέλουν, με τη σκέψη ότι ο Διδάσκαλος δεν το γνωρίζει, κάνουν τη ζωή τους δυστυχισμένη. Αυτό που είναι κρυμμένο μέσα σε μας, είναι εκδηλωμένο μέσα στο Διδάσκαλο και οπουδήποτε το βρίσκετε να ανθίζει σε πληρότητα, εκεί θα έχετε την εμπειρία. Ο καθένας μπορεί να μιλά για ένα θέμα, υπέρ και κατά, με λίγη εξάσκηση, αλλά όταν κανείς μπορεί να πάρει κάτι, δεν υπάρχει θέμα αμφιβολίας. Η Δύναμη μέσα στο Διδάσκαλο -η ίδια η ζωή του Sat Purush- υπάρχει για πάντα και ποτέ δεν θα πεθάνει. Όταν εργάστηκε μέσω του πόλου που ονομαζόταν Ιησούς, την ονόμασαν Χριστή Δύναμη και εξακολουθεί να εργάζεται σε διαφορετικούς ανθρώπινους πόλους, ανάλογα με την εποχή. Οποιοσδήποτε είναι τυχερός να ενωθεί μ αυτή τη Δύναμη, θα δει ότι ποτέ δεν τον εγκαταλείπει.

Με τον ένα ή τον άλλο τρόπο κάνετε το νου σας να καταλάβει
Και μετά βάλετε όλη σας την προσοχή σ' Εκείνον.

Το να κάνουμε το νου να καταλάβει είναι δύσκολο, γιατί προσπαθεί να μας πείσει ότι είμαστε λανθασμένοι στην έρευνά μας, αλλά εμείς πρέπει να τον βεβαιώσουμε, ότι, έχοντας πάρει την ένωση από εκείνον όπου ο Θεός είναι εκδηλωμένος, δεν χρειάζεται να αμφιβάλει. Τις ομιλίες, τις ιστορίες, τη γνώση από τα βιβλία, την προσποίηση και την υποκρισία, όλα μπορούμε να τα βρούμε σε αφθονία - αλλά ποιος μπορεί να δώσει το Φως; Αν κάποιος μπορεί να αποκαλύψει το Φως μέσα στον αναζητητή, αυτό είναι απόδειξη πως ο ίδιος το έχει. Έχοντας πάρει [κάτι] απ' αυτόν, τότε να τον υπακούετε . Αν ο νους απεχθάνεται την υπακοή, εμείς πρέπει να την κάνουμε ευχάριστη. Όταν εσείς συχνά έχετε μαρτυρίες ότι οι άλλοι παίρνουν το Φως, δεν είναι αυτό μια αρκετή απόδειξη; Θα υπήρχε ίσως λόγος να διστάζετε αν σας έλεγαν να πολεμήσετε ή να σκοτώσετε ο ένας τον άλλον, αλλά ο Διδά-

σκαλος ο ίδιος σκέφτεται καλό ακόμη και γι' αυτούς που εργάζονται εναντίον του. Με το να αποκτήσουμε τέτοιες ευγενικές αρετές κι εμείς επίσης θα γίνουμε Διδάσκαλοι.

Ο Iqbal λέει ότι όταν ο Hazrat Mussa (ο Μωυσής) ανέβηκε στο όρος για να μιλήσει με το Θεό και να Τον γνωρίσει, δεν ήξερε ότι ο Ίδιος ο Θεός έψαχνε να βρει έναν άνθρωπο που επιθυμούσε μόνο Εκείνον; Ο Baba Jaimal Singh Ji άφησε το Punjab και πήγε να ψάξει να βρει τον Hazur στο Murree Hills - δεν υπήρχε κανένας άνθρωπος σ' ολόκληρο το Punjab που να είναι κατάλληλος; Αυτό που θέλω να τονίσω εδώ είναι ότι πρέπει να υπακούετε τις εντολές του. Αν δεν πείσετε το νου σας να παραδεχτεί τα γεγονότα, θα έρχονται σκέψεις σαν κι αυτή: «Εγώ είμαι κατώτερος από εκείνον; Εγώ είμαι τόσο μεγάλος όπως κι εκείνος!» και πολλές άλλες απατηλές σκέψεις, που μ' αυτές αρχίζει να αυξάνεται η δυαδικότητα.

Μέσω της αγάπης και του ελέους Αυτός ομιλεί
Και είναι Τέλειος και Ανώνυμος.

Αυτός δημιουργεί αγάπη, γιατί είναι όλο αγάπη. Διδάσκει πώς να αγαπάμε - οι ακτίνες της αγάπης ξεπηδούν απ' αυτόν, οπουδήποτε πηγαίνει. Τα λόγια που προφέρει είναι για να αυξήσουν την αγάπη μέσα μας, λοιπόν υπακούετέ τον και αλλάξετε τις παλιές συνήθειες που έχουν συσσωρευτεί από ζωή σε ζωή. Αν δεν υπακούετε, τότε θα συνεχίσετε στον τροχό των γεννήσεων και των θανάτων. Αν με την υπακοή προς το Διδάσκαλο έχει δημιουργηθεί μια αγάπη για το Θεό μέσα μας και Τον βλέπουμε μέσα σ' όλα τα όντα, τότε γιατί υπάρχει ανάγκη να ξαναγυρίσουμε σ' αυτή τη γη; Όταν τα λόγια του ξεχαστούν, αυξάνονται οι φιλονικίες μεταξύ μας. Αν βλάψετε κάποιον ή κάνετε κάποιον δυστυχισμένο στη ζωή του, τότε, η φυσική αντίδρασή του θα είναι να έχετε την ίδια μεταχείριση. Οι Καρμικές αντιδράσεις είναι ένας πολύ δυνατός νόμος κι εσείς θα κυβερνιέστε απ' αυτόν το νόμο.

Με τόση πολλή αγάπη, ο Swami Ji μας κάνει να συνειδητοποιήσουμε ότι ο χαρακτήρας μας πρέπει να αλλάξει. Οι Διδάσκαλοι είναι η αντανάκλαση της αγάπης, γιατί η Θετική Δύναμη εργάζεται μόνο μέσω της αγάπης. Μπορούμε να παρατη-

ρήσουμε, πως οι Άγιοι Διδάσκαλοι εργάζονται μόνο με αγάπη, ενώ τα Avatars δίνουν επίσης και τιμωρίες. Οι τελευταίοι έρχονται όταν η ευθύτητα είναι σε ύφεση, για να τιμωρήσουν τους κακούς και να ανταμείψουν τους αγαθούς, και να κρατήσουν τον κόσμο στη σωστή του ισορροπία. Οι Άγιοι Διδάσκαλοι μάς λένε να μην κάνουμε άλλα λάθη. *Αυτοί αμέσως δίνουν την επικοινωνία με το Θεό, σε οποιονδήποτε τους πλησιάσει.* Αν και ο Κύριος είναι ήδη μέσα μας, αυτοί Τού παρέχουν τη δυνατότητα να εμφανιστεί, για να μπορέσουμε να Τον δούμε.

Για να δώσει τη σωτηρία σ' εσάς, με τον ένα ή τον
άλλο τρόπο, πήρε αυτή την ανθρώπινη μορφή
ο Διδάσκαλος.

Είναι φυσικό επακόλουθο ότι ο δάσκαλος του ανθρώπου πρέπει να είναι ένας άνθρωπος. Αν ένας πίθηκος κραυγάσει, εκατοντάδες πίθηκοι θα συναθροιστούν γύρω του για να απαντήσουν στην κραυγή του. Κι ακόμη, αν ένα πουλί τιτιβίσει, κι άλλα θα μαζευτούν. Λοιπόν ο Διδάσκαλος έρχεται μέσα στην ανθρώπινη μορφή, για να διδάξει στον άνθρωπο τη σωστή κατανόηση της Αλήθειας. Με συγχωρείτε, αλλά οι περασμένοι Διδάσκαλοι δεν μπορούν να έρθουν εδώ και να μας δώσουν αυτή τη γνώση. Μπορούμε να έχουμε κάποια πληροφορία μέσα από τις γραφές, αλλά αυτοί που έχουν αφήσει το προσκήνιο, δεν μπορούν να μας καθοδηγήσουν με τη σωστή σημασία. Ακόμη κι αν μια φωνή ερχόταν από τον ουρανό για να μας κατευθύνει, οι άνθρωποι απλά θα έλεγαν: «Τι έχει να κάνει αυτό με μας;» Από την άλλη μεριά, αν ο Διδάσκαλος ενός ανθρώπου έχει απαρνηθεί τα εγκόσμια πράγματα, ο μαθητής έχει την αμφιβολία, ότι ο Διδάσκαλός του δεν μπορεί να καταλάβει τα εγκόσμια βάσανά του, γιατί αισθάνεται ότι μόνο αυτός που έχει την εμπειρία από τα σκαμπανεβάσματα της γήινης ζωής, μπορεί πραγματικά να καταλάβει την κατάστασή του. Ένας αληθινός Διδάσκαλος έχει κατορθώσει την επιτυχία και στους δύο τομείς της ζωής - στο γήινο και στον πνευματικό, και γι' αυτό είναι μια ζωντανή απόδειξη τού τι μπορεί κανείς να κατορθώσει.

Οι αρχές που έχει κανείς στη ζωή του είναι μεγάλης σημασίας και δεν πρέπει ποτέ να πέφτει χαμηλότερα από την ανώτατη αρχή του - και αυτή είναι: Η ανώτατη αρχή είναι η ίδια η Αλήθεια, κι αν έχετε αγάπη για την Αλήθεια, τότε πρέπει να έχετε αγάπη για όλη τη ζωή. Εξομαλύνετε και σβήσετε τα λάθη των άλλων με την αγάπη σας. Οι κηλίδες του αίματος δεν μπορούν να ξεπλυθούν με αίμα, αλλά οτιδήποτε ακάθαρτο μπορεί να καθαριστεί με τα νερά της αγάπης.

Αυτόν να υπηρετείτε κι Αυτόν να λατρεύετε.
Να Τον σκέφτεστε σαν Διδάσκαλο Nanak.
Αυτός ήταν ο Kabir, Αυτός ήταν ο Sat Naam.
Α ναγνωρίσετε όλους τους Α γιους Διδασκάλους
μέσα σ Αυτόν.

Να γίνετε αυτός που μπορεί να προσφέρει υπηρεσία στο Διδάσκαλο. Τι είδους υπηρεσία; Η αληθινή υπηρεσία σημαίνει το να υπακούετε τις εντολές του απόλυτα· το να ζείτε όπως αυτός λέει μ ένα καθαρό, αγνό, απλό και γεμάτο αγάπη τρόπο- να αναπτύξετε εσείς οι ίδιοι την Αλήθεια μέσα σας- να εξαγνίσετε τη σκέψη σας. Ο Θεός κατοικεί μέσα σε κάθε ον, λοιπόν αγαπάτε όλη τη ζωή. Δεν είναι αυτό που διδάσκει; Έχετε πάρει την ανθρώπινη μορφή από πολύ μεγάλη καλή τύχη, λοιπόν κάνετε την καλύτερη χρήση της και επωφεληθείτε από κάθε βοήθημα, για να ξαναενωθείτε με τον Κύριο. Ο καθένας κάνει λάθη, γιατί όλοι δεν είναι Άγιοι ακόμη, αλλά αυτά δεν πρέπει να επαναλαμβάνονται. Η ίδια Θεία Δύναμη εργάστηκε μέσω του Kabir, του Διδασκάλου Nanak και άλλων, σε διαφορετικούς καιρούς· ακριβώς όπως, όταν χαλάσει μια λάμπα αντικαθίσταται με μια άλλη. Τα διδάγματα όμως, παραμένουν τα ίδια.

Θα θυμόσαστε πως όταν έφεραν μπροστά στον Ιησού τη γυναίκα που είχε διαπράξει μοιχεία, τον ρώτησαν αν αυτή έπρεπε να λιθοβοληθεί, σύμφωνα με το νόμο του Μωυσή- αλλά ο Ιησούς τους είπε, *Όποιος από σας είναι χωρίς αμαρτία, ας έρθει να ρίξει την πρώτη πέτρα.* Μπορείτε να βάλετε το χέρι στην καρδιά σας και τίμια να πείτε ότι δεν έχετε βλάψει ποτέ κανέναν; Ο Hazrat Mohammed Sahib λέει, *Α νμπορεί-*

τε να θέσετε υπό έλεγχο τα δύο όργανα-το ένα μεταξύ των χειλιώνκαι το άλλο μεταξύ των δύο μηρών- τότε εγώ θα σταθώ στο πλευρό σας μπροστά στο θρόνο του Θεού. Ο Ιησούς είπε στη γυναίκα: «πήγαινε, και μην αμαρτάνεις πλέον.» Με αγάπη τη συγχώρησε και τη βοήθησε να καταλάβει - στο κάτω-κάτω, ήταν η δουλειά του να την κάνει να αλλάξει.

Η Διδάσκαλος Δύναμη ποτέ δεν πεθαίνει είναι αιώνια και συνεχίζει για πάντα. *Ιδού, εγώ είμαι μεθ' ημών πάντοτε, μέχρι της συντέλειας του αιώνος.* Αυτά είναι τα λόγια του Χριστού και όχι του Ιησού, γιατί προφέρθηκαν από τη Χριστή Δύναμη ή Διδάσκαλο Δύναμη μέσα του. *Ολόκληρος ο κόσμος είναι ένα σπίτι, μέσα στο οποίο κατοικεί η Αλήθεια.* Αυτοί που παρευρίσκονται στο Satsang και ειδικά αυτοί που έχουν έναν Αληθινό Διδάσκαλο, πρέπει να δίνουν ένα παράδειγμα με την αγάπη τους ο ένας για τον άλλον και τη στάση τους της συγνώμης. Ο Χριστός επίσης είπε: *Από αυτό όλοι οι άνθρωποι θα γνωρίζουν ότι εσείς είσαστε μαθητές μου, εάν έχετε ο ένας αγάπη για τον άλλον.* Αλλά πού είναι η απόδειξη ότι εσείς είσαστε στο πνευματικό μονοπάτι; Τα διδάγματα δεν είναι κακά, το Satsang δεν είναι κακό, αυτός που διδάσκει δεν είναι κακός - αν κάτι είναι κακό είναι ο νους, λοιπόν κάνετε το νου σας να καταλάβει σωστά και τα πάντα θα διορθωθούν. Είναι η μόνη θεραπεία, αν θέλετε να προχωρήσετε. Αν έχουμε βοηθήσει ακόμη κι έναν άνθρωπο με το να αφαιρέσουμε λίγο από τα βάσανα του σήμερα, έχουμε προσφέρει μια μεγάλη υπηρεσία. Με γλυκά λόγια, με καλοσύνη και συμπάθεια, μοιραστείτε το φορτίο της δυστυχίας που είναι πάνω στους συνανθρώπους σας, αλλιώς αυτό απλώνει και μεγαλώνει μέρα με τη μέρα. Από τον ένα άνθρωπο αυτό πηγαίνει στην οικογένειά του, στους φίλους του και ούτω καθεξής.

Μόνο Αυτός μπορεί να κατορθώσει το σκοπό σας-
Μην περιπλανιέστε - απαλλαγείτε από την
υπερηφάνειά σας.

Ποια είναι η εργασία μας μέσα σ'αυτό τον κόσμο; Να συναντήσουμε το Θεό - και γι' αυτό πρέπει πρώτα να έχουμε την ορθή κατανόηση. *Ο αληθινός μας φίλος είναι Αυτός που α-*

φαιρεί την κακή μας κατανόηση. Δεν έχουμε έρθει εδώ για κοινωνικότητες ή να έχουμε υψηλές ιδέες για τον εαυτό μας ή για να έχουμε εχθρότητα μεταξύ μας - έχουμε έρθει για να απορροφήσουμε τη σωστή κατανόηση για τη ζωή. Αλλά είναι λυπηρό που εμείς καθημερινά σπέρνουμε περισσότερους σπόρους και θα έχουμε τη συγκομιδή απ αυτούς. Και κάθε είδους σπόρος θα φέρει το δικό του καρπό. Αν έχετε σπείρει εχθρότητα, τότε προσπαθήστε να το απαλύνετε - κάνετε το καλύτερο για να το ξεπλύνετε με αγάπη, για να μην αυξηθεί με τον καιρό και αποκτήσει βαθιές ρίζες. *Ήρθατε στον κόσμο για να πάρετε και πήρατε το Όνομα του Θεού στο σπίτι του Διδασκάλου- Τώρα εΥκαταλείψετε την υπερηψάνειά σας και ελέγξετε το νου σας.* Λέμε ότι είμαστε πολύ σπουδαίοι άνθρωποι, είμαστε πολύ διανοούμενοι, δίνουμε εξαιρετικές διαλέξεις, έχουμε μεγάλη επίδραση πάνω στους άλλους, κ.τ.λ., αλλά *εμείς* πρέπει να τα αφήσουμε όλα αυτά και να αρχίσουμε να ασκούμε μόνο την Αλήθεια. Μόνο τότε θα ξεπηδήσει από μέσα μας η αληθινή ευτυχία και η χαρά. Ήρθαμε εδώ για να πραγματοποιήσουμε το Θεό και μόνο ο Θεός μπορεί να μας βοηθήσει να το κάνουμε - ποιος άλλος είναι ικανός; *Κάνετε τη δουλειά σας και μην μπερδεύεστε με άλλες εργασίες.* Σκεφτείτε βαθιά κι αν βρείτε τίποτα το ανεπιθύμητο μέσα σας, ξερριζώστε το και με αγάπη βοηθείστε και άλλους να ξεπεράσουν τα δικά τους ελαττώματα.

Ο βασιλιάς Dhritarashtra, ο φημισμένος κυβερνήτης από το έπος της Mahabharata, σε κάποια περίπτωση μίλησε υβριστικά για το πανίσχυρο τόξο του Arjuna, και ο Arjuna ετοιμάστηκε να σκοτώσει το βασιλιά, αλλά ο Θεός Krishna προχώρησε και ρώτησε: «Arjuna, τι κάνεις;» Ο Arjuna απάντησε: «Έχω κάνει ένα ιερό τάμα να σκοτώσω οποιονδήποτε προσβάλλει το τόξο μου - αυτή είναι η *dharma* μου (η αρχή μου).» Ο Krishna τότε ρώτησε: «Τι πρέπει να φέρνει η dharma - ευτυχία ή δυστυχία;» Ο Arjuna είπε: «Βεβαίως, ευτυχία.» Ο θεός Krishna χαμογέλασε και εξήγησε: «Απλώς σκέψου, τι θα φέρει αυτή η πράξη; Είναι αυτή η dharma σου;» Οι Διδάσκαλοι έχουν μιλήσει κατ' αυτό τον τρόπο δια μέσου των αιώνων. Ο Χριστός

συμβούλεψε, *Ο, τι θέλετε οι άλλοι άνθρωποι να κάνουν σε σας να κάνετε κι εσείς σ' εκείνους.* Ένας χασάπης μπορεί να νομίζει ότι το να σκοτώνει είναι καλό, αλλά ποιο είναι το αποτέλεσμα απ' αυτή την πράξη; Μπορεί να φέρει ευτυχία; Λοιπόν όταν ενεργούμε, πρέπει να ζυγίζουμε το αποτέλεσμα. Εφόσον μένουμε προσκολλημένοι στις παλιές μας συνήθειες, δεν θα επιτύχουμε, εδώ δεν υπάρχει εξαίρεση. Η αληθινή ευτυχία θα είναι δική μας, όταν επιστρέφουμε πίσω στο Θεό, μέσω της φωτεινής συντροφιάς του Διδασκάλου και με την υπακοή στα λόγια Του. Αυτός ο ίδιος έχει φτιάξει αυτό το πρακτικό μονοπάτι, που είναι ο συντομότερος δρόμος προς τη σωτηρία.

Αυτός ο χρόνος είναι πολύτιμος, μην τον σπαταλάτε-
Α νώτερο απ' Αυτόν δεν θα βρείτε ποτέ.

Αν χάσετε αυτή τη χρυσή ευκαιρία, δεν ξέρετε πότε θα σας δοθεί μια άλλη. Αφήστε κατά μέρος την υπερηφάνεια, την πονηριά και όλες τις εγκόσμιες συνήθειες και σταματείστε να περιπλανιέστε μάταια από το ένα θέλγητρο στο άλλο. Ποτέ δεν θα βρείτε κανένα άλλον, όπως το Διδάσκαλο που έχετε. Οποιονδήποτε συναντάτε θα προσπαθήσει να σας χωρίσει από τον Κύριο, παρά να σας ενώσει μ' Εκείνον. *Να γνωρίζετε ότι ένας Satguru είναι ένας που έρχεται για να ξαναενώσει.* Αυτός επιθυμεί να φέρει όλα τα παιδιά του Θεού μαζί και να καθίσει ανάμεσά τους. Τέτοιες προσωπικότητες είναι σπάνιες κι αν έχετε βρει μία, τότε υπακούστε Τον - να κάνετε ο,τιδήποτε αυτός λέει. Αν αρνείστε να τον υπακούσετε, πώς μπορείτε να ελπίζετε ότι θα προοδεύσετε; Ο Διδάσκαλος δεν έχει κανένα εγωιστικό κίνητρο, απλώς ακολουθεί τις εντολές από επάνω. Αυτό δεν έχει καμιά σχέση με οποιαδήποτε ομάδα ή μηχανορραφία, ούτε είναι θέμα δημιουργίας κομμάτων. Καθώς τα πάντα είναι ξεκαθαρισμένα και φανερά, δεν μπαίνει θέμα καμιάς πολιτικής δεν υπάρχει τίποτα το ύπουλο ή το κρυφό, δεν υπάρχει κανένα άλλο κίνητρο πίσω από τα διδάγματα. Είναι ένα πολύ απλό γεγονός ότι μόνο αυτός του οποίου η ψυχή έχει ενωθεί με τον Κύριο, απολαμβάνει την πλήρη ευτυχία. Οι άνθρωποι έχουν πολλές αδυνα-

μίες - θα βρείτε έχθρα και ανησυχία μεταξύ των ανθρώπων όλου του κόσμου και αυτό συμβαίνει, γιατί ο κάθε άνθρωπος υπακούει το νου του. Αν υπάκουαν κάποιον που είναι πάνω από τις συνήθειες και τα ελαττώματα, πόση χαρά θα υπήρχε μέσα στα έθνη!

Αναφήσετε το Διδάσκαλό σας τώρα
Θα περιπλανηθείτε στις τέσσερις περιοχές της
απατηλότητας.

Αν, έχοντας τη διπλή ευλογία της ανθρώπινης μορφής και το Satguru, εσείς πετάξετε την ευκαιρία με το να μην τον υπακούετε, τι θα συμβεί; Αυτοί που ζουν με τα κέρδη των άλλων μπαίνουν κάτω από το νόμο του πάρε δώσε ή της απατηλότητας· αν προσβάλλετε ή βλάψετε κάποιον, θα έχετε την αντίδραση από αυτό, κάτω από τον ίδιο νόμο και, θα γεννηθείτε στο ίδιο μέρος που έχει γεννηθεί κι αυτός που ζημιώσατε, έτσι ώστε να ξεπληρωθεί σωστά ο λογαριασμός. *Οπουδήποτε είναι η προσοχή σας, εκεί θα κατοικήσετε κι εσείς.* Ποιος γνωρίζει αν θα έχετε ξανά την ανθρώπινη μορφή; Η φωτιά καταναλώνει ακόμη και τα πράσινα δάση, όπως και τα ξερά και ο καθένας πρέπει κάποτε να φύγει. Αν περνάτε τις μέρες σας χάνοντας τα πάντα αλλά σώζοντας τον ανεκτίμητο θησαυρό που σας δόθηκε, τότε η εργασία σας εδώ θα είναι επιτυχής. Οι αληθινοί Διδάσκαλοι κάνουν τη δουλειά τους σιωπηλά, χωρίς καμιά φασαρία ή επίδειξη. Διάγουν μια ήσυχη ζωή - όχι σαν τους ταύρους μέσα στην αρένα, χτυπώντας εδώ κι εκεί τα κέρατά τους. *Ο σκοπός της γήινης ζωής σας ήταν ξεκαθαρισμένος. Αυτό ήταν το Amrit* (Το Νερό της Ζωής), *που δόθηκε από το Διδάσκαλο.*

Ο Jad Bharat ήταν ένας βασιλιάς, που από το όνομά του η Ινδία ονομάστηκε Bharat. Αυτός έψαχνε να βρει το Θεό κι έτσι άφησε το βασίλειό του και πήγε να ζήσει μέσα στη ζούγκλα, για να τον πραγματοποιήσει. Όμως, εκεί αγάπησε πολύ ένα ελάφι το οποίο εξημερώθηκε και έγινε φίλος του - λοιπόν τι συνέβη; Μετά που πέθανε, ξαναγεννήθηκε, αλλά με τη μορφή ενός ελαφιού. Πρέπει να θυμόσαστε ότι αυτό που σας λέω είναι προς όφελος σας. Ένας Διδάσκαλος επιθυμεί να

δει ολόκληρο τον κόσμο να έχει χαρά και όταν βλέπει σφάλματα και ελαττώματα, προσπαθεί να τα ξεπλύνει και να βεβαιωθεί ότι αυτά δεν θα επαναληφθούν.

Ποτέ δεν θα έχετε ένα Διδάσκαλο σαν Αυτόν
Αναγνωρίστε, ω αναγνωρίστε το αυτό επιτέλους.

Είναι εύκολα κατανοητό γιατί η δουλειά των Διδασκάλων έχει μια τόσο κακή φήμη σήμερα, γιατί οι επονομαζόμενοι διδάσκαλοι είναι κυρίως πολιτικοί στην καρδιά, με εγωιστικά κίνητρα, για να αποκτήσουν δύναμη πάνω στον κόσμο, να κάνουν χρήματα, κ.τ.λ. Αντί για ειλικρινή συμπάθεια για τη θλιβερή κατάσταση της ανθρωπότητας, χρησιμοποιούν ψέματα και απάτη για να κερδίσουν την εμπιστοσύνη των οπαδών τους. Αλλά δυστυχώς οι άνθρωποι είναι περισσότερο ευχαριστημένοι και ικανοποιημένοι με τέτοιου είδους παραστάσεις, παρά μ' αυτό που έχει να προσφέρει ένας γνήσιος Διδάσκαλος. Η Αλήθεια είναι αλήθεια - και το ψέμα είναι ψέμα. Το μαύρο δεν μπορεί να γίνει άσπρο, όσο κι αν το πλύνουμε. Ο αληθινός Διδάσκαλος συναντιέται, όταν ο μαθητής έχει πολύ μεγάλη καλή τύχη από το περασμένο κάρμα. *Χωρίς πολύ μεγάλη τύχη, δεν μπορείτε να συναντήσετε ένα Satguru.* Αν είσαστε αρκετά τυχεροί να συναντήσετε το Satguru, απλώς υπακούστε τον και θα επιτύχετε. Τι αξίζει πιο πολύ, από το να φτάσει η ψυχή μας στην αγκαλιά του Θεού και να μη χωριστεί ποτέ ξανά απ' Αυτόν; Τώρα που έχουν περάσει τόσα πολλά χρόνια, αφήσετε επιτέλους τις παλιές σας συνήθειες.

Το να διαβάζει κανείς τις γραφές, το να ψέλνει
ύμνους-
Γ<777 τόση μεγάλη υπερηφάνεια σ' αυτό;

Είσαστε υπερήφανοι γιατί μπορείτε να τραγουδήσετε καλύτερα από τους άλλους ή γιατί μπορείτε να διαβάσετε καλύτερα τις γραμμένες λέξεις; Ή γιατί είσαστε ο καλύτερος ρήτορας στην περιοχή σας; Τι πραγματικό επίτευγμα είναι αυτό - να τραγουδάτε, να διαβάζετε, να είσαστε υπερήφα-

νοι γιατί ξέρετε περισσότερα από τους άλλους ανθρώπους; Είναι γραμμένο ότι ο βασιλιάς Ravan ήταν ένας μορφωμένος γιόγκι που γνώριζε πολύ καλά τις τέσσερις Vedas* και τις έξι Shastras*. Σήμερα με ποιον τρόπο τον θυμόμαστε; Σ' ένα ομοίωμά του, του δίνουμε την κεφαλή ενός γαϊδουριού. Γιατί; Γιατί αυτός έχασε οποιαδήποτε πρόοδο και γνώση είχε κερδίσει. Λοιπόν το να έχουμε ακαδημαϊκή ειδίκευση δεν είναι ένα πνευματικό επίτευγμα. *Το να είναι κανείς έξυπνος, να διαβάζει, να γράφει - αυτό είναι εύκολο πράγμα.* Δεν είναι δύσκολο να είναι κανείς έξυπνος ή πονηρός και να ενώνει τη γη με τον ουρανό με λόγια ρητορικά. *Το να ελέγξει την επιθυμία, το να αφήσει το σώμα, το να θέσει υπό έλεγχο το νου - αυτά είναι δύσκολα.* Να έχετε πάντα την Αλήθεια μπροστά σας. *Συνεχίζετε να εξυμνείτε το Διδάσκαλό σας, αλλά δεν του επιτρέπετε να κατοικήσει μέσα στην καρδιά σας.* Μόνο, αυτός που σέβεται και υπακούει τις εντολές του Διδασκάλου του θα έχει τη σωτηρία: *Ολόκληρος ο κόσμος βλέπει τον Satguru, αλλά η σωτηρία δεν έρχεται μόνο με μια ματιά χωρίς αγάπη για τα λόγια του, εσείς δεν θα την έχετε.* Αυτά τα λόγια προφέρονται πάντα, χωρίς να γίνεται διάκριση ατόμων - είναι και για τους φτωχούς και για τους πλούσιους και γι' αυτούς που είναι ψηλά στην κοινωνία και για τους ταπεινούς, γιατί οι Άγιοι μιλάνε ελεύθερα, ακόμη και για τον εαυτό τους, αν υπάρξει ανάγκη. Η υπερηφάνεια και ο εγωισμός δεν μας αφήνουν να προοδεύσουμε - όταν κάνουμε λάθη δεν τα παραδεχόμαστε. Μέσα στην καρδιά μας έχουμε τη σκέψη, «Δεν υπάρχει κανένας ανώτερος από μένα.» Ο αυτοσεβασμός και ο έπαινος είναι και τα δύο τροφή για το νου. Παγιδευμένοι μέσα σ' αυτή την αδυναμία, πολλές φορές παραμερίζουμε το Διδάσκαλο λέγοντας: «Τι ξέρει ο Διδάσκαλος;» Μια μητέρα πάντα σκέπτεται πώς θα καλυτερέψει το παιδί της, έτσι και ο Διδάσκαλος ενδιαφέρεται για την πρόοδο των μαθητών του. Υπάρχει περίπτωση η μητέρα να διώξει το παιδί, αν αυτό της συμπεριφερθεί με άσχημο τρόπο; Το γεγονός είναι ότι εμείς δεν προσπαθούμε καν

* Οι πιο αρχαίες Ινδικές γραφές.

να αναγνωρίσουμε τι είναι ο Διδάσκαλος. Αφήστε τον εγωισμό σας, αλλιώς αυτό θα είναι η καταστροφή σας.

Αυτή η υπερηφάνεια σάς έχει χαλάσει-
Αυτή η ίδια υπερηφάνεια ακόμη και τώρα σας
βλάπτει σοβαρά.

Μπορεί να είχαμε την ανθρώπινη μορφή πολλές φορές, αλλά η υπερηφάνεια και ο εγωισμός μάς σκότωσαν ξανά και ξανά, καταστρέφοντας όλα μας τα καλά έργα και κάνοντάς μας να ξαναγυρίσουμε στο ίδιο σκηνικό κατ' επανάληψη. Στο παρελθόν ήταν η καταστροφή μας, τώρα κερδίζει και το παρόν επίσης. Μην υπακούετε το νου σας - υπακούετε τα λόγια του Διδασκάλου, αυτά θα σας φέρουν μεγάλη χαρά, ενώ η υπακοή στο νου θα σας δώσει ατέλειωτη δυστυχία - ο νους πάντα φέρνει βάσανα. Ξεπλύνετε το θυμό με την αγάπη, ακριβώς όπως κάνει και ο Διδάσκαλός σας. Αυτός ποτέ δεν αφήνει το καθήκον του, αν και η ανθρωπότητα μπορεί να τον κρίνει καλά ή άσχημα. Δεν ζει με τα κέρδη των άλλων -δεν δέχεται τίποτα ποτέ για τον εαυτό του- δεν έχει καμιά επιθυμία. Αν κάποιος δώσει χρήματα στο Satsang, αυτά χρησιμοποιούνται για το Satsang. Μέχρι σήμερα εγώ ζω με τη σύνταξή μου και προσπαθώ να ζω μέσα σ' αυτά τα όρια. Αν η συμβουλή είναι καλή, μπορείτε να την εκτιμήσετε και να είσαστε ευγνώμονες - αν όμως με τη συμβουλή η δυστυχία σας αυξάνεται, αυτό είναι άλλο θέμα.

Ω αγαπημένα μου παιδιά, εγώ σας το αποκάλυψα.
Μη νομίζετε ότι οι συνήθειές σας είναι καλές.
Κάνετε γρήγορα και αφείστε όλη την απάτη-
Αυξήστε την αφοσίωσή σας.

Η αδιαφορία σας θα έχει σαν αποτέλεσμα να χάσετε ό,τι πιο πολύτιμο, αν δεν αλλάξετε τις συνήθειές σας. Στην καρδιά έχουμε ένα πράγμα, στη γλώσσα ένα άλλο και οι πράξεις μας δείχνουν κάτι διαφορετικό. Αφείστε αυτή την απάτη όσο το δυνατόν πιο γρήγορα - αφείστε όλους τους πονηρούς τρόπους και αναπτύξετε ειλικρινά ταπεινοφροσύνη. Αν το κάνετε αυτό, ο ίδιος ο Διδάσκαλος θα σας αγκαλιά-

σει. Ένα αίσθημα αφοσίωσης θα γεμίσει ολόκληρο το είναι σας. Κάνετε μεγάλο λάθος, αν νομίζετε πως μπορείτε να τον ευχαριστήσετε, απλά με το να του λέτε πως τον αγαπάτε και τον υπηρετείτε, όταν η καρδιά σας το αρνείται.

Α νμετά απ' αυτό ο νους δεν συμφωνεί,
Τότε θα δείτε το αποτέλεσμα μόνοι σας.

Αν αρνείστε να το καταλάβετε, τότε τίποτα δεν μπορεί να γίνει. Απλά θα πρέπει να συνεχίσετε να πληρώνετε για τα λάθη σας. Ακόμη και οι Άγιοι Διδάσκαλοι σηκώνουν τα χέρια σ' αυτό το σημείο και λένε: «αν δεν θέλετε να ακούσετε, τι μπορούμε να κάνουμε;»

Πάνω στο κεφάλι σας, είναι οι διαταγές της Αρνητικής
Δύναμης
Είναι γι ' αυτό που ο νους δεν υπακούει.

Το χέρι της Αρνητικής Δύναμης πάνω στο κεφάλι σας δεν θα επιτρέψει στο νου να σας υπακούσει. Αυτός θα συνεχίσει να αυξάνει τη δυαδικότητα για να κάνει τα πράγματα όλο και πιο δύσκολα και μπερδεμένα. Η Αρνητική δεν θα σας βοηθήσει να ξεπεράσετε αυτή τη δυαδικότητα - μόνο η Θετική μπορεί να το κάνει. Αυτή είναι μια σημαντική διαφορά μεταξύ των Δυνάμεων.

Ενα πράγμα έχω ανακαλύψει, αδερφέ μου·
Εσύ έχεις ντροπιαστεί.

Στο τέλος, τι μπορεί να κάνει κάποιος, αν κανένας δεν θέλει να ακούσει και να υπακούσει; Η τιμή είναι μια ευγενικιά αρετή - τι είδους άνθρωπος είναι αυτός, που δεν έχει καμιά αρετή μέσα του;

Μείνετε συνεχώς στη συντροφιά του Διδασκάλου'
Ίσως μια μέρα ο νους να συμφωνήσει.

Με τη συνεργασία του νου, συνεχίστε να επιμένετε. Αν εμείς βλέπουμε το Διδάσκαλο μέσα από μια μαύρη κουρτίνα, αυτό δεν σημαίνει πως ο Διδάσκαλος έχει γίνει μαύρος! Σιγά,

σιγά, σιγά, - μην εγκαταλείπετε το Διδάσκαλο, αλλά συνεχίστε να προσπαθείτε να καταλάβετε, τότε σίγουρα υπάρχει ελπίδα η κουρτίνα να παραμεριστεί για πάντα. Το να είναι κανείς σταθερός και μετά άπιστος, μερικές φορές έτσι και μερικές φορές αλλιώς - αυτό δεν διορθώνει τα πράγματα. Ένας που συνεχώς αλλάζει δεν προοδεύει πουθενά. Αυτό που πρέπει να αναπτυχθεί είναι ο «εσωτερικός άνθρωπος». Αν ο Διδάσκαλος είναι αληθινός, κι εγώ σας είπα πώς θα το ανακαλύψετε αυτό, τότε προσκολληθείτε σ' Αυτόν, ακούσετε τα λόγια του και κάνετε το καλύτερο που μπορείτε για να καταλάβετε. Θα τα καταφέρετε αν αγνοήσετε το νου σας. Ο νους μπορεί να μπαίνει στη μέση, αλλά η ψυχή γνωρίζει τι είναι ο Διδάσκαλος και τι είναι ο Θεός.

Ο Radha Soami το έχει ξεκαθαρίσει αυτό-
Γιατί ο άνθρωπος να αμφιβάλλει;

Ο Θεός που είναι εκδηλωμένος σ' έναν ανθρώπινο πόλο, ονομάστηκε Radha Soami από τον Swami Shiv Dayal Singh Ji (που συνήθως είναι γνωστός ως Swami Ji). Είναι παράξενο οι άνθρωποι να μη δέχονται τα αληθινά γεγονότα της ζωής, όταν ο Ίδιος ο Θεός τους εξηγεί μέσω του Θεανθρώπου.

Sant Kirpal Singh Ji.

4

Gurubhakti*: Ένα Μάθημα Αγάπης

ΣΗΜΕΡΑ έχουμε συναθροιστεί εδώ στην ενθύμηση του Θεανθρώπου, Hazur Sawan Singh Ji Maharaj, που ξαναζωντάνεψε την παλιά αιώνια επιστήμη, που είχε ξεχαστεί. Ο σκοπός που γιορτάζουμε την επέτειο των γενεθλίων μιας Διδασκάλου Ψυχής, είναι για να κάνουμε μια καινούρια εκτίμηση των διδαγμάτων του και ακολουθώντας τα βήματά του, να κρατάμε ζωντανή την ενθύμησή του. Συνήθως, υποτίθεται πως πρέπει να ζούμε καθημερινά, μάλλον όχι, κάθε ώρα, στην παρουσία του Διδασκάλου και πάντοτε να τον ευχαριστούμε για τα ανεξίτηλα χνάρια που έχει αφήσει πίσω του, μέσα στην άμμο του χρόνου. Αυτό, βέβαια είναι μια ατομική υπόθεση. Αλλά πρέπει, τουλάχιστον μια φορά το χρόνο, να κάνουμε μια γιορτή για την ενθύμηση του ερχομού του στον κόσμο, για την πνευματική ανύψωση του ανθρώπου. Ο χρόνος που περνάμε μαζί, σε τέτοιες συναθροίσεις, στην ενθύμηση του Θεανθρώπου, θα ανταμειφθεί πλουσιοπάροχα και γι' αυτό πρέπει να θεωρείται μια μεγάλη ευλογία.

Ποια είναι λοιπόν τα μαθήματα που μπορούμε να πάρουμε από μια τέτοια ζωή αφιερωμένη στην ανιδιοτελή εξυπηρέτηση, όπως αυτή του Hazur; Γνωρίζοντάς τους, μπορούμε να προσπαθήσουμε να τους ακολουθήσουμε, όσο καλύτερα μπορούμε και να προχωρήσουμε στο μονοπάτι της Αυτογνωσίας και της Θεογνωσίας. Είναι προς έπαινό του που ξαναζωντάνεψε την αρχαία επιστήμη της Para Vidya (της γνώσης του Υπερπέραν, της μεγάλης άγνωστης αιτίας, που βρίσκεται πίσω από τις αισθήσεις, το νου και τη διάνοια). Στη σύγχρονη

* Gurubhakti = αφοσίωση στο Διδάσκαλο.

εποχή τα διδάγματα έφτασαν σε μας από τον Kabir και το Nanak και η δάδα του φωτός μεταφέρθηκε από τους διαδοχικούς εννέα Διδασκάλους και μετά από τον Tulsi Sahib, τον Swami Ji Maharaj και μετά από τον Jaimal Singh Ji και έπειτα τον Hazur Sawan Singh Ji Maharaj, που με τη χάρη του τα ιερά διδάγματα δίνονται ακόμη και τώρα, στις πεινασμένες για πνευματικότητα ψυχές. Είναι πραγματικά τυχερές αυτές οι ευλογημένες ψυχές, που είχαν το προνόμιο να μυηθούν απ' αυτόν. Πρέπει, λοιπόν, να κάνουμε την καλύτερη χρήση της μικρής διάρκειας της ζωής, που μας έχει δοθεί. Ο ανώτατος σκοπός της ανθρώπινης γέννησης είναι ότι μας προσφέρει μια ευκαιρία, που είναι σπάνια: να έχουμε την εμπειρία του «Εαυτού» και του Θεού. Κανένας δεν μπορεί να μας βοηθήσει να ενωθούμε με το Θεό, παρά μόνο ένας που είναι ήδη ενωμένος μαζί Του. Στο Gurbani λέγεται: *Κάποιος Θεάνθρωπος μπορεί να μας συνδέσει με τη Δύναμη του Θεού.*

Αυτή η Θεία Δύναμη είναι βέβαια μέσα στον καθένα μας, γιατί ζούμε, κινούμαστε και έχουμε την ίδια μας την ύπαρξη μέσα Του. Παρακάτω το Gurbani λέει: *Ο σύζυγός μου, ο Κύριος, διαπερνά όλα τα όντα, αλλά είναι ευλογημένος Αυτός μέσα στον οποίο είναι εκδηλωμένος.*

Είναι αυτό το ον, που μέσα του έχει εκδηλωθεί ο Θεός ή ο Θεάνθρωπος, που μπορεί να μας οδηγήσει προς το Θεό. Η ερώτηση εδώ είναι: Γιατί δεν μπορούμε να ενωθούμε με το Θεό με τη δική μας μόνο προσπάθεια; Γιατί η ψυχή είναι κάτω από τη δυνατή κυριαρχία του νου, που με τη σειρά του ελέγχεται από τις αισθήσεις, που αυτές πάλι τρέχουν ξέφρενα προς τα αντικείμενα των αισθήσεων. Έτσι είμαστε τελείως ταυτισμένοι με το νου και την ύλη και δεν έχουμε καμιά ανεξάρτητη ύπαρξη από μόνοι μας. Λοιπόν, είναι ο Θεάνθρωπος, που μπορεί να μας συνδέσει με το Θεό. Με άλλα λόγια, ένας που έχει εγκαθιδρύσει μια επαφή με το Θεό, μπορεί να μας δείξει τον τρόπο, για να έχουμε αυτή την επαφή κι εμείς οι ίδιοι. Έτσι, ο Θεός μέσα στη μορφή του ανθρώπου είναι ο Διδάσκαλος όλων. Όταν ο Διδάσκαλος Nanak ρωτήθηκε πάνω σ αυτό το θέμα, απάντησε: *Αληθινά, είναι ο ιερός Λόγος, oShabd, ή ο Ήχος, που είναι ο Διδάσκαλος και η ψυχή*

μέσα στον άνθρωπο, που διαπερνά πέρα ως πέρα το φυσικό σώμα, είναι ο μαθητής. Τώρα, τι σημαίνει Shabd; Ο απόλυτος Θεός είναι Ashabd (χωρίς Λόγο), αλλά όταν έρχεται σε έκφραση, Αυτός είναι γνωστός ως Shabd (Λόγος). Το Gurbani μάς λέει: *Με ένα Λόγο, ήρθε σε ύπαρξη ολόκληρη η δημιουργία.* Επίσης το Gurbani λέει: *Είναι από τον Shabd, που ολόκληρη η δημιουργία ήρθε σε ύπαρξη και τελικά απορροφάται μέσα σ' αυτόν και είναι μέσω του Shabd που συντελείται πάλι η αναγέννηση.*

Αυτή η εκδηλωμένη Δύναμη του Θεού, που είναι το υπόβαθρο ολόκληρης της δημιουργίας, ονομάζεται Shabd (ή Λόγος). Αυτός ο Shabd λοιπόν, είναι ο Jagat-Guru ή η Διδάσκαλος Δύναμη. Αυτή η ίδια ερώτηση τέθηκε στον Kabir: «Ω Kabir, ποιος είναι ο Διδάσκαλος και πού κατοικεί ο μαθητής; Πώς οι δύο έρχονται μαζί σε μια αδιάλυτη Ένωση;» Αυτός απάντησε: «Ο Διδάσκαλός μου είναι μέσα στο Υπερπέραν, ενώ ο μαθητής είναι μέσα στο σώμα. Οι δύο τους ενώθηκαν μέσω του Shabd (ή Λόγου) και τώρα δεν υπάρχει φόβος να χωριστούν μεταξύ τους.» Λοιπόν, ο Διδάσκαλος όλου του κόσμου είναι η δύναμη του Shabd ή ο ιερός Λόγος. Ο Διδάσκαλος Gobind Singh το έχει θέσει με συντομία, ως εξής: *Αυτός που είναι ένας και ο αυτός, από την αρχή μέχρι το τέλος, είναι η εκδηλωμένη Δύναμη του Θεού, ο Shabd και αυτός είναι ο πραγματικός διδάσκαλος.*

Έτσι, το φυσικό σώμα, μέσα στο οποίο είναι εκδηλωμένη η δύναμη του Shabd, (ή Λόγου) είναι άξιο της λατρείας μας, γιατί μόνο αυτή η δύναμη μπορεί να τραβήξει την ψυχή στον Εαυτό Του. Ο Διδάσκαλος δεν είναι το φυσικό σώμα, αλλά η Θεία Δύναμη, που ζωογονεί το σώμα του. Και το Gurbani καθαρά μάς λέει: *Ο Θεός μιλά μέσω ενός ανθρώπινου σώματος, γιατί χωρίς αυτό πώς μπορεί Αυτός να μιλήσει σ' εμάς;*

Το φυσικό σώμα δεν είναι ο Διδάσκαλος, αλλά είναι ευλογημένο αυτό το σώμα, μέσα στο οποίο είναι εκδηλωμένη αυτή η Δύναμη, για την πνευματική μας καθοδήγηση. Αυτή η Δύναμη του Θεού, καθώς είναι εκδηλωμένη μέσα στο ανθρώπινο επίπεδο, βοηθά να απελευθερωθούν όλες οι ανθρώπινες ψυχές, που είναι ενταφιασμένες μέσα στα δίχτυα του νου και

της ύλης. Ο Swami Ji λέει: *Η μεγάλη Δύναμη του Θεού μέσα στο Διδάσκαλο βοηθά τις ψυχές ν' απαγκιστρωθούν από τα δεσμά του σώματος και ν' ανυψωθούν.*

Ο ζωντανός Διδάσκαλος είναι αρκετά αρμόδιος να ενώσει με το Θεό αυτές τις ψυχές που ζητούν την καθοδήγησή του. Η πρωταρχική εργασία μιας Διδασκάλου ψυχής είναι να ενώσει όλα τα παιδιά του Θεού, κάτω από τη σωτήρια προστασία του. Το Gurbani λέει: *Απελευθερωμένος από τις γεννήσεις και τους θανάτους, που ορίζει η αδυσώπητη δύναμη του Karma, έρχεται ο ελευθερωτής των ψυχών με ένα άγγιγμα από τη δική του πνοή της ζωής, αυτός μεταμορφώνει την ανθρώπινη ψυχή και τη συνδέει με τον ιερό Λόγο.*

Τέτοιες μεγάλες ψυχές έρχονται μέσα στον κόσμο για την πνευματική ευημερία της ανθρωπότητας. Αυτοί έχουν εξουσιοδοτηθεί από ψηλά γι' αυτή την εργασία. Τώρα ίσως μπορείτε να καταλάβετε τι σημαίνει ζωντανός Διδάσκαλος. Αυτός είναι πράγματι ο Θεός εκδηλωμένος πάνω στη γη ή ο *Λόγος που έγινε σάρκαζα* να κατοικήσει μεταξύ μας, όπως το θέτει ο Χριστός. Το Gurbani μάς λέει, *Κατοικώντας μέσα στο Διδάσκαλο, Αυτός μοιράζει τον ιερό Λόγο.*

Μόνο ο άνθρωπος μπορεί να είναι ο δάσκαλος του ανθρώπου. Είναι με τη βοήθεια κάποιου ανθρώπου, που ο Θεός εργάζεται για την ανθρωπότητα. Ο Θεός, από καιρό σε καιρό, κατεβαίνει μέσα σ' ένα ανθρώπινο σώμα για την ανύψωση των ανθρώπων, που έχουν κολλήσει γερά μέσα στο βούρκο του κόσμου, και σε όλα όσα είναι εγκόσμια. Ένας Άγιος Διδάσκαλος έχει μια διπλή αποστολή: να ξυπνήσει τους ανθρώπους από ένα μακροχρόνιο όνειρο του υλικού κόσμου και να τους αποκαλύψει τις σωτήριες χορδές ζωής μέσα τους. Σαν ένας φωτεινός πολικός αστέρας οδηγεί την ανθρωπότητα που κάνει λάθη. Όταν βρέχει, κάθε τόπος, ψηλά ή χαμηλά, δέχεται την ίδια ευλογία από τη ζωοδότρια βροχή. Το όνομα του Hazur ήταν Sawan και με όλη τη σημασία του ονόματος, όπως οι βροχές του Sawan*, ευλόγησε τον κόσμο με πνευματικές βροχές και ο καθένας - Ινδός, Μουσουλμάνος, Σίκχ

* Sawan ονομάζεται στην Ινδία ο μήνας των βροχών που αντιστοιχεί στο δικό μας Ιούλιο.

ή Χριστιανός - ωφελήθηκε από τα διδάγματά του.

Τώρα επιστρέφουμε στο αρχικό μας ερώτημα: Ποιον πρέπει να αγαπά κανείς μέσα στον κόσμο; Αν κοιτάξουμε καλά, βλέπουμε ότι η αγάπη είναι μια έμφυτη ιδιότητα μέσα στον άνθρωπο και ο καθένας είναι αφοσιωμένος στο ένα πράγμα ή το άλλο: μπορεί να είναι εξυπηρέτηση προς την οικογένειά του, την κοινωνία του, το έθνος ή τη θρησκεία ή μπορεί να είναι προς την ανάπτυξη κάποιας τέχνης ή χειροτεχνίας ή ο,τιδήποτε άλλο παρόμοιο. Κι ακόμη υπάρχουν μερικοί που αγαπούν τους εαυτούς τους πάνω απ' όλα τα άλλα και η εντρύφηση στις αισθησιακές απολαύσεις είναι γι' αυτούς το παν στη ζωή. Μια φορά ήταν στη χώρα μας ένας κυβερνήτης, που ονομαζόταν Mohammad Shah Rangila. Αυτός είχε περιόδους που παραδινόταν στο ποτό. Κάποτε που το Δελχί βρισκόταν σε κατάσταση ομαδικών σφαγών, οι άνθρωποι παρακάλεσαν το βασιλιά να επέμβει. Ο βασιλιάς ήταν τόσο απασχολημένος στο να πίνει, που δεν είχε ούτε χρόνο ούτε καρδιά για να ανταποκριθεί σ' αυτή την έκκληση για έλεος και είπε: «Αφήστε αυτά τα χαρτιά που δεν έχουν καμιά σημασία να πνιγούν μέσα στο κρασί.» Παρόμοια, λέγεται για το Νέρωνα, που ήταν ένας Ρωμαίος αυτοκράτορας ότι έπαιζε βιολί, ενώ η Ρώμη καιγόταν. Δεν υπάρχει έλλειψη από τέτοιους ανθρώπους μέσα στον κόσμο. Αυτός που λατρεύει την οικογένειά του είναι πολύ καλύτερος απ’ αυτόν που λατρεύει τον εαυτό του και ζει μόνο για την ικανοποίηση του εαυτού του. Το ίδιο επίσης και αυτός που αγαπά και υπηρετεί την κοινωνία του, τη θρησκεία ή τη χώρα του, είναι ακόμη καλύτερος διαδοχικά. Αλλά όλοι αυτοί οι διαφορετικοί τύποι αγάπης και αφοσίωσης χαρακτηρίζονται λίγο πολύ από ένα αίσθημα εγωισμού και υπερηφάνειας και γι' αυτό, ως επί το πλείστον, το αποτέλεσμα είναι διαμάχη μεταξύ οικογένειας και οικογένειας, τάξης και τάξης ή χώρας και χώρας. Είχαμε αυτές τις κατ' ευφημισμό ονομαζόμενες σταυροφορίες ή ιερούς πολέμους που έγιναν στο ιερό όνομα της θρησκείας, αλλά που ξεπήδησαν από τον ανόητο θρησκευτικό ζήλο και, για να μιλήσουμε καθαρά, από θρησκευτική άγνοια, φανατισμό και αδιαλλαξία. Αλλά αντίθετα, η αγάπη του Θεού

υπερβαίνει κατά πολύ όλες αυτές τις μικρολατρείες, γιατί αποτελείται από την πλήρη αυταπάρνηση και ανιδιοτελή θυσία, που πηγάζει από τη γνώση ότι ο Θεός κατοικεί μέσα σε όλες τις καρδιές και είναι το υπόβαθρο ολόκληρης της δημιουργίας. Ο Θεός είναι μια αναλλοίωτη μονιμότητα και αιώνιος. Αλλά δεν Τον έχουμε ακόμη δει και χωρίς να Τον δούμε πώς μπορούμε να Τον αγαπήσουμε και να έχουμε αφοσίωση γι' Αυτόν; Λοιπόν πρέπει, κατ' ανάγκη, να έχουμε αγάπη και αφοσίωση για τον ανθρώπινο πόλο, όπου είναι εκδηλωμένη η Δύναμη του Θεού. Ο Διδάσκαλος Amardas Ji λέει: *Αν θέλετε να προσκυνήσετε το Θεό, προσκυνείστε το Satguru, ο οποίος είναι η ενσάρκωση του Θεού ή ο Λόγος που έγινε σάρκα.*

Αυτός λοιπόν μας δίνει μια επαφή με το ιερό Naam και μας βοηθά να περάσουμε και να φτάσουμε στο Υπερπέραν. Η λατρεία του Satguru είναι πραγματικά λατρεία του Θεού. Ο πιο εύκολος τρόπος για να αναπτύξουμε τη λατρεία για το Θεό, είναι να αναπτύξουμε Gurubhakti (αγάπη για το Διδάσκαλο). Στο Gurbani έχουμε: *Η αγάπη και η αφοσίωση στο Διδάσκαλο, είναι πάνω απ' όλα τα άλλα και εγώ αγαπώ τα ιερά Του πόδια με όλη μου τη δύναμη.*

Τώρα τι είναι *Bhakti{\xz* αγάπη αφοσίωση); Είναι η αγάπη για το Θεό. Ο Θεός είναι αγάπη και αγάπη είναι Θεός. Ο δρόμος πίσω στο Θεό είναι επίσης μέσω της αγάπης. Η αγάπη δεν γνωρίζει τίποτα άλλο, παρά εξυπηρέτηση και θυσία. Τι είναι αυτό που ξεχωρίζει την αγάπη; Αυτός που αγαπά, επιθυμεί να θυσιάσει τα πάντα χάρη του αγαπημένου και αφού τα θυσιάσει δεν ενδιαφέρεται να πάρει καμιά ανταμοιβή σαν αντάλλαγμα. Ο Θεός ο Ίδιος μιλά κατ' αυτό τον τρόπο στο Gurbani: *Αν επιθυμείτε να ενωθείτε μαζί Μου στο παιχνίδι της αγάπης, ελάτε σε Μέναμε το κεφάλι μέσα στις παλάμες σας, σαν προσφορά. Αν θέλετε να διαβείτε το μονοπάτι της αγάπης, ποτέ, ούτε για μια στιγμή, μη διστάσετε να προσφέρετε τη ζωή σας.*

Αυτό είναι το είδος της θυσίας που η αγάπη απαιτεί και κάνοντάς το αυτό, ποτέ μη σκεφθείτε ότι έχετε κάνει τίποτα σπουδαίο. Πρέπει μάλλον να αισθανόσαστε ευγνώμονες, που έχετε κερδίσει την αγάπη τόσο εύκολα.

0 Amir Khusro ήταν ένας μεγάλος λάτρης του Διδασκάλου του. Μια μέρα είπε με χαρά ότι είχε λάβει καλά νέα από τον Αγαπημένο του. «Τι είναι αυτά;», ρώτησε ο κόσμος. «Ο Αγαπημένος μου διέταξε να αποκεφαλιστώ αύριο στην αγορά,» είπε. «Σου έδωσε ο αγαπημένος σου κάποια διαβεβαίωση ότι θα σε δει και θα σου δώσει το γεμάτο αγάπη βλέμμα του;» ρώτησε ο κόσμος. «Όχι καμιά,» ήταν η απάντηση.

Αυτό είναι εκείνο που απαιτεί η αγάπη απ' αυτόν που αγαπά, την πλήρη υποταγή στο θέλημα του αγαπημένου, χωρίς καμιά εξήγηση ή λογική. Η αγάπη είναι απλώς ένας μονόδρομος γι' αυτόν που αγαπά. Αυτή δεν γνωρίζει παζάρια. Αυτό που υποδηλώνει είναι η απόλυτη υπακοή. *Όχι το θέλημά μου, αλλά το δικό σου,* φωνάζει ο αληθινός εραστής. Ένας Πέρσης ποιητής, έχει δώσει τον ορισμό της αγάπης ως εξής: «Τι είναι αγάπη; Είναι το να είναι κανείς δέσμιος του Αγαπημένου. Και να συνεχίζει να περιφέρεται προσφέροντας την καρδιά του.»

Αγάπη λοιπόν, σημαίνει να αφιερώνουμε τον εαυτό μας - σώμα και ψυχή - σε κάποιον και να περιφερόμαστε πάνω στη γη, ψάχνοντας να τον βρούμε.

Ένας πραγματικά αφοσιωμένος αφιερώνει την ίδια τη ζωή του στην υπηρεσία του Διδασκάλου του και διαλύει τη δική του θέληση, μέσα σ' αυτήν του Διδασκάλου. Είναι μια ζωή από πλήρη παράδοση, χωρίς καμιά επιφύλαξη του νου. Ο Sarmad, ένας μεγάλος Gurubhakta, είπε: *Έδωσα την καρδιά μου, τη ζωή μου και αυτή την ίδια την ψυχή μου έχοντας δώσει όλα μου τα φορτία, δεν γνωρίζω κανένα άλλο μεγαλύτερο κέρδος απ' αυτό.*

Όλα τα δεινά του κόσμου έρχονται από τη νοητική δραστηριότητα. Είμαστε κολλημένοι γερά στην εστία της καρδιάς απ' όπου οι ακτίνες του νου ξεκινούν και περνώντας μέσα από'τα όργανα των αισθήσεων, καλύπτουν τα αντικείμενα των αισθήσεων κι εμείς έτσι μένουμε προσκολλημένοι στον κόσμο, που είναι γύρω μας. Πόσο ελάχιστα συνειδητοποιούμε τη μεγάλη κινητήρια δύναμη της ψυχής, που κρύβεται από πίσω, και ζωογονεί το νου και τη διάνοια! Αν μπορούσαμε να απαλλαγούμε απ' όλα αυτά και να αφιερώσουμε την ίδια τη

ζωή μας στην υπηρεσία ενός Θεανθρώπου, αμέσως θα γινόμαστε μια απελευθερωμένη ψυχή, έτοιμη να πάει προς το Θεό. Μπορεί να υπάρξει μεγαλύτερο κέρδος, από το να διαφύγει κανείς απ' όλες τις δοκιμασίες και τα βάσανα της γήινης ζωής; Αυτό είναι εκείνο που κερδίζουμε, όταν θεωρούμε ότι η προσωποποίηση του Θεού είναι πάντοτε μεταξύ μας. Αυτός είναι μια ζωντανή ενσάρκωση της Δύναμης του Θεού σε έκφραση και μας βοηθά να την αποκαλύψουμε και να την αναπτύξουμε κατά τον ίδιο τρόπο, όπως έκανε κι εκείνος.

Ο Swami Ji λέει: *Κάνετε διαλογισμό πάνω στη μορφή του Διδασκάλου· εκτός από αυτό δεν υπάρχει κανένας άλλος τρόπος για να διαφύγετε από τα δεσμό.*

Ο όρος *Dhyan* (διαλογισμός) προέρχεται από τη ρίζα *dhi,* που σημαίνει να προσηλώσουμε την προσοχή μας πάνω στο ζωντανό Διδάσκαλο. Μπορώ να δώσω ένα παράδειγμα, κάνοντας τον παραλληλισμό ενός κοριτσιού, που μόλις έχει παντρευτεί και που επιστρέφει στο σπίτι των γονιών της. Όσο κι αν φαίνεται απασχολημένη με τις μικροδουλειές του σπιτιού, όλη την ώρα σκέφτεται το σύζυγό της. Κατά τον ίδιο τρόπο, η προσοχή του μαθητή πρέπει πάντα να είναι στο Διδάσκαλο - στο Λόγο που έγινε σάρκα. Ο Διδάσκαλος είναι ο Θεάνθρωπος, δηλαδή, άνθρωπος συν Θεός. Αυτοί που προσκολλούνται μόνο στον άνθρωπο, παραμένουν παγιδευμένοι μέσα στο σώμα, ενώ σε όσους βλέπουν το Θεό εκδηλωμένο μέσα στον άνθρωπο, τους αποκαλύπτεται ο συνδετικός κρίκος μαζί Του. Αυτοί μαθαίνουν γρήγορα πώς να υψώνονται πάνω από το σώμα. Όπως σκέπτεστε, έτσι και γίνεστε. Είναι Αυτός που μας αγαπά πρώτα, η αγάπη μας είναι απλώς αμοιβαία. Είναι η μητέρα που αγαπά πρώτη το νεογέννητο παιδί και το παιδί αγαπά τη μητέρα σε ανταπόδοση. Η αγάπη μας δεν είναι παρά ένα είδος αντίδρασης στην αγάπη του Διδασκάλου, που μας έχει τραβήξει κοντά του. Το Gurbani λέει: *Ο Διδάσκαλος αγαπά το μαθητή με όλη του τη ζωή.*

Αυτό είναι γνωστό ως Gurbhakti. Όταν σκέπτεστε το Διδάσκαλο με όλη σας την καρδιά και την ψυχή, δεν μπορείτε παρά να Τον υπακούετε απόλυτα. Ο Χριστός είπε: *Αν με αγαπάτε, τηρείτε τις εντολές μου.*

Η αγάπη απαιτεί την απευθείας και άμεση υπακοή και όχι υπακοή με τα λόγια. Πάνω σ' αυτό το θέμα υπάρχει μια γενική αδυναμία σε όλους μας κι έτσι αποτυγχάνουμε απελπισμένα. Πρέπει να μάθουμε να Τον καταλαβαίνουμε και να μπορούμε να κάνουμε αυτό που Εκείνος μας παρακαλεί να κάνουμε, αν και μερικές στιγμές αυτό που λέει μπορεί να φαίνεται ότι δεν είναι σωστό. Αυτός μιλάει από ένα ανώτερο επίπεδο και βλέπει πράγματα πολύ πιο μακριά, τα οποία εμείς ακόμη δεν μπορούμε να δούμε. Λοιπόν, αν όλη την ώρα Τον σκεπτόμαστε, ανεξάρτητα από το αν είμαστε απασχολημένοι στις εγκόσμιες επιδιώξεις μας, βαθμιαία θα απορροφήσουμε το πνεύμα Του. Οι εξωτερικές μας περιπλοκές θα πάψουν τότε να μας δεσμεύουν. Με αυτόν τον τρόπο θα αποκοπούμε από τις εξωτερικές προσκολλήσεις, καθώς όλο και περισσότερο αυτή η θεία δύναμη θα μπαίνει μέσα μας, θα μας κάνει όπως εκείνον. *Εγώ είμαι η άμπελος, κι εσείς τα κλήματα: όποιος κατοικεί σε μένα κι εγώ μέσα σ' αυτόν, αυτός θα αποδώσει πολύ καρπό γιατί χωρίς εμένα δεν μπορείτε να κάνετε τίποτα.* Αυτό μπορεί να παρομοιαστεί με μια διαδικασία μπολιάσματος. Οταν μπολιάζουμε το κλαδί ενός δέντρου μέσα στον κορμό ενός άλλου δέντρου, τότε ο καρπός του δεύτερου δέντρου θα έχει την ίδια ποιότητα και γεύση με τον καρπό του δέντρου από το οποίο έγινε το μπόλιασμα. Παρόμοια, όταν ο μαθητής έχει αναπτύξει αρκετά τη δεκτικότητά του, με συνεχή αφοσίωση, με την πίστη, την αγάπη και την απόλυτη υπακοή, αν τον ρωτήσετε κάτι, θα σας δώσει την ίδια απάντηση που θα σας έδινε και ο Ίδιος ο Διδάσκαλος. Όταν δύο καρδιές εργάζονται ενωμένες, λειτουργούν με τις ίδιες δονήσεις, όπως στην τηλεπάθεια. Ένας τέτοιος μαθητής φυσικά παίρνει από το Διδάσκαλο το δικό Του παλμό. Λοιπόν η Gurubhakti είναι το *sine qua non,* στο μονοπάτι των Διδασκάλων. Ο Swami Ji έχει πει πολύ ορθά: *Αυτοί που είναι απασχολημένοι στην άσκηση της ακρόασης του Ηχητικού Ρεύματος, χωρίς Gurubhaktiή αφοσίωση στο Διδάσκαλο, δεν είναι παρά ανόητοι.*

Η ουσία της Gurubhakti είναι οι σκέψεις μας και τα αισθήματά μας να είναι αποκομμένα απο ολα τα άλλα και να είναι

συγκεντρωμένα στην εστία των ματιών. Ο Hazur μας συνήθιζε να απεικονίζει αυτήν τη θεία αλήθεια ως εξής. *Ας υποθέσουμε ότι υπάρχει ένας σωλήνας με πολλές τρύπες ή μικρά ανοίγματα σ' αυτόν, από τα οποία ρέει το νερό σταγόνα σταγόνα. Αν κλείσουμε όλες αυτές τις τρύπες, εκτός από μια, τότε το νερό θα πεταχτεί με ορμή από αυτή τη μοναδική τρύπα, που έχουμε αφήσει ανοιχτή, με μεγάλη ορμή και σε μεγάλη απόσταση. Ακριβώς κατά τον ίδιο τρόπο, αν αποκόψουμε όλους μας τους εγκόσμιους συνδέσμους, τότε το αισθητηριακό ρεύμα θα αρχίσει να συγκεντρώνεται σε ένα σημείο και μετά θα ξεπεταχτεί, από το δέκατο άνοιγμα, στην εστία των ματιών.* Ο Hazur, συνήθιζε να λέει πως ο Διδάσκαλος δεν χρειάζεται την αφοσίωσή μας, αλλά αν εμείς τον λατρεύουμε και προσφέρουμε την απεριόριστη αγάπη μας σ' εκείνον, αυτό βοηθά την εσωτερική, πνευματική μας πρόοδο. Η αρχή «όπως σκέπτεστε, έτσι γίνεστε» ισχύει κι εδώ. 0 Swami Ji λέει: *Ο ιερός Λόγος ή Shabd αποκαλύπτεται μόνο με τη χάρη του Διδασκάλου και τότε το μακρύ και δυνατό χέρι Του [Διδασκάλου] τραβά τα πνευματικά ρεύματα από το σώμα στην εστία των ματιών.*

Τώρα θα καταλάβετε τη βασική αρχή της Gurubhakti. Αυτή δεν σημαίνει να χορεύουμε γύρω από το Διδάσκαλο ή να φωνάζουμε αυτό ή εκείνο. Αν δεν ενδιαφέρεστε να ακούσετε αυτό που λέει ο Διδάσκαλος ή να καταλάβετε και να ακολουθήσετε τις εντολές του, αυτό δεν είναι καθόλου Gurubhakti. Τέτοιοι άνθρωποι δεν μπορούν να έχουν κανένα πνευματικό όφελος ακόμη κι αν ζουν μαζί με το Διδάσκαλο αιώνες και αιώνες. Αντίθετα, όσοι γυρίζουν την πλάτη τους στον κόσμο και είναι τελείως απορροφημένοι στην αγάπη του Διδασκάλου και η αφοσίωσή τους και η αγάπη τους είναι το πάθος που τους κυβερνά, αυτοί εύκολα και γρήγορα μεταμορφώνονται και γίνονται όπως το Διδάσκαλο. Πάρτε ένα απλό, εγκόσμιο παράδειγμα, ενός ανθρώπου που είναι γεμάτος πόθο και δείτε πώς λατρεύει τη μορφή της αγαπημένης του και πώς στην παρουσία της αισθάνεται σα μεθυσμένος. Ο Διδάσκαλος Ramdas λέει: *Αισθάνομαι μεγάλη αγαλλίαση, κοιτάζοντας τη φυσική μορφή του αγαπημένου μου Satguru.*

Αν μπορούσε κανείς, να έχει από μακριά, έστω και μια ματιά από το ένδοξο τουρμπάνι του Hazur, καθώς στεκόταν ανάμεσα σε χιλιάδες ανθρώπων, ρίγη χαράς θα τον διαπερνούσαν από την κορυφή ως τα νύχια. Ο Maulana Rumi λέει: *Ακόμη κι αν μπορούσα να δω το πρόσωπο του αγαπημένου μου, εκατοντάδες φορές με εκατοντάδες μάτια, θα εξακολουθούσα να θέλω να τον δω ξανά και ξανά, γιατί κάθε φορά έχει κανείς μια καινούρια εμπειρία από μια τέτοια ευλογημένη θέα.* Και συνεχίζει: *Ακριβώς όπως ένας πότης αισθάνεται μεγάλη συγκίνηση κοιτάζοντας το παλιό κρασί να ρέει μέσα στο ποτήρι, παρόμοια κοιτάζοντας μέσα στα βαθιά μάτια του Διδασκάλου, οι ψυχές των αφοσιωμένων πετούν ψηλά σε θεία έκσταση.*

Αυτοί που έχουν φτάσει στο αποκορύφωμα μιας αγάπης σαν κι αυτή, για το Διδάσκαλο, αισθάνονται τη θεία υπόσταση να ρέει μέσα στις ίνες της ύπαρξής τους. Ήταν κοινή εμπειρία όλων, να βλέπουν ανθρώπους να στέκονται σαν αγάλματα επί ώρες ατέλειωτες, με τα μάτια τους εντατικά προσηλωμένα στο φωτεινό πρόσωπο του Hazur. Η γλυκιά και γεμάτη αγάπη ενθύμηση του Διδασκάλου, ο διαλογισμός της μορφής Του και η συγκεντρωμένη προσοχή στις ομιλίες Του, είναι μερικές από τις δοκιμασμένες μεθόδους για την εξάγνιση του νου. Αν ο Διδάσκαλος είναι γεμάτος ευσέβεια και σεις αυτόματα θα γίνετε ευσεβείς. Στο κάτω-κάτω τι υπάρχει μέσα σ Αυτόν που μας έλκει τόσο πολύ; Αυτός είναι φορτισμένος με την πνευματική φλόγα και τη θεία δόξα, και είναι αυτό που τους τραβάει όλους. Ένας Ούρδος ποιητής λέει: *Εκεί που δεν υπάρχει ομορφιά, η αγάπη δεν μπορεί να εξελιχθεί, και το αηδόνι δεν βρίσκει καμιά ευχαρίστηση στα άνθη που είναι ζωγραφισμένα στους τοίχους.*

Είναι η δόξα του ζωντανού Θεού που είναι μέσα του, που έλκει τους άλλους. Οι ραδιενεργές ακτίνες που εκπέμπονται απ' αυτόν, φτάνουν βαθιά μέσα στις καρδιές των αφοσιωμένων. Όσο δεν υπάρχει εσωτερική γοητεία, κανείς δεν μπορεί να γοητεύσει τους ανθρώπους γύρω του. Ο Swami Ji λέει: *Μια ψυχή ενταφιασμένη μέσα στο σώμα, δεν μπορεί να κάνει Gurubhakti όταν ακόμη και οι ίδιοι οι θεοί έχουν*

άγνοια του μεγαλείου Του, πώς μπορεί ο ακατανόητος Satguru να κατανοηθεί; Αυτός μπορεί να γνωριστεί τόσο, όσο Αυτός με τη χάρη Του θέλει να αποκαλύψει τον Εαυτό Του.

Ο Διδάσκαλος Nanak θεωρούνταν από πολλούς ανθρώπους του κόσμου ότι διαστρέφει τη διάνοια των άλλων. Δεν του επέτρεψαν να μπει στην πόλη Qasur (που βρίσκεται τώρα στο Πακιστάν) για να μην παραπλανήσει τον κόσμο. Αλλά υπήρχαν άλλοι, που αναγνώριζαν μέσα σ' αυτόν ένα ζωντανό Θεό μέσα στο σώμα του ανθρώπου. Λοιπόν όλα εξαρτώνται από το πόσο θέλει να αποκαλύψει τον εαυτό του σε κάθε άτομο. Παρόμοια, ο Hazur θεωρούνταν από πολλούς σαν ένας πολύ ευσεβής γέροντας, ενώ αυτοί που είχαν την καλή τύχη να πάνε κοντά του, μπορούσαν να δουν κάτι πολύ ανώτερο μέσα σ' αυτόν. Και ακόμη πιο λίγοι, που είχαν αναπτύξει εσωτερική δεκτικότητα και αφοσίωση, ανακάλυπταν ότι ήταν ένας αληθινός Θεάνθρωπος. Ο Hazur συνήθιζε να εξηγεί το θέμα ως εξής: *Ένας σπουδαίος δάσκαλος που διδάσκει τα παιδιά σε ένα δημοτικό, θα αποκαλύψει από τη γνώση του τόσο όσο μπορούν οι αρχάριοι να καταλάβουν. Αλλά ο ίδιος δάσκαλος, όταν διδάξει στις μεσαίες τάξεις, θα διδάξει ανώτερη γνώση στους μαθητές του, που είναι ανάλογη με τη δική τους ικανότητα για μάθηση και όταν αυτός πάει στις ανώτερες τάξεις, θα δείξει ακόμη περισσότερη από τη γνώση του, ώσπου στο κολλέγιο, θα δείξει τον καλύτερο εαυτό του.* Με άλλα λόγια, καθώς ένας μαθητής προχωρεί από τάξη σε τάξη και η κατανόησή του ωριμάζει με το πέρασμα του χρόνου και την εμπειρία, απορροφά όλο και περισσότερο από τη γνώση του δασκάλου του και ο δάσκαλος επίσης προσπαθεί να δώσει περισσότερη γνώση, που θα είναι ανάλογη με την ικανότητα της κατανόησης και της αφοσίωσης του μαθητή. Ο παράγοντας του χρόνου λοιπόν είναι σημαντικός σε οποιοδήποτε είδος ανάπτυξης. Οσο περισσότερο ένας άνθρωπος ακούει το Διδάσκαλό του και ακολουθεί με επιμέλεια τις καθοδηγήσεις του, τόσο περισσότερο αναπτύσσει τη δεκτικότητά του και με την ίδια αναλογία ο Διδάσκαλος αποκαλύπτει σ' αυτόν όλο και περισσότερη πνευματική εμπειρία. Όλα εξαρτώνται από την *Upansanou* σημαίνει

το να είναι κανείς κοντά στον πνευματικό δάσκαλο. Αν καθόσαστε κοντά στο Διδάσκαλο με την καρδιά και την ψυχή συντονισμένη, είναι σίγουρο ότι θα ωφεληθείτε πάρα πολύ από τη θεία ακτινοβολία του κι αυτό με τη σειρά του θα αναπτύξει την εσωτερική σας δεκτικότητα ή δύναμη της αφομοίωσης. Ο ευκολότερος, ο συντομότερος και ο απλούστερος τρόπος για να έχει κανείς μεγαλύτερο όφελος, είναι να χάσει τελείως τον εαυτό του μέσα στην ιερή παρουσία ενός Sant Satguru (Αγίου Διδασκάλου της Αλήθειας). Ο Swami Ji λέει: *Ω ψυχή, να είσαι πλήρως απορροφημένη στο Satsang, τουλάχιστον για σήμερα.*

Τι είναι λοιπόν «Η πλήρης ή η τέλεια απορρόφηση;» είναι η ερώτηση. Αυτό σημαίνει ότι ενώ είσαστε στη συντροφιά ενός Αγίου Διδασκάλου και τον ακούτε, πρέπει να ξεχάσετε όχι μόνο τον τόπο που καθόσαστε, αλλά να ξεχάσετε τελείως και το περιβάλλον στο οποίο βρισκόσαστε και να διαλύσετε τον ίδιο σας τον εαυτό, χάνοντας κάθε συνειδητότητα, εκτός από την ιερή παρουσία του Διδασκάλου. Αυτή η απόσβεση του εαυτού ονομάζεται «απορρόφηση». Όσο περισσότερο αδειάζει κανείς τον εαυτό του από τις εγκόσμιες ιδιότητες και τη μικρότητά του, τόσο περισσότερο θα γεμίζει με τη θεία χάρη που ρέει από τη θεία παρουσία που βρίσκεται μπροστά του. Αυτό είναι το μυστικό ενός πετυχημένου Satsang. Με συγχωρείτε, όταν λέω ότι είναι σπάνιο να έχουμε ένα Satsang ή τη συντροφιά ενός αληθινά τέλειου Διδασκάλου, είναι γιατί τέτοιες υψηλά ανεβασμένες ψυχές - ψυχές που έγιναν ένα με τον Κύριο - είναι πράγματι πολύ σπάνιες. Δεν μπορούμε να τις βρούμε εύκολα και να τις αναγνωρίσουμε και αν από κάποια πολύ μεγάλη τύχη συναντήσουμε έναν Θεάνθρωπο, δεν ξέρουμε πώς να έχουμε το πλήρες όφελος από τη συντροφιά του ή το Satsang. Ο τρόπος για να ωφεληθούμε περισσότερο από μια τέτοια σπάνια ευκαιρία και να πάρουμε το μέγιστο όφελος είναι να προσπαθήσουμε να ερχόμαστε στον τόπο του Satsang όσο πιο νωρίς γίνεται και να καθόμαστε σιωπηλά, σε στάση προσευχής, αδειάζοντας το νου απ' όλες τις σκέψεις του κόσμου στη σεβαστή παρουσία του Διδασκάλου, απορροφώντας εσωτερικά τα λόγια της σο-

φίας του. Αν καθήμενοι δίπλα στη φωτιά αισθανόμαστε ζεστασιά και κοντά σ' ένα παγετώνα μας έρχεται μια ψυχρή ανατριχίλα, τότε δεν υπάρχει λόγος να μην επηρεαζόμαστε από τη θεία αύρα ενός αγίου Διδασκάλου, του οποίου η ακτινοβολία έχει μια αφάνταστα μεγάλη ακτίνα δράσης. Η αφοσίωση και η αγάπη προς το Διδάσκαλο είναι συνώνυμοι όροι. Η αγάπη κατανοεί τα πάντα και γνωρίζει μόνο την εξυπηρέτηση και τη θυσία. Ο Διδάσκαλος Gobind Singh, ενώ μιλούσε για το δικό του ερχομό πάνω στο γήινο επίπεδο λέει: *Έχοντας βυθιστεί μέσα στον Κύριο, δεν ήθελα να έρθω ξανά κάτω σ' αυτό τον κόσμο, αλλά μου έδωσε την εντολή ο θεός να το κάνω, για την πνευματική ευημερία της ανθρωπότητας.*

Όταν υπερτερεί η αφοσίωση και η αγάπη, τίποτα δεν παραμένει από το ατομικό εγώ, που γίνεται συμπαντικό και διαπερνά τα πάντα. Ο Hafiz λέει: *Η καρδιά μου είναι τόσο γεμάτη με την αγάπη του Κυρίου, που δεν μπορώ να σκεφτώ τον εαυτό μου ξεχωριστά από Εκείνον.*

Πρέπει λοιπόν να απαλλάξουμε τους εαυτούς μας από το προσωπικό εγώ, που στέκεται ανάμεσα σε μας και στο Θεό. Το Gurbani λέει: *Τον Αληθινό Κύριο Τον φθάνουμε με την Gurubhakti.* Αυτός είναι ο τρόπος που έρχεται και κατοικεί μέσα μας, απορροφώντας το νου μας μέσα σ Αυτόν. Ο κυριότερος σκοπός για όλες τις πνευματικές ασκήσεις και πειθαρχίες, είναι ότι πρέπει να αναπτύξουμε Gurubhakti ή αφοσίωση στο Διδάσκαλο, η οποία, βέβαια, μεγαλώνει μέσα από την αγάπη. Είναι γι' αυτό που οι άγιοι και οι σοφοί έδωσαν μεγάλη έμφαση στο να καλλιεργήσουμε αγάπη. Ο Διδάσκαλος Gobind Singh λέει: *Τι όφελος θα έχουμε, ανκλείσουμε τα μάτια και καθίσουμε σαν τους πελαργούς με διπλωμένα φτερά ή αν κάνουμε βουτιές μέσα στη θάλασσα του κόσμου, χωρίς να κερδίζουμε τίποτα ούτε εδώ ούτε στο μετέπειτα ή ενώ ταξιδεύουμε στις απολαύσεις των αισθήσεων, χάνουμε το χρόνο μας σε άχρηστες φιλονικίες; Αληθινά σας λέω, ακούστε, όλοι αν μπορείτε, μόνο αυτοί που ξέρουν πώς να αγαπούν, θα φτάσουν στον Κύριο.*

Παρόμοια ο Άγιος Ιωάννης στην πρώτη Επιστολή λέει: *Αυτός που δεν αγαπά, δεν γνωρίζει το Θεό, γιατί ο Θεός είναι*

αγάπη. Επίσης στο ιερό Κοράνιο, έχουμε: *Ένας άνθρωπος που αγαπά δεν μπορεί να κάνει χωρίς έναν Α γαπημένο.*

Στην πραγματικότητα είναι ο αγαπημένος που διδάσκει σ' αυτόν που αγαπά την τέχνη της αγάπης και τον καθιστά ικανό να προοδεύσει σταθερά στο μονοπάτι της. Καθώς ο Θεός είναι αγάπη έτσι είναι και η ανθρώπινη ψυχή ένα μόριο της Θείας αγάπης. Η ουσία της αγάπης είναι μέσα στο βάθος ό-λης της δημιουργίας και περισσότερο μέσα στον άνθρωπο. Άνθρωπος είναι αυτός που έχει μέσα του αισθήματα αγάπης και συμπάθειας. Τι είναι αυτό που χαρακτηρίζει έναν άγιο ή ένα σοφό;

Αυτός είναι ένα δοχείο που ξεχειλίζει με την αγάπη
του Θεού,
Και στη συντροφιά Του ζωογονείται μέσα μας
η ζωή της αγάπης.

Όπως το φως έρχεται από το φως και η ζωή από τη ζωή, έτσι και η αγάπη έρχεται από την αγάπη. Η αγάπη δεν μεγαλώνει μέσα στους αγρούς, ούτε μπορούμε να την αγοράσουμε από ένα κατάστημα, αλλά μπορούμε να την κολλήσουμε, όπως μια επιδημία, από τα γεμάτα αγάπη μάτια ενός λάτρη του Θεού. Υπάρχουν μερικοί άνθρωποι που αγαπούν πάρα πολύ τις α-πολαύσεις αυτού του κόσμου και δεν ενδιαφέρονται για τον άλλο κόσμο. Υπάρχουν κι άλλοι, που παρασύρονται από ελπί-δες για μια παραδείσια μακαριότητα. Αλλά αυτοί που αγα-πούν τον Κύριο, συμμετέχουν στα πράγματα που πραγματι-κά αξίζουν, πολύ περισσότερο απ' όλους τους άλλους. Η α-γάπη ανάβει μέσα μας τη φλόγα του Ζωντανού Φωτός ή του Φωτός της Ζωής. Γι' αυτό το είδος της αγάπης λέγεται:

Συναντώντας την ψυχή που είναι μεθυσμένη από την
αγάπη του Θεού ρώτησα για τη φύση της θείας
αγάπης.
Η μόνη απάντηση ήταν ότι στην πληρότητά της δεν
μπορούσε να περιγράφει.
Η φλόγα της αγάπης του Κυρίου δεν μπορεί να μείνει
κρυφή,

Μπορεί κανείς να μην ανοίγει το στόμα του, αλλά τα
βουρκωμένα μάτια του τον προδίδουν και χωρίς
να το θέλει χύνει δάκρυα.
Μια καρδιά που δεν έχει αγάπη, είναι ένας
νεκροθάλαμος,
Ένα φυσερό του σιδηρουργού που φυσάει, χωρίς την
πνοή της ζωής.

Ο Kabir λέει: *Η ταπεινοφροσύνη, η απλότητα, η αφοσίωση και η ευγένεια είναι μεγάλες αρετές. Αλλά πραγματικά, μεγάλος είναι μόνο αυτός που τηρεί ευπρέπεια με όλους.* Η κοσμιότητα και η ευπρέπεια είναι ο πυρήνας του αληθινού τρόπου ζωής που κατατάσσεται σχεδόν τόσο ψηλά όσο η ίδια η αλήθεια. Πρέπει να αγαπάμε όλους, να σεβόμαστε όλους και να είμαστε ευγενικοί προς όλους, πράγμα που σπάνια κάνουμε. Γενικά είμαστε διπλοπρόσωποι όπως ο Ιανός* και μεταχειριζόμαστε διπλά μέτρα και σταθμά σε όλες μας τις συναλλαγές. Η καρδιά μας και η λογική μας δεν εργάζονται σε συμφωνία ούτε οι πράξεις μας και τα λόγια μας εκφράζουν το ίδιο πράγμα. 0 Διδάσκαλος Nanak λέει: *Η ταπεινοφροσύνη, εμποτισμένη με γλυκύτητα, είναι η ουσία όλων των αρετών.*

Είναι από το ξεχείλισμα της καρδιάς που μιλά η γλώσσα κι αν δεν υπάρχει γλυκύτητα μέσα στις πτυχές του νου μας, δεν μπορούμε ούτε να μιλάμε με γλυκό τρόπο. ΓΓ αυτό, όλοι οι σοφοί, μιλούν για την αγάπη ως το μόνο μέσο προς τη σωτηρία. Ο Διδάσκαλος Nanak μάς λέει: *Η ομορφιά, η ευγενική καταγωγή, η ανδρεία, η μάθηση και τα πλούτη δεν ωφελούν σε τίποτα■ προικισμένος κανείς με όλα αυτά, αλλά στερημένος από την αγάπη του Θεού, είναι σαν ένας νεκρός.*

Πώς μπορούμε να αποκτήσουμε τον πλούτο της αγάπης; Αυτή έρχεται στον εκλεκτό του Θεού κι αυτός τη δίνει με αφθονία, σε οποιονδήποτε Του αρέσει. Οι σοφοί του κόσμου, ενταφιασμένοι μέσα στο νου και την ύλη, σπάνια την επιθυμούν, γι αυτό και δεν την παίρνουν. Κάποτε η πριγκί-

* Αρχαία θεότητα της Ιταλίας που παρουσιάζεται με δύο πρόσωπα, στο εμπρός και πίσω μέρος του κεφαλιού.

πίσσα Zaibul Nisa πήγε στον Sarmad και του ζήτησε το σπάνιο δώρο της αγάπης του Θεού. Ο Sarmad είπε: *Ω Sarmad, το φλογερό πάθος του Κυρίου δεν χαρίζεται στους φιλάργυρους ούτε η αγάπη της πεταλούδας για τη φλόγα, σε μυίγες που τριγυρίζουν στην ακαθαρσία. Παίρνει αιώνες για να έχει κανείς την αποκάλυψη του Κυρίου μέσα στο νου του. Ω Sarmad, αυτός ο πλούτος δεν χαρίζεται σε όλους ανεξαιρέτως.*

Τώρα η ερώτηση είναι: Ποιον πρέπει να αγαπάμε; Καθώς η αγάπη είναι ο νόμος της ζωής, δεν μπορούμε να ζήσουμε, χωρίς να αγαπάμε το ένα πράγμα ή το άλλο. Δίνουμε όλη μας την αγάπη στον κόσμο και όλα όσα είναι μέσα στον κόσμο, σύζυγο και παιδιά, πλούτη και υπάρχοντα. Αλλά όλα αυτά τα αντικείμενα του κόσμου μας προδίδουν στο ένα στάδιο ή το άλλο και μας αφήνουν αξιοθρήνητους αργά ή γρήγορα. Πρέπει να αγαπάμε κάτι που να είναι αιώνιο, έτσι ώστε η αγάπη μας να μην προδοθεί. Το πρώτο δεν είναι αγάπη με τη σωστή έννοια της λέξης, αλλά τυφλό πάθος, που είναι γνωστό σαν προσκόλληση. Γιατί δεν μπορούμε τότε να βρούμε κάτι που να αξίζει την αγάπη μας, που να μείνει μαζί μας και εδώ και στο μετέπειτα; Πάνω σ' αυτό το θέμα σας παραθέτω ένα μικρό ύμνο του Kabir, έτσι ώστε να καταλάβετε το θέμα καλύτερα.

Εμείς πρέπει να αγαπάμε Αυτόν που δεν θα μας
αφήσει, ούτε θα μας εγκαταλείψει, ως το τέλος.

Μόνο Αυτός αξίζει να αγαπιέται, που θα σταθεί κοντά μας σε όλες τις αντιξοότητες της ζωής πάνω στο γήινο επίπεδο και θα μας οδηγήσει μέσα στο Υπερπέραν μπροστά στο θρόνο της κρίσης του Θεού. Στο Gurbani βρίσκουμε αυτή την αναφορά: *Ω Nanak, κόψε όλους τους εφήμερους δεσμούς των εγκόσμιων σχέσεων και βρες τη συντροφιά ενός αληθινού Αγίου. Οι πρώτοι θα σε εγκαταλείψουν και σ' αυτή τη ζωή, ενώ ο τελευταίος θα παραμείνει μαζί σου ακόμη και μετά το θάνατο.*

Οι φίλοι και οι συγγενείς μέσα στον κόσμο, όσο αγαπητοί και κοντινοί μπορεί να είναι, δεν θα σταθούν στο πλευρό σας στη χαρά και στη λύπη. Μερικοί απ' αυτούς θα σας εγκαταλεί-

ψουν στη φτώχια και στην ανέχεια, άλλοι στην παρατεταμένη αρρώστια και στη δυσχέρεια και άλλοι στις αντίξοες περιστάσεις και στη δυστυχία. Το πολύ-πολύ, μερικοί μπορεί να σας βοηθήσουν στην πυρά της αποτέφρωσης και αυτό είναι όλο. Η φιλία ενός Αγίου Διδασκάλου είναι αιώνια. Αυτός παραμένει παντοτινά και ακόμη παρευρίσκεται δίπλα σας, μπροστά στο θρόνο της κρίσης του Θεού, για να σας βοηθήσει. Έτσι ο Kabir λέει: *Όταν έχετε αφθονία, όλοι τρέχουν γύρω σας και τρέφουν τη ματαιοδοξία σας. Όταν γυρίσει η τύχη, όλοι φεύγουν μακριά και κανένας δεν έρχεται κοντά σας.*

Ακόμη και οι πιο ειλικρινείς, στέκονται χωρίς να μπορούν να βοηθήσουν, όταν είσαστε στην πύλη του θανάτου και στον επιθανάτιο ρόγχο. Όταν σας βλέπουν να αγωνιάτε και να χάνετε τη μάχη ενάντια στο θάνατο και χωρίς ελπίδα να αγωνίζεστε για τη ζωή, το μόνο που μπορούν να κάνουν είναι να προσευχηθούν στο Θεό να σας απαλλάξει απ' αυτή τη βασανιστική αγωνία των τελευταίων στιγμών. Τι άλλο μπορούν να κάνουν; Ακόμη το Gurbani μάς λέει: *Υπηρετείστε τον Αληθινό Διδάσκαλο και καλλιεργείστε τον Ιερό Λόγο. Ο Διδάσκαλος παραλαμβάνει την ώρα του θανάτου, αυτούς που έχουν κάνει το καλύτερο που μπορούν, για να Τον ακολουθήσουν.*

Πρέπει, λοιπόν, να είμαστε οι πράττοντες το Λόγο, ασκώ ντας τον μέρα και νύχτα. Είναι ο «Παράκλητος» για τον οποίο μίλησε ο Χριστός. Μάς βοηθά με διάφορους τρόπους, όταν είμαστε ανίκανοι και αβοήθητοι στην παγίδα του θανάτου ή σε άλλες δόλιες καταστάσεις. Αυτός υλοποιείται στο πρόσωπο του Διδασκάλου για να μας καθοδηγήσει και να μας ενθαρρύνει, αδιάφορα πού βρισκόμαστε, στις χιονισμένες βουνοκορφές ή στην καυτερή άμμο της ερήμου, κάτω στα βάθη του ωκεανού ή ψηλά πάνω στον ουρανό. Επίσης, όταν είναι κανείς στις τελευταίες στιγμές της ζωής του, εμφανίζεται με τη φωτεινή μορφή του Διδασκάλου για να συνοδεύσει την ψυχή μέσα στο Υπερπέραν, οδηγώντας σταδιακά το πνεύμα από επίπεδο σε επίπεδο, όταν και όπως Αυτός νομίζει κατάλληλο, ωσότου το φέρει τελικά με ασφάλεια στο Σπίτι του Θεού. Ο Διδάσκαλός μου συνήθιζε να λέει ότι ένας Sat-

guru, ενώ αποκαλύπτει τον Ιερό Λόγο, την ώρα της μύησης, πραγματικά αποκαλύπτει την αληθινή Του μορφή *(Shabd Swarup),* που πάντα παραμένει με τη μυημένη ψυχή, ωσότου βυθιστούν και οι δυο μέσα στο Sat Naam, την πρώτη εκδήλωση του Θεού, ο Οποίος στη συνέχεια βοηθά την ψυχή να φτάσει στο Agam (το ακατανόητο) το Alak (το ανείπωτο) και Anaam (το Ανώνυμο, το χωρίς μορφή και ιδιότητες). Είναι εξαιτίας αυτής της βαρυσήμαντης και εξαιρετικής υπηρεσίας και αιώνιας θυσίας που συμβουλευόμαστε να καλλιεργήσουμε αγάπη γι' αυτόν που μας αγαπά αιώνια και είναι φίλος μας και εδώ και στο μετέπειτα. Ο Maulana Rumi, μιλώντας γι' αυτή την αγάπη μάς λέει:

Η αγάπη είναι διαφορετική από τη φιληδονία των ανθρώπων,
Γιατί οι αισθήσεις τρέφονται από τα αντικείμενα των αισθήσεων,
Και ευδοκιμούν με την τροφή που παίρνουμε.

Έτσι βλέπουμε ότι η αγάπη είναι κάτι θείο και ιερό και δεν πρέπει να τη συγχέουμε με τη λαγνεία που είναι το αποτέλεσμα κατώτερων επιθυμιών και αισθησιακών ορέξεων. Είναι η αγάπη της ψυχής για την Υπερψυχή ή του δημιουργήματος για το Δημιουργό. Πώς μπορούμε λοιπόν να αποκτήσουμε την αγάπη είναι η επόμενη ερώτηση.

Η αγάπη δεν φυτρώνει στους αγρούς ούτε πουλιέται στην αγορά,
Ακόμη κι αυτοί που στέκονται ψηλά, ακόμη και οι δυνατοί που φιλοδοξούν για την αγάπη, πρέπει να πληρώσουν με το κεφάλι τους.

Η αγάπη είναι η ουσία της ζωής, γιατί εμείς ζούμε από την αγάπη του Κυρίου. Ο Διδάσκαλος Amardas είπε: *Καταραμένος είναι ο άνθρωπος του οποίου η καρδιά στερείται την αγάπη.*

Η αγάπη είναι το Φως της Ζωής μέσα στο οποίο ζούμε. Τι θα κερδίσουμε με την ανθρώπινη γέννηση, αν δεν μάθουμε τι είναι αγάπη, ώστε να την αξιοποιήσουμε με τον καλύτερο

δυνατό τρόπο; Πρέπει να γευτούμε τις ευλογίες της αγάπης, για να είμαστε πραγματικά ευλογημένοι. Αυτός είναι όλος ο σκοπός της ανθρώπινης ύπαρξης. Αλλά εμείς τι κάνουμε; Μονίμως είμαστε με ζήλο απασχολημένοι στο να κάνουμε πράγματα στο επίπεδο της δυαδικότητας και δεν έχουμε χαθεί μόνο από το Θεό, αλλά επίσης και από τον αληθινό μας εαυτό, έχοντας ξεχάσει την ουσιαστικά θεία μας φύση. Δεν υπάρχει λοιπόν θεραπεία; Η απάντηση είναι: Ναι, υπάρχει μία θεραπεία: *Η αγάπη για ένα Θεάνθρωπο εμπνέει αγάπη για το Θεό.*

Αν αγαπάτε κάποιον, που είναι η Αλήθεια προσωποποιημένη, Αυτός σίγουρα θα σας μεταδώσει αυτό το μικρόβιο. Αυτός είναι ο τρόπος για να εμπνευστούμε με αγάπη για το Θείο. Να ζείτε μέσα σ' αυτόν που έχει πραγματοποιήσει τη θεία αφύπνιση κι έτσι θα ζείτε κι εσείς μέσα στη θειότητα. ΓΓ αυτό υπάρχει η υπέρτατη ανάγκη να καλλιεργήσουμε αγάπη, που είναι η αρχή της ζωής- αυτή θα παραμείνει μαζί μας παντοτινά: *Χωρίς αγάπη, η φύση του ανθρώπου, που είναι σαν τον υδράργυρο, δεν βρίσκει ησυχία.*

Ριγμένοι μέσα στη θάλασσα των απολαύσεων των αισθήσεων, έχουμε χάσει το αγκυροβόλιο μας και περιπλανιόμαστε χωρίς πηδάλιο, μέσα στο ρεύμα του χρόνου. Ώσπου να βρούμε κάποιο ασφαλές αγκυροβόλιο, ένα λιμάνι ειρήνης, είμαστε το αιώνιο θύμα των τυχαίων ανέμων και των καταιγίδων της ζωής. Καθημερινά βλέπουμε αγώνες και διαμάχες παντού, ρήξεις μέσα στις οικογένειες, τον άνθρωπο να είναι εναντίον του ανθρώπου, μια φυλή εναντίον μιας άλλης, και μια χώρα εναντίον άλλης χώρας. Γιατί όλη αυτή η σύγχυση; Εξαιτίας της έλλειψης κατανόησης με αγάπη, και ανεκτικότητας με αγάπη για τις απόψεις των άλλων. Παρά τους τεχνητούς φραγμούς μας, που εμείς οι άνθρωποι έχουμε δημιουργήσει -εθνικούς, γλωσσολογικούς, θρησκευτικούς και πολιτικούς- δεν είμαστε όλοι μέλη μιας μεγάλης πανανθρώπινης οικογένειας; Εφόσον δεν υψωνόμαστε πάνω απ’ αυτές τις ασήμαντες φυλετικές και εθνικιστικές υπερηφάνειες και προκαταλήψεις, που έχουν θολώσει και σκοτεινιάσει την όρασή μας, δεν μπορούμε να δούμε το υπέρλαμπρο Φως της

ενότητας γεμάτης αγάπη και να έχουμε ειρήνη εσωτερικά και εξωτερικά. Και αυτό θα γίνει δυνατόν μόνο όταν εναποθέσουμε την ψυχή μας μέσα στην αναίτια αιτία. Ο Άγιος Αυγουστίνος μάς λέει: *Εσύ έχεις δημιουργήσει την ψυχή μου, Ω Θεέ, κατ' εικόνα Σου, κι αυτή είναι ανήσυχη, ωσότου αναπαυθεί μέσα σε Σένα.*

Κατά τη διάρκεια της δεύτερης ανά τον κόσμο περιοδείας μου, είχα την ευκαιρία να συναντήσω εθνικούς, θρησκευτικούς και πολιτικούς αρχηγούς σε διάφορες χώρες και τους παρέθεσα την αρχή του «Ζείτε και αφήστε και τους άλλους να ζήσουν» κι αυτό είχε μια εξαγνιστική επίδραση πάνω τους. Τους είπα ότι ο Θεός είχε βάλει κάτω από τη φροντίδα και την προστασία τους, εκατομμύρια από τα παιδιά Του κι αν δεν μπορούσαν, για τον ένα ή τον άλλο λόγο, να έχουν το σωστό και το κατάλληλο ενδιαφέρον γι αυτά, θα έπρεπε να δίνουν ένα μέρος από το φορτίο τους και σε άλλους. Αυτή η σκέψη τους άρεσε και σε ένα ή δύο τόπους, που η κατάσταση είχε φτάσει σχεδόν στο απροχώρητο, στο τέλος υπερίσχυε μια καλύτερη γνώμη και τα πράγματα βελτιώνονταν με τη χάρη του Θεού.

Η αγάπη εργάζεται σαν ένα ισχυρό θεραπευτικό βάλσαμο στις υποθέσεις του κόσμου. Αν στα σπίτια μας μπορούσαμε να χρησιμοποιούμε το γλυκό τρόπο, θα είχαμε τον παράδεισο πάνω στη γη. Η πληγή από το σπαθί μπορεί να γίνει καλά μέσα σε λίγες μέρες, αλλά το τραύμα που προξενείτε από μια κοφτερή γλώσσα, πυορροεί και δεν επουλώνεται ποτέ. Όσο περισσότερο εξακολουθεί κανείς να επαναλαμβάνει άσχημα λόγια, τόσο περισσότερο αυτά μολύνουν το νου. Ο μεγάλος πόλεμος, που αναφέρεται στο έπος Mahabharata, ήρθε σαν αποτέλεσμα από μερικά πικρά λόγια, που ξεστομίστηκαν απρόσεκτα από την Draupadi. Όταν κάποτε οι Kauros επισκέφτηκαν το παλάτι της βασίλισσας, σ' ένα σημείο, η γυαλιστερή επιφάνεια της αυλής φαινόταν σαν να είχε νερά. Όπως ήταν φυσικό, αυτοί σήκωσαν τα ρούχα τους, για να μη βραχούν. Βλέποντάς τους η Draupadi, παρατήρησε πειρακτικά ότι τα παιδιά ενός τυφλού πατέρα δεν μπορούσαν παρά να βλέπουν τα πράγματα στα τυφλά. Το αποτέλεσμα ήταν ένας

τρομερός πόλεμος, γεμάτος ανθρωποκτονίες, κατά τον οποίο η πιο αρχαία παιδεία και ο πιο αρχαίος πολιτισμός της Ινδίας χάθηκαν κυριολεκτικά. Η αδυναμία τού να βρίσκουμε λάθη και να έχουμε σαρκασμό, έχει δυστυχώς γίνει ένα κοινό χαρακτηριστικό της σημερινής κοινωνίας. Εμείς αμέσως παρατηρούμε την ακίδα μέσα στα μάτια των άλλων, αλλά δεν μπορούμε να δούμε το δοκάρι μέσα στα δικά μας. Προσπαθούμε να φαινόμαστε έξυπνοι, με το να κάνουμε υπαινιγμούς και με το να μιλάμε με πλάγιο τρόπο. Αυτή πράγματι είναι μια πολύ άσχημη συνήθεια, γιατί πληγώνει βαθιά τα αισθήματα των άλλων.

Θα έλεγα προς όλους σας -τους παλιούς και νέους μυημένους- να τηρείτε το ημερολόγιο της αυτο-ενδοσκόπησης και κάθε βράδυ να σημειώνετε όλες τις παρεκκλίσεις από τον ορθό δρόμο, κατά τη διάρκεια της ημέρας, δηλαδή στη φιλαλήθεια, αγνότητα, ευθύτητα, μη-βία, ανιδιοτελή εξυπηρέτηση και τα παρόμοια. Κατ' αυτό τον τρόπο, θα αναγνωρίζετε εύκολα τα λάθη σας και θα προσπαθήσετε να τα ξερριζώσετε ένα-ένα. Επίσης θα σας κάνει ικανούς ασυναίσθητα να καλλιεργήσετε τις αντίστοιχες αρετές σε όλα τα επίπεδα - στη σκέψη, στο λόγο και στην πράξη. *Ahimsaparma dharma,* δηλαδή η μη-βία είναι η ανώτατη απ' όλες τις αρετές. Αν έχετε αγάπη μέσα στην καρδιά σας για όλους, τότε δεν θα προσπαθήσετε να εξαπατήσετε κανέναν άνθρωπο, γιατί κάνοντας κάτι τέτοιο, θα έχετε εξαπατήσει ήδη τον εαυτό σας. Αντίθετα, θα προσπαθείτε να τους εξυπηρετείτε όλους. Η *εξυπηρέτηση,* όπως ξέρετε, πρέπει να μπαίνει πάνω από τον εαυτό μας και γίνεται ιερή, όταν είναι ανιδιοτελής. Όλα αυτά είναι βοηθητικά στην εξάγνιση του νου και όσο περισσότερο ο νους εξαγνίζεται, τόσο πιο κατάλληλος γίνεται για να δει το φως της αλήθειας και τόσο περισσότερο θα είσαστε ικανοί να το ακτινοβολείτε μέσα στις καθημερινές πράξεις σας. Πάντα επέμενα στο να τηρεί κανείς ένα τέτοιο ημερολόγιο. Στο Gurbani λέγεται: *Αυτός που βλέπει την Αλήθεια μπορεί να σας οδηγήσει στην Αλήθεια και από το θάνατο μπορεί να σας πάει στην Αιώνια Ζωή.*

Αυτός λοιπόν είναι ο σκοπός της προσευχής των αρχαίων,

που ποτέ δεν κουράζονταν να την επαναλαμβάνουν ξανά και ξανά: *Ω Θεέ, οδήγησέ με από το σκοτάδι στο φως, από την αναλήθεια στην αλήθεια και από το θάνατο στην αθανασία.* Και τώρα έχουμε δει πώς μπορούμε να κάνουμε αυτή την πανάρχαια προσευχή καρποφόρα. Το Gurbani λέει: *Αυτόν που σας ενώνει με τη Δύναμη του Θεού, θεωρείστε Τον αληθινά ότι είναι ο θεός.*

Γιατί ποιος άλλος παρά ο Θεός μπορεί να σας οδηγήσει στο Θεό; Αυτή είναι μια βαθιά αλήθεια κι εσείς μπορείτε να την επαληθεύσετε για τον εαυτό σας, όταν με πολύ καλή τύχη έχετε βρει ένα Θεάνθρωπο ή μάλλον όταν ο Θεάνθρωπος σας έχει βρει, γιατί όλοι μας είμαστε απασχολημένοι στο παιχνίδι της τυφλόμυγας:

Ο Ίδιος ο Satguru αναμφίβολα είναι ο Άσπιλος,
παρά το ανθρώπινο ένδυμα με το οποίο
εμφανίζεται.

Επίσης:

Ο Θεάνθρωπος είναι όπως ο Θεός, παρά τον
ανθρώπινο μανδύα που φοράει.

Με πολύ σαφή και καθαρά λόγια ο Maulana Rumi λέει: *Όταν πλησιάζετε έναν Θεάνθρωπο, πλησιάζετε το Θεό και όταν φύγετε απ' Αυτόν απομακρύνεστε και από το Θεό.* Γ ιατί; Επειδή ο Θεάνθρωπος είναι ο απεσταλμένος του Ίδιου του Θεού πάνω στο γήινο επίπεδο. Όταν καθόμαστε κοντά σε ένα ζωντανό Διδάσκαλο με άδειο νου, γεμίζουμε με τις θείες Του δονήσεις που διαπερνούν πέρα ως πέρα τους πόρους του σώματός μας. Αυτό είναι το σημάδι του μεγαλείου Του και της καλοσύνης του. Είναι πολύ σπάνιο να έχουμε ένα πραγματικό Satsang, δηλαδή, από έναν άνθρωπο που είναι πραγματικά μεθυσμένος από το Θεό. Κι όταν έχουμε μια ευκαιρία, σπάνια παίρνουμε το πλήρες όφελος απ' αυτήν. Δεν πάμε στο Satsang με πίστη και δεκτικότητα, δεν αισθανόμαστε την επίδραση των ραδιενεργών ακτινών που εκπέμπονται από το πρόσωπό Του. Όταν ακόμη και μια πέτρα, που βρίσκεται μέσα στο νερό, δέχεται τη δροσερή επίδρασή

του, δεν υπάρχει λόγος γιατί ένας άνθρωπος, όσο αδαής κι αν είναι, να μην μπορεί να μεθύσει στην παρουσία ενός θείου όντος. Αυτός σίγουρα θα αναπνεύσει τη θεία ευωδία του Satguru, με την προϋπόθεση ότι ο νους του είναι καθαρός (ελεύθερος από εγκόσμιες σκέψεις). Ένας ζωντανός Διδάσκαλος είναι ο Λόγος που έγινε σάρκα και η ατμόσφαιρα γύρω Του είναι πολύ φορτισμένη με πνευματικές δονήσεις, με αποτέλεσμα να αρχίζει κανείς να αισθάνεται την επίδρασή τους και να έχει την εμπειρία μιας μακάριας ηρεμίας μέσα του. Μιας και γευτεί κανείς αυτό, γίνεται αδιάφορος προς όλες τις απολαύσεις του κόσμου.

Στο κάτω-κάτω θα πρέπει να υπάρχει κάποιο ειδικό πνευματικό όφελος στη συντροφιά ενός αγίου, ώστε όλες οι γραφές του κόσμου να μιλούν με τόσο επαινετικά λόγια για την αξία του Satsang και την αναγκαιότητά του για την πρόοδο στο πνευματικό μονοπάτι. Αλλά ένας Διδάσκαλος πρέπει να είναι ένας τέλειος Διδάσκαλος και όχι ένας μισός προφήτης, που ισχυρίζεται ότι ξέρει ολόκληρη την αλήθεια. Δεν είναι θέμα προσποίησης ή υποκρισίας αλλά θέμα αποκάλυψης της αρχής της ζωής εσωτερικά. Η πικρή εμπειρία των ψευτο-διδασκάλων αναγκάζει τους ανθρώπους να απαρνιούνται ακόμη και το μεγαλείο των πραγματικών δασκάλων και προτιμούν τις γραφές από την απευθείας εμπειρία. Όποιος καεί από το χυλό φυσά και το γιαούρτι. Αλλά χωρίς τη βοήθεια ενός πραγματικά τέλειου Διδασκάλου, δεν υπάρχει τρόπος για την ψυχή να διαφύγει από τα δεσμά του νου και της ύλης, για να μπει στα πνευματικά βασίλεια του υπερπέραν και να κερδίσει τη βασιλεία του Θεού τώρα και να απολαύσει αιώνια ζωή. Η αγάπη για έναν τέτοιο Διδάσκαλο και η υπακοή σ αυτόν ξεκλειδώνει τις πόρτες του ουρανού και η ψυχή οδηγείται με ασφάλεια από τη Φωτεινή Μορφή του Διδασκάλου, σαν πολυαγαπημένη νύμφη, από επίπεδο σε επίπεδο και ενώνεται αιώνια με τον Satguru (Sat Naam ή Sat Purush, τον Αληθινό Έναν).

Όπως το νερό ενός ποταμού, παρά τις όχθες που το περικλείουν παραμένει νερό,

Ετσι και η Δύναμη του Θεού που είναι εκδηλωμένη
μέσα σε έναν ανθρώπινο πόλο είναι όπως και
η ίδια η Αλήθεια.

Ο Διδάσκαλος και ο Satguru δεν είναι παρά συνώνυμοι όροι, καθώς είναι οι δύο φάσεις της Πραγματικότητας. Εξωτερικά, Αυτός είναι ένας Διδάσκαλος για να δίνει τις πνευματικές καθοδηγήσεις στους μαθητές, αλλά εσωτερικά είναι ένας Satguru, γιατί μέσα Του εργάζεται εκδηλωμένη η δύναμη της *Satr* Αλήθειας. Αυτός με συντομία είναι *Λόγος που έγινε σάρκα* και κατοικεί μεταξύ μας για να αποκαλύψει στον άνθρωπο τις χορδές ζωής που είναι μέσα σε κάθε άτομο: Ο Διδάσκαλος Nanak λέει:

Ω La/o, δε λέω τίποτα από μόνος μου,
Εγώ ανοίγω το στόμα μου μόνο με την εντολή Του.

Ένας Διδάσκαλος είναι κάποιος που έχει γίνει αυτός που μέσω του μιλά ο Θεός. Η αφοσίωση στο Διδάσκαλο λοιπόν, είναι το πρώτο στάδιο στην πνευματικότητα και αποτελείται από την απόλυτη παραδοχή των εντολών Του. *Αν με αγαπάτε, τηρείτε τις εντολές μου,* ήταν η παρότρυνση του Χριστού στους οπαδούς του. Όταν συναντήσετε έναν πραγματικό Διδάσκαλο, ξεχάστε όλα τα άλλα και ακούστε προσεκτικά τι θα σας πει και ακόμη και αν δεν καταλαβαίνετε πλήρως τη γλώσσα του, δεν έχει μεγάλη σημασία. Η ακτινοβολία του από μόνη της θα έχει μια καταπραΰντική επίδραση πάνω σας. Οι μαγνητικές του ακτίνες έχουν μια αφάνταστα μεγάλη έκταση. Αν καθίσετε σιωπηλά και ακούσετε, θα είναι προς όφελος σας. Προσπαθήστε να ζήσετε σύμφωνα μ' αυτά που ακούτε, η ζωή σας θα αλλάξει προς το καλύτερο. Ο σοφός Lukman συνήθιζε να λέει: *Όταν πηγαίνετε σε έναν Άγιο, καθήστε ήσυχα μπροστά του και ακούστε προσεκτικά τι θα σας πει από μόνος του.* Αλλά εμείς έτσι κάνουμε; Εμείς είτε εξακολουθούμε να συνομιλούμε με τους άλλους ή συνεχώς διακόπτουμε το Διδάσκαλο με άχρηστες ερωτήσεις, με αποτέλεσμα να φεύγουμε με άδεια χέρια.

Σήμερα γιορτάζουμε την επέτειο της γέννησης του Hazur

(του Sawan Singh Ji Maharaj). Θα είναι ένας αντάξιος φόρος τιμής στη μνήμη του, αν αποφασίσουμε να κάνουμε τη ζωή μας ένα συνεχές έπος αγάπης και εξυπηρέτησης - αγάπης προς τον Κύριο και εξυπηρέτησης προς τη δημιουργία Του. Καθώς δεν έχετε έρθει ακόμη πρόσωπο με πρόσωπο με το Θεό, τότε προς το παρόν προσπαθήστε να αναπτύξετε αγάπη για εκείνον, μέσα στον οποίο η Δύναμη του Θεού εργάζεται για το καλό της ανθρωπότητας. Το πρώτο βήμα προς αυτή την κατεύθυνση, είναι να κάνετε όσα Αυτός σας συμβουλεύει να κάνετε: *Δεν υπάρχει διαφορά ανάμεσα στον Satguru και στα λόγια Του.*

Πρέπει να μάθουμε να υπακούομε και να έχουμε πίστη σ' αυτά που Εκείνος λέει. Τώρα που είμαστε καθισμένοι στη γλυκιά ενθύμηση του Hazur, θα είναι μια μεγάλη μέρα για μας, αν αποφασίσουμε να γυρίσουμε μια καινούρια σελίδα στη ζωή μας. Γι' αυτόν το σκοπό πρέπει να τηρούμε το πνευματικό ημερολόγιο. Αυτό θα μας κάνει ικανούς να πετύχουμε την αυτο-ενδοσκόπηση. Τώρα δεν μπορούμε να δούμε τις αδυναμίες που είναι κρυμμένες στα βάθη του νου μας. Αλλά αν προσπαθήσετε να διερευνήσετε το ασυνείδητο, τότε βαθμιαία θα μπορέσετε να τις δείτε στην επιφάνεια, στην αρχή σε σταγόνες και μετά σε χειμάρρους.

Ω νου, μάθε να αγαπάς τον Κύριο και αγάπα Τον και ακόμη περισσότερο. Αυτό είναι εκείνο που είπε ο Kabir. Πάνω στο ίδιο θέμα έχουμε τα λόγια του Χριστού: *Αγάπα τον Κύριο και Θεό σου, με όλη την καρδιά σου, με όλη τη διάνοιά σου, με όλη την ψυχή σου, και με όλη τη δύναμή σου.* Και επίσης: *Αγάπα τον πλησίον σου ως εαυτόν.*

Όταν ρωτήθηκε ποια έπρεπε να είναι η στάση ενός Χριστιανού προς αυτούς που σφάλλουν, αυτός είπε: *Αγαπάτε τους εχθρούς σας, ευλογείτε αυτούς που σας καταριούνται, κάνετε καλό σ' αυτούς που σας μισούν και προσεύχεστε γι' αυτούς που σας κακομεταχειρίζονται και σας καταδιώκουν για να είστε τα τέκνα του Πατέρα σας που είναι στους ουρανούς. Γ" αυτό να είστε τέλειοι, όπως είναι ο Πατέρας σας, ο οποίος βρίσκεται στους ουρανούς και είναι τέλειος.*

Αυτό λοιπόν είναι η αγάπη που αναφέρεται μέσα στα διδάγ-

ματα όλων των μεγάλων σοφών από αμνημονεύτων χρόνων και αιώνια θα παραμείνουν τα ίδια. Αυτοί μας παροτρύνουν να διαμορφώσουμε τη ζωή μας πάνω σ' αυτές τις γραμμές. Η ευγένεια δεν σας στοιχίζει τίποτα. Όλη την ώρα ενδιαφερόμαστε κακόβουλα γι' αυτά που λένε ή κάνουν οι άλλοι. Ο κόσμος θα ήταν πολύ καλύτερος αν μπορούσαμε να σταματήσουμε να ανακατευόμαστε σ' αυτά που λένε και κάνουν οι άλλοι. Κι ακόμη, δεν αποδίδουμε τα λάθη μας στους εαυτούς μας, αλλά μονίμως είμαστε απασχολημένοι με το να μοιράζουμε κακολογίες για τους γύρω μας, με αποτέλεσμα να παίρνουμε απ' αυτούς το εκατονταπλάσιο σε ανταπόδοση. Τι καλό θα φέρει αυτό στο κάτω-κάτω;

Μια μέρα σαν τη σημερινή, επαναλαμβάνω με όλη την έμφαση που διαθέτω ότι ο Hazur ήταν ένας αληθινός ωκεανός αγάπης κι εμείς πρέπει αν τον αγαπάμε, να μάθουμε ξανά το μάθημά μας της αγάπης, ακολουθώντας τα βήματά του και να εργαστούμε με επιμέλεια στις πνευματικές ασκήσεις που έδωσε προς όφελος μας. Αποσύροντας τον εαυτό του από το φυσικό επίπεδο, δεν μας έχει εγκαταλείψει, γιατί η θεία του δύναμη στην πλήρη της ακτινοβολία εξακολουθεί να μας υποστηρίζει εσωτερικά και αυτός, πιο ένθερμα παρά ποτέ άλλοτε, μας περιμένει στην εστία των ματιών, για να μας βοηθήσει και να μας οδηγήσει.

Ο Θεός δεν κάθεται πάνω σε κάποιο θρόνο στους ουρανούς. Είναι ενθρονισμένος μέσα στην καρδιά του καθενός μας. Πρέπει λοιπόν, να μάθουμε να αγαπάμε και να εξυπηρετούμε τους συνανθρώπους μας, που έχουν βάσανα και υποφέρουν. Ο Ίδιος ο Θεός, έχει δηλώσει: Αγαπώ αυτόν που αγαπά τα πλάσματά μου. Αυτό είναι το μεγάλο μάθημα που ο Hazur μας δίδαξε πρώτα απ' όλα και αν το θέσουμε σε εφαρμογή μέσα στην καθημερινή μας ζωή, η χάρη του σίγουρα θα κατέβει και θα μας βοηθήσει στην πνευματική μας πρόοδο. Ας δούμε τι λέει ο Kabir:

Ο φτωχός Kabir, από την εμπειρία ολόκληρης της
ζωής του δεν μπορεί παρά να συλλογίζεται ξανά
και ξανά,

Η αυταπάρνηση είναι ο μόνος τρόπος που θα σας οδηγήσει στο Θεό και στο αιώνιο σπίτι σας στον ουρανό.

Ο Kabir λέει ότι ο μόνος δρόμος προς τη σωτηρία είναι μέσω της αγάπης. Είναι με την αγάπη που θα υψωθείτε πάνω από τον εαυτό σας και θα γίνετε ανιδιοτελής. Χωρίς να υπερβούμε τον εαυτό (το εγώ) μέσα μας, το φως του Θεού δεν θα ανατείλει. Όταν φορτίζεστε με αγάπη, αγάπη για το Θεό μέσα στον άνθρωπο, περνάτε από το στάδιο της δυαδικότητας στο στάδιο της ενότητας. Πώς μπορούμε να πάμε στην πηγή της θείας αγάπης; Την αγάπη μπορούμε να την απορροφήσουμε από τη γεμάτη αγάπη καρδιά μιας ψυχής εμπνευσμένης από το Θεό. Με λίγα λόγια ο Kabir μάς έδωσε το κλειδί που ξεκλειδώνει τις πόρτες του ουρανού: βρείτε ένα Θεάνθρωπο και μάθετε απ' αυτόν το μυστικό της αγάπης. Προσπαθήστε να καταλάβετε αυτό που λέει και μετά ασκείστε με επιμέλεια τα διδάγματά του. Αυτός σας λέει να είσαστε αγνοί και καθαροί στη σκέψη, στο λόγο και στην πράξη και να καλλιεργήσετε αγάπη για όλα όσα υπάρχουν με τη χάρη του Θεού. Ο Θεός δεν είναι ξεχωριστός από τη δημιουργία του κι εσείς θα δείτε το πνεύμα του Θεού να ζωογονεί ολόκληρο το σύμπαν. Δεν θα αισθάνεστε τότε απομονωμένοι από τον κόσμο. Ο μικρός σας εαυτός, που είναι τώρα περιορισμένος μέσα στον ανθρώπινο νου, θα επεκταθεί, θα γίνει παγκόσμιος και θα αγκαλιάσει το σύνολο όλων των όντων. Αυτό είναι το μυστικό της επιτυχίας στο μονοπάτι του Θεού. Δεν υπάρχει άλλος πιο σύντομος δρόμος γι' αυτό. Προσπαθήστε να είσαστε αληθινοί προς τον ίδιο σας τον εαυτό και τότε δεν θα μπορείτε να μην είσαστε αληθινοί προς τους άλλους. Παράλληλα πρέπει να κάνετε το Μπατζάν και το Σιμράν (το να κάθεστε στη γλυκιά ενθύμηση του Κυρίου με τεταμένη προσοχή), θέσετε το σαν όρο να δίνετε καθημερινή τροφή στην ψυχή σας, όπως και στο σώμα σας. Αυτή είναι η αγάπη, της οποίας την περιγραφή μάς έδωσε ο Kabir με λίγα λόγια. Απλά να λέτε λόγια και να κάνετε επίδειξη δεν θα ωφελήσει.

Θα ήθελα να εξηγήσω την άποψή μου με την παραβολή των

δύο κηπουρών. Ένας βασιλιάς είχε ένα ωραίο περιβόλι με οπωροφόρα δέντρα, που το εμπιστεύτηκε στη φροντίδα δύο κηπουρών. Ο ένας απ' αυτούς δούλευε σκληρά και σιωπηλά, ασχολούνταν με το έργο του, φροντίζοντας τα δέντρα και τα άνθη με σωστό τρόπο και προσοχή, διατηρώντας τα καλά κλαδεμένα. Ο άλλος ήταν τεμπέλης αλλά είχε μεγάλη ευφράδεια και δυνατούς πνεύμονες. Κάθε φορά που ο βασιλιάς ερχόταν στον κήπο, ο πρώτος μάζευε μόνο μερικά λουλούδια και ταπεινά τα πρόσφερε σ' αυτόν, ενώ ο άλλος που δεν έκανε τίποτα, άρχιζε να πηδά τριγύρω, να χορεύει μπροστά στο βασιλιά και να τραγουδά εξυμνώντας τις αρετές του κυρίου του, την ευγενική του συμπεριφορά και τα λαμπρά του ενδύματα. Τώρα ποιον από τους δύο θα προτιμούσε ο βασιλιάς; Μπορείτε να δώσετε την απάντηση μόνοι σας. Σίγουρα, αυτόν που με επιμέλεια και τιμιότητα εκτελούσε τη δουλειά του, χωρίς να κάνει καμιά φασαρία. Παρόμοια, ο παντογνώστης Διδάσκαλος βλέπει τις βαθιές σας προθέσεις, την ειλικρίνεια του σκοπού και την τιμιότητα των προσπαθειών που κάνετε για να ακολουθήσετε τις εντολές Του και σας δίνει το δώρο του πνευματικού Του πλούτου σύμφωνα με την αξία σας.

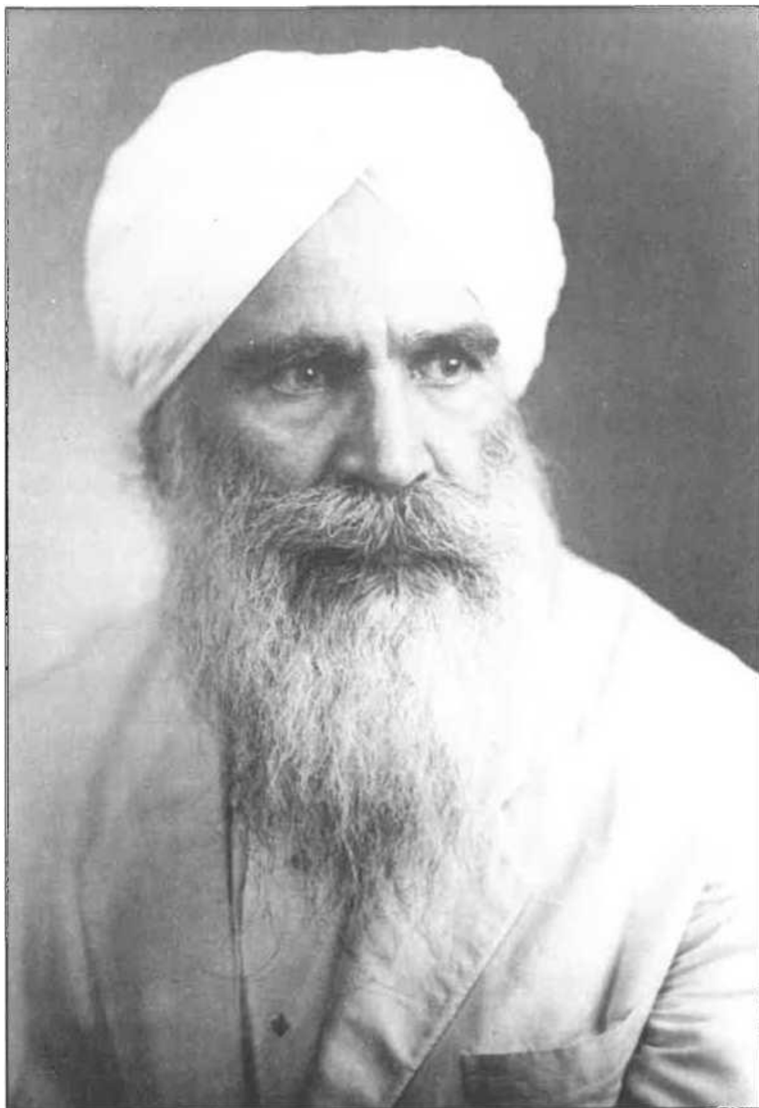
Ο Kabir τελειώνει τον ύμνο του, με τα ακόλουθα αξιομνημόνευτα λόγια:

Αυτός που δίνει προτεραιότητα στο Διδάσκαλο πάνω
από κάθε άλλο πράγμα και με θρησκευτική
ευλάβεια ακολουθεί τα διδάγματά του.
Ω Kabir, αυτός ο άνθρωπος δεν έχει να φοβηθεί
τίποτα μέσα στις τρεις περιοχές.

Υπάρχουν τρεις περιοχές του νου ή νοητικές περιοχές, μέσα στις οποίες η ενσαρκωμένη ψυχή κινείται πάνω και κάτω στο γιγάντιο τροχό της ζωής, ωθούμενη από την αναγκαστική δύναμη του κάρμα: του φυσικού, του αστρικού και του αιτιατού, χωρίς να υπάρχει εύκολος τρόπος να διαφύγει απ' αυτό. Ο Kabir μάς μιλά για μια διέξοδο, μέσω της καλοσύνης και της χάρης μιας Διδασκάλου ψυχής, που μπορεί να οδηγήσει τη jiva (ψυχή) σώα και αβλαβή μέσα απ' αυτές στο Υπερπέ-

ραν, το καθαρά πνευματικό βασίλειο - το Sach Khand ή Muqam-i-Haq των Μουσουλμάνων ή τον Κήπο της Εδέμ (ή Νέα Ιερουσαλήμ) των Χριστιανών. Ο Διδάσκαλος είναι το ανώτατο δώρο του Θεού προς την ανθρωπότητα.

Ο Hazur συνήθιζε να μας λέει ότι εμείς δεν κάνουμε καμιά κακή πράξη στην παρουσία ενός παιδιού που είναι πέντε χρονών. Αλλά, όσο παράξενο κι αν φαίνεται, δεν έχουμε τόσο σεβασμό για το Βασιλιά των Βασιλιάδων - τον παντογνώστη Διδάσκαλο, που γνωρίζει ακόμη και τα πράγματα που βρίσκονται σε λανθάνουσα κατάσταση μέσα στα κατάβαθα του νου μας. Εμείς, χωρίς ντροπή, εντρυφούμε σε πράξεις, που κανένας άνθρωπος που έχει υγιή το νου του δεν θα έκανε, έχοντας την εσφαλμένη εντύπωση, πως κανένας δεν μας παρακολουθεί. Πρέπει πάντα να θυμόμαστε ότι ο Διδάσκαλος, στην αστρική του μορφή, είναι πάντα μαζί μας και παρακολουθεί όλες μας τις πράξεις. Να είσαστε προσεκτικοί, ώστε να αποφεύγετε τις κακές πράξεις και την κακή συμπεριφορά με κάθε θυσία. Και κάτι τελευταίο, αλλά όχι και πιο ασήμαντο, δεν πρέπει με κανένα τρόπο να υπερβαίνουμε τα όρια που μας έχει θέσει και να υποσχεθούμε αυτή την ευλογημένη μέρα ότι θετικά θα ακολουθήσουμε τις καθοδηγήσεις του, με έναν ανανεωμένο ζήλο. Σας παρακαλώ σημειώστε προσεκτικά όλα αυτά τα πράγματα, έτσι ώστε να μπορείτε να ζείτε ειρηνικά και να είσαστε πραγματικά ευλογημένοι.

Sant Kirpal Singh Ji.

5

Για να κερδίσουμε την Εύνοιά Του

Ο ΠΟΙΟΣΔΗΠΟΤΕ τόπος, όπου μπορεί κανείς να απολαύσει τη μέθη του Θεού έχει τη δική του αξία, είτε είναι ένας ναός, μια εκκλησία, ένα τζαμί ή οποιοδήποτε άλλο θρησκευτικό οικοδόμημα. Όμως, είναι λογικό ότι ο καλύτερος τρόπος, για να ψάξει κανείς να βρει το Θεό και να απολαύσει την παρουσία Του, είναι οπουδήποτε μπορεί να δει την αντανάκλασή Του. Οι τόποι προσκυνήματος που είναι κατασκευσμένοι από πέτρες έγιναν όλοι για την ενθύμηση του Θεού, αλλά δεν είναι δυνατόν να δούμε την αντανάκλαση του Κυρίου σε κανέναν απ' αυτούς. Αυτό μπορεί κανείς να το βρει μέσα στην ανθρώπινη μορφή - σ'αυτή την ανθρώπινη μορφή, όπου ο Θεός έχει εκδηλώσει τον Εαυτό του. Μια τέτοια προσωπικότητα είναι ακριβώς σα να περπατά ο Θεός πάνω στη γη. Αυτοί που είναι τέλειοι στη θρησκευτική μάθηση, δεμένοι στα τελετουργικά και στους τύπους, συνήθως είναι ενάντιοι στο να ψάξουμε να βρούμε το Θεό μέσα στην ανθρώπινη μορφή, αλλά ο ειλικρινής ερευνητής πρέπει να σκεφτεί προσεκτικά τι όφελος μπορεί να έχει από ένα ζωντανό Διδάσκαλο.

Αν πάρουμε ένα ναό ή ένα τζαμί για παράδειγμα, θα δούμε ότι ο πρώτος είναι κατασκευασμένος με θόλο, σαν το ανθρώπινο κεφάλι και το δεύτερο έχει το σχήμα του μετώπου, δηλαδή και τα δύο έχουν σαν πρότυπο το ανθρώπινο σώμα και με μεγάλο σεβασμό γίνονται εκεί μέσα οι προσευχές. Δίνεται μεγάλη, σημασία σ αυτά, ενώ ο αληθινός ναός και το τζαμί που είναι το ανθρώπινο σώμα αγνοείται- εμείς ποτέ δεν πάμε εκεί μέσα. Η Αλήθεια είναι ξεχασμένη μέσα μας και έχουμε μείνει στα εξωτερικά πράγματα για παρηγοριά. Το να κά-

νει κανείς ένα πρότυπο του ανθρώπινου σώματος είναι πολύ εύκολο, αλλά εμείς συνεχώς προσθέτουμε κάλυμμα πάνω σε κάλυμμα σκεπάζοντας το αληθινό Φως του Θεού μέσα στο είναι μας, και το να σταματήσουμε να το κάνουμε αυτό είναι πράγματι πάρα πολύ δύσκολο.

Ο Διδάσκαλός μου συνήθιζε να δίνει ένα παράδειγμα της αληθινής συζύγου που, αδιαφορώντας για τις καλές ή κακές παρατηρήσεις που κάνει ο κόσμος για το χαρακτήρα της, συνεχίζει να κρατά την προσοχή της πάντοτε μόνο προς το σύζυγό της, γνωρίζοντας ότι είναι αληθινή προς τον εαυτό της και προς εκείνον. Έτσι πρέπει να πάμε προς το Θεό μ' αυτό το μοναδικό στόχο στο νου μας και ποτέ να μην ανησυχούμε για το τι λένε οι άλλοι. Ταξιδέψετε με αδιάκοπη προσοχή προς τον Κύριο, γιατί εσείς είσαστε δικοί Τ ου και Αυτός είναι δικός σας.

Ο στόχος ήταν πάντα ένας και ο αυτός, για όλες τις θρησκείες, αλλά τι συνέβη; Ο Hafiz Sahib εξηγεί ότι: *Είμαστε στο δρόμο να συναντήσουμε το Θεό, αλλά στο μεταξύ η προσοχή μας συνελήφθη.* Οι θρησκευτικές και εθιμοτυπικές τελετουργίες έχουν αποσπάσει την προσοχή μας από τον αληθινό σκοπό του ταξιδιού μας και όσο δεν λύνεται το μυστήριο της ύπαρξης μπορούμε να περάσουμε ολόκληρη τη ζωή μας ψάχνοντας στα εξωτερικά πράγματα, αλλά η Αλήθεια δεν θα αποκαλυφθεί ποτέ. Ποιοι είμαστε και ποια είναι η σχέση μας με το φυσικό σώμα; Με ποιο τρόπο είμαστε συνδεδεμένοι με το Θεό; Πριν να απαντηθούν αυτές οι ερωτήσεις πρέπει να ανοιχθεί αυτό το μάτι με το οποίο θα δούμε πραγματικά και τότε η Αλήθεια θα αποκαλυφθεί.

Ένας μουσουλμάνος, ο Maulvi Sahib μας προτύνει:

Γιατί να διασκορπίζετε την προσοχή σας σε
διανοητικές επιδιώξεις;
Όποιο μονοπάτι κι αν ακολουθείτε, βυθιστείτε μέσα
σ' αυτό·
Κουφοί και μουγκοί για όλα τ' άλλα.
Με πλήρη συγκέντρωση προχωρήστε προς το στόχο
σας-
Κάνετε μια κατακέφαλη βουτιά!

Το να ζυγίζετε και να αμφιβάλετε θα σταματήσει
μόνο την πρόοδό σας.

Πιο κάτω λέει, *Εγώ είμαι μέσα Του.* Αυτό συμβαίνει μόνο σ' αυτή τη μεγάλη συνάντηση, όπου τα δύο γίνονται ένα - όταν μόνον Αυτός υπάρχει εκεί, Αυτός του οποίου είμαστε η αντανάκλαση. Όταν το παραπέτασμα του χωρισμού τραβηχτεί, δεν θα υπάρχει ούτε χωρισμός ούτε συνάντηση. Δεν θα υπάρχει υπερεπιθυμία. Ο Χριστός μάς είπε ότι: *Εγώ και ο Πατέρας μου είμαστε ένα.* Ο Διδάσκαλος Arjan λέει: *«Οπατέρας και ο γιος έχουν το ίδιο χρώμα».* Όταν η ψυχή ψτάνει σ' αυτή την αφυπνισμένη κατάσταση, η περιπλάνηση, το ψάξιμο, και ο γεμάτος λύπη χωρισμός θα πάψουν να υπάρχουν. Ένας αληθινός Διδάσκαλος δεν είναι χωρισμένος από το Θεό και εκεί έγκειται το μεγαλείο του. Χάνοντας τον εαυτό του έχει γίνει αυτή η ίδια η εικόνα του Θεού και αυτός που χάνει τον εαυτό του μέσα στο Διδάσκαλο γίνεται ο ίδιος όπως ο Διδάσκαλος - *ένας Gurumukh* (ή αυτός που μιλάει διαμέσου του ο Διδάσκαλος). Ο Απόστολος Παύλος αναφέροντας αυτό το στάδιο λέει: «... *τώρα όχι εγώ, αλλά ο Χριστός ζει μέσα μου».* Ο μουσουλμάνος προφήτης συνεχίζει:

Ο τόπος μέσα είναι τόσο γεμάτος με τον Αγαπημένο
μου.
Που δεν υπάρχει θέση για μένα' μόνο Εκείνος είναι
εκεί.
Μέσα σου, είμαι Εγώ ■ κοιτάξτε στα μάτια μου και δείτε
την ενότητα.
Αν εσείς δεν βλέπετε εμένα πρέπει να κατηγορείτε;

Ακόμη και η σκέψη «Εγώ δεν υπάρχω» δεν έρχεται. Μέσα στα μάτια μιας φωτισμένης ψυχής πάλλει η δύναμη για να σας τραβήξει, σαν ένας μαγνήτης μέσα στο Υπερπέραν. Αυτή ήταν η πραγματική αιτία του να κάνει κανείς 3ά/(ένα τελετουργικό ινδουιστικό, με αναμμένα κεριά).

Σ' ένα Satsang, καθόμουνα δίπλα στο Hazur -αυτός μερικές φορές μ' έβαζε να κάθομαι δίπλα του, όπως θα έκανε ένας πατέρας- και είπα ότι υπήρχε μια εποχή στο παρελθόν

που ο Διδάσκαλος έπλενε το μεγάλο δάκτυλο του ποδιού του μέσα στο νερό και μετά έδινε το νερό στους μαθητές του να το πιουν, γιατί υπήρχε μεγάλη φόρτιση σ' αυτό. Την εποχή του δέκατου Διδασκάλου των Sikhs, έδιναν <3/77/7ίT(νέκταρ) καμωμένο από νερό, που είχαν γλυκάνει, που πίνοντάς το κανείς διαποτιζόταν με τη δύναμη της ζωής, κι αυτό πάλι εξαιτίας της φόρτισης. Μετά, στις μέρες του Tulsi Sahib και του Swami Ji Maharaj, καθιερώθηκε το έθιμο να γίνεται το arti, δηλαδή να κάθονται κοντά στο Διδάσκαλο, ώστε τα μάτια να βρίσκονται στο ίδιο επίπεδο, αλλά και αυτή η εποχή πέρασε επίσης. Την εποχή του Hazur, του Διδασκάλου μου, η συνήθεια ήταν να αγγίζουν τα πόδια του Διδασκάλου. Τώρα αυτό τελείωσε και παραμένει μόνο το να κοιτάζετε μέσα στα μάτια του Διδασκάλου και να απορροφάστε μέσα στην ακτινοβολία του, γιατί τα μάτια είναι τα παράθυρα της ψυχής. Ο σκοπός για όλες αυτές τις ενέργειες είναι να πάρει ο μαθητής το όφελος από την ακτινοβολία της φόρτισης του Διδασκάλου, αλλά όταν φεύγουν οι Διδάσκαλοι, παραμένει μόνο η εξωτερική πράξη.

Από όλες τις αισθήσεις, η ανώτατη είναι τα μάτια. Η μύτη, τα αυτιά, το στόμα κ.τ.λ. είναι σε ένα κατώτερο επίπεδο. Όταν τα δύο μάτια συναντιούνται στο σημείο πάνω από τη μύτη, γίνονται ένα και ανοίγεται το εσωτερικό μονοπάτι, μέσω του οποίου εξοικειωνόμαστε με το Υπερπέραν. Όταν τα *τέσσερα* μάτια συναντιούνται και γίνονται ένα, δεν υπάρχει διαχωρισμός ούτε θέμα δυαδικότητας. Από μάτι σε μάτι δίνεται ο θησαυρός. Από μάτι σε μάτι παίρνει κανείς μια μέθη και το φυσικό σώμα γίνεται χωρίς σημασία - εκμηδενίζεται. Δεν παραμένει ούτε ακόμη και η σκέψη από αυτό. Η κριτική, η γελοιοποίηση και οι δυσάρεστες εγκόσμιες υποθέσεις περνούν δίπλα μας χωρίς να μας αγγίζουν. Αυτή είναι η γνώση της ενότητας.

Ο Hafiz Sahib είπε ότι τα λόγια που προφέρονται από τους Αγίους Διδασκάλους είναι γι' αυτούς που είναι έτοιμοι να τα δεχτούν. Αυτή είναι η τελευταία τους σχέση με τον κόσμο, γιατί οι καρδιές τους έχουν γίνει αγνές και έχουν την ορθή κατανόηση. Είναι έτοιμοι λοιπόν να πραγματοποιήσουν τον

Κύριο. Οι ανώριμοι θα συνεχίσουν με τις εξωτερικές ασκήσεις, γιατί δεν έχει φτάσει ακόμα η δική τους ώρα. Αν και η Αλήθεια είναι μέσα σε κάθε ον, όμως πρέπει να αναζωογονηθεί από το Διδάσκαλο μέσω των ματιών, γιατί η φόρτιση που έχει αυτή η διαδικασία δεν μπορεί να γίνει μέσω των τύπων και των τελετουργιών. Αυτή η φόρτιση είναι μια μέθη που δεν ξεχνιέται ποτέ από τον άνθρωπο, για όλη τη διάρκεια της ζωής του. Υπάρχουν αυτοί που νομίζουν ότι η διαδοχή του Διδασκάλου μπορεί να γίνει με χαρτιά νομιμοποιημένα- αλλά πώς είναι δυνατόν να γίνει αυτό;

Υπάρχει μόνο ένα πράγμα που πρέπει να καταλάβουμε - πώς να αποβάλλουμε το διαχωριστικό παραπέτασμα μεταξύ του «εμένα» και «εσένα». *Πάρετε την αληθινή bhakti από το Διδάσκαλο' μόνο τότε μπορεί Αυτός να διεισδύσει στο νου.* Όταν έχετε τελείως παραδώσει τον εαυτό σας στο Διδάσκαλο, δεν παραμένουν πια ερωτήσεις ή αμφιβολίες. Τα πάντα γίνονται γαλήνια, ήρεμα, ήσυχα και έρχεται η αφύπνιση. Η ζωή έρχεται από τη ζωή - δεν υπάρχει άλλος τρόπος να πραγματοποιήσουμε την Αλήθεια. Αυτοί που βλέπουν την Α λήθεια σε όλη της την Πραγματικότητα λένε: «Είναι μια πολύ περίεργη εικόνα αυτή η ανθρώπινη μορφή!» Αυτοί [οι Διδάσκαλοι] δεν είναι η ανθρώπινη μορφή αλλά είναι κάτι άλλο. Ο Bhai Nandlal Ji, που ήταν ένας αφοσιωμένος μαθητής του Διδασκάλου Gobind Singh Ji, λέει: *Γ'αμια τρίχα του αγαπημένου μου Satguru, θα θυσιάσω και τους δύο κόσμους (αυτόνκαι τον επόμενο).* Μόνο αυτός που μπορεί να δει ακόμη και κάποια μικρή αντανάκλαση της Αλήθειας μπορεί να πει ένα τέτοιο πράγμα.

Για τους μουσουλμάνους ένας ζωντανός Διδάσκαλος θεωρείται ότι είναι αιρετικός και όταν ο Amir Khusro μυήθηκε από το Διδάσκαλό του οι άνθρωποι τον κατέκριναν, ονομάζοντάς τον ειδωλολάτρη. Ο Khusro ήταν ακράδαντος και παρατήρησε: «Ναι, εγώ είμαι ένας αφοσιωμένος μιας ζωντανής μορφής, αλλά τι έχει να κάνει αυτό με τον κόσμο και τις γνώμες του;» Όταν εσείς δοθείτε σε κάποιον, γίνεστε η εικόνα του. Το να αποκτήσουμε την εύνοια ενός τέλειου Διδασκάλου είναι σα να κερδίζουμε την εύνοια του Θεού. Ο Swami Ji Ma-

haraj λέει: *Αν ευχαριστηθεί ο Διδάσκαλος, τότε και ο Θεός είναι ευχαριστημένος.* Αλλά ο Διδάσκαλος πρέπει να είναι ένας Διδάσκαλος και όχι μόνο επονομαζόμενος έτσι. Τι αξίζει αν κερδίσουμε την εύνοια αυτού ο οποίος είναι κάτω από την επίδραση του νου και των αισθήσεων; Οι άνθρωποι συχνά έχουν μια πικρή εμπειρία και μετά κατηγορούν όλους τους Διδασκάλους, αλλά αυτοί που είναι τυχεροί και έχουν τον εσωτερικό τους οφθαλμό ανεπτυγμένο ακόμη και λίγο, βλέπουν μια εσωτερική αντανάκλαση της Αλήθειας. *Ακόμη και μια ζωοδότρια ματιά από σένα, Ω Διδάσκαλε είναι αρκετή να εγχύσει μέσα μου τη Ζωή.* Αν αποστρέψει τα μάτια του από μας, η ύπαρξή μας σ' αυτό τον κόσμον και στον πνευματικό θα τελειώσει. Μιας και αυτό συμβεί, είναι πάρα πολύ δύσκολο να ξανακερδίσουμε την προσοχή του, γιατί κανένας δεν γνωρίζει ποια πράξη θα τον ευχαριστήσει.

Οι τέλειοι Διδάσκαλοι δεν επιτρέπουν στους οπαδούς τους να έχουν ματαιοδοξία, να δίνουν σημασία στον εαυτό τους και να επαινούν τον εαυτό τους, αλλά βαθμιαία τα ξεριζώνουν αυτά από μέσα τους. Ο Bulleh Shah, που ανήκε σε μια υψηλή κάστα, πήρε μύηση από τον Sai Inayat Shah Sahib. Μια μέρα, ο Διδάσκαλος έστειλε μερικούς από τους οπαδούς του στον Bulleh Shah, λέγοντάς τους να τραγουδήσουν και να χορέψουν έξω από το σπίτι του. Το έκαναν αυτό φωνάζοντας: «Ω, Bulleh Shah, είμαστε οι *gurubhais* (οι αδερφοί κάτω από τον ίδιο Διδάσκαλο), λοιπόν έλα έξω και συνάντησέ μας». Το να τραγουδούν και να χορεύουν στους δρόμους θεωρείται ότι είναι απρεπής συμπεριφορά, και μάλιστα συμπεριφορά ανθρώπων που ανήκαν σε μια χαμηλή κάστα και όταν είπαν στον Bulleh Shah ότι οι αδελφοί του μαθητές είχαν έρθει, είπε: «Όχι, εγώ δεν τους γνωρίζω - αυτοί δεν είναι τίποτα σε μένα».

Όταν οι μαθητές επέστρεψαν στο Διδάσκαλο, τους είπε: «Δεν πειράζει, από σήμερα θα σταματήσω να ποτίζω αυτό το φυτό». Να θυμόσαστε ότι ο Διδάσκαλος δίνει τροφή στους μαθητές μέσω της προσοχής του, ακόμη κι αν είναι χιλιάδες μίλια υακριά. *Ένας Satguru φροντίζει τους μαθητές του με τον παλμό της δικής του ζωής.* Πριν λίγες μέρες, ένας

μαθητής μού έγραψε από τη Δύση: «Όταν κάθομαι για διαλογισμό και ακόμη και μετά από λίγη ώρα, υπάρχει μια γλυκιά ευωδία». Εξήγησα ότι αυτό ήταν το απευθείας αποτέλεσμα των κυμάτων της σκέψης που λαμβάνονται όταν είναι κανείς δεκτικός στο Διδάσκαλο. Η δεκτικότητα είναι πολύ αναγκαία. Αν μια συσκευή του ραδιόφωνου δεν συντονιστεί κατάλληλα, δεν υπάρχει ήχος. Είναι πάρα πολύ δύσκολο το να ευχαριστήσουμε ένα Διδάσκαλο: αυτός είναι πάνω από την προσφορά χρημάτων, περιουσίας και εγκόσμιων αγαθών. Ούτε μπορείτε να έχετε την εύνοιά του με το να τη ζητήσετε. Η εύνοιά του μπορεί να κερδιθεί με τη γεμάτη σεβασμό προσοχή, την υπακοή στις επιθυμίες του, την αφοσίωση, και την ανιδιοτελή εξυπηρέτηση προς την ανθρωπότητα. Αν ο μαθητής δεν θέλει να ζει κατ' αυτό τον τρόπο, τότε τι μπορεί να κατορθωθεί χωρίς το έλεος του Διδασκάλου του; Θυμάμαι μια φορά στη Lahore, ο Διδάσκαλος με φώναξε και είπε: «Kirpal Singh, έχω φυτέψει τα φυτώρια, πρέπει να τους δώσεις νερό». Απάντησα: «Hazur, όσο νερό εσύ θα στέλνεις μέσα από αυτόν τον εύκαμπτο σωλήνα, αυτό θα τους δίνεται». Το να αδιαφορούμε για τη στάση μας και τις πράξεις μας, όσον αφορά το Διδάσκαλό μας, είναι πολύ επικίνδυνο.

Του Bulleh Shah η εσωτερική απόλαυση σταμάτησε απ' αυτή τη στιγμή και με τις διαταγές του Διδασκάλου δεν του επιτρεπόταν ούτε να πηγαίνει στο σπίτι του. Εκείνες τις μέρες, ο Shah Inayat επέτρεπε στους οπαδούς του να εκφράζουν τους ιερούς ύμνους με τραγούδι και χορό μπροστά του και έδειχνε την ευχαρίστησή του σ' αυτές τις περιστάσεις. Υπήρχε κάποια πόρνη που είχε μεγάλο ταλέντο στην εκτέλεση των ιερών τραγουδιών και πήγαινε τακτικά σ' αυτόν κάθε βδομάδα. Για τον Bulleh Shah ήταν σαν να είχαν βυθιστεί και οι δύο κόσμοι, ο εσωτερικός και ο εξωτερικός, σε βαθιά σιωπηλή μελαγχολία - τέτοια ήταν η κατάστασή του, χωρίς το βλέμμα και τη μετάδοση σκέψης του Διδασκάλου του. Λοιπόν στην απελπισία του και πολύ ανήσυχος για να ξανακερδίσει την εύνοια του Διδασκάλου του, πήγε στην πόρνη, εκλιπαρώντας την να του μάθει τα τραγούδια και τάζοντάς της σαν αντάλλαγμα να της κάνει όσες δουλειές ήθελε, με την

ελπίδα πως θα μπορούσε να προσφέρει στο Διδάσκαλο κάποια ευχαρίστηση. Για παράδειγμα, αν σε ένα Διδάσκαλο αρέσει η ανιδιοτελής εξυπηρέτηση και η βοήθεια προς τους φτωχούς, τότε οι μαθητές του πρέπει να κάνουν αυτά, γιατί για να γίνει κανείς ο αληθινός αγαπημένος του Διδασκάλου πρέπει να αναπτύξει τις δικές του συνήθειες ο ίδιος. Απλώς το να προσποιούμαστε ότι κάνουμε το θέλημά του, δεν έχει αποτέλεσμα, γιατί αυτός γνωρίζει και βλέπει τα πάντα.

Λοιπόν, ο Bulleh Shah μελέτησε την τέχνη του τραγουδιού και του χορού επί εννέα μήνες και ένα απόγευμα είπε στη δασκάλα του: «Σήμερα το βράδυ, άφησέ με να πάω και να τραγουδήσω στο Διδάσκαλο, αντί για σένα». Αυτή συμφώνησε και του έδωσε τα ρούχα της να φορέσει και με αναζωογονημένη καρδιά αυτός έτρεξε στο σπίτι του Διδασκάλου του. Τα τραγούδια του ακόμη και τώρα σχίζουν τις καρδιές όσων τα διαβάζουν, καθώς είναι γεμάτα από μεγάλη λύπη, γιατί αυτός περιγράφει το χωρισμό του από το Διδάσκαλο. Αυτός που ξέρει τα πάντα μπορεί να αναγνωρίσει τι είναι ένας άνθρωπος, όχι από αυτά που φοράει και όταν ο Bulleh Shah τραγούδησε με τόσο πολύ πόνο και αίσθημα ο Διδάσκαλος δεν μπορούσε να κρατηθεί, και, αφήνοντας το κάθισμά του - έτρεξε και πήρε τον Bulleh Shah μέσα στην αγκαλιά του. Πολλοί απ' αυτούς που παρακολουθούσαν άρχισαν να απορούν πώς ένας τέτοιος μεγάλος Διδάσκαλος μπορούσε να αγκαλιάζει μια πόρνη, όμως, ο Shah Inayat είπε: «Ακούσε αδερφέ Bulleh, βγάλε αυτά τα στολίδια, για να φύγουν οι αμφιβολίες του κόσμου».

Πώς μπορείτε να ξανακερδίσετε την εύνοια του Διδασκάλου, όταν έχει δυσαρεστηθεί μαζί σας; Και όταν αυτός αποκαταστήσει αυτή την ευλογία τι κέρδος θα έχετε; Αυτός ο ύμνος του Διδασκάλου Arjan θα σας δώσει κάποια κατανόηση πάνω στο θέμα:

Πέφτω στα πόδια του, για να κερδίσω την
εύνοιά του.
Ω, συναντήστε ένα Satguru, που είναι ο Ίδιος
ο Θεός!
Δεν υπάρχει κανένας άλλος σαν κι αυτόν.

Αν ο Διδάσκαλος είναι ευχαριστημένος, τότε είναι και ο Θεός, γιατί ο Θεός έχει εκδηλώσει τον Εαυτό του μέσα στο Διδάσκαλο. Ο Satguru είναι αυτή η ίδια η εικόνα της Αλήθειας, η Δύναμη που κυβερνά, γιατί η θέλησή του κυβερνά τα πάντα και δεν υπάρχει ούτε ένας που να μπορεί να συγκριθεί μαζί του, ούτε μέσα σ' αυτό τον κόσμο ούτε στον άλλο.

Έψαξα όλο το Brahmand-
Αλλά δεν βρήκα κανένα σαν το Διδάσκαλό μου.

Ένας άνθρωπος μπορεί να ομιλεί μόνο από το επίπεδο που έχει φτάσει. Οι άνθρωποι του κόσμου σκέπτονται από το γήινο επίπεδο, αλλά αυτοί που έχουν φτάσει στο Brahmand και πέρα απ' αυτό, λένε πως ακόμη και μέσα στο Brahmand δεν υπάρχει κανένας, που να είναι ίσος με το Διδάσκαλο. Αυτός είναι η ίδια η Αλήθεια και αυτός είναι επίσης ο πόλος στον οποίο είναι εκδηλωμένη η Αλήθεια.

Όταν δύο καρδιές χαίρονται με το ίδιο πράγμα, ασφαλώς θα αγαπούν η μια την άλλη. Αν στη μια αρέσει να εξυπηρετεί τους φτωχούς και να κάνει διαλογισμό και η άλλη πρέπει να κάνει το ίδιο και χωρίς καμιά προσπάθεια η αγάπη θα μεγαλώσει μεταξύ τους. Ο Maulana Rumi είπε: *Αυτός που Σε πλησιάζει, πλησιάζει το Θεό και αυτός που φεύγει από Σένα, φεύγει μακριά και από το Θεό.* Το να λέμε κούφια λόγια είναι ανώφελο, με το να λέμε ένα πράγμα και να κάνουμε κάτι άλλο μπορεί να εξαπατήσουμε τον κόσμο, αλλά κανένας δεν μπορεί να εξαπατήσει το Διδάσκαλο.

Ο Διδάσκαλός μου συνήθιζε να λέει ότι η Διδάσκαλος Δύναμη είναι παν-ενημερότητα και αν μια ψυχή δεν είναι κατάλληλη, δεν θα της δοθεί ο εσωτερικός δρόμος. Δεν πρέπει να μείνει τίποτα από το νου και τις αισθήσεις. Ο Διδάσκαλος Arjan, του οποίου τον ύμνο αναφέρω, δοκιμάστηκε πάρα πολύ σκληρά από το Διδάσκαλο. Οι Διδάσκαλοι δοκιμάζουν τους μαθητές ξανά και ξανά για να δουν πόση αγάπη και αφοσίωση έχουν και μέχρι ποιο σημείο παραμένει κανείς ακόμη κάτω από την επίδραση του νου. Αυτός που θυσιάζει τα πάντα για χάρη του Διδασκάλου του, έχει κατορθώσει τα πάντα.

Κατά τη διάρκεια που γινόταν οι μάχες επί των ημερών του Διδασκάλου Gobind Singh, κάποιος άνθρωπος που ονομαζόταν Nabi Khan AN Khan σκοτώθηκε και κάποιος πήγε να πληροφορήσει τη γυναίκα του για το θάνατό του. Ακούγοντας τα νέα, τα πρώτα λόγια της ήταν: «Είναι ο Διδάσκαλός μου εντάξει;» Για έναν αληθινό μαθητή, ο Διδάσκαλος είναι πιο αγαπητός από οποιαδήποτε άλλη σχέση, γιατί αυτή είναι η σχέση της ψυχής με το Θεό. Φυσικά το παιδί που ακολουθεί την παραμικρή επιθυμία του πατέρα του θα απολαμβάνει και την εύνοιά του. Σε όποιον επιμένει στις δικές του ιδέες και δεν θέλει να υπακούσει, αναμφίβολα και σ' αυτόν ο Διδάσκαλος δίνει την αγάπη Του, αλλά δεν του εμπιστεύεται το εσωτερικό κλειδί.

Τώρα θα σας πω, πώς ο Διδάσκαλος Arjan κέρδισε την εύνοια του Διδασκάλου του. Συνέβη ένας από τους συγγενείς του Διδασκάλου Ramdas Ji (Διδασκάλου του Guru Arjan), να παντρεύεται στη Lahore, αλλά ο ίδιος ο Διδάσκαλος ήταν στο Amritjar εκείνη την εποχή. Λοιπόν ειδοποίησε το μεγαλύτερο γιο του, τον Prithi Chand, και του είπε να πάει στη Lahore και να περάσει δεκαπέντε μέρες εκεί, για το γάμο. Όταν έρχονται αυτές οι πολύ φωτισμένες προσωπικότητες, πάντα περιτριγυρίζονται από ανθρώπους που είτε θέλουν τα χρήματά τους ή επιθυμούν να είναι οι διάδοχοί τους. Σε απάντηση ο Prithi Chand αντέδρασε στις διαταγές του πατέρα του και είπε, «Αν πάω εκεί, ποιος θα φροντίζει για τα πάντα εδώ;» Αυτός φοβόταν ότι ο πατέρας του θα έδινε τη διαδοχή του στον Arjan, που ήταν ο πιο αγαπημένος μαθητής του, και αρνήθηκε να υπακούσει. Ο άλλος γιος του Διδασκάλου Ramdas ήταν ο Maha Dev, που συνήθως ήταν σε μια κατάσταση πνευματικής μέθης, λοιπόν ο Διδάσκαλος ειδοποίησε τον Arjan Sahib και του παράγγειλε να παραβρεθεί στο γάμο, αντί του Prithi Chand και μετά τον καθοδήγησε: «Να μην επιστρέφεις εδώ, αν δεν στείλω να σε ειδοποιήσω».

Ο Διδάσκαλος Arjan υπάκουσε στις εντολές του Διδασκάλου χωρίς αντιρρήσεις κι έφυγε για τη Lahore. Κάποιος με λιγότερη πνευματική δύναμη θα αγνοούσε τις διαταγές και θα έλεγε ότι από αγάπη για το Διδάσκαλο επέστρεψε, αλλά

για το Διδάσκαλο Arjan οι διαταγές του Διδασκάλου του ήταν υψίστης σημασίας, δημιουργώντας ένα φραγμό μεταξύ του Διδασκάλου και εκείνου, που δεν μπορούσε ούτε καν να σκεφτεί να τον υπερβεί. Να θυμόσαστε, αυτός που υπακούει τις διαταγές θα επιτύχει το στόχο του. Πολλές μέρες πέρασαν και δεν ερχόταν καμιά ειδοποίηση. Λοιπόν ο Διδάσκαλος Arjan έγραψε αυτά τα λόγια και τα έστειλε στο Διδάσκαλό του:

Ο νους μου επιθυμεί την darshan Σου*
Σαν ένα πουλί της βροχής που βρίσκεται σε αγωνία,
Η δίψα παραμένει άσβηστη - δεν υπάρχει ειρήνη
Έτσι ζω χωρίς τη darshan του Αγαπημένου.

Έστειλε αυτά τα λόγια στο Διδάσκαλό του με έναν άνθρωπο, αλλά αυτός έδωσε το σημείωμα στο γιο του, τον Prithi Chand κι έτσι αυτό ποτέ δεν έφτασε στα χέρια του Διδασκάλου. Τι δεν κάνει ένας άνθρωπος που πεθαίνει από απελπισία! Αυτός έγραψε κι άλλο γράμμα. Από τη Lahore στο Amritsar είναι μόνο τριάντα μίλια, αλλά δεν μπορούσε να πάει εκεί, εξαιτίας των διαταγών του Διδασκάλου. Να θυμόσαστε, αυτός που σπάει το φράγμα των διαταγών του Διδασκάλου, ποτέ δεν θα πραγματοποιήσει την εσωτερική γνώση. Μπορεί να έχει μια μικρή εσωτερική εμπειρία και βοήθεια, αλλά ποτέ δεν θα γίνει τέλειος. Λοιπόν στο δεύτερο γράμμα έγραψε:

Η δόξα να είναι σ' αυτό τον τόπο, όπου
Εσύ παραμένεις-
Το πρόσωπό σου είναι τόσο όμορφο,
Βλέποντάς το ο εσωτερικός Ήχος εύκολα αντηχεί.

Κι αυτό το γράμμα επίσης πήγε στα χέρια του Prithi Chand και ξανά δεν υπήρξε απάντηση. Τότε έστειλε ένα τρίτο γράμμα, που έγραψε απάνω τον αριθμό «3». Μέσα σ’ αυτό έγραψε:

Ο χωρισμός των λεπτών ήταν σαν το χωρισμό αιώνων
Ω Αγαπημένε, πότε θα φτάσει αυτή η ώρα,
που θα μπορέσω να σε δω;

* Darshan: Όταν τα μάτια του Διδασκάλου και του μαθητή συναντιόνται.

Δεν μπορώ να κοιμηθώ και οι νύχτες δεν μπορούν να περάσουν χωρίς Αυτόν που είναι ο Κύριός μου.

Όταν έφτασε αυτό το γράμμα, ευτυχώς ο Prithi Chand δεν ήταν εκεί εκείνη την ώρα κι έτσι το έλαβε ο Διδάσκαλος. Αν και οι Διδάσκαλοι γνωρίζουν τα πάντα, δεν αποκαλύπτουν αυτά που γνωρίζουν, αλλά επιτρέπουν στα πράγματα να φανερωθούν από μόνα τους στο υλικό επίπεδο. Συγχωρήστε με, αλλά εμείς συχνά θεωρούμε το Διδάσκαλό μας ότι είναι λιγότερο κι από ένας άνθρωπος. Ο Διδάσκαλος φώναξε τον Prithi Chand και τον ρώτησε για τα δύο προηγούμενα γράμματα, αλλά ο Prithi Chand απάντησε: «Maharaj, νομίζεις ότι εγώ είμαι ένας κλέφτης;» Ο Διδάσκαλος τού έριξε ένα αυστηρό βλέμμα και γυρίζοντας σ' έναν άλλο άνθρωπο είπε: «Πήγαινε και κοίταξε μέσα στις τσέπες από τα ρούχα του». Μετά έστειλε να φωνάξουν το Διδάσκαλο Arjan και όταν αυτός έφτασε του είπε: «Μου έγραψες τρία γράμματα και όποιος μπορέσει να συμπληρώσει αυτό το ποίημα, θα είναι ο διάδοχός μου». Όταν έρχεται μια δοκιμασία, ένα απλό πράγμα γίνεται δύσκολο. Θυμάμαι ότι κι εγώ, επίσης, πολλές φορές έγραψα ποιήματα προς το Διδάσκαλό μου - με το χωρισμό έρχονται σκέψεις και γράφονται τα ποιήματα. Μερικοί αντίζηλοι άρχισαν να με μιμούνται, αλλά πάντα υπάρχει διαφορά ανάμεσα στο νερό και το κρασί. Ο Διδάσκαλος Arjan έγραψε τον τέταρτο στίχο ως εξής:

Με πολύ μεγάλη τύχη Τον συνάντησα
Ο Κύριος που υπάρχει παντοτινά βρέθηκε μέσα
στο σπίτι'
Επιθυμώ μόνο να υπηρετώ και ποτέ να μη
χωριστώ απ' Αυτόν ούτε μια στιγμή-
Είμαι ο δούλος σου, ω Κύριε.

Αυτό δείχνει το είδος του σεβασμού που πρέπει να έχει ο μαθητής προς το Διδάσκαλο. Μια φορά έγραψα στο Διδάσκαλό μου και του ζήτησα να μου δώσει την ικανότητα να αγαπώ, αλλά μόνο αυτό το είδος της αγάπης που δεν ξεπερνά τα όρια του σεβασμού. Ο Διδάσκαλος ήταν στην Dahlousie, όταν το

έλαβε αυτό και μετά, αφού το διάβασε, το έβαλε πάνω στην καρδιά του και είπε με ταπεινοφροσύνη: «Εγώ πραγματικά εκτιμώ μια τέτοιου είδους αγάπη». Ένα ποίημα ενός αφοσιωμένου γράφεται για να κερδίσει την εύνοια του Διδασκάλου του. Ο Διδάσκαλος Arjan ήταν ένας από αυτούς τους σπάνιους αφοσιωμένους που αληθινά το κατόρθωσε και στο τέλος του ύμνου του δείχνει τι κέρδισε απ' αυτό.

Ακριβώς, όπως εμείς δεν μπορούμε να πούμε τι είναι ο Θεός, έτσι είναι αδύνατο να περιγράφουμε και το Διδάσκαλο. Αυτός έχει μια φυσική μορφή, αλλά δεν είναι η φυσική μορφή' αν ήταν, τι θα μπορούσε να μας δώσει; Αν ολόκληρη η γη γινόταν λεπτό χαρτί και οι θάλασσες μετατρέπονται σε μελάνι και όλα τα δέντρα γίνονταν πένες και αν γεμίζαμε αυτό το χαρτί με ύμνους προς τον Κύριο, δεν θα μπορούσαμε ποτέ να κατορθώσουμε να περιγράφουμε τη δόξα Του. Κάποτε φοιτούσα σ' ένα σχολείο χριστιανικό και πάντα ήμουν ερευνητής από τη φύση μου. Ήξερα λοιπόν πως εμείς λέμε «Shri Guru Nanak Dev Ji Maharaj», για παράδειγμα, καθώς στην Ινδία προσθέτουμε πολλούς όρους, που δηλώνουν σεβασμό, στα ονόματα των Διδασκάλων, μα και για άλλους ανθρώπους που είναι άξιοι σεβασμού και είχα προσέξει πως οι χριστιανοί ονομάζουν το μεγαλύτερο Άγιό τους απλά Ιησού. Λοιπόν πήγα στον Επίσκοπο των χριστιανών και τον ρώτησα: «Γιατί δεν βάζετε καμιά άλλη προσφώνηση μπροστά στο όνομα του Χριστού, όταν ακόμη και τον πιο ασήμαντο κοινό άνθρωπο, τουλάχιστον τον αναφέρετε σαν κύριο τάδε;» Ο Επίσκοπος είπε, και μπορώ ακόμη να θυμηθώ πολύ καλά την απάντησή του: «Θεωρούμε το Χριστό ότι είναι ο γιος του Θεού και καθώς είμαστε ανάξιοι να δοξάσουμε το Θεό, έτσι δεν βρίσκουμε λόγια να εξυμνήσουμε και το Χριστό. Αν αρχίζαμε να βάζουμε προσφωνήσεις μπροστά στο όνομά Του, θα Τον κάναμε μικρότερο, όχι μεγαλύτερο».

Ένας άλλος Διδάσκαλος λέει, *Εσύ είσαι ο Αυτοκράτορας πάνω απ' όλους- πώς μπορούμε να Σε υμ νήσου με;* Χωρίς αμφιβολία δεν υπάρχει κανένας ισότιμος του Διδασκάλου. Αν κάποιος αρχίζει να βλέπει έναν άλλο να είναι ίσος με το Διδάσκαλό του, Η ΨΥΧΗ ΤΟΥ ΓΙΝΕΤΑΙ ΜΙΑ ΜΟΙΧΑΛΙΔΑ. Αλη~

θινά, το Φως είναι μέσα σε όλους, αλλά δεν είναι εκδηλωμένο, όπως μέσα στο Διδάσκαλο. Όταν δύο μεγάλες ψυχές συναντιούνται και βλέπουν το Θεό ο ένας μέσα στον άλλον, αυτό είναι κάτι διαφορετικό - είναι κάτι γι' αυτούς που είναι αρμόδιοι. Θυμάμαι ένα συμβάν στη Lahore σ' ένα σπίτι που ονομαζόταν Pari Mahal (Παλάτι της Νεράιδας), όπου εκείνες τις μέρες έμενε ο Maharishi Shivbrat Lai Ji για μια σύντομη επίσκεψη στη Lahore. Αυτός ήταν ο διάδοχος του Rai Saligram Ji, που ήταν από τους πιο προχωρημένους μαθητές του Swami Ji. Όταν είπαν στο Διδάσκαλό μου ότι αυτός ήταν στη Lahore, πήγε να τον δει, και εγώ τον συνόδεψα. Ήταν ένα πολύ παράξενο θέαμα αυτό που είδα. Ο Διδάσκαλός μου, που ήταν πάντα η ταπεινοφροσύνη προσωποποιημένη, προσπαθούσε να αγγίξει τα πόδια του, αλλά αυτός ήθελε να αγγίξει τα πόδια του Hazur.

Η γλυκύτητά Του είναι πιο πάνω απ' όλων των άλλων
Πάνω από τη γλύκα της μητέρας και του πατέρα.

Για ένα παιδί που παίζει στην αγκαλιά της μητέρας του, αυτή είναι το πιο γλυκό απ' όλα τα πλάσματα. Ο αληθινά αφοσιωμένος, που παίζει μέσα στην αγκαλιά του Διδασκάλου του, βάζει αυτή τη σχέση πάνω απ' όλα τα άλλα.

Οι αδερφές, οι αδερφοί και όλοι οι φίλοι μου είναι όλοι
πολύ αγαπητοί σε μένα
Αλλά, δεν υπάρχει κανένας σαν Εσένα μέσα σ' αυτό τον
κόσμο.

Γ ια το παιδί που παίζει μέσα στην αγκαλιά του πατέρα του, χωρίς καμιά άλλη σκέψη από το να προσπαθεί να τον ευχα ριστήσει, ο πατέρας θα του δώσει οτιδήποτε ζητήσει. Όταν όλες οι άλλες σχέσεις έχουν διακοπεί και ο Διδάσκαλος είναι ο μόνος που υπάρχει, τότε εσείς έχετε επιτύχει στο έργο σας. Σ' αυτό το μονοπάτι, το να λέτε μόνο λόγια δεν έχει αξία: πρέπει να υπακούετε κάθε του εντολή. Κάνετε τη ζωή σας αγνή και καθαρή- κάνετε εξυπηρέτηση προς τους άλλους- να είστε προσεκτικοί και να μη λέτε λόγια με κακία. Αγαπάτε όλους, καθώς ο Θεός είναι μέσα σε κάθε ον. Όταν εξυπηρε-

τείται τους άλλους, εξυπηρετείται Αυτόν.

Με τις προσταγές σου, ο Sawan (μήνας της βροχής)
ήρθε-
Και εγώ όργωσα το αυλάκι της Αλήθειας.

Η βροχή έρχεται με τη μορφή του Διδασκάλου, σαν αναζωογονητική δροσιά πάνω στην καψαλισμένη γη. Του Hazur μου το όνομα ήταν Sawan. Όπως μια βροχή ελέους, οι Διδάσκαλοι έρχονται με την εντολή του Θεού κι εμείς πρέπει να πάρουμε το πλήρες όφελος, καθαρίζοντας το έδαφος ολόκληρου του είναι μας με το Satsang, όπου όλη η ακαθαρσία και η βρωμιά φεύγουν. Συνήθως διασκορπίζουμε τις σκέψεις μας αλλού αλλά στο Satsang μπορούμε να αποσυρθούμε προς την Αλήθεια. Όλοι οι Διδάσκαλοι παρότρυναν τους μαθητές τους να πηγαίνουν στο Satsang. Ο Χριστός λέει: *Διότι όπου δύο ή τρεις είναι συναθροισμένοι στο όνομά μου, εκεί είμαι κι εγώ ανάμεσά τους.* Θα υπάρξει πολύ δυνατή φόρτιση εκεί, ακόμη κι αν βρισκόμαστε χιλιάδες μίλια μακριά από τη φυσική μορφή του Διδασκάλου. Ο Διδάσκαλος Gobind Singh λέει, *Όπου πέντε μαθητές κάθονται μαζί, εκεί θα είναι και ο Θεός.* Πώς μπορεί να προέλθει κάποιο καλό από μια συνάθροιση που είναι γεμάτη με επικρίσεις και διαφωνίες;

Αυτό το Satsang άρχισε με τις διαταγές του Διδασκάλου μου, λοιπόν αποβάλετε την τεμπελιά σας και το λήθαργο σας και γίνετε αγνοί. Στο Satsang το έλεος ρέει πάνω σας, λοιπόν πάρετε το πλήρες όφελος απ' αυτό. Ξερριζώστε όλες σας τις ατέλειες, μία μία είναι γι' αυτό που σας έχω πει να τηρείτε ένα ημερολόγιο. Όταν η γη έχει καθαριστεί, τότε είναι έτοιμη για να σπαρθεί ο σπόρος και τότε μπορεί να αρχίσει η αληθινή βλάστηση. Αν υπάρχουν μικρά χαλίκια και πέτρες, που δεν έχουν αφαιρεθεί, ο σπόρος μπορεί να φυτρώσει αλλά δεν θα καρποφορήσει.

Με μεγάλη φιλοδοξία έχει σπαρθεί ο σπόρος
του Naam
Προσεύχομαι κάθε στιγμή για έλεος, ώστε να
μπορέσει να καρποφορήσει.

Αυτός ο σπόρος του Naam, μιας κι έχει σπαρθεί, δεν μπορεί να παραμεριστεί από καμιά δύναμη. Αυτός ο σπόρος θα καρποφορήσει αργά ή γρήγορα. Αλλά χωρίς τα νερά του Satsang, πώς μπορούμε να περιμένουμε να βλαστήσει και να είναι φρέσκος, δροσερός και πράσινος και σε όλη του την ομορφιά; Μιας και σπαρθεί, δεν θα πεθάνει, αλλά σε απροετοίμαστο έδαφος δεν θα καρποφορήσει. Αυτός που δεν κάνει το διαλογισμό του σ' αυτή τη ζωή, θα πρέπει να ξαναέρθει. Καθώς αυτός ο σπόρος δεν μπορεί να ευδοκιμήσει σε καμιά άλλη μορφή, θα του δοθεί μια παραχώρηση να μην πέσει πιο κάτω από το ανθρώπινο επίπεδο. Αλλά γιατί να μην τελειώσετε την αποστολή σας τώρα; Αυτός που δεν έμαθε μέσα στη ζωή, δεν μπορεί να μάθει απλώς και μόνο επειδή θα περάσει μέσα απ' αυτή την αλλαγή που ονομάζεται θάνατος. Κανένας δεν πρέπει να έχει τη λανθασμένη εντύπωση ότι έχοντας πάρει τη σύνδεση με το Ιερό Naam (ή Λόγο), έχει επιτύχει και τη σωτηρία. Θα επιτύχει τη σωτηρία, αλλά σε πόσες ζωές;

Όταν συνάντησα το Διδάσκαλο, ήξερα πως ήταν ο
μοναδικός-
Η καρδιά μου δεν μπορεί ποτέ να δεχτεί κανέναν
άλλο.

Μιας και ο μαθητής έχει αναγνωρίσει το Διδάσκαλό του, μπορεί να καταλάβει μ;ονο τα διδάγματα του Διδασκάλου του και όχι κανενός άλλου. 0 Hanuman (ο πιο αφοσιωμένος του Θεού Rama) ρωτήθηκε μια φορά τι μέρα ήταν και αυτός απάντησε: «Ω Ram». Όταν ρωτήθηκε τι μήνας ήταν, απάντησε: «Ω Ram». Ήταν τόσο βυθισμένος στη γλυκιά ενθύμηση του αγαπημένου του, που δεν μπορούσε να σκεφτεί τίποτα άλλο. Οπουδήποτε κοίταζε, έβλεπε το Ram και κάθε άνθρωπος που του μιλούσε ήταν ο Ram. Τότε αξίζει πραγματικά να έχει κανείς ένα Διδάσκαλο, όταν είναι δεκτικός κατ' αυτό τον τρόπο.

Όλα τα εφήμερα αντικείμενα έχουν φύγει
πια μακριά

Από τότε που είμαι στη συντροφιά ενός Αγιου
Διδασκάλου.

Στα πόδια ενός αληθινού Διδασκάλου δεν υπάρχουν κόμματα, πολιτικές διαφορές ή θρησκευτικές διαμάχες. Ο Διδάσκαλος απλώς τοποθετεί το ανθρώπινο πρόβλημα μπροστά μας. Μας λέει ότι όταν συνάντησε το Διδάσκαλό του, δεν υπήρχε [πια γι' αυτόν] τίποτα άλλο στη ζωή. Αυτός είναι ένας, και όμως δεν είναι ένας - αυτό επίσης είναι ένα μυστήριο. *Αυτός που γνωρίζει και γίνεται ένα με Αυτόν, γίνεται ο Πράττων και ο Δότης.* Είμαστε οι λάτρες του Φωτός δεν έχει σημασία σε ποιο πόλο αυτό εκφράζεται: όλοι είναι ένα και το αυτό. Αυτός, του οποίου ο οφθαλμός είναι ανοιχτός, μπορεί να δει το όμορφο παιχνίδι του Θεού σε έκφραση.

Σε κάθε άνθρωπο έχει δοθεί μια εργασία
Αλλά η επιτυχία εξαρτάται από το θέλημά Σου.

Το Satsang άρχισε με τις διαταγές Του και Αυτός κάνει την εργασία μια επιτυχία. Ο Hazur συνήθιζε να μας λέει ότι όταν ο Baba Jaimal Singh Ji του έδωσε τη διαταγή να αρχίσει την πνευματική εργασία, ο Hazur πήγε στο Baba Garid Das και τον Chacha Pratap Singh Ji, που και οι δύο του είπαν: «Αν εμείς δώσουμε μύηση, η ψυχή μπορεί να μην επιτύχει τη σωτηρία αλλά αν εσύ τη δώσεις, αυτή η ψυχή σίγουρα θα έχει τη σωτηρία». Όταν ο Διδάσκαλός μου μού έδωσε την εντολή, να κάνω αυτή την εργασία, τον ρώτησα σε ποιον θα πήγαινα για επιβεβαίωση και μετά πρόσθεσα ότι θα έκανα αυτή την εργασία όπως όρισε, αλλά ότι αυτός έπρεπε να δίνει την προστασία. Ο Hazur με διαβεβαίωσε ότι θα το έκανε. Άρχισα με τη δική του υποστήριξη- το Satsang δεν είναι δικό μου αλλά δικό του και αυτός θα μας πάρει όλους στην απέναντι όχθη. Οποιαδήποτε ευλογία αυτός παρέχει αυτή δίνεται. Όλος ο έπαινος πηγαίνει σ' αυτόν.

Όταν πήγα στη Δύση, πολλοί άνθρωποι βοηθήθηκαν, και τους είπα ότι ο έπαινος για την ευλογία πηγαίνει στο Διδάσκαλό μου. Με συγχωρείτε αλλά τόσοι πολλοί αναζητητές της Αθήλειας έχουν περάσει ολόκληρη τη ζωή τους αγωνιζό-

μενοι να τη βρουν - και δεν είδαν ούτε μια ακτίνα Φωτός. Εδώ, ο καθένας βλέπει Φως. Είναι άλλο θέμα αν μετά, αφού έχουν πάρει το δώρο αρνούνται να συνεχίσουν την άσκηση και γι αυτό το χάνουν αλλά κατά τη μύηση, σχεδόν όλοι παίρνουν κάτι, έτσι δεν είναι; Αυτοί που υπακούουν στις καθοδηγήσεις αυξάνουν την προόδό τους καθημερινά - εκατό τοις εκατό. Ποιος μπορεί να βάλει το χέρι του στην καρδιά του και να μιλήσει με πλήρη βεβαιότητα; Ο Ashtavakra έδωσε αυτή τη γνώση στο βασιλιά Janak και ακόμη και σήμερα οι άνθρωποι εξακολουθούν να επαναλαμβάνουν το όνομά του. Πόσο μεγάλο είναι το έλεος του Διδασκάλου που δίνει ένα τόσο ανεκτίμητο δώρο! Οι καιροί έχουν αλλάξει, το ίδιο και οι καταστάσεις. Αν σήμερα αυτή η εμπειρία δεν δινόταν τόσο εύκολα, κανένας δεν θα ερχόταν σ' αυτό το μονοπάτι.

Στη Δύση έχουν ξεπηδήσει πολλές αιρέσεις, που πραγματεύονται με υποθέσεις, με τον υπνωτισμό, με το μεσμερισμό και με άλλα δόγματα, που δεν είναι Πνευματικότητα. Η Πνευματικότητα είναι καθαρά ένα θέμα αυτοανάλυσης, το να γνωρίσει κανείς τον εαυτό του και να γνωρίσει το Θεό - και απόδειξη σ' αυτό δίνεται κατά την ώρα της μύησης. Πολλοί έχουν αμφιβολίες γι' αυτή την επιστήμη στην αρχή, αλλά τους λέω να δουν με τα δικά τους μάτια, γιατί δεν υπάρχει πιο μεγάλη απόδειξη. Στο παρελθόν, το θέμα ήταν πολύ ασαφές, γιατί οι Διδάσκαλοι δεχόταν να δώσουν την εμπειρία μόνο μετά από μακρόχρονη μελέτη, όταν κανείς ήταν εντελώς προετοιμασμένος. Σήμερα, μπορεί κανείς να δει αμέσως τι είναι Πνευματικότητα. Τι θαυμάσια ευλογία!

Αδέλφια μου, αυτή είναι η αυλή του Διδασκάλου.
Αυτός μοιράζει με το έλεος του αυτό το δώρο!
Φάτε, πιείτε και χαρείτε.

Πρέπει να φάτε, να πιείτε και να χαρείτε, γιατί παίρνετε αυτό το δώρο δωρεάν - δεν χρειάζεται πληρωμή. Ακόμη κι αν περάσετε όλη σας τη ζωή με στερήσεις και προσευχές, δεν θα πάρετε αυτό το πράγμα μ αυτό τον τρόπο. Μόνο ένας άνθρωπος βρέθηκε στην εποχή του βασιλιά Janak, που είχε πραγματοποιήσει το Θεό και αυτός ήταν ο Ashtavakra. Σήμε-

ρα, μπορείτε να βρείτε χιλιάδες; Στο παρελθόν υπήρχαν λίγοι κι ακόμη και τώρα υπάρχουν λίγοι αλλά ο κόσμος δεν μένει χωρίς αυτούς. Επωφεληθείτε, όσο μπορείτε περισσότερο, απ' αυτή την καλή τύχη, γιατί είναι ευλογημένοι όσοι έχουν δεχτεί αυτό το σπάνιο δώρο.

Έγινα ο κύριος αυτής της φυσικής μορφής,
Και έχω δέσει τους πέντε διαβόλους.

Οι Διδάσκαλοι δεν έχουν εγωισμό αυτοί πάντα υποστηρίζουν ταπεινά, ότι τα πάντα έχουν κατορθωθεί με τη χάρη του Διδασκάλου τους. Πώς να μην έχει θέσει υπό έλεγχο το νου και τις αισθήσεις, αυτός που έχει όλη του την αγάπη μόνο για το Διδάσκαλό του; Αυτός λέει ότι έχει γίνει κύριος του σπιτιού και έχει αιχμαλωτίσει τους πέντε κλέφτες, δηλαδή τη λαγνεία, το θυμό, την απληστία, την προσκόλληση και τον εγωισμό. Ποιος μπορεί να κάνει μια τέτοια δήλωση; Μόνο με τη δύναμη του Διδασκάλου μπορεί κανείς να το δηλώσει τόσο τολμηρά.

Ω Satguru, όταν ήρθα στα πόδια Σου
Αυτοί οι πέντε αλλόκοτοι ξένοι τέθηκαν κάτω από
τον έλεγχό μου-
Αυτός ευχαριστήθηκε κι εγώ ευλογήθηκα με τη
χάρη Tow
Τώρα αυτοί δεν μπορούν να επαναστατήσουν ή να
σηκώσουν το κεφάλι τους.

Οι πέντε αισθήσεις της δράσης και της γνώσης είναι ξένες προς τη φύση μας- αυτές πρέπει να νικηθούν και να τεθούν κάτω από τις διαταγές μας, αντί να συμβαίνει το αντίθετο. Οταν γίνει αυτό, δεν έχουν το θάρρος να σταθούν και να μας αντιμετωπίσουν και θα παραμείνουν υπάκουες. Μπορεί κανείς να βεβαιώσει ένα τόσο απίστευτο κατόρθωμα; Οι άνθρωποι λένε ότι οι Άγιοι και οι Mahatoias δεν επιβάλουν τους εαυτούς τους, αλλά μιλούν απευθείας. Αν δεν έδιναν πληροφορίες για το τι μπορεί να πάρει κανείς και πώς να το πάρει, από πού θ' αρχίζαμε να ψάχνουμε για την Αλήθεια; Αυτοί μας

λένε ότι υπάρχει ένα θαυμάσιο νέκταρ μέσα μας, που μεθά την ψυχή. Αυτοί οι ίδιοι είναι μεθυσμένοι· ο νους και οι αισθήσεις τους είναι τελείως κάτω από έλεγχο. Τα μάτια τους είναι ανοιχτά, αλλά αυτοί δεν βλέπουν τα αυτιά τους είναι ανοιχτά, αλλά αυτοί δεν ακούν, παρά μόνο αν το θελήσουν. Αυτοί ελέγχουν όλες τις αισθήσεις. Με τίνος τη δύναμη έχει αυτό κατορθωθεί; Με τη χάρη των Διδασκάλων τους! Όταν πίνει κανείς το εσωτερικό νέκταρ του Naam, όλα τα γήινα ποτά, που προκαλούν μέθη, φαίνονται γελοία και όταν ο σπόρος του Naam βλαστήσει, όλα τα εξωτερικά πράγματα γίνονται χωρίς σημασία. Όλη η δόξα και η ομορφιά βρίσκεται μέσα μας. Εσείς θα ξεχάσετε τα εξωτερικά πράγματα και την ψεύτική τους γοητεία. Οι πέντε δαίμονες θα έρθουν κάτω από τον πλήρη έλεγχό σας και δεν θα έχουν το θάρρος να σας κοροϊδέψουν υπάρχει τόσο πολύ νέκταρ μέσα μας, που ακόμη και αυτοί μεθούν!

Ω Satguru, ξανά και ξανά Σε δοξάζω-
Με κάθε αναπνοή Σε σκέπτομαι!

Υπήρχε κάποιος άνθρωπος που ήταν μεθυσμένος από αγάπη για τον Bheek Sahib και συνεχώς επαναλάμβανε «Ω Bheek, Ω Bheek», γιατί έβλεπε το Θεό καθαρά μέσα στο Διδάσκαλό του. Οι σύγχρονοί του τον καταδίκασαν σαν έναν άθεο και ενέκριναν την εκτέλεσή του· αλλά δεν μπορούσαν να τον εκτελέσουν χωρίς την εξουσιοδότηση του Βασιλιά, γι' αυτό τον έφεραν μπροστά του. Μπορεί να ήταν ο βασιλιάς Akbar ο Μέγας, που ήταν φημισμένος για τη βαθιά του αίσθηση για δικαιοσύνη. Όταν ο βασιλιάς κοίταξε τον κατηγορούμενο, είπε: «Νομίζω πως αυτός είναι ένας άγιος άνθρωπος, που είναι μεθυσμένος από Θεό» και τον ρώτησε: «Ποιος είναι ο Θεός σου;» Ο άνθρωπος απάντησε: «Bheek». Ο βασιλιάς τότε ρώτησε: «Ποια είναι η θρησκεία σου;» κι αυτός είπε: «Bheek». Τότε, ο βασιλιάς διέταξε να τον αφήσουν ελεύθερο. Οι κατήγοροί του διαμαρτυρήθηκαν που αυτός θα έφευγε, αλλά ο βασιλιάς είπε: «Δεν πειράζει». Μετά κοίταξε σοβαρά τον άγιο άνθρωπο και του είπε: «Για ένα πολύ μεγάλο διάστημα είμαστε χωρίς βροχή κι αν αυτή δεν έρθει σύντομα,

τότε θα πέσει λιμός στη χώρα. Λοιπόν, θα μπορούσες σε παρακαλώ να ζητήσεις από τον Bheek σου να μας στείλει βροχή;» Ο άνθρωπος απάντησε: «Ω ναι, θα του ζητήσω να στείλει βροχή». Μόνο απόλυτη πίστη στο Διδάσκαλο μπορούσε να φέρει μια τέτοια ήρεμη πεποίθηση. Αυτός που δεν έχει την εμπειρία της αληθινής εσωτερικής ένωσης με το Διδάσκαλό του, δεν μπορεί να έχει μια τόσο δυνατή πίστη, γιατί η πίστη έρχεται από τη γνώση. Όταν ο άγιος άνθρωπος γύρισε για να φύγει, ο βασιλιάς τον ρώτησε πότε θα επέστρεφε κι αυτός απάντησε: «Θα επιστρέφω μετά τρεις μέρες». Την επόμενη μέρα, έκανε μια τέτοια νεροποντή, που ολόκληρη η χώρα πλημμύρισε και την τρίτη μέρα ο άγιος άνθρωπος επέστρεψε στο παλάτι του βασιλιά. Ο βασιλιάς χαμογέλασε και του είπε: «Ο Διδάσκαλός σου μας έδωσε τη χάρη του, στέλνοντάς μας τη βροχή που τόσο χρειαζόμαστε. Εγώ σου δίνω αυτά τα πολύτιμα δώρα - σε παρακαλώ να τα προσφέρεις στον Bheek Sahib, σαν ευχαριστία εκ μέρους μου». Ο αφοσιωμένος αγανάκτησε πολύ και είπε: «Αυτά τα φθαρτά πράγματα για το Διδάσκαλό μου; Ασφαλώς όχι!» Τέτοιοι άνθρωποι δεν ενδιαφέρονται για τον κόσμο και τα υπάρχοντά του.

Εσύ έφερες ζωή σ' αυτό το εγκαταλειμένο σπίτι
(το σώμα)·
Εγώ θα θυσιάσω τον εαυτό μου από ευγνωμοσύνη.

Η ευγνωμοσύνη είναι μια πολύ σπάνια αρετή. Εξαιτίας των φίλων και των συγγενών εμείς διακινδυνεύουμε.να δυσαρεστήσουμε το Διδάσκαλό μας και αυτό οφείλεται στην έλλειψη ευγνωμοσύνης και πίστης. Μερικές φορές θεωρούμε το Διδάσκαλο ότι είναι λιγότερο ικανός από ένα κοινό άνθρωπο. Μ αυτή την άποψη πώς μπορούμε να ελπίζουμε να επιτύχουμε πρόοδο; Τα γήινα πράγματα μάς είναι πιο αγαπητά: Ο Διδάσκαλος και ο Θεός γίνονται αποδεκτοί μόνο τυχαία και μόνο γι' αυτά που μπορούμε να επωφεληθούμε απ' αυτούς στον υλικό τομέα. Η στάση μας είναι μια στάση ανοχής προς το καθήκον και ο σεβασμός μας προς το Διδάσκαλο γίνεται με ένα τρόπο συγκαταβατικό. Ο άνθρωπος πάντα νομίζει πως είναι ανώτερος όλων, αλλά αν πραγματικά *γινόταν μέ-*

γας, δεν θα βρισκόταν σ' αυτή την τυφλή από εγωισμό κατάσταση.

Βρίσκομαι σε συνεχή dhyan (διαλογισμό) του
Αγαπημένου μου-
Ο καρπός έρχεται σ' αυτόν, που η προσοχή του
διαπερνά το πέπλο.

Αν εσείς παραδοθείτε τελείως σ' Αυτόν, τότε η φύση η ίδια θα είναι στις διαταγές σας και όλες σας οι επιθυμίς θα εκπληρωθούν. Ο Διδάσκαλος Amardas Ji λέει: *Ω ν/ου, εσύ κάποτε επιθυμούσες χίλια πράγματα, αλλά δεν έπαιρνες τίποτα. Τώρα θα δεις ότι κάθε σκέψη θα εκπληρώνεται.*

Όλη η εργασία έχει γίνει και του νου η πείνα έχει
ικανοποιηθεί,
Τι άλλο μπορώ να επιθυμώ από Εσένα, παρά Εσένα;
Όλα τα άλλα είναι αθλιότητα πάνω σε αθλιότητα.
Δώσε το Naam, που κάνει όλα να εκπληρώνονται
Και εξαλείφει την πείνα του vow
Εχω εγκαταλείψει τα πάντα και είμαι ένας αληθινός
υπηρέτης του Κυρίου.

Αυτός που παραδίνεται στον Κύριο, ζει χωρίς σκοτούρες, κάνοντας τη δουλειά του ειλικρινά και αληθινά, αφήνοντας όλα τα άλλα στο Διδάσκαλο.

Αυτό το Naam -ο δότης όλης της ευτυχίας- έχει
δοθεί σε μένα.

Το Naam είναι ο Συντηρητής όλων των πραγμάτων. Αυτός που έχει το Naam (ή Λόγο) έχει τα πάντα. Κατά τη διάρκεια μιας επίσκεψής μου στην Αμερική, είχε διοργανωθεί μία φιλική συγκέντρωση με έναν όμιλο από επιστήμονες. Κάποιος μου έκανε πολλές ερωτήσεις και προφανώς αμφέβαλε πολύ πάνω στο θέμα της Πνευματικότητας. Μετά από κάποια συζήτηση, τον ρώτησα αν η επιστήμη είχε καταφέρει να δημιουργήσει έστω κι ένα γραυμάριο συνειδητότητας. Αυτός είπε, «Όχι». Τότε του εξήγησα ότι η επιδίωξη της επιστήμης

πρέπει αναγκαστικά να παραμείνει στο επίπεδο της ύλης, ενώ όλα τα διδάγματα και η γνώση των Διδασκάλων βρίσκονται στο επίπεδο της συνειδητότητας. Υπήρχε ένας αριθμός μαθητών που ήταν παρόντες σ' αυτή τη συνάθροιση και ήταν της γνώμης ότι αυτός ο κύριος δεν θα ερχόταν την επαύριο, που θα δινόταν η μύηση. Αλλά ήταν ο πρώτος που έφθασε και είχε την πιο καλή εμπειρία. Λοιπόν αυτό είναι ένα μονοπάτι ενημερότητας - το μονοπάτι των τέλειων Διδασκάλων και μπορείτε να θεωρείτε πως με το έλεος τους και με το μεγαλείο τους, αυτοί έχουν κάνει ένα τόσο δύσκολο κατόρθωμα, να μοιάζει με παιδικό παιχνίδι. Αν δεν γινόταν αυτό, ο αναζητητής θα έπρεπε να έχει ένα μεγάλο υπόβαθρο από περασμένες ζωές και μετά πολλά χρόνια μελέτης για να προετοιμαστεί γι' αυτό το μονοπάτι. Έτσι ο Διδάσκαλος Arjan μας συμβουλεύει να τρώμε, να πίνουμε, να απολαμβάνουμε αυτό που έχουμε, γιατί αυτή είναι η πολυτιμότερη στιγμή και η βροχή μπορεί να μην πέφτει πάντα.

Εγώ είμαι ο πιο ευχαριστημένος από όλους-
Ο Διδάσκαλος έχει εγκαταστήσει το Shabd
μέσα μου.

Αυτός μας ενθαρρύνει να αναπτύξουμε κάποια επιθυμία για ένα πράγμα, του οποίου η αξία είναι ασύλληπτη. Όλος ο πλούτος βρίσκεται στο σπίτι του Πατέρα του μαθητή - και για ποιον είναι αυτός παρά για το ίδιο του το παιδί; Το πιο υπάκουο παιδί φυσικά θα πάρει το πιο πολύ. Ο,τιδήπο-τε έχει ο Διδάσκαλος, δεν το θεωρεί ότι είναι δικό του και όσο περισσότερο δίνει απεριόριστα, τόσο μεγαλύτερη είναι η ροή. Φάτε, πιείτε και απολαύστε, όσο μπορείτε περισσότερο, όσο έχετε την ευκαιρία.

Ο Satguru, ο Κύριος, έθεσε το χέρι του πάνω στο κεφάλι μου, κάνοντας να εκδηλωθεί μέσα μου ο Θεός.

Το μεγαλείο του αποδεικνύεται, όταν αυτός πράγματι δείχνει το δρόμο, ακόμη και χωρίς τη φυσική χειρονομία του να

βάλει το χέρι του πάνω στο κεφάλι. Μόνο με τη χάρη του μπορούμε να υψωθούμε πάνω από τη σωματική συνειδητότητα και να δούμε το Φως μέσα μας. Αυτός είναι ο δότης - που δεν συγκρίνεται με κανέναν άλλο.

*Έχω ανοίξει μία αληθινή dharamsha/a**
Και έχω συναθροίσει τους αληθινούς αναζητές
εκεί μέσα.

Ένας τυφλός άνθρωπος δεν μπορεί να ψάξει να βρει κάποιον που βλέπει, αλλά ένας που μπορεί να δει, μπορεί να μαζέψει τους τυφλούς μαζί. Ο Χριστός μάς είπε για τα πρόβατα που έπρεπε να βρει και να φροντίσει. Ο άνθρωπος είναι ανίκανος να βοηθηθεί μόνο με τη δική του προσπάθεια. Οι ειλικρινείς αναζητητές βλέπουν ότι τα πάντα διευθετούνται και γίνονται δυνατά χωρίς αυτοί να κάνουν τίποτα. Πριν ακόμη φτάσω στην Αμερική, υπήρχαν άνθρωποι που δεν ήξεραν τίποτα για μένα, όμως έβλεπαν τη μορφή του Διδασκάλου και επίσης του Baba Sawan Singh Ji, εσωτερικά. Οταν με είδαν στη φυσική μορφή, μου είπαν ότι με έβλεπαν επί μήνες και μερικοί επί ένα χρόνο, ή και περισσότερο. Αδελφοί μου, είναι όλα δικό Του έργο, όχι δικό μου.

Κατά την πρώτη μου περιοδεία στον κόσμο, όταν επέστρεφα στην Ινδία, συμφώνησα να κάνω μια εκτός προγράμματος, σύντομη επίσκεψη στη Γερμανία. Κάποιος που με συνόδευε είπε: «Αλλά πώς αυτοί οι άνθρωποι θα σε αναγνωρίσουν, αφού δεν σ' έχουν δει ποτέ; Στις άλλες χώρες τουλάχιστον γινόταν προετοιμασία για το πρόγραμμα. Ακόμη κι αν αυτοί σε αναγνωρίσουν από τα ενδύματά σου, πώς θα τους αναγνωρίσεις εσύ;» Απάντησα: «Αυτός που με στέλνει εκεί, θα κάνει όλες τις διευθετήσεις - γιατί πρέπει να ανησυχώ; Αυτός ο Ίδιος θα φροντίσει για εκείνους που θα με υποδεχτούν». Όταν το αεροπλάνο προσγειώθηκε στη Γερμανία, υπήρχε ένα μικρό πλήθος που με περίμενε και κάθε άνθρωπος είχε ένα τριαντάφυλλο στο χέρι του. Εγώ είπα: «Βλέπεις; να η

* Στην Ινδία έναο δημόσιος χώρος ανάπαυσης για τους ταξιδιώτες, που κτίζεται στο όνομα της αρετής.

υποδοχή μου». Αυτοί ήρθαν τρέχοντας προς εμένα, ρωτώντας για τις αποσκευές και λέγοντάς μας ότι τα αυτοκίνητα ήταν έτοιμα και περίμεναν. Λοιπόν, Αυτός ο Ίδιος εκτελεί το έργο Του. Η εντολή έρχεται από το Θεό και Αυτός εργάζεται μέσω όσων Αυτός έχει διαλέξει, είτε είναι ένας είτε χιλιάδες.

Εγώ πλένω τα πόδια Του και του κάνω αέρα-
Ξανά και ξανά εκφράζω τις ευχαριστίες μου που
Τον βρήκα.

Ένας αληθινός Διδάσκαλος ποτέ δεν λέει ότι είναι Διδάσκαλος,αλλά με μεγάλη ταπεινότητα εξυπηρετεί οποιονδήποτε πάει σ' αυτόν, γιατί έρχεται για να υπηρετήσει την ανθρωπότητα και για να δώσει κάτι στον κόσμο.Όταν έρχεται, ολόκληρος ο κόσμος παίρνει το όφελος από το Φως του.

Μου δόθηκε το Naam (ο Λόγος), *το dan*
(η ελεημοσύνη) *και το ashnan* (το λουτρό).

Ο Διδάσκαλος μας δίνει το Naam [ή Λόγο] που πρέπει να ξέρετε ότι είναι ο Συντηρητής όλης της Δημιουργίας. Η επαφή με το Naam, το Νέκταρ του Κυρίου, δημιουργεί την αληθινή αγάπη μέσα μας και καθώς η αγάπη γνωρίζει μόνο να δίνει, ο μαθητής ο ίδιος γίνεται ένας δότης. Αυτός γεννιέται για να εξυπηρετεί και δίνει τον εαυτό του στον κόσμο. Κατά τη διάρκεια της ζωής του στη φυσική μορφή, αυτός δίνει, δίνει και δίνει. Όταν η φυσική μορφή δεν υπάρχει πια, ποιος μπορεί να ζητήσει από αυτόν ή ποιος μπορεί να έρθει για να πάρει; Αυτός αρχίζει να δίνει τα πάντα: φυσικά, υλικά και τελικά δίνει και το νου του. Έχοντας θέσει υπό έλεγχο το νου, υπηρετεί την ανθρωπότητα με ατέλειωτη χαρά.

Ο Nanak με το Naam υψώνεται συνεχώς σε
ανώτερα ύψη δόξας
Ειρήνη ας υπάρχει σε όλο τον κόσμο, κάτω από
το θέλημά Σου, Ω Κύριε!

Ο Διδάσκαλος υπηρετεί όλη την ανθρωπότητα με την καλή του θέληση σωματικά, νοητικά, ακόμη και εξωτερικά με ό-

λους τους τρόπους, κάνοντας χρήση κάθε εξωτερικής γνώσης που έχει αποκτήσει κατά τη διάρκεια της ζωής του, για να βοηθήσει τους ανθρώπους να καταλάβουν την Αλήθεια.

Το λουτρό που δίνει ο Διδάσκαλος μέσα στα ιερά νερά του Naam θα εξαγνίσει το νου και τις αισθήσεις από κάθε κακό. Αυτά τα τρία πράγματα -το *Naam [ή Λόγος],* το *dan* και το *ashnan-* κερδίζονται όταν καθίσουμε στα πόδια του. Δυστυχώς οι άνθρωποι νομίζουν ότι ashnan σημαίνει το εξωτερικό λουτρό, για να διατηρεί το ναό του Κυρίου καθαρό, η εσωτερική καθαριότητα είναι ζωτικά πολύ πιο σπουδαία - και αυτό είναι το έργο του Naam [ή Λόγου].

Ένα από τα πιο σαφή κριτήρια, που παρατηρούμε σ' έναν αληθινό Διδάσκαλο, είναι ότι αυτός πάντα θυσιάζει τον εαυτό του, χάρη των άλλων. Αυτός γνωρίζει πώς να δίνει και μόνο να δίνει, χωρίς να παίρνει. Είναι ένας δότης, όχι ένας ζητιάνος. Αν ο Διδάσκαλος άρχιζε να παίρνει, τι θα είχαμε να δώσουμε εμείς; Αυτός δεν κάνει σκέψεις για εμπόριο ή για επιχειρήσεις, αλλά χαρίζει αυτό το ανεκτίμητο κόσμημα σαν ένα δώρο της Φύσης.

Σε πολλές χώρες κάνουν εράνους για να πληρώσουν τους ομιλητές και για τα έξοδα των συγκεντρώσεων κ.τ.λ. Όταν ταξίδευα στην Αμερική έδινα δωρεάν ομιλίες, χωρίς πληρωμή, εράνους ή εισιτήρια. Μια μέρα, ενώ έδινα την ομιλία «Άνθρωπος και Θεός», ένας άνθρωπος σηκώθηκε ήταν Ρώσος, και πρόσφερε πέντε χιλιάδες δολάρια σε μένα. Του είπα: «Κοίταξε, εγώ δεν ήρθα για να μαζέψω δολάρια. Αυτό που έχω κερδίσει στα πόδια του Διδάσκαλου μου είναι ένα δώρο της Φύσης που δίνεται δωρεάν και πρέπει επομένως να μοιράζεται ελεύθερα». Οι άνθρωποι στην αρχή εξεπλάγησαν και μετά πολύ χάρηκαν γύ αυτό. Λόγω αυτής της απλής αρχής, οι έπαινοι προς τους αληθινούς Διδασκάλους ψάλλονται σ' ολόκληρο τον κόσμο. Δέχομαι προσκλήσεις ανθρώπων από την Αμερική, την Ευρώπη, την Άπω Ανατολή, την Αυστραλία, τη Μέση Ανατολή και την Αφρική, που γράφουν ότι έχουν ακούσει για ένα δώρο που δίνεται σε όλους. Αγαπητοί αδελφοί, ποιος είμαι εγώ για να το δώσω αυτό; - Ο Δότης το δίνει αυτό με τη Χάρη του και με τη χάρη όλων των μεγάλων

παρελθόντων Διδασκάλων, για τους οποίους, με συγχωρείτε, δεν έχουμε αρκετό σεβασμό, λυπούμαι που το λέω.

Όλοι ελευθερώθηκαν, Ω Nanak,
Στη βάρκα της Αλήθειας.
Μέρα και νύχτα υπάρχει αφύπνιση μέσα στον κόσμο
Όλοι ακούν με ανοιχτά αφτιά τους ύμνους
που ψάλλονται στο Όνομά Σου.

Όταν ο Διδάσκαλος έρχεται, ο κόσμος αρχίζει να ξυπνά και ακούγοντας τα λόγια του απορεί, «Τι είναι αυτό το καινούριο πράγμα που μπαίνει μέσα στο είναι μου;» Κατά τις περιοδείες μου στο εξωτερικό έγιναν πολλές ομιλίες σε εκκλησίες. Αν και σπάνια επιτρέπουν σ' αυτούς που έρχονται απ' έξω να μιλήσουν στην εκκλησία, όμως με καλωσόρισαν, λέγοντας πως αυτά τα ίδια διδάγματα, δίνονται επίσης και μέσα στο Ευαγγέλιο. Ένας ιερωμένος έφτασε μέχρι του σημείου να πει: «Ήμουνα επιτετραμένος μιας Πρεσβυτεριανής Εκκλησίας επί σαράντα χρόνια, αλλά σήμερα για πρώτη φορά κατάλαβα τι μου λέει το Ευαγγέλιο». Ήρθε και υποκλίθηκε μπροστά μου, μπροστά σε όλους, με δάκρυα στα μάτια. Θέλω να πω, πως όλη η δόξα και ο έπαινος ανήκει σ' αυτούς τους περασμένους Διδασκάλους, που είχαν δώσει αυτά τα διδάγματα.

Τώρα έχουν δοθεί εντολές από τον Πολυεύσπλαχνό,
Με τις οποίες όλοι οι πόνοι και τα βάσανα
θα τελειώσουν.
Αυτοί είναι τώρα σε ειρήνη,
Γιατίμέσω του Naam [ή Λόγου] έχουν κερδίσει
την αληθινή ταπεινοφροσύνη.

Η μύηση στο Ιερό Naam [ή Λόγο] είναι η πανάκεια για όλα τα δεινά και η επανάληψη του Naam φέρνει ειρήνη και αληθινή ταπεινοφροσύνη. Αυτός που βλέπει την Αλήθεια σε όλη της τη δόξα, θα είναι σε πλήρη ταπεινοφροσύνη. Ο Άγιος Αυγουστίνος λέει ότι υπάρχουν τρεις τρόποι για να πραγματοποιήσουμε το Θεό: ο πρώτος είναι ταπεινοφροσύνη, ο δεύτερος είναι ταπεινοφροσύνη και ο τρίτος είναι ταπεινοφροσύνη.

Στις αυλές των Διδασκάλων, η ταπεινοφροσύνη βασιλεύει, γιατί η αληθινή ταπεινότητα είναι το στολίδι ενός αληθινού Αγίου. Αυτοί είναι Κυβερνήτης και Ελεγκτής αυτής της μεγάλης Δύναμης κι όμως ποτέ δεν δείχνουν υπερηφάνεια ή ματαιοδοξία, δίνοντας ελάχιστες ενδείξεις γι' αυτό που πραγματικά είναι λέγοντας: «Είναι η χάρη Του».

Το Amrit πέφτει σαν ψιλή βροχή-
Τα λόγια του είναι τα λόγια του Ίδιου του Κυρίου.

Να θυμάστε πως το νερό μαζεύεται στα χαμηλότερα επίπεδα. Όταν το δοχείο της ταπεινοφροσύνης είναι έτοιμο, τότε το εσωτερικό Amrit θα το γεμίσει μέχρι τα χείλια. Μερικοί άνθρωποι ρωτούν με αμφιβολία: «Πώς μπορείς να πεις ότι αυτά τα πράγματα είναι αληθινά;» Οι Διδάσκαλοι εξηγούν ότι οποιαδήποτε λόγια έρχονται από το στόμα ενός αληθινού Διδασκάλου, είναι λόγια από τον Ίδιο το Θεό.

Με πλήρη πίστη εγώ στηρίζομαι σε Σένα
Εσύ ο Ίδιος θα κάνεις τα πάντα για μένα.

Τα πάντα είναι έργο του Κυρίου - τι με νοιάζει εμένα, αν ο κόσμος ανθίζει ή χάνεται; Η δουλειά μου δεν είναι παρά να είμαι ένα όργανο στα χέρια του,να κάνω ό,τι Αυτός θέλει. Με το έλεος Σου, ο κόσμος ωφελείται. Με τον πλούτο Σου ο κόσμος ευημερεί. Μπορεί να μην έρθει ποτέ ξανά μια τέτοια στιγμή - γι' αυτό παρακινούμαστε να φάμε, να πιούμε, και να απολαύσουμε τις ευλογίες που έρχονται από τον Κύριο.

Οι αφοσιωμένοι σου δεν έχουν παρά μόνο μια
επιθυμία κι αυτή είσαι Εσύ.

Ένας αληθινός Gurumukh θα έχει την επιθυμία μόνο του Θεού - τόσο πολύ που «αυτός» θα γίνει «Εσύ» και το «Εσύ» θα γίνει «εγώ» και κανένας δεν θα μπορεί να πει πού υπάρχει κάποια διαφορά. Ο Hafiz Sahib λέει, *Εγώ θα γίνω Εσύ κι Εσύ θα γίνεις εγώ - Εγώ είμαι το σώμα κι Εσύ θα είσαι η Ζωή. Έτσι ώστε κανένας να μη μπορεί να πει ότι εγώ είμαι ένα πράγμα κι Εσύ είσαι κάτι άλλο.* Υπάρχει μια μικρή διαφορά

στα λόγια, αλλά και οι δύο Διδάσκαλοι έχουν πει ακριβώς το ίδιο πράγμα.

Ω Δότη της ειρήνης, αποκάλυψε τον Εαυτό
Σου σε μένα'
Σφίξε με στην αγκαλιά Σου'
Επίτρεψέ μου, ποτέ να μη χωριστώ, ούτε
για μια στιγμή, από Σένα.

Είναι η συνεχής επιθυμία του αληθινού μαθητή, ποτέ να μη χωριστεί από το Διδάσκαλό του. Είναι μια μεγάλη ευλογία να έχουμε ένα ζωντανό Διδάσκαλο και ακόμη μεγαλύτερη ευλογία να είμαστε κοντά του. Το λουτρό που παίρνουμε από το βλέμμα του ελέους του, είναι η ροή της Αλήθειας, που καθαρίζει βαθιά το είναι μας. Ο αφοσιωμένος μαθητής χύνει δάκρυα και μόνο με την ενθύμησή του. Αυτός που τον βλέπει εξωτερικά και εσωτερικά έχει κάποια παρηγοριά κατά τη διάρκεια του χωρισμού. Παρόλα αυτά κι αυτός επίσης φωνάζει από αγάπη, γιατί δεν υπάρχει τίποτα πιο αγαπητό γι' αυτόν από το Διδάσκαλό του.

Η λαχτάρα της καρδιάς ξεχύνεται από τα μάτια και δεν υπάρχουν λόγια να περιγράφει κανείς αυτή την κατάσταση.

Εγώ έψαξα μέσα στον κόσμο, πάνω από τον κόσμο,
και κάτω από τον κόσμο-
Αλλά δεν μπόρεσα να βρω έναν σαν και Σένα.

Πώς μπορεί να υπάρξει κανείς άλλος σαν τον Satguru; Μόνο ένας Satguru μπορεί να είναι το ίδιο με ένα Satguru. Γνωρίζετε την ιστορία του Sukhdev, του γιου του Maharishi Ved Vyas; Όταν ο Sukhdev άρχισε να ψάχνει για ένα τέλειο Διδάσκαλο, ο πατέρας του τού είπε ότι ο βασιλιάς Janak ήταν η φωτισμένη ψυχή της εποχής τους. Μετά απ' αυτό, ο Sukhdev πήγε στο βασίλειο του βασιλιά Janak πολλές φορές, αλλά πάντα επέστρεφε χωρίς να έχει δει το βασιλιά, γιατί είχε αμφιβολίες μέσα στην καρδιά του, καθώς σκεφτόταν πως ο βασιλιάς χαιρόταν τις απολαύσεις της ζωής του παλατιού, με όλες ίου τις βασίλισσες κ.τ.λ., άρα πώς ήταν δυνατόν να δώ-

σει φώτιση; Όμως, ο Narad Muni, ένας αφοσιωμένος του Θεού Shiva που είχε μεγάλες δυνάμεις, έβλεπε ότι αυτός ο άνθρωπος έχανε όλη του την πρόοδο, με κάθε αμφιβολία που είχε για το βασιλιά Janak που ήταν μια μεγάλη ψυχή. Για να σώσει ό,τι ελάχιστο είχε απομείνει, ο Narad Muni μεταμορφώθηκε σε ένα πολύ ηλικιωμένο άνθρωπο, γέμισε ένα καλάθι με λάσπη κι άρχισε να χύνει τη λάσπη σε ένα ποταμό που έτρεχε με ορμή, ακριβώς την ώρα που ο Sukhdev περνούσε, πηγαίνοντας ξανά προς το βασίλειο του βασιλιά Janak. Αυτός είδε το γέρο άνθρωπο και τον ρώτησε τι έκανε. Ο ηλικιωμένος άνθρωπος απάντησε: «Χτίζω ένα φράγμα». Ο Sukhdev γέλασε και είπε: «Δεν έχεις μυαλό εσύ, ανόητε; Πώς μπορείς να χτίσεις ένα φράγμα χύνοντας τη λάσπη μέσα σε νερό που τρέχει με ορμή; Πρώτα κάνε μια βάση από ξύλα ή βράχους και μετά βάλε τη λάσπη». Ο ηλικιωμένος άνθρωπος, απάντησε: «Εγώ μπορεί να είμαι ένας ανόητος, αλλά έχω χάσει μόνο μια μέρα. Ο πιο ανόητος είναι ο Sukhdev, που έχει συμπληρώσει τα εννέα προσόντα για πρόοδο, όμως το δέκατο και τελευταίο πάει να το καταστρέψει με το να αμφιβάλει ξανά και ξανά για έναν τέλειο Διδάσκαλο».

Αυτή η συνάντηση με τον Narad Muni τάραξε τον Sukhdev, που πήγε κατευθείαν στο παλάτι του βασιλιά Janak. Στάθηκε κοντά στους στάβλους κι έστειλε έναν άνθρωπο να πει στο βασιλιά ότι: «Ο Sukhdev έφτασε». Ο βασιλιάς είπε: «Πες του να περιμένει εκεί, ώσπου να τον φωνάξω». Με αυστηρή υπακοή στις διαταγές του Διδάσκαλου, ο Sukhdev στάθηκε στο ίδιο σημείο, πρώτα για μια ολόκληρη μέρα και μετά και την επόμενη. Κάποια στιγμή, την τρίτη μέρα, τον φώναξαν στο παλάτι. Έχοντας σταθεί υπάκουα στο ίδιο σημείο, για τόσο διάστημα, είχε σκεπαστεί από την κοπριά των αλόγων μέχρι τη μέση, γιατί οι ιπποκόμοι έριχναν με τα φτυάρια την κοπριά στη γωνία που στεκόταν. Λοιπόν, έκανε ένα λουτρό, άλλαξε τα ρούχα του και μετά παρουσιάστηκε στο βασιλιά. Καθώς ήρθε κοντά στο βασιλιά, είδε ότι ήταν ξαπλωμένος σ' ένα ντιβάνι, με το ένα πόδι του ακουμπισμένο πάνω σε μια σιδερένια πλάκα, που ήταν κόκκινη από τη φωτιά. Στο άλλο πόδι τού έκανε εντριβή με δροσερή αλοιφή από sandalwood, κά-

ποια από τις όμορφες βασίλισσές του. Αυτό ήταν πολύ αποκαλυπτικό στον Sukhdev, που καθώς κοίταζε έκπληκτος, ήρθε ένας άνθρωπος τρέχοντος και φώναξε: «Μεγαλειότατε, η πόλη καίγεται!» Ο βασιλιάς είπε: «Είναι το θέλημα του Θεού» και δεν κουνήθηκε καθόλου. Μετά από λίγη ώρα, ένας άλλος άνθρωπος μπήκε τρέχοντος και είπε: «Μεγαλειότατε, το παλάτι τώρα καίγεται και οι φλόγες έρχονται προς αυτό το διαμέρισμα». Ο βασιλιάς απάντησε: «Είναι το θέλημα του Θεού».

Οταν ο Sukhdev είδε τις φλόγες και αισθάνθηκε τη ζέστη, άρπαξε το ραβδί του και το μικρό του σάκκο, με όλα του τα υπάρχοντα, κι ετοιμάστηκε να τρέξει, αλλά ο βασιλιάς τον άρπαξε, λέγοντας: «Είσαι ένας πολύ λεπτεπίλεπτος απαρνητής του κόσμου! Ολόκληρη η χώρα μου κάηκε, οι φλόγες έχουν καταναλώσει το παλάτι μου κι εγώ απλώς είπα ότι ήταν το θέλημα του Θεού αλλά εσύ, μέσα στον πανικό σου, προσπαθείς να σώσεις ένα ραβδί κι ένα μπόγο από ρούχα!» Μετά μίλησε στον Sukhdev για αρκετή ώρα λέγοντάς του: «Είσαι ένας βραχμάνος γεμάτος εγωισμό γι' αυτό. Είσαι επίσης πολύ υπερήφανος, που είσαι γιος του Ved Vyas». Οι γιατροί εγχειρίζουν για να βγάλουν το πύον και μ' αυτό τον τρόπο ο βασιλιάς Janak αφαιρούσε τις αμφιβολίες και τα λάθη μέσα από το μυαλό του Sukhdev. Όταν ο Sukhdev Swami γύρισε στο σπίτι του, μετά τη μύησή του, ο πατέρας του τον ρώτησε: «Με τι μοιάζει ο Διδάσκαλός σου;» Ο Sukhdev απάντησε: «Στη φωτεινότητα είναι όπως ο ήλιος, αν και ο ήλιος έχει ζέστη, ενώ αυτός δεν έχει». Έχει τη δροσιά του φεγγαριού, όμως το φεγγάρι έχει σκιές πάνω του,ενώ ο Διδάσκαλός μου δεν έχει καμιά σκιά». Ένας Διδάσκαλος είναι ένας Διδάσκαλος. Οι ιστορίες των μεγάλων Διδασκάλων είναι για τους ανθρώπους που τα μάτια τους είναι ανοιχτά. Αλλιώς... για παράδειγμα, στο Διδάσκαλο Nanak δεν επέτρεψαν να μπει στην πόλη της Kasur, είπαν πως ήταν άθεος και πως θα είχε άσχημη επίδραση στον κόσμο. Οπουδήποτε εργάζεται η Αλήθεια στην πλήρη της δύναμη, και η Αρνητική Δύναμη επίσης εργάζεται σε πλήρη δύναμη εναντίον της. Αυτή δεν θέλει οι αιχμάλωτοί της να ξεφύγουν από τα δίχτυα της, αλλά παρ όλα αυτά ο Satguru συνεχίζει να μοιράζει τον πλούτο του ανεπηρέαστος.

Όταν ήμουν μικρός περίπου δώδεκα ή δεκατριών χρόνων, θυμάμαι καθαρά ότι μια μέρα διάβασα τη ζωή του Ramanuja (μου άρεσε πάρα πολύ να διαβάζω βιογραφίες). Λοιπόν, όταν ο Ramanuja μυήθηκε από το Διδάσκαλό του, αμέσως πήγε και στάθηκε πάνω σε μια εξέδρα, μαζεύοντας ένα μεγάλο πλήθος γύρω του. Και φώναξε προς το πλήθος: «Σήμερα μυήθηκα από το Διδάσκαλό μου και θα σας πω το καθετί πάνω σ' αυτό». Μερικοί από τους ανθρώπους ταράχτηκαν και τον προειδοποίησαν: «Τρελάθηκες; Θα πας κατευθείαν στην κόλαση για ανυπακοή προς το Διδάσκαλό σου!» Εγώ εντυπωσιάστηκα βαθιά με την απάντησή του. Αυτός είπε: «Μόνο εγώ θα πάω στην κόλαση, αλλά τόσοι πολλοί από σας θα έχετε τη σωτηρία!» Διαβάζοντας αυτό, πήρα όρκο πως «Αν ποτέ πάρω οποιοδήποτε πνευματικό πλούτο, θα δίνω και θα μοιράζω χωρίς δισταγμό». Ο Διδάσκαλός μου είδε πως ήμουν ένας σπάταλος και είναι γι' αυτό που μου ανέθεσε αυτό το έργο. Όλα είναι από τη χάρη του. Ένας από τους μυημένους, μια Αγγλίδα κυρία, μια φορά συνάντησε ένα Χριστιανό Καθολικό και τον ρώτησε: «Έχεις δει ποτέ σου το εσωτερικό Φως;» Αυτός απάντησε: «Ναι, μετά από δεκαεννέα χρόνια σκληρού ασκητισμού στο Όρος Σινά, σε μια περίπτωση είδα κάποιο θαμπό Φως, αλλά πολύ αμυδρό». Αυτή είπε: «Όμως εγώ βλέπω καθημερινά λαμπερό Φως!»

Τι αξία μπορούμε να δώσουμε *σ'* ένα τέτοιο θησαυρό όπως το Naam [ή Λόγο]; Εμείς δεν φαίνεται να γνωρίζουμε καν πώς να τον σεβαστούμε. Παίρνουμε αυτό το πολύτιμο πράγμα και καθώς αγνοούμε την αξία του, δεν το φυλάσσουμε προσεκτικά. Αυτό κερδίζεται πολύ εύκολα και δωρεάν. Οι Δυτικοί άνθρωποι έχουν μεγαλύτερο σεβασμό γι' αυτό. Η πρώτη μου περιοδεία στη Δύση ήταν μόνο για τέσσερις ή πέντε μήνες και σ' αυτό το λίγο διάστημα υπήρχε πολύ μεγάλη αφύπνιση σε ολόκληρο το Δυτικό Ημισφαίριο. Υπήρχε ένα γνήσιο κίνημα για την αναζήτηση της Αλήθειας και όταν έπαιρναν, υπήρχε περισσότερος σεβασμός, γι αυτό που τους δόθηκε. Στην Ινδία το θεωρούμε σαν δεδομένο. Ο Χριστός είπε: *Πρόσεχε μήπως το Φως που υπάρχει μέσα σου, γίνει σκότος.* Να ελέγχετε τις πράξεις σας καθημερινά, με τη βοήθεια ενός πνευ-

τ

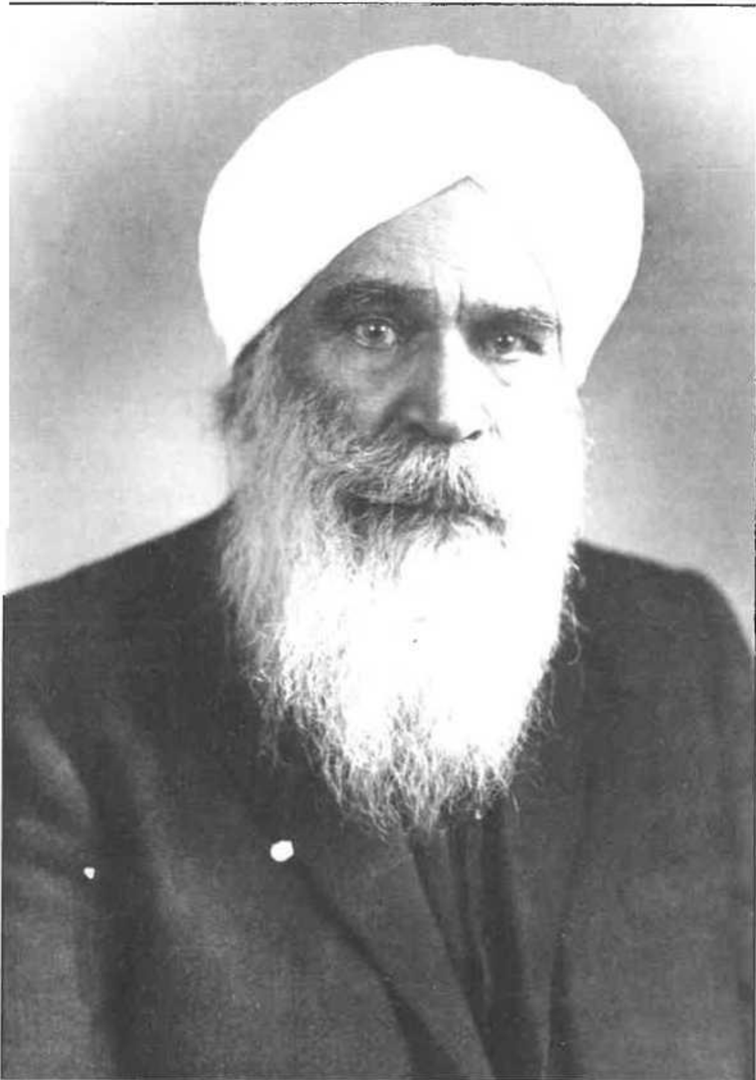
ματικού ημερολογίου - και να μην επιτρέπετε σε κανένα να σας κάνει να παραλείψετε το διαλογισμό σας. Αν ζείτε κατ' αυτό τον τρόπο, δεν θα υπάρξει ποτέ σκοτάδι μέσα σας. Είναι τραγικό που εμείς αμελούμε και δεν διαθέτουμε χρόνο για την πιο σημαντική εργασία. Αν πρέπει να πεθάνετε σήμερα, τι θα κάνετε; Μη ζείτε μέσα στην απατηλότητα της σκέψης ή της πίστης πως μετά το θάνατο εσείς θα πάρετε κάτι. Αν δεν έχετε κάνει πνευματική πρόοδο σ' αυτή τη ζωή, δεν θα γίνετε ένας πνευματικός άνθρωπος απλώς με το να περάσετε από την αλλαγή που λέγεται θάνατος. Να πιστεύετε στη σωτηρία της ζωής. Κάνετε κάτι, ώστε να δείτε με τα ίδια σας τα μάτια. Αν δεν κάνετε τίποτα, τότε πώς μπορείτε να έχετε βοήθεια σ' αυτή σας την κατάσταση;

Κάθε τόπος είναι διαποτισμένος από Σένα
Ω Nanak, μόνο με αληθινή bhakti (αφοσίωση)
μπορεί αυτό να γίνει φανερό.

Το όνομα του Prahla0 είναι γνωστό μέσα στην ιστορία των αληθινά αφοσιωμένων. Αυτός διατάχθηκε να τυλίξει τα χέρια του γύρω από μια σιδερένια κολώνα που ήταν κόκκινη από τη φωτιά, για να δοκιμαστεί η πίστη του. Ολόκληρο το μεγάλο πλήθος που ήταν παρόν, εκείνη την ώρα ψιθύριζε: «Ω Θεέ μου», καθώς αυτός πλησίαζε την κολόνα. Τι έκανε ο Θεός, για να διατηρήσει την πίστη του νεαρού πρίγκιπα Prahlad; Ο πρίγκιπας είδε ένα μικρό μυρμήγκι να τρέχει πάνω στην πυρωμένη κολόνα και με χαρά μέσα στην καρδιά του, έτρεξε εμπρός και πέρασε τα χέρια του γύρω απ' αυτήν. Η κολόνα αμέσως άνοιξε στα δύο και μέσα απ' αυτή βγήκε ο Avatar, Narsing.

Θέλω να δείξω ότι ο Θεός είναι παντού, αλλά μόνο αυτοί που το μάτι τους έχει ανοιχθεί μπορούν να δουν τη δόξα Του μέσα σε όλα τα πράγματα. Οι αληθινά αφοσιωμένοι έχουν την προστασία Του, που τους συντηρεί, κι ενώ στέκονται ανάμεσα σε χιλιάδες, μπορούν να είναι, οι κολόνες της δύναμης και της πίστης. Στη Δύση, πολλοί διανοούμενοι έρχονταν να ακούσουν τις ομιλίες μου, αλλά ούτε για μια στιγμή δεν δίσταζα, ούτε αμφέβαλα για το πώς θα δεχόταν

τα λόγια μου' με μεγάλη δύναμη τόνιζα τα διδάγματα. Όλα γίνονται με τη χάρη Του και αυτός ο Ίδιος προετοιμάζει τα πάντα. Το κακό είναι ότι εμείς ξεχνάμε πως Αυτός είναι ο Πράττων και όχι «Εγώ» και δεν κρατάμε το πρόσωπό μας στραμμένο προς Αυτόν. Αλλά, αντί γι' αυτό, βρίσκουμε λάθος σ Αυτόν και είμαστε γεμάτοι αμφιβολίες. Κατ' αυτό τον τρόπο, πώς μπορούμε να πάρουμε τη βοήθεια που μας προσφέρεται;

Sant Kirpal Singh Ji.

6

Προστάτης και Προστασία

Η ΕΟΡΤΗ της Raksha γιορτάζεται από τους Ινδούς αδελφούς μας και η αληθινή σημασία της Raksha Bandan είναι να έχουμε καλές προθέσεις προς τους άλλους και να τους συντρέχουμε με κάθε τρόπο - να τους προστατεύουμε από τις δυσκολίες, τις δυστυχίες, τις συμφορές ή να τους σώζουμε από τις αναπόφευκτες φυσικές καταστροφές. Η συνήθεια αυτή υπήρχε στην Ινδία για πολλές γενιές και σε περιόδους πολέμου, για παράδειγμα, οι αδελφές έδεναν κάτι στον καρπό του αδελφού τους που πολεμούσε, ψιθυρίζοντας την ευχή «Ο Θεός να σε προστατεύει». Αυτό είναι ένα γνωστό έθιμο που συνεχίζεται και σήμερα, αλλά δυστυχώς, με τον καιρό έχει χάσει το αληθινό του νόημα και βλέπουμε πως όταν η αδελφή τώρα δένει κάτι στο χέρι του αδελφού της, του δίνει να φάει και κάποια γλυκά και μετά περιμένει να της δώσει χρήματα σε ανταπόδοση κι έτσι η αληθινή σημασία του έθιμου έχει χαθεί.

Τι είναι η Raksha ή η προστασία και ποιος μπορεί να τη δώσει με όλη του την καρδιά; Όταν γεννιέται ένα παιδί δεν είναι ενήμερο για τίποτα, αλλά η μητέρα του το προστατεύει από τη γέννησή του ώσπου να μεγαλώσει τελείως. Ο πατέρας είναι εκείνος που κερδίζει τα προς το ζειν, αλλά η μητέρα είναι ο προστάτης. Πρώτα, για εννέα ή δέκα μήνες φέρει το μωρό μέσα στη μήτρα της, δίνοντάς του όλη της την αγάπη και την προσοχή· μετά, όταν βγει στον κόσμο, αρχίζει νατό φροντίζει σε κάθε του ανάγκη. Το κρατάει καθαρό, γιατί αυτό συνεχώς λερώνεται. Όταν βραχεί και δεν υπάρχουν άλλα στεγνά ρούχα, αν και μπορεί να είναι βαρύς χειμώνας θα το κρατήσει ζεστό μέσα στην αγκαλιά της και θα το σκεπάσει με τα δικά

της ρούχα, αγνοώντας τον κίνδυνο να κρυώσει η ίδια. Όταν το παιδί σιγά σιγά αρχίζει να έχει κάποια αντίληψη του περιβάλλοντος, αρχίζει να συνειδητοποιεί λίγο την αγάπη της μητέρας του προς εκείνο, γιατί η μητέρα αγαπάει πρώτη το παιδί, όχι το παιδί τη μητέρα. Η αγάπη του παιδιού έρχεται σε ανταπόκριση και όταν μάθει να αγαπάει, δεν θέλει να αφήσει την αγκαλιά της. Αυτή περνάει όλη της τη ζωή ανησυχώντας για το παιδί της - την υγεία του, το φαγητό του, τη μόρφωσή του, τον καλό του χαρακτήρα και το μέλλον του. Τα πάντα που το αφορούν είναι αγαπητά σ' αυτήν, ωσότου σταθεί στα πόδια του και τακτοποιηθεί στη ζωή. Αλλά και τότε ακόμη η ανησυχία της δεν σταματά. Θα δείτε ότι οι περισσότερες μητέρες είναι έτσι, σε όλο τον κόσμο.

Όμως αυτή η γήινη ζωή δεν είναι η αληθινή - πρέπει να ξαναγεννηθούμε, όχι στον υλικό, αλλά σ έναν καινούργιο και διαφορετικό κόσμο. Ο Χριστός είπε ότι αν ένας άνθρωπος δεν ξαναγεννηθεί, δεν μπορεί να μπει στο βασίλειο του Θεού και μόνο αφού αποκτήσει κανείς αυτή τη φυσική ύπαρξη και την ανθρώπινη μορφή μπορεί να ξαναγεννηθεί στο Υπερπέραν. Ακριβώς όπως η μητέρα είναι ο φυσικός μας προστάτης, είναι ακόμη πιο αναγκαίο να έχουμε έναν προστάτη στη δεύτερη ή πνευματική μας γέννηση και μετά στην πνευματική μας ζωή, ώσπου να μπορέσουμε να είμαστε πιο ενήμεροι και ικανοί να σταθούμε στα πόδια μας πνευματικά. Με τις καταστάσεις της σημερινής εποχής, ακόμη και οι πιο στενοί συγγενείς ενός ανθρώπου δεν του προσφέρουν καμιά προστασία. Ο αδελφός δεν είναι αληθινός αδελφός, ο πατέρας δεν νοιάζεται για το παιδί του και το παιδί δεν κάνει τίποτα για τον πατέρα του. Ακόμη και η μητέρα έχει αρχίσει να καταριέται το παιδί της που κι αυτό σε ανταπόδοση έχει χάσει κάθε σεβασμό για τη μητέρα του. Είναι τόσο τρομερή και εξευτελιστική η κατάσταση στην οποία έχει βουλιάξει σήμερα η ανθρωπότητα - μου έρχεται να κλάψω. Τέλος πάντων, μπορεί κανείς να έχει τη συμπάθεια κάποιου δίκαιου ανθρώπου, αλλά μέχρι πότε μπορεί κι αυτός να τον προστατεύει; Όσο βρίσκεται στον κόσμο - όχι πέρα απ' αυτόν και στη διαδικασία της επαναγέννησης δεν θα χρησίμευε σε τίποτα. Ποιος

λοιπόν μπορεί να μας προστατεύσει μέσα στον καινούριο κόσμο; Αυτός που κατοικεί εκεί! Η αληθινή Raksha Bandan είναι όταν έχετε ένα προστάτη για την ψυχή σας, που μπορεί να σας φροντίζει σ' αυτό τον κόσμο και στον άλλο και που χωρίς αυτόν τίποτα δεν μπορεί να κατορθωθεί' με όλο τον οφειλόμενο σεβασμό και την ευγνωμοσύνη προς τους φυσικούς και υλικούς μας προστάτες.

Η μητέρα κότα κάθεται πάνω στα αυγά της με πλήρη συγκέντρωση, για να σχηματιστεί το κοτοπουλάκι. Όταν έχει σχηματιστεί τελείως, αρχίζει να του στέλνει το μήνυμα, πως είναι έτοιμο για τον κόσμο, που το περιμένει με ανοιχτή αγκαλιά. Ο ήλιος λάμπει, το χόρτο είναι δροσερό και πράσινο και υπάρχει αφθονία τροφής για να φάει. Αλλά το κοτοπουλάκι είναι μέσα στο σκοτάδι και δεν μπορεί να συνειδητοποιήσει πως υπάρχει και μια άλλη κατάσταση. Η μητέρα τότε πρέπει να αρχίσει να κτυπά πάνω στο κέλυφος με το ράμφος της και ακούγοντας το κοτοπουλάκι, ενσικτωδώς αντιδρά καθώς ενθαρρύνεται να κάνει το ίδιο από μέσα κι έτσι σε λίγο βγάζει το κεφάλι του σε μια καινούργια ατμόσφαιρα, γεμάτη φως και ζωή. Μόνο τότε καταλαβαίνει την υπόσχεση που υπήρχε μέσα στο μήνυμα της μητέρας του.

Αν θέλουμε να γεννηθούμε μέσα στον καινούριο κόσμο, χρειαζόμαστε τη βοήθεια κάποιου, ο οποίος όχι μόνο θα μας πάρει από δω, αλλά θα μας προστατεύει μέχρι το τέλος του ταξιδιού. Νομίζετε ότι αυτή είναι δουλειά της μητέρας μας, του πατέρα μας, της αδελφής μας ή κάποιου φίλου; Όχι, αυτό είναι αδύνατο! Ο κόσμος ολόκληρος δεν μπορεί να σας βοηθήσει.

Αναφέρεται ένα γεγονός από τη ζωή του Διδασκάλου μου Hazur Baba Sawan Singh Ji σχετικό με μια γυναίκα μαθήτριά του, της οποίας ο μοναδικός γιος είχε συλληφθεί με μια ψεύτικη κατηγορία για φόνο και αντιμετώπιζε την ποινή του θανάτου με απαγχονισμό. Ο δικαστής που είχε αναλάβει την υπόθεση ήταν κι αυτός μαθητής του Διδασκάλου και πριν βγει η τελική απόφαση, ο Διδάσκαλος του είπε να βοηθήσει τον κατηγορούμενο λέγοντάς του μάλιστα «γνωρίζω πως είναι αθώος και ψευόώς έχει ενοχοποιηθεί». Όμως, ο δικαστής

δεν έλαβε υπόψη του τα λόγια του Διδασκάλου και όρισε στον κατηγορούμενο την ποινή του θανάτου. Λίγες μέρες αργότερα, ήμουν παρόν που ήλθε αυτός ο δικαστής για να υποβάλει τα σέβη του στο Hazur και όταν ο Διδάσκαλος πέρασε πολύ κοντά του, χωρίς να κοιτάξει καθόλου προς το μέρος του, απευθύνθηκε τυχαία σε κάποιον άλλον λέγοντας: «Δεν έχω την ανάγκη κανενός δικαστή, μπορώ να παρακαλέσω τον Κύριο να κάνει τη δουλειά μου». Ακριβώς τότε η μητέρα πλησίασε το Διδάσκαλο και άρχισε να κλαίει. «Καταδικάστηκε σε θάνατο», είπε. Ο Baba Sawan Singh Ji της απάντησε: «Μην ανησυχείς, απλώς κάνε έφεση». Ενώ ήταν το είδος της περίπτωσης που δεν είχε την παραμικρή ελπίδα μέσω μιας έφεσης, η μητέρα έκανε όπως τη συμβούλεψε ο Διδάσκαλος. Όταν επανεξετάστηκε η περίπτωση, μερικά νέα στοιχεία ήρθαν στο φως και τελικά ο νέος αθωώθηκε. Λοιπόν, μπορεί να δει κανείς πως ακόμη κι όταν δεν υπάρχει καμιά ελπίδα από πουθενά, ένας αληθινός προστάτης μπορεί να δώσει τη μεγαλύτερη βοήθεια.

Αληθινά τι είναι η ανθρώπινη ζωή, παρά μια σειρά που συνεχώς διακόπτεται; Σε κάθε βήμα υπάρχει κάποιο εμπόδιο - κι αυτό που θέλει κανείς δεν συμβαίνει. Μερικοί άνθρωποι πεθαίνουν, άλλοι αρρωσταίνουν, κι άλλοι συναντούν δυσκολίες διαφόρων ειδών. Υπάρχουν χιλιάδες που υποφέρουν από φτώχια ή που βρίσκονται σε τρομερές καταστάσεις θλίψης. Η ανθρωπότητα ολόκληρη θρηνεί τη δυστυχία της σε κάθε βήμα. Ποιος υπάρχει για να δώσει παρηγοριά στον κόσμο τούτο και καθοδήγηση στον επόμενο;

Ο Guru Nanak είπε πάνω σ' αυτό το θέμα: *«Ω Νονάκ, κόψε όλους τους δεσμούς με τους ατελείς και ψάξε να βρεις τον τέλειο Διδάσκαλο■ οι πρώτοι θα σε εγκαταλείψουν κι ενώ ακόμη ζεις, αλλά αυτός δεν θα σε αφήσει ούτε και μετά το θάνατο».* Ο Maulana Rumi είπε επίσης πως πρέπει κανείς να πιαστεί από την άκρη του μανδύα ενός ανθρώπου που γνωρίζει τα μυστικά αυτού του κόσμου και του Υπερπέραν. Η προστασία που παρέχει μια τέτοια προσωπικότητα δεν μπορεί να περιγράφει και όσοι έχουν μια εμπειρία απ' αυτήν, κρατάνε αυτή τη γνώση βαθιά φυλαγμένη μέσα στην

καρδιά τους. Ακόμη και η παραμικρή του σκέψη είναι παντοδύναμη, γιατί ο Θεός είναι Πανσυνειδητότητα. Αυτός είναι ένα μέρος του Δημιουργού - μια σταγόνα από τον Ωκεανό όλου του Φωτός. Να θυμάστε ότι με μια σκέψη ο Θεός δημιούργησε τον κόσμο - από Έναν δημιουργήθηκαν πολλοί. Αν εμείς, η ψυχή, γίνουμε αυτός που μιλά μέσω του η Υπερψυχή, τότε πόσο δυνατοί θα είμαστε! Η ψυχή μας, αν και είναι η ίδια όπως η Υπερψυχή, περιβάλλεται από το νου και τις αισθήσεις και είναι φυλακισμένη μέσα στο κουφάρι του υλικού σώματος. Οι Διδάσκαλοι έρχονται για να αναθρέψουν με αγάπη τα παιδιά τους και να τα φροντίσουν όπως οι μητέρες και αυτό είναι εντελώς απαραίτητο, γιατί αν κάποιος δεν καθίσει στα πόδια ενός Διδασκάλου να απορροφήσει τα διδάγματα, δεν μπορεί να ξαναγεννηθεί -να το θυμάστε αυτό- αν και στην αρχή μπορεί να είναι μόνο με τα λόγια που μεταδίνονται οι αλήθειες της ζωής, για έναν κόσμο καινούριο και πιο όμορφο από αυτόν, δηλαδή την And, Brahmand, Par Brahmand και Sat Lok ή Sach Khand. Ω ψυχή, εσύ είσαι κάτοικος *εκείνης* της χώρας, γιατί έχεις επιτρέψει στον εαυτό σου να αιχμαλωτιστεί εδώ;

Ακούγοντας τα λόγια των Διδασκάλων αρχίζουμε σιγά σιγά να σκεπτόμαστε και θέλουμε να γνωρίσουμε τι άλλο υπάρχει εκεί. Όταν ο Διδάσκαλος δίνει στην ψυχή μια σύνδεση με το Υπερπέραν, αυτή ακούει και ανταποκρίνεται. *Δεν υπάρχει άλλος τρόπος χωρίς τον Shabd ή Λόγο, για να αφήσει κανείς αυτό το πήλινο δοχείο.* Με την επανάληψη ή Σιμράν μπορεί κανείς να κατορθώσει την εστίαση της προσοχής και με τη συγκεντρωμένη προσοχή -ή Dhyan- θα φτάσει σε ένα ακίνητο σημείο. Αλλά η μόνη δύναμη που μπορεί να μεταφέρει κάποιον στο Υπερπέραν είναι ο Shabd ή Λόγος. Ο Διδάσκαλος είναι η συνειδητότητα που μέσω αυτής ομιλεί η Πανσυνειδητότητα και μια μόνο διαπεραστική του ματιά είναι ικανή να ανυψώσει τη συνειδητότητα όχι μόνο ενός ανθρώπου αλλά εκατοντάδων με μιας, όταν υπάρχει ανάγκη. Το να είναι συνδεμένος κανείς με μια τέτοια προσωπικότητα, είναι η αληθινή προστασία ή Raksha Bandan, αλλιώς δεν είναι παρά ένα γήινο έθιμο.

Ποιες είναι οι υπευθυνότητες ενός Διδασκάλου και τι κάνει αυτός; Όταν το συλλογιστεί κανείς αυτό πραγματικά, η ψυχή του ανατριχιάζει καθώς συνειδητοποιεί το μέγεθος της προστασίας. Οι άνθρωποι δεν καταλαβαίνουν πως οι υπευθυνότητες του Διδασκάλου είναι τεράστιες. Μερικοί έχουν την κρυφή επιθυμία να γίνουν οι ίδιοι Διδάσκαλοι. Με συγχωρείτε που το λέω αυτό, μα ο καθένας θέλει να είναι διδάσκαλος, σαντού ή άγιος και μαγεμένος μ' αυτές τις σκέψεις ξεχνάει το καθήκον του προς τον εαυτό του και το τι πρέπει να γίνει στην πραγματικότητα, σπαταλώντας έτσι τον πολύτιμο χρόνο του και χάνοντας αυτό που έχει πάρει. Αλλά ο Διδάσκαλος με κάθε πνοή, κάθε στιγμή συνεχίζει να σώζει τους μαθητές του. Κάθε φορά που μυεί, Αυτός σπέρνει σπόρο για μια καινούρια ζωή. Είναι σαν το σπόρο που μπαίνει στη μήτρα της μητέρας και αναπτύσσεται. *Ο Διδάσκαλος, όπως έρχονται τα λόγια του Θεού σ' αυτόν, τα λέει στους ανθρώπους.* Είναι ένα τέλειο ον -αυτός που μέσω αυτού ομιλεί ο Θεός, ο συνειδητός συνεργάτης- που βλέπει πως ο Θεός που κάθεται μέσα του κάνει τα πάντα. Ο Διδάσκαλος αυτού του είδους σπέρνει το σπόρο της προσοχής και ανοίγει το δρόμο προς το Υπερπέραν, κάτι που είναι μια εντελώς καινούρια εμπειρία.

Στην Ινδία μερικά χρόνια πριν, οι Διδάσκαλοι που έδιναν μύηση στο Υπερπέραν ονομαζόταν *Brahmins* (Βραχμάνοι) -ή ανώτερη κάστα- σήμερα όμως παραμένει μόνο η ονομασία και η μύηση δεν είναι παρά ένα μάντρα, δηλαδή απλά και μόνο λόγια, και αυτό είναι όλο. Η Raksha ή η Προστασία, είναι ανύπαρκτη.

Ο Αληθινός Διδάσκαλος σας φυλάγει και σας προστατεύει από τη μέρα που σας δίνει τη μύηση. Αυτός γίνεται η ίδια η πνοή του μαθητή. Ο Baba Sawan Singh Ji συνήθιζε να λέει πως από την ημέρα που ο Διδάσκαλος δίνει την ευλογία τού Naam ή Λόγου γίνεται ο συγκάτοικος της ψυχής. Από εκείνη τη στιγμή αρχίζει να αναμορφώνει το παιδί με αγάπη και προστασία και τελικά το φέρνει μέσα στην αγκαλιά της Υπερψυχής. Ως εκείνη την ώρα δεν το αφήνει ούτε για ένα λεπτό. Αυτή η πρόοδος μπορεί να πάρει μία, δύο ή τρεις ζωές. Οι Διδάσκαλοι έχουν αναφέρει μέχρι τέσσερις, αλλά αν γίνου-

με δεκτικοί μπορεί να γίνει και σε μια ζωή.

Ο Θεός εργάζεται μέσα στο Διδάσκαλο και αν σκέπτεστε μ αυτό τον τρόπο, τότε ο,τιδήποτε επιθυμείτε θα σας δοθεί. Στη φυσική του διάπλαση αυτός μοιάζει με όλους τους άλλους ανθρώπους, αλλά δεν είναι μόνο άνθρωπος. Έγινε άνθρωπος για να μοιράσει τους θησαυρούς του Θεού στις ψυχές. *Αυτός δεν ανήκει στον κύκλο των γεννήσεων και των θανάτων. Ο ευεργέτης ήρθε για τις ψυχές, για να τους δώσει το θησαυρό της αφοσίωσης και να τις συνδέσει ξανά με το Θεό.* Σαν ένας πατέρας που δίνει το σπέρμα της ζωής, ο Διδάσκαλος δίνει τη Δύναμη της Ζωής, το ασύγκριτο δώρο. Υπάρχουν πολλά είδη δώρων, αλλά το δώρο του Νααοί ή Λόγου είναι πάνω απ' όλα τα άλλα· και έχοντας δώσει αυτό ο Διδάσκαλος, μετά το αναπτύσσει μέσα σας, γιατί θέλει να φτάσετε στο ίδιο στάδιο μ' εκείνον. Θέλει να απολαύσετε τη μακαριότητα που απολαμβάνει ο ίδιος. Ο Διδάσκαλος συνεχίζει να προστατεύει και να δίνει, είτε το γνωρίζει ο μαθητής, είτε όχι. Γιατί είναι σαν το μικρό παιδί που ποτέ δεν συνειδητοποιεί πόσες ανησυχίες και βάσανα δίνει στη μητέρα του. Το παιδί μπορεί να βγει μ' ένα κακό χαρακτήρα, μπορεί να γίνει χαρτοπαίκτης, αλλά η μητέρα θα συνεχίζει να ενδιαφέρεται για τις ανάγκες του, να μην πεθάνει από πείνα κ.τ.λ.

Το παιδί νομίζει πως γνωρίζει τη μητέρα του πολύ καλά, αλλά τι καταλαβαίνει ένα παιδί για την καρδιά της μητέρας; Έτσι κι εμείς νομίζουμε ότι γνωρίζουμε το Διδάσκαλό μας, αλλά στην πραγματικότητα δεν γνωρίζουμε παρά όσα αυτός επιθυμεί να μας αποκαλύψει. Μπορούμε να δούμε τόσο, όσο έχει αναπτυχθεί ο οφθαλμός μας. Για να μας πείσει για την Αλήθεια, μας πλησιάζει με διάφορους τρόπους· σαν αδελφός ή σαν φίλος και πολλές φορές εμφανίζεται σαν να είναι κατώτερος στη γνώση ή στη διάνοια. Δρα με οποιονδήποτε τρόπο θα βοηθήσει το μαθητή να αποκτήσει εμπιστοσύνη προς το Διδάσκαλό του. Μέσα απ' αυτό το βάθος της ταπεινοφροσύνης αποκαλύπτει το μεγαλείο του. Έτσι αυτή η μεγάλη προσωπικότητα δίνει ξανά τη γέννηση στην ψυχή και βαθμιαία μας κάνει τόσο μεγάλους όσο είναι κι εκείνος. Αληθινά είναι μια πολύ μεγάλη ευλογία να έχουμε ένα ζωντανό

Διδάσκαλο, που ήρθε για να μας δώσει καινούρια Ζωή.

Μπορεί να αναρωτηθεί κανείς «όλα αυτά είναι αλήθεια;». Αυτό μπορείτε να το αποδείξετε με προσωπική εμπειρία. Και στα πολλά γράμματα που παίρνω καθημερινά υπάρχουν πολλές διηγήσεις για την προστασία του Διδασκάλου. Για παράδειγμα, ένα αυτοκίνητο ταξίδευε κατά μήκος του δρόμου και ξαφνικά αναποδογύρισε σε μια απόκρυμνη πλαγιά. Οι μαθητές που ήταν μέσα στο αυτοκίνητο θυμήθηκαν το Διδάσκαλο και το αυτοκίνητο ξαναγύρισε και στάθηκε στις τέσσερις ρόδες του. Οι μαθητές που έχουν πίστη στο Διδάσκαλό τους, μπορούν να περάσουν μέσα από πολλές και επικίνδυνες εμπειρίες και να εκπλαγούν πώς αυτοί σώθηκαν και προστατεύτηκαν. Αυτά τα πράγματα συμβαίνουν καθημερινά. Γίνετε δεκτικοί και υπακούετε τις εντολές του απόλυτα, ακόμη κι αν αυτός μερικές φορές δείξει θυμό ή δυσαρέσκεια, γιατί αυτός έχει αναλάβει αυτό το έργο και πρέπει να σας μεταμορφώσει σε κάτι. Ένας γλύπτης θα πάρει ένα βράχο που βρίσκεται στην άκρη του δρόμου και θα αρχίσει να τον σμιλεύει, θα του κάνει μάτια, μύτη κ.τ.λ. και τελικά αυτό θα γίνει ένα έργο τέχνης, ένα πολύτιμο πράγμα. Ο Διδάσκαλος θα κάνει το μαθητή κάτι το πολύτιμο και αυτοί που είναι δεκτικοί θα προοδεύσουν γρηγορότερα, αδιάφορο από το πόσο διάστημα έχουν ταξιδέψει πάνω στο μονοπάτι. Τι καλό θα προκόψει αν η πέτρα αρχίσει να αντιμάχεται το γλύπτη λέγοντας: «Εγώ δεν θέλω μια μύτη σμιλεμένη, δεν θέλω το πρόσωπό μου έτσι»; Αυτός πρέπει να κάνει κάτι απ' αυτή και το κάνει με μεγάλη αγάπη.

Μερικές φορές λόγω του κάρμα, πολλές δυσκολίες διακόπτουν το δρόμο του μαθητή και τότε ποιος είναι εκεί για να τον παρηγορήσει και να του δώσει δύναμη να τις υπομείνει; Και μια μόνο λέξη από ένα Τέλειο Διδάσκαλο πάει στο βάθος της καρδιάς του μαθητή, κι έτσι αυτός μπορεί να ξανασταθεί στα πόδια του και να σηκώσει το φορτίο. Θυμάμαι όταν σχηματίστηκε το Πακιστάν -γνωρίζετε την κατάσταση εκείνης της εποχής- ολόκληρες οικογένειες πέθαναν, φίλοι σκοτώθηκαν, πολλοί άνθρωποι λιμοκτονούσαν, ακόμη και οι πλούσιοι βρέθηκαν σε ανέχεια και πεινούσαν μη έχοντας ούτε ένα

κομμάτι ψωμί. Φυσικά προσπαθούσαν να παρηγορήσουν ο ένας τον άλλο, αλλά το κτύπημα ήταν τόσο βαρύ που ήταν απαρηγόρητοι. Όμως, όταν ερχόταν στο Hazur αυτός τους έλεγε: «Όλα θα φτιάξουν, μην απελπίζεστε, ο θεός θα σας δώσει περισσότερα» και σήκωνε το χέρι του με αγάπη για να τους ευλογήσει. Τα λόγια του ήταν θεραπευτικό βάλσαμο στις ανοικτές πληγές τους. Η αλήθεια είναι πως υπάρχει μια τεράστια δύναμη μέσα σ' αυτή την Προσοχή και ενώ κανείς είναι απελπισμένος και αισθάνεται πως δεν υπάρχει πια καμιά ελπίδα, θα έχει πλήρη προστασία και συμπαράσταση αν στρέψει το πρόσωπό του προς το Διδάσκαλο.

Γ ια παράδειγμα, αν ένα παιδί πρέπει να υποστεί κάποια μικρή εγχείρηση από το γιατρό, θα αισθάνεται πιο σίγουρο και προστατευμένο αν το κρατά η μητέρα του μέσα στην αγκαλιά της, καθώς η τρυφερή φροντίδα και αγάπη της θα το Βοηθήσει να αποσπάσει την προσοχή του από αυτό που του συμβαίνει. Έχουν υπάρξει πολλές περιπτώσεις μαθητών που κατά τη διάρκεια κάποιας σοβαρής εγχείρησης έβλεπαν το Διδάσκαλό τους σαν το χειρουργό που εκτελούσε την εγχείρηση. Είναι θέμα αγάπης και πίστης στο Διδάσκαλο. Μερικοί έχουν δει το Διδάσκαλο να στέκεται δίπλα τους με αγάπη και συγκεντρωμένο βλέμμα. Έτσι έχασαν κάθε φόβο και ξέχασαν εντελώς την εγχείρηση. Αυτές είναι αληθινές ιστορίες και όχι επινοήσεις, αληθινά γεγονότα που έχουν συμβεί και συμβαίνουν ακόμη. Είναι πολύ αναγκαίο να έχουμε ένα Ζωντανό Διδάσκαλο. Πάνω σ' αυτό το θέμα, ο Διδάσκαλος Ramdas, ο τέταρτος Γ κουρού των Σίκχ λέει:

Αυτή που έχει δώσει τη γέννηση, θα φροντίσει
και το παιδί με όλη της τη δύναμη.
Το παιδί μπορεί να είναι μέσα στο σπίτι ή έξω,
αλλά εκείνη ενδιαφέρεται για κάθε του μπουκιά.

Καθώς η μητέρα φροντίζει το μωρό ανιδιοτελώς με όλη της τη δύναμη, σε όλες του τις ανάγκες, ακόμη και παραμελώντας τον εαυτό της αν χρειαστεί, έτσι κι ο Αληθινός Διδάσκαλος φροντίζει το μαθητή σε όλες τις δυστυχίες της ζωής. Αν έχει ανοίξει αρκετά ο οφθαλμός του μαθητή, θα το δει και

μόνος του πως προστατεύεται, όμως ακόμη κι αν δεν το βλέπει εξακολουθεί να έχει την προστασία. Όταν το παιδί λερώνεται, η μητέρα δεν το δέρνει, αλλά το πλένει και το καθαρίζει και με αγάπη το σφίγγει στην αγκαλιά της. Εμείς είμαστε σκεπασμένοι με τη βρωμιά τόσων αιώνων γήινης ζωής και ο Διδάσκαλος με όλη την αγάπη και τη φροντίδα του μας διδάσκει πώς να σταματήσουμε να λερωνόμαστε.

Πολλές φορές αυτή θα σας μαλώσει,
αλλά πάντοτε θα σας σφίξει πάνω
στην καρδιά της με αγάπη.

Διαφυλάξτε το ανεκτίμητο δώρο του Διδασκάλου με την ίδια σας τη ζωή, γιατί αυτό θα παραμείνει μαζί σας σ' αυτόν τον κόσμο και στον άλλο. Δεν είναι ένα ασήμαντο πράγμα να συναντήσει κανείς ένα Διδάσκαλο, αλλά με βαθιά λύπη παρατηρώ ότι πολλοί άνθρωποι δεν έχουν σεβασμό για το Διδάσκαλό τους. Ένα παιδί δεν μπορεί ποτέ να ξεχάσει τη μητέρα του και όλα αυτά που έχει κάνει γι' αυτό· το να ξεχάσει κανείς την αγάπη της μητέρας είναι μεγάλη αμαρτία. Το να ξεχνά κανείς όλες τις ευλογίες που του έχουν δοθεί από το Διδάσκαλο είναι ασυγχώρητο. Ο Kabir λέει:

Αυτός ο αναστεναγμός δεν θ' αφήσει ποτέ την
καρδιά μου-
Που δεν μπορώ να κάνω τίποτα σε ανταπόδοση
όλων αυτών που έχει κάνει ο Διδάσκαλος
για μένα.

Με συγχωρείτε, αλλά η εργασία του Διδασκάλου δεν είναι μια εύκολη εργασία. Το να τον κάνει κάτι το μαθητή, το να τον βάλει να σταθεί στα πόδια του, το να του δώσει μια νέα ζωή, το να τον οδηγήσει στο αληθινό του σπίτι - αυτό είναι η εργασία του Διδασκάλου. Το να δίνει ομιλίες και ωραίες διαλέξεις αυτό δεν είναι η εργασία του Διδασκάλου. Οι ομιλίες γίνονται απλά για να βοηθήσουν τους μαθητές να συνειδητοποιήσουν τη βαθιά λησμονιά που υπάρχει. Αλλά το καθήκον του Διδασκάλου είναι θέμα φύλαξης.

Ω Κύριε, είμαστε τα παιδιά του Θεού,
αλλά μέσα σε άγνοια

Ο Διδάσκαλος διευρύνει την κατανόησή μας, πρώτα σαν δάσκαλος και μετά παίρνοντας όλες τις σκοτούρες μας, όπως όταν ανατρέφουμε ένα παιδί από τη μικρή του ηλικία, ανησυχώντας για καθετί που κάνει, ακριβώς όπως μια μητέρα. Όταν το παιδί έχει τελείως μεγαλώσει, η μητέρα γνωρίζει ότι όταν είναι πεινασμένο θα έρθει μόνο του να πάρει τροφή, αλλά και αν συμβεί να μην έρθει, αυτή θα ψάξει να το βρει παντού. Αν ο μαθητής δεν ακούει, ο Διδάσκαλος θα χρησιμοποιήσει διάφορους τρόπους για να βοηθήσει την πρόοδό του, αλλά αν είναι έξυπνος και πρόθυμος να μάθει, θα καταλάβει πολλά και μόνο από ένα νεύμα, έτσι μαθαίνει σωστά και προχωρεί γρήγορα. Όταν ο μαθητής δεν μαθαίνει από το Satsang, τα βιβλία και τα μηνύματα, ο Διδάσκαλος χρησιμοποιεί πολλούς άλλους τρόπους για να τον βοηθήσει. Υπάρχει και μια έμμεση μέθοδος. 0 Baba Sawan Singh Ji πολλές φορές μάλωνε έναν άνθρωπο, όταν στην πραγματικότητα αυτός που έκανε το λάθος ήταν ένας άλλος που ήταν εκεί δίπλα. Και έλεγε «αυτό δεν είναι σωστό, δεν πρέπει να ξανασυμβεί» και ο άνθρωπος στον οποίον απευθυνόταν απορούσε μέσα στην καρδιά του, σκεφτόμενος «τι έχω κάνει, που μου τα λέει αυτά εμένα;», μη συνειδητοποιώντας ότι τα λόγια ήταν έμμεσα για κάποιον άλλο. Οι τρόποι των Διδασκάλων πολλές φορές παρανοούνται, λόγω έλλειψης πνευματικής ανάπτυξης. Μερικές φορές οι μαθητές διέπρατταν κακές πράξεις -γιατί είναι πολύ εύκολο να πέσει κανείς- αλλά όταν έρχονταν στο Hazur τους έδειχνε ιδιαίτερη αγάπη και έλεγε. «Είναι καλό που ήρθατε». Αυτή η προσοχή δινότανε ειδικά για να τους σώσει από τον ίδιο τους τον εαυτό αλλά πολλοί, ανόητα σκεφτότανε: «Όταν εμείς αμαρτάνουμε, ο Διδάσκαλός μας είναι πολύ ευτυχισμένος μαζί μας!» Αυτή είναι η διάνοια που μας οδηγεί στραβά. Ευτυχώς για μας, ο σκοπός του Διδασκάλου είναι πάντα ο ίδιος να σώσει το παιδί και να το στήσει στα πόδια του. Ο δρόμος είναι πολύ μακρύς, αλλά δίνει χρόνο στον καθένα· γιατί στο κάτω κάτω έχει μεγάλη αγάπη για όλους - τι μπορεί να κάνει;

Αν έχοντας μεταχειριστεί όλα αυτά τα μέσα ο μαθητής εξακολουθεί να μην καταλαβαίνει και να μην προοδεύει, αυτός μεταχειρίζεται ακόμη και άλλα μέσα για να τον κρατήσει στον ίσιο δρόμο. Με συγχωρείτε, αλλά όταν τραβήξει το σχοινί, η ψυχή σφαδάζει βασανισμένη. Όταν το παιδί δεν υπακούει και χάνει τη ζωή του, ο Διδάσκαλος το τραντάζει και αν και μπορεί να είναι μια απελπιστική κατάσταση, η ασταμάτητη αγάπη του Διδασκάλου θα δημιουργήσει τελικά ένα κύμα ενθουσιασμού στην καρδιά του. Αν συνεχίσετε να κάθεστε στα πόδια του, θα πλησιάζετε προς την πραγμάτωση. Γι' αυτό δίνεται η συμβουλή: «Μην αφήνετε το Satsang - ό,τι έχει πάει στραβά θα φτιάξει».

Γιατί είναι η κατάστασή σας τόσο άσχημη; Εξαιτίας του νου και των αισθήσεων που έχουν κατανικήσει την ψυχή και με το να ζείτε κυρίως για τις εξωτερικές απολαύσεις. Υπάρχουν παράπονα μέσα στην καρδιά σας για τους άλλους. Όμως εσείς μπορεί να κόβετε το λαιμό του άλλου και να πίνετε το αίμα του. Σ' αυτή την κατάσταση ποια είναι η σωτηρία; Το να πηγαίνετε τακτικά στο Satsang. Τη μια μέρα θα σκεφθείτε για κάτι ότι είναι σωστό και μια άλλη μέρα θα σκεφθείτε για κάτι άλλο πως είναι λάθος, αλλά μη σταματήσετε να πηγαίνετε και η κατάστασή σας θα βελτιωθεί από μόνη της. Όσο περισσότερο υπάκουο είναι ένα παιδί προς τις επιθυμίες του Διδασκάλου του, τόσο πιο γρήγορα θα έχει τη σωτηρία.

Ένας Mahatma που ονομαζόταν Panap Das έχει πει πως ένας άνθρωπος πρέπει να έχει τρεις ευλογίες: Η πρώτη είναι του Θεού, η δεύτερη του Διδασκάλου και η τρίτη της δικής του ψυχής. Του Θεού την ευλογία την έχετε ήδη πάρει. Αυτός σας έδωσε την ανθρώπινη μορφή και το να συναντήσετε ένα τέλειο Διδάσκαλο είναι η ειδική ευλογία που σας έδωσε. Την ευλογία του Διδασκάλου την πήρατε όταν σας έδωσε την επαναγέννηση, με το να σας υψώσει πάνω από τις αισθήσεις και να σας ενώσει με το Ηχητικό Ρεύμα εσωτερικά, που θα σας οδηγήσει πίσω στην πηγή όλης της Ζωής. Αλλά τι γίνεται με την τρίτη ευλογία που είναι η δική σας; Τι είναι αυτή; Έχοντας πάρει την εμπειρία και τη σύνδεση με την Αλήθεια από το Διδάσκαλο, τότε οτιδήποτε αυτός συμβουλεύει θα πρέπει

να το κάνετε. Αφιερώνετε όσο χρόνο είναι απαραίτητος για την εσωτερική σας πρόοδο. Αυτή είναι η δική σας ευλογία προς τον εαυτό σας. Όταν το παιδί μαθαίνει με ενδιαφέρον, τότε ωφελείται επίσης και από τη χαρά του Διδασκάλου του.

Σήμερα πολλοί δάσκαλοι απλά πληρώνονται, αλλά όταν εγώ σπούδαζα σαν παιδί, υπήρχαν άνθρωποι αφοσιωμένοι στο έργο τους για την ανθρωπότητα και τα παιδιά. Αν κάποιο παιδί είχε έφεση στα γράμματα, ο δάσκαλος παραβλέποντας το θέμα πληρωμής, το φώναζε στο σπίτι του για να το διδάξει επιπλέον. Εμείς συχνά πηγαίναμε στο σπίτι του δασκάλου μας. Αυτός δεν είχε νερό εκεί, έτσι συνηθίζαμε να του φέρνουμε νερό σε κουβάδες και να κάνουμε κι άλλες δουλειές μέσα στο σπίτι, μόνο και μόνο από αγάπη γι' αυτόν. Αυτός μας αγαπούσε και μας δίδασκε με αγάπη.

Υπάρχουν Satsangis* και κοντινοί Satsangis. Με το κοντινός Satsangi εννοώ κάποιον που έχει έρθει σε πιο κοντινή επαφή με το Διδάσκαλο. Το δίδαγμα είναι το ίδιο για όλους τους μαθητές, αλλά αυτοί που γίνονται δεκτικοί, έρχονται πιο κοντά στο Διδάσκαλο και παίρνουν μια ειδική προστασία. Αν και η προστασία του παρέχεται στον καθένα -όλοι τρέφονται και τρώνε το ίδιο ψωμί- όμως το παιδί που είναι πιο πεινασμένο θα πάρει περισσότερο φαγητό. Ω Κύριε, είμαστε τα παιδιά σου που βρίσκονται σε άγνοια.

Ο Διδάσκαλος μας διδάσκει και μας κάνει να γίνουμε δεκτικοί προς την αληθινή γνώση. Σήμερα μπορεί να κάνετε ένα πράγμα, αύριο κάτι άλλσ είσαστε ασταθείς και πάντοτε θέλετε καινούρια πράγματα και μετά απ' αυτά άλλα καινούρια πράγματα. Ο Διδάσκαλος πάντοτε δίνει άδεια γι' αυτό που θέλετε και παραμένει μαζί σας σε ό,τι κάνετε, αλλά βαθμιαία συνέχιζες να σας στρέφει προς την Αλήθεια, έτσι ώστε το ενδιαφέρον σας γι' αυτήν να γίνεται όλο και πιο δυνατό. Όταν έχει εδραιώσει για καλά το ενδιαφέρον σας, θα σας δώσει μια καινούρια ζωή και θα σας οδηγήσει σ' ένα καινούριο κόσμο. Τώρα, πέστε μου, υπάρχει κανένας που δεν θα ήθελε

* Satsangis = οι μαθητές ενός πνευματικού Διδασκάλου.

να έχει έναν τέτοιο Διδάσκαλο;

Όταν ο κόσμος σάς γυρίζει την πλάτη του, ο Διδάσκαλος στέκεται στο πλευρό σας. Μέσα στην έρημο και στα δάση, πέρα στις θάλασσες και στα βουνά, σ' αυτό τον κόσμο και στον άλλο, αυτός είναι μαζί σας. Στον άλλο κόσμο, ο Διδάσκαλος ονομάζεται *Guru Dev* {Η Φωτεινή Μορφή του Διδασκάλου), που εμφανίζεται μέσα στο Φως. Το πρόσωπο ενός ανθρώπου δεν μπορεί να εμφανιστεί εσωτερικά, μόνο η δύναμη του Θεού. Όταν έρθει ο Guru Dev, ο μαθητής ξέρει ότι έχει γίνει ένας αληθινός μαθητής. Αν όλοι σας κρατούσατε καθημερινά το ημερολόγιο και σημειώνατε τίμια σ' αυτό ό,τι συμβαίνει, θα βλέπατε τι μεγάλο θησαυρό μαζεύετε. Αλλά εμείς ξεχνάμε ακόμη και το θέμα του Satsang μετά από μερικές στιγμές. Πώς μπορούμε να περιμένουμε επιτυχία; Ο Χριστός είπε: *«Ανμε αγαπάτε, τηρείτε τις εντολές μου».*

Του Satguru τα λόγια -*
*Τα Λόγια ΕΙΝΑΙ ο Satguru **

Τα λόγια ενός Διδασκάλου είναι ο ίδιος ο Διδάσκαλος και όσοι σέβονται τα λόγια του είναι σίγουρο ότι θα έχουν τη σωτηρία. Γενικά, εμείς τον σεβόμαστε μόνο όταν τον βλέπουμε, ενώ όταν δεν είμαστε κοντά του, κάνουμε ό,τι μας λέει ο νους μας. Αλλά, να θυμόσαστε, αυτός βλέπει κάθε μας πράξη. Ο Hazur μας, συνήθιζε να λέει πως όταν ένας άνθρωπος έρχεται στο Διδάσκαλο, αυτός τον βλέπει ακριβώς όπως ένα διαφανές γυάλινο βάζο και ξέρει αν υπάρχουν εκεί μέσα γλυκά ή τουρσιά. Αλλά κανένας δεν γνωρίζει τι γίνεται πίσω από την ήπια έκφρασή του. Είναι απύθμενος και δεν θα δείξει σε κανένα τι βλέπει, αλλά θα προσπαθήσει να τον καθαρίσει. Μερικοί νομίζουν πως δεν γνωρίζει τίποτα, όμως αυτός τους παρέχει πάντα την προστασία του. Όσοι βρίσκονται σε επικίνδυνη κατάσταση δέχονται περισσότερη φροντίδα, αν και πολύ συχνά νομίζουν πως έχουν καταφέρει να εξαπατήσουν το Διδάσκαλο. Πόσο ανόητο είναι αυτό!

* Satguru: Διδάσκαλος της Αλήθειας.

Δόξα, δόξα στο Guru - στο Satguru*, το Διδάσκαλο*
Από του οποίου τα διδάγματα κερδίσαμε την Αληθινή Σοφία.

Ο Διδάσκαλος μάς αφυπνίζει απ' αυτή την ασυνείδητη κατάσταση, μάς δίνει φυσική και διανοητική τροφή, για να μπορέσουμε να έχουμε μια καλή ζωή και ορθή κατανόηση και μας προστατεύει σε όλους τους τομείς της ζωής. Ο Διδάσκαλός μας είναι ο Ευλογημένος που έχει δώσει όλο του τον πλούτο σε μας. Όποιος έχει ένα τέτοιο Διδάσκαλο, είναι επίσης ευλογημένος. Θέλω να τονίσω πως αφού πάρουμε το ανεκτίμητο δώρο, δεν δίνουμε καμιά σημασία σ' αυτό. Αυτή είναι η μεγαλύτερη απ όλες τις δυστυχίες. Υπάρχουν κάποια πουλιά που αποδημώντας πετούν εκατοντάδες μίλια μακριά, αλλά η σκέψη τους είναι με τα παιδιά τους, γιατί έχουν αφήσει τα αυγά τους πίσω τους. Ο Διδάσκαλος μπορεί να είναι οπουδήποτε, αλλά η σκέψη του και η προστασία του είναι διαρκώς με τα παιδιά του, όπου κι αν βρίσκονται αυτά.

Ο Satguru προστατεύει το μαθητή με τη ζωή του. Με κάθε του αναπνοή αυτός σας θυμάται. Χωρίς την ενθύμηση του Διδασκάλου, δεν μπορεί να γεννηθεί μέσα στο μαθητή η αγάπη γι' αυτόν. Του στέλνει ακτίνες αγάπης και ο μαθητής έχει την εμπειρία μιας ισχυρής έλξης προς το Διδάσκαλό του. Κι αυτό επίσης είναι ένα δώρο. Τώρα γεννιέται το ερώτημα, πρέπει κανείς να είναι κοντά στο Διδάσκαλο με το φυσικό του σώμα; Το να είναι κανείς κοντά στη φυσική παρουσία του Διδασκάλου, χρειάζεται ένα εξαιρετικά καλό καρμικό υπόβαθρο, κι αυτό συμβαίνει μόνο με μεγάλη τύχη. Χρειάζεται οι μαθητές να αφήσουν το σπίτι τους και τα καθήκοντά τους; Ένας αληθινός Διδάσκαλος ποτέ δεν συμβουλεύει κάτι τέτοιο. Γιατί θα έπρεπε να το κάνει αυτό; Αν αυτός υπήρχε μόνο στο φυσικό επίπεδο, τότε μπορεί να το συμβούλευε αυτό, αλλά εκείνος μας λέει ότι έχει μια άλλη μορφή, διαφορετική από τη φυσική και μπορεί να ταξιδεύει χιλιάδες μίλια από εκεί που παραμένει η φυσική του μορφή. Ένας αληθινός Διδάσκαλος τονίζει πως δεν είναι ανάγκη να είμαστε πάντοτε κοντά

* Guru = Διδάσκαλος, Αυτός που κάνει το σκοτάδι να γίνει φωτεινό.

στη φυσική μορφή του. Δεν υπάρχει αμφιβολία πως, αν κανείς είναι δεκτικός, όταν είναι κοντά του, θα αποκομίσει μεγαλύτερο πλούτο, αλλά πολλές φορές συμβαίνει αυτοί που είναι κοντά του να γίνονται επικριτικοί για ό,τι συμβαίνει γύρω του, με αποτέλεσμα να μην κερδίζουν τίποτα. Μπορείτε να ζείτε κοντά ή μακριά, αλλά το πρόσωπό σας πρέπει πάντοτε να είναι στραμμένο προς αυτόν, αυτό είναι το θέμα. 0 Kabir είπε πως ακόμη κι αν επτά θάλασσες χωρίζουν το μαθητή από το Διδάσκαλο, η προσοχή του μαθητή πρέπει να είναι στραμένη προς το Διδάσκαλό του. Η ταχύτητα της προσοχής είναι πάρα πολύ μεγάλη. Μπορεί να κρίνει κανείς από την ταχύτητα του ηλεκτρισμού. Οι πράνες ή τα ρεύματα της ζωής έχουν μεγαλύτερη ταχύτητα από το ηλεκτρικό ρεύμα, και η προσοχή είναι πιο γρήγορη από τις πράνες. Μια ραδιοφωνική συσκευή μπορεί κανείς να τη συντονίσει σε ένα ορισμένο σημείο και αμέσως ακούγεται ο ήχος. Ακόμη κι αν ο μαθητής δεν στρέφει την προσοχή του στο Διδάσκαλο, η ακτινοβολία συνεχίζει να εκπέμπεται και η επίδρασή της είναι που αναμορφώνει το μαθητή. Αν γίνει δεκτικός τότε ο Διδάσκαλος εμφανίζεται μπροστά του.

Υπάρχουν μαθητές σε διάφορα μέρη του κόσμου -στη Ν. Αμερική, στη Β. Αμερική, στην Αφρική, στην Αγγλία, στη Γερμανία, στη Γαλλία κ.τ.λ.- και ποιος τους προστατεύει; Δεν είναι η φυσική μορφή που ταξιδεύει τριγύρω, αλλά η ανώτερη Δύναμη, η Θεία Δύναμη. Μπορείτε να την ονομάζετε Διδάσκαλο Δύναμη, λέγεται ακόμη και Χριστή Δύναμη. Αυτή η Δύναμη προστατεύει τους μαθητές, πολλοί από τους οποίους έχουν δει καθαρά τη μορφή του Διδασκάλου -της Διδασκάλου Δύναμης- στην καθημερινή τους ζωή. Η Δύναμη που εργάζεται μέσα στον ανθρώπινο πόλο *είναι* ο Διδάσκαλος και αν τα μηνύματα μπορούν να μεταδοθούν και να ληφθούν μέσω του ραδιοφώνου, τότε γιατί να μη γίνουμε ένας ανθρώπινος δέκτης συνδεμένος με το Διδάσκαλο, μέσω της Διδασκάλου Δύναμης; Δεν πρέπει να υπάρχει κανένα εμπόδιο ενδιάμεσα, όπως οι γήινες υποθέσεις, τα παιδιά, το φυσικό μας σώμα, ή οι περιπλανόμενες σκέψεις. Ένα άλλο θέμα είναι η αγνότητα που είναι εντελώς αναγκαία και γενι-

κά ο τρόπος ζωής μας για να απαλλαγούμε από τις κακές σκέψεις ή τις μη αγνές σκέψεις. Ένα ραδιόφωνο δεν θα εργάζεται καλά, αν είναι γεμάτο ακαθαρσίες και σκόνη.

Συχνά ακούμε διηγήσεις που οι Διδάσκαλοι έχουν προστατέψει τα παιδιά τους. Την ώρα του θανάτου εμφανίζεται μπροστά στο παιδί του, που σε πλήρη συνειδητότητα, χαρούμενα, λέει: «Ο Διδάσκαλος ήλθε». Όταν ο μαθητής μαθαίνει να υψώνεται πάνω από τη σωματική συνειδητότητα με τη θέλησή του, ο Διδάσκαλος είναι εκεί για να τον προστατεύσει και να τον οδηγήσει. Του μιλάει και τον παίρνει προς τα πάνω, από στάδιο σε στάδιο. Αν τους Διδασκάλους τους αντιμετωπίζουν με περιφρόνηση σήμερα, αυτό συμβαίνει γιατί πολλοί είναι αναρμόδιοι και έχουν υλιστικά κίνητρα. Αυτοί είναι καταδικασμένοι, αλλά το τραγικό είναι πως είναι καταδικασμένοι και οι χιλιάδες που τους ακολουθούν. Όμως υπάρχει πάντα ελπίδα, κι αν κάποιος έχει ειλικρινή επιθυμία για την Αλήθεια, ο Θεός βλέπει πως βασανίζεται για να Τον πραγματοποιήσει και θα φέρει έτσι τα πράγματα, ώστε να συναντήσει ένα Τέλειο Διδάσκαλο.

Πώς είναι δυνατόν οι υπηρέτες να είναι χορτάτοι, όταν ο κύριος πεθαίνει από πείνα και είναι γυμνός; Αν κατά την ώρα της μύησης ο άνθρωπος που ακολουθείτε δεν σας δίνει τίποτα - έστω και αν δεν ανοίξει τον εσωτερικό σας οφθαλμό, τότε αυτό σημαίνει πως αυτός δεν είναι αρμόδιος. Πρέπει να σας δώσει κάτι και αυτό είναι το κριτήριο ενός Αληθινού Διδασκάλου. Ακόμη κι αν δίνει λίγο στην αρχή, μετά υπάρχει ελπίδα για πολύ περισσότερο. Και ο,τιδήποτε αυτός δίνει, προστατέψτε το με τη ζωή σας. Μετά, αφού αποκτήσετε την επαφή με τη Δύναμη του Θεού σε Έκφραση, πού θα πάτε μετά; Στο Χωρίς Μορφή και Χωρίς Όνομα - την Πηγή απ' όπου η Έκφραση πηγάζει. Η λέξη «religion» (θρησκεία) προέρχεται από το λατινικό religio που αποτελείται από το re και ligare, που σημαίνει «ξανά» και «συνδέω» - έχουμε λοιπόν «να ξανασυνδέσει με την Πηγή ή το Θεό». Αυτή είναι η πραγματική έννοια της λέξης, αλλά εμείς αρκούμαστε στο να κολλάμε απλές ετικέττες πάνω μας και να εκτελούμε τελετουργίες και να ακολου θούμε τύπους, που είναι απλώς τα στοιχειώδη βήματα για να

ετοιμάσουν το έδαφος για ανώτερα πράγματα. Άσχετα με το τι κάνετε, η ζωή σας δεν θα αποφέρει καρπό, αν δεν συναντήσετε κάποιον να σας δώσει επαναγέννηση και να ξανασυνδέσει την ψυχή σας με τη Δύναμη του Θεού.

Πρόσφατα έλαβα ένα επείγον μήνυμα πως κάποια μαθήτρια ήταν σοβαρά άρρωστη. Έγραψα λέγοντάς τους να συμβουλέψουν την ασθενή να συγκεντρωθεί εσωτερικά. Μου απάντησαν πως οι καθοδηγήσεις μου μεταδόθηκαν στην ασθενή από το τηλέφωνο και μέσα σε μερικές ώρες είχε αρχίσει να νιώθει καλύτερα και τώρα είναι στο στάδιο της ανάρρωσης. Αυτό έγινε μόνο μέσω ενός λόγου από το τηλέφωνο, λοιπόν μπορείτε να δείτε πως ακόμη κι αν παρεμβάλλονται χιλιάδες μίλια, δεν μπορούν να σταματήσουν την προστασία της Διδασκάλου Δύναμης.

Οπωσδήποτε η φυσική μορφή μέσα στην οποία έχει εκδηλωθεί η Θεία Δύναμη είναι επίσης αγνή, αν και αυτό δεν είναι θέμα επαίνου για το φυσικό σώμα. Αυτό αξίζει το σεβασμό, γιατί ο Θεός είναι εκδηλωμένος εκεί μέσα.

Θα σας πω άλλο παράδειγμα. Υπήρχε ένας άνθρωπος στην Αμερική που λεγόταν Walter Kirel. Όταν τον μύησα, είχε μια πολύ καλή εμπειρία, αλλά μετά από λίγο καιρό αρρώστησε. Όταν κάποιος βρίσκεται σε απελπιστική κατάσταση, γίνεται ανήσυχος και είναι ταραγμένος. Μου έγραψε πως οι γιατροί του τον πίεζαν να φάει κρέας και να πιει κρασί. Μετά από κάθε γράμμα του προσπαθούσα να τον κάνω να καταλάβει πως η μη-χορτοφαγική δίαιτα δεν θα τον βοηθούσε και θα έπρεπε να παραμείνει χορτοφάγος. Μετά από μερικούς μήνες μου έγραψε πως δεν μπορούσε να αγωνίζεται άλλο, πως δεν μπορούσε να αναπνεύσει και πως οι γιατροί επέμεναν να φάει κρέας. Του απάντησα: «Εντάξει, κάνε όπως αισθάνεσαι». Όταν πήγα στην Αμερική και έφτασα στη Santa Barbara, οι γιατροί είχαν χάσει κάθε ελπίδα γι' αυτόν, που ήταν στα πρόθυρα του θανάτου.

Η Violet Gilbert, μια από τις αδελφές του νοσοκομείου ήταν Satgangi* και συναντώντας με μου είπε για τον Walter Kirel

[4] Satgangi = μαθητής.

που πέθαινε. «Κλαίει» μου είπε, «πολύ, και συνέχεια λέει πως δεν υπάκουσε στο Διδάσκαλό του, που τώρα είναι στην Αμερική, αλλά που δεν θα θέλει να τον δει στα μάτια του. Νομίζετε πως θα μπορούσατε να τον επισκεφθείτε Διδάσκαλε;» Της είπα «και βέβαια θα τον επισκεφθώ». Όταν έφτασα στο δωμάτιό του η αδελφή Gilbert του είπε, «Ο Διδάσκαλος ήρθε». Άνοιξε τα μάτια του και με είδε, και τα δάκρυά του άρχισαν να κυλούν στα μάγουλά του. Έβαλα το χέρι μου στο μέτωπό του και του είπα, «Μην ανησυχείς, ό,τι έγινε έγινε και έχει τελειώσει. Ακούς τον Ήχο;» Είπε «όχι». «Βλέπεις το Φως;» Ξαναείπε «όχι». Έβαλα το χέρι μου πάνω στο κεφάλι του και του είπα να κλείσει τα μάτια του και να ξεχάσει όλα τα εξωτερικά πράγματα. Όταν το έκανε, όχι μόνο το Φως είδε, αλλά επίσης και τη Φωτεινή Μορφή του Διδασκάλου. Του έκλεισα τα αυτιά του κι άκουσε καθαρά τον Ήχο. Του είπα, «τώρα πήγαινε χαρούμενος». Η γυναίκα του ήταν εκεί, αυτή δεν ήταν μυημένη. Μου είπε: «Διδάσκαλε, ξέρω πως συγχωρήθηκε και σώθηκε, αλλά θα ήθελα να μου μιλήσει πριν φύγει». Έβαλα ξανά το χέρι μου στο κεφάλι του και του είπα: «Η γυναίκα σου θέλει να της πεις κάτι, πριν φύγεις». Ανοιξε τα μάτια του και είπε «Εντάξει» και γυρίζοντας προς τη γυναίκα του, χαμογέλασε και είπε: «Τώρα φεύγω». Αυτό είναι εκείνο που ονομάζεται προστασία. Αυτό δεν είναι μύθος αλλά ένα αληθινό συμβάν.

Λυπάμαι γι' αυτούς που παίρνουν αυτό το πολύτιμο δώρο, αλλά δεν ζουν σύμφωνα μ' αυτό. Ο Nanak λέει:

Αυτός που συνάντησε τον Satguru -
ό, τι κι αν είναι γραμμένο στη μοίρα του, τελείωσε.

Είναι αλήθεια πως ο Διδάσκαλος διεκπεραιώνει το κάρμα, αλλά όχι με μιας. Το διευθετεί για να συνεχιστεί η εξανθρώπιση των μαθητών. Αναλαμβάνει υπεύθυνα τα παιδιά του, αλλά πρέπει να τα κάνει κάτι που να αξίζει, πριν τα πάει στο σπίτι τους. Είναι καθήκον του να τα καθαρίσει πρώτα. Κανένας δεν φυλάει βρώμικα ρούχα. Όταν οι άνθρωποι μυούνται, χαίρονται και λένε: «Έχουμε ένα Διδάσκαλο, πήραμε τη σωτηρία». Όταν συναντήσετε τον Satguru, θα έχετε τη σωτηρία,

αν υπακούετε οτα λόγια του.

Ο Satguru κόβει τα δεσμό του μαθητή,
αν ο μαθητής σταματήσει τις κακές πράξεις.

Υπακούετε το Διδάσκαλο. Όπως είπα και πριν, τα βρώμικα ρούχα δεν μπορούν να φυλαχτούν στη ντουλάπα, και κανείς δεν θέλει να φοράει βρώμικα ρούχα. Ο Πατέρας θέλει να σας αγκαλιάσει - αν φοράτε καθαρά ρούχα. Αλλά το είδος αυτής της καθαριότητας σημαίνει να μην έχετε καμιά άλλη σκέψη εκτός απ' Αυτόν.

Καθαρίστε το βάθος της καρδιάς σας γι ' Αυτόν
που έρχεται'
Απομακρύνετε τις σκέψεις για τους άλλους, ώστε
να μπορέσει Αυτός να καθίσει.

Αυτό εννοείται με την καθαριότητα. Μερικές φορές προσπαθούμε να διαπραγματευθούμε με το Διδάσκαλο και λέμε: «Αν εκπληρωθούν οι επιθυμίες μου, μόνο τότε τον θεωρώ Διδάσκαλο, αλλιώς όχι. Αν ο Διδάσκαλος δείξει αγάπη και στοργή, τότε εντάξει, αλλά αν όχι, αυτός δεν είναι Διδάσκαλος». Αυτή είναι η λυπηρή κατάσταση στην οποία βρισκόμαστε. Ένας Διδάσκαλος είναι Διδάσκαλος και ποτέ δεν θα σας εγκαταλείψει - ακόμη κι αν τον εγκαταλείψετε εσείς. Είναι μια θαυμάσια προστασία και μια πολύ μεγάλη ευλογία. Ολόκληροι τόμοι από επαίνους που υπάρχουν μέσα στις Ved Shastras*, δεν έχουν γραφεί άσκοπα. Κι αυτές αναφέρουν ακόμη πως ο Διδάσκαλος είναι ανώτερος από το Θεό. Μέσα στο Διδάσκαλο εργάζεται ο ίδιος ο Θεός και δεν υπάρχει διαφορά μεταξύ των δύο. Για παράδειγμα, αυτό εδώ είναι το ρολόι μου. Αυτό που κρατάει το ρολόι είναι το χέρι μου και αν το ρολόι μπορούσε να βλέπει και να σκέφτεται, θα θεωρούσε πως είναι απλώς ένα χέρι. Αλλά ποιος είναι μέσα στο χέρι; Εγώ. Ο Θεός εργάζεται μέσω του ανθρώπινου πόλου και ο πόλος λέει: «Εγώ δεν είμαι ο πράττων, αλλά Αυτός που είναι μέσα μου». Ο Θεός εργάζεται μέσω του Διδασκά-

* Παλιές Ινδικές γραφές.

λου, κι έτσι Θεός και Διδάσκαλος είναι ένας και ο αυτός. Στην αρχή ο Διδάσκαλος εργάζεται σαν ένας εκπαιδευτικός. Δείχνει συμπάθεια και ακόμη και δάκρυα επιτρέπει να κυλούν από τα μάτια του για σας - μερικές φορές μαλώνει κι άλλες δείχνει αγάπη. Πραγματικά κάνει τα πάντα. Μετά λέει «εγώ δεν είμαι το σώμα, κι ούτε εσείς είστε γι' αυτό ελάτε λοιπόν, ας πάμε ψηλά». Κάνει ο,τιδήποτε για να διδάξει το μαθητή να σπάσει τα δεσμά κάθε εξωτερικής προσκόλλησης και να συγκεντρωθεί εσωτερικά. Δεν έχει κανένα άλλο κίνητρο. Δεν επιθυμεί την αγάπη του κόσμου. Η δική του αγάπη είναι συνδεμένη με το Θεό και με το Διδάσκαλό του. Δεν υπάρχει θέση για κανέναν άλλο. Γίνετε λοιπόν δεκτικοί προς αυτόν και με τη δεκτικότητα γίνετε η εικόνα του. Το παιδί μεγαλώνει με το γάλα και το να αγαπάμε το Διδάσκαλο και να είμαστε δεκτικοί προς αυτόν είναι η τροφή της ζωής για την ψυχή.

Ένας Διδάσκαλος είπε πως αν και υπάρχουν τριάντα ή και περισσότερα δόντια μέσα στο στόμα, όμως η γλώσσα δεν βλάπτεται απ' αυτά. Παρόμοια ο Διδάσκαλος προστατεύει το μαθητή απ' όλους τους κινδύνους του κόσμου γύρω του.

Όταν έρχονται δύσκολες στιγμές, κανείς δεν
μπορεί να βοηθήσει -
Εχθροί και φίλοι μάς εγκαταλείπουν
Όλες οι ελπίδες σβήνουν - η ζωή γίνεται
απελπιστική.
Αλλά, αν ο Θεός είναι μέσα στην καρδιά μας,
τις φλόγες της δυστυχίας δεν θα τις νιώσου με.

Όταν ένας άνθρωπος χάσει το ηθικό του, καθώς δεν φαίνεται να υπάρχει ελπίδα από πουθενά, ο Διδάσκαλος έρχεται και τον βοηθάει να ξεπεράσει κάθε δυστυχία. Αυτός περιμένει πρώτα με υπομονή, ώσπου να απαλλαγούμε από το νου, τις ανησυχίες, τις προσκολλήσεις και τον εγωισμό που εμποδίζουν το δρόμο μας και μετά, αφού παραδώσουμε εντελώς τους εαυτούς μας σ' αυτόν, μας παίρνει κάτω από την απόλυτη προστασία του. Αν ο μαθητής πέσει, ο Διδάσκαλος θα τον σηκώσει, γιατί σ' αυτό τον κόσμο ποιος είναι χωρίς δυσκολίες; Δεν μπορεί να βρεθεί ούτε ένας άνθρωπος χωρίς

προβλήματα στη ζωή του. Αλλά όταν κάποιος έχει ένα τέλειο Διδάσκαλο, παραμένει άφοβος, ακόμη κι όταν απειλείται από εχθρούς. Ο Kabir Sahib λέει:

Όποιος ζει με τη συνεχή ενθύμηση του Διδασκάλου
και τηρεί τα λόγια Του,
Αυτός είναι ατρόμητος μέσα στους τρεις κόσμους.

Γιατί θα έπρεπε να φοβάται κάτι; Στο κάτω κάτω ο Διδάσκαλός του δεν είναι απλά και μόνο άνθρωπος. Επίσης πρέπει να καταλάβετε ότι συμβαίνει συχνά να πρέπει ο μαθητής να υποστεί βαριά δυστυχία, εξαιτίας καρμικών αντιδράσεων από το παρελθόν, αλλά με την προστασία του Διδασκάλου αυτή μειώνεται σ' ένα ελαφρό τσίμπημα από αγκάθι.

Όλα τα σκαμπανεβάσματα της ζωής είναι περαστικές φάσεις και δεν θα πρέπει να επηρεάζουν το μαθητή. Η γήινη ζωή είναι γεμάτη από μπερδέματα και στεναχώριες και η ύπαρξη εδώ είναι αδύνατη χωρίς αυτά. Ο Διδάσκαλός μου συνήθιζε να λέει πως, αν κανείς νομίζει πως μπορεί να απαλλαγεί απ' όλα τα αγκάθια της ζωής, αυτό δεν γίνεται. Αλλά αν κάποιος φοράει σκληρές μπότες δεν θα τα αισθάνεται. Το να φοράμε σκληρές μπότες σημαίνει να ζούμε μέσα στην προστασία της ακτινοβολίας του Διδασκάλου - όχι στο φυσικό επίπεδο, αλλά μέσω της σκέψης και της προσοχής. Να είμαστε εντελώς βυθισμένοι μέσα στην ακτινοβολία του και να μη βγαίνουμε ποτέ απ' αυτή. Τίποτα δεν θα έπρεπε να αλλάζει αυτή την κατάσταση.

Μπορεί να βρίσκεται κανείς τόσο βαθιά μέσα στην ακτινοβολία του Διδασκάλου που ακόμη και ο ισχυρότατος Κύριος του θανάτου να μη μπορεί να πλησιάσει. Για παράδειγμα θα σας πω ένα συμβάν όταν ζούσα στη Λαχώρη. Υπήρχε μια γυναίκα που ήταν από το δικό μου χωριό, αλλά δεν ήταν μαθήτρια. Αρρώστησε πολύ σοβαρά και η οικογένειά της περνούσε ολόκληρες νύχτες αγρύπνιας φροντίζοντάς την. Έμαθα πως ήταν άρρωστη και πήγα να τη δω, συνοδευόμενος από τον Dalip Singh (που αργότερα έγινε ταμίας του Sawan Ashram). Τους είπα: «έχετε περάσει τόσες νύχτες άγρυπνοι και πρέπει να είστε κατάκοποι, γι' αυτό θα κοιμηθείτε όλοι απόψε

κι εγώ θα μείνω δίπλα στο κρεβάτι της να την προσέχω» Καθίσαμε με το Dalip Singh κάμποση ώρα. Αυτή δεν ήταν μυημένη, αλλά αυτό δεν είχε σημασία και τη ρώτησα: «Επαναλαμβάνεις κάποιο ιερό όνομα;» Απάντησε καταφατικά. Είπα στο Dalip Singh να πάει να ησυχάσει και να επιστρέφει γύροι στις 4 το πρωί κι εγώ συνέχισα να κάθομαι δίπλα στην ετοιμοθάνατη γυναίκα. Εξακολουθούσε να επαναλαμβάνει τα ιερά ονόματα, όπως της είχα υποδείξει, αλλά ξαφνικά μου είπε: «Υπάρχει ένας γέροντας εδώ». Κοίταξα προς τα πάνω και είδα το γέροντα που μου εξήγησε πως ήταν εγγονή του και πως είχε έλθει για να την πάρει, όμως του είπα πως δεν μπορούσε να κάνει κάτι τέτοιο, όσο καθόμουν εγώ εκεί. Προσπάθησε όσο μπορούσε να τραβήξει την ψυχή έξω από το σώμα, αλλά χωρίς αποτέλεσμα, έτσι μετά από λίγο έφυγε. Ρώτησα τη γυναίκα αν είχε αναγνωρίσει το γέροντα και μου απάντησε: «Ναι, ήταν ο παππούς μου, ήταν πολύ ευσεβής άνθρωπος». Μετά από λίγο παρουσιάστηκε στην πόρτα ο Yama, ο άγγελος του Θανάτου. Τον κοίταξα κατάματα κι εκείνος έφυγε τρέχοντος - ούτε στο δωμάτιο δεν μπόρεσε να μπει. Ξαναγύρισε πολλές φορές, αλλά δεν μπορούσε να μπει. Τότε παρουσιάστηκε ο Dharam Raj, ο ίδιος ο Κύριος του θανάτου, αλλά ούτε αυτός μπόρεσε να μπει στο δωμάτιο. Είπε: «Αυτή η ψυχή είναι δική μου». Κι εγώ του είπα: «Ναι, αυτό είναι αλήθεια, γιατί αυτή είναι αμύητη κι ακόμη ξέρω πως δεν μπορείς να πλησιάσεις, επειδή κάθομαι εδώ, γι αυτό πήγαινε καλύτερα στο Διδάσκαλό μου και ρώτησέ τον τι πρέπει να γίνει τώρα. Αν αυτός σου δώσει άδεια να πάρεις αυτή την ψυχή, τότε εγώ θα φύγω». Φίλοι μου απλώς δείτε - πόσο δυνατό είναι το Naam! Ο Dharam Raj έφυγε και μέσα σε λίγες στιγμές ξαναγύρισε λέγοντας: «Πήρα την άδεια να πάρω την ψυχή». Είπα: «Εντάξει, πάρε την». Αυτός απάντησε: «Πώς μπορώ να το κάνω, αφού κάθεσαι ακόμη εκεί;» Ο,τιδήποτε είναι γραμμένο σχετικά με τη δύναμη προστασίας του Ιερού Naam είναι εντελώς αληθινό, γιατί σας λέω αυτό που πραγματικά συνέβη. Ο Dharam Raj είπε: «Αν δεν φύγεις, δεν μπορώ να πάρω αυτή την ψυχή». Τον ρώτησα: «Ποιο όφελος θα έχει που έμεινα όλη τη νύχτα δίπλα της;» Αυτός είπε: «θα δρέψει τον καρπό

απ αυτό πριν λογαριαστούν οποιαδήποτε άλλα χρέη ή αμοιβές». Μόλις τότε μπήκε στο δωμάτιο ο Dalip Singh και του είπα: «Έλα αδελφέ μου, ας φύγουμε από το δωμάτιο, γιατί, ενόσω είμαι εδώ, δεν μπορεί να πεθάνει». Καθώς φεύγαμε ζήτησα από τον άντρα της να δώσει μερικά χρήματα στο όνομά της, τα οποία αυτή χρωστούσε, σε κάποιους ανθρώπους που είχαν ανάγκη έτσι ώστε να κλείσουν οι δοσοληψίες της για να μπορέσει να αφήσει το σώμα. Ο Dalip Singh κι εγώ βγήκαμε και σε λίγο έφυγε κι αυτή. Ο Dalip Singh είναι εδώ, μπορείτε να τον ρωτήσετε σχετικά.

Αν ένας άνθρωπος που έχει το Naam κάθεται κάπου (όχι απαραίτητα ο Διδάσκαλος, αλλά όποιος κι αν κάνει διαλογισμό), τότε ο Yama ή ο Dharam Raj δεν μπορεί να πλησιάσει αυτό το μέρος. Τι φαντάζεστε εσείς οι άνθρωποι πως είναι το Naam; Λυπάμαι που το λέω, εσείς νομίζετε πως είναι κάτι μικρής αξίας.

Κάθε φορά που έρχονται οι Διδάσκαλοι,
ο κόσμος τους κακολογεί'
Όμως γι' αυτούς φροντίζει ο Θεός.

Ο κόσμος ανέκαθεν φερόταν υβριστικά στους Διδασκάλους. Για προσωπικό κέρδος, οι άνθρωποι που είναι εγωκεντρικοί θα πουν πολλά πράγματα εναντίον τους, αλλά δεν υπάρχει κανείς που να μπορεί να πειράξει έστω και μία τρίχα από το κεφάλι του Διδασκάλου αν δεν το θελήσει ο ίδιος, γιατί η προστασία του Θεού είναι αδιαπέραστη. Δεν είναι φυσικό ο Κύριος να προστατεύει αυτόν που ανήκει σ Εκείνον; Μια καλή σύζυγος παραδίδει εντελώς τον εαυτό της στο σύζυγο που φροντίζει για τις ανάγκες της και την προστατεύει.

Αλλά τα γήινα παραδείγματα είναι φτωχές γελοιογραφίες συγκρινόμενα με την προστασία του Διδασκάλου. Ακόμη και η μητέρα, που έχει τόσο βαθιά αγάπη για το παιδί της, έχει κάποια εγωιστική σκέψη πως, όταν αυτό μεγαλώσει, θα την φροντίσει κ.τ.λ. Ένας αληθινός Διδάσκαλος δεν θέλει τίποτα από τα παιδιά του. Αισθάνεται μόνο ευγνωμοσύνη που ακόμη μια ψυχή έχει ελευθερωθεί και επιστρέφει στο σπίτι της. Αυτός έχει αληθινή αγάπη για την ψυχή.

Αδελφέ μου, μη νομίζεις πως όλα είναι στα
χέρια σου-
Τα πάντα έχουν ήδη προκαθοριστεί.

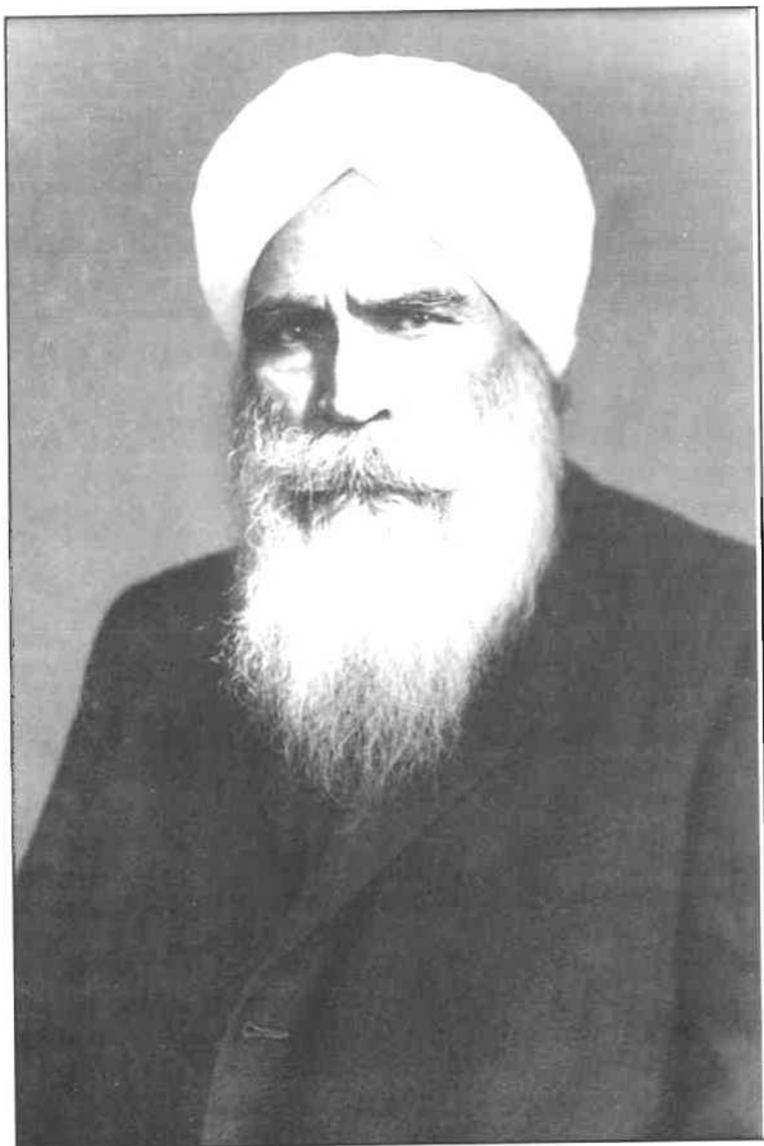
Να μη σκέφτεστε ποτέ, ούτε για μια στιγμή, πως ο άνθρωπος έχει οτιδήποτε κάτω από τον έλεγχό του. Η Ελέγχουσα Δύναμη τα κάνει όλα. 0 φόβος, ο θάνατος, η ζέστη, το κρύο κ.τ.λ. δεν θα τον πλησίαζαν ποτέ αν δεν υπήρχαν οι αντιδράσεις του karma. Κι αυτό δεν είναι στον έλεγχο του ανθρώπου, γιατί αυτά έρχονται χωρίς να μπορεί να τα σταματήσει. Κάποιος μπορεί ξαφνικά να δαγκωθεί από ένα φίδι και να πεθάνει. Κάποιος άλλος θα πεθάνει, αφού γεράσει. Αυτά τα πράγματα συμβαίνουν στη ζωή σύμφωνα με τις προηγούμενες πράξεις του ανθρώπου. Όταν η πέννα του Θεού γράφει, σύμφωνα με τις πράξεις κάθε ανθρώπου, αυτός δεν έχει τίποτα να πει.

Αυτό το Όνομα του θεού πρέπει να επαναλαμβάνεται
καθημερινά εσωτερικά,
Ω Νανάκ, που θα ελευθερώσει τον άνθρωπο
απ' όλα τα δεσμό.
Κρατηθείτε δεμένοι στο Πολυτιμότερο Πράγμα
της Ζωής,
Που θα είναι μαζί σας και εδώ και στο Υπερπέραν.

Ποιος μπορεί να σας συνδέσει με το Naam; Μέσα στο Διδάσκαλο, Αυτός ο ίδιος είναι εκδηλωμένος και μοιράζει τον Shabd (Λόγο). Ο Άγιος Ιωάννης μας λέει πως *ο Λόγος έγινε σάρκα και κατοίκησε ανάμεσά μας.* Οι Αληθινοί Διδάσκαλοι ανέκαθεν παροτρύνουν όλη την ανθρωπότητα: Ω άνθρωπε, έχεις πάρει αυτή τη φυσική μορφή, λοιπόν σύνδεσε τον εαυτό σου με το Naam (Λόγο) ή με την εκδήλωσή του μέσα στον ανθρώπινο πόλο, που θα σε προστατεύσει τώρα και μετά το θάνατο. Όποιος σ' αυτόν τον κόσμο ισχυρίζεται πως έχει γνώσεις, δέχεται τους επαίνους των ανθρώπων, που αγωνίζονται με όλη τους τη δύναμη να πιστέψουν σ αυτόν ενώ οι Διδάσκαλοι διακηρύττουν αυτή την ίδια την Αλήθεια. *Ο Διδάσκαλος κι ο Θεός είναι κι οι δύο μπροστά μου, σε τίνος τα*

πόδια να πέσω; Είμαι γεμάτος ευγνωμοσύνη για το Διδάσκαλό μου, που απ' αυτόν ανακάλυψα ποιος είναι ο Satguru (Διδάσκαλος της Αλήθειας). Ο ίδιος ο Θεός εργάζεται μέσα στο Διδάσκαλο και τα λόγια αυτά εκφράζουν την ευγνωμοσύνη που θα έπρεπε να έχει κανείς προς το Διδάσκαλό του. Δεν μπορούμε αληθινά να γνωρίσουμε και να υμνήσουμε το Διδάσκαλο. Αυτός είναι μέσα στον κόσμο με το μοναδικό σκοπό να ενώσει ξανά τις ψυχές με το Θεό και είναι ένα μεγάλο προνόμιο να συναντήσει κανείς μια τέτοια προσωπικότητα. Όταν τον συναντήσετε, υπακούσετε στις εντολές του. Κάνετε τη ζωή σας όπως αυτός τη θέλει να είναι- αυτό θα είναι ο δικός σας θρίαμβος. Αυτός λέει «Κάνετε το μπατζάν* και κάνετε τη ζωή σας αγνή και καθαρή». Η προστασία του θα είναι πάντα από πάνω σας. Έχετε συνέχεια την προσοχή στραμμένη προς Αυτόν κι έτσι θα γίνετε ένας αληθινός μαθητής του Διδασκάλου.

* Μπατζάν = Ακρόαση του Ηχητικού Ρεύματος ή Λόγου.

Sant Kirpal Singn Ji.

7

Διαλογισμός στη γαλήνη της Νύχτας

ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΔΙΑΦΟΡΑ μεταξύ του Θεού και του ανθρώπου; Ο άνθρωπος έχει νου, χωρίς αυτόν θα μπορούσε να είναι το ίδιο όπως ο Θεός. Ο Kabir μας λέει ότι *Όλη αυτή* (η δημιουργία) *είναι ένα μέρος του Θεού.* Η ψυχή είναι της ίδιας ουσίας με αυτήν του Θεού είναι μια σταγόνα από τον Ωκεανό της Πανσυνειδητότητας. Ομως, με το να ενωθεί με το νου έγινε *jiva**· αλλά καθώς είναι της ίδιας ουσίας με το Θεό, όταν ο νους αποβληθεί, μόνο ο Θεός παραμένει. Λοιπόν Θεός συν νους ίσον άνθρωπος και άνθρωπος πλην νους ίσον Θεός.

Ο χρυσός γίνεται κοσμήματα και άλλα ελκυστικά αντικείμενα, αλλά αυτό που έρχεται απευθείας από το ορυχείο ονομάζεται «μετάλλευμα», αν και υπάρχει σ' αυτό ο χρυσός. Οταν η λάσπη και τα άλλα ορυκτά διυλίζονται απ' αυτό, παραμένει ο καθαρός χρυσός. Παρόμοια, όταν γίνει η τελική ανάλυση και ο νους και οι αισθήσεις αποβληθούν, ο άνθρωπος είναι τότε Θεός.

Μπορεί κανείς να αντιληφθεί τις μεγάλες δυνατότητες που έχει και από τις οποίες μπορεί να επωφεληθεί, έχοντας λάβει την ευλογία της ανθρώπινης γέννησης· δηλαδή να ξεχωρίσει τη συνειδητότητα από την ύλη και να συνειδητοποιήσει ποιος είναι αληθινά. Οταν η ψυχή έγινε Jiva, με το συνεταιρισμό της με το σώμα και τον κόσμο, ταυτίστηκε με αυτά' γιατί σε ό,τι κατευθύνεται η προσοχή, γίνεται κανείς όπως αυτό. Λοιπόν τώρα, χαμένη μέσα στη δημιουργία, δεν μπορεί να βρει το δρόμο της και να επιστρέψει στο αληθινό της σπίτι ή εκεί

* jiva = μια ψυχή καλυμμένη από νου και σώμα.

απ' όπου κατάγεται, ωσότου να γίνει ξανά ελεύθερη και αγνή. Αυτός που βρήκε τον Εαυτό του, έχει φτάσει στην πραγμάτωση, έχει γίνει ένα με το Θεό - αυτός είναι άνθρωπος μέ-σα στο Θεό ή Θεός μέσα στον άνθρωπο. Το ίδιο Φως που λάμπει μέσα του συγκρατεί ολόκληρη τη δημιουργία.

Τι είναι Θεός; Αληθινά, Αυτός δεν είναι Φως, Αυτός δεν είναι Ήχος- αλλά όταν εξέφρασε τον Εαυτό του, αυτές οι δύο αρχές προήλθαν απ' Αυτόν και ήρθαν σε ύπαρξη. Η ψυχή μας είναι μια σταγόνα από το κύμα αυτής της Δύναμης του Θεού σε Έκφραση κι ένας απευθείας σύνδεσμος μ' Αυτό θα μας πάρει πίσω στην πηγή απ' όπου αυτή προήλθε - που είναι το *Anamir* ο Απόλυτος Θεός. Αυτό είναι το μήνυμα που δόθηκε απ' όλους τους αληθινούς Διδασκάλους, με διαφορετικό τρόπο ή γλώσσα, σύμφωνα με την εποχή.

Τα πάντα έχουν μια φυσική τάση να ξαναεπιστρέφουν στην πρωταρχική τους κατάσταση και πηγή. Αν στρέψετε ένα αναμμένο κερί προς τα κάτω, η φλόγα του θα πηγαίνει προς τα πάνω γιατί η πηγή της είναι ο ήλιος. Αν πετάξετε μια μπάλα από πηλό στον αέρα, όσο μπορείτε πιο ψηλά, αυτή θα ξαναεπιστρέψει στη γη απ’ όπου προήλθε. Αν η ψυχή απελευθερωθεί από το νου και τις αισθήσεις, αυτομάτως θα τραβηχτεί προς το Θεό.

Το πρώτο πράγμα που πρέπει να κάνουμε είναι: ακινητοποίηση του νου. Η πραγματική βάση της γιόγκα είναι να θέσουμε υπό έλεγχο τη διάνοια. Η λέξη ^γο^προέρχεται από το *yuj,* που σημαίνει «ξανασυνδέω» και το να ξανασυνδεθούμε με τον Κύριο είναι το ανώτατο έργο που έχει να κάνει ο άνθρωπος, ένα έργο που μπορεί να κατορθωθεί μόνο στην ανθρώπινη μορφή. Οι άλλες μορφές είναι μόνο για διάφορες απολαύσεις. Μερικοί άνθρωποι, εξαιτίας του περασμένου τους κάρμα, ζουν και αυτοί μόνο για τις απολαύσεις, ενώ άλλοι δεν είναι τόσο πολύ βαριά φορτωμένοι και γι' αυτό η Αλήθεια είναι πιο εμφανής σ' αυτούς, καθώς έχουν ανεπτυγμένη τη δύναμη της διάκρισης. Ο τελευταίος τύπος των ανθρώπων μπορεί να συνειδητοποιήσει τον εαυτό του και να συνειδητοποιήσει το Θεό.

Σήμερα είναι η γιορτή του Basakhi,* που γιορτάζεται με διά-

φορους τρόπους σύμφωνα με τα διάφορα θρησκευτικά ήθη και έθιμα. Η φύση η ίδια γιορτάζει βγάζοντας τα καινούργια φύλλα και μπουμπούκια και η καινούρια ζωή αρχίζει απ' αυτή την εποχή. Πρέπει να πάρουμε ένα μάθημα από τη Φύση και ν' ανθίσουμε κι εμείς με μια νέα ζωή. Στην Ινδουιστική θρησκεία υπάρχουν δέκα *avatars*** και μερικοί Ινδουιστές γιορτάζουν αυτή τη μέρα για δύο λόγους: για τη γέννηση του Parshuram, και την υπερνίκηση του κακού από το Narsing Avatar. Ο Parshuram ήταν ένας μεγάλος γιόγκι. Ο Narsing ήταν το Avatar που έσωσε τον πρίγκιπα Prahlad και σκότωσε τον πατέρα του πρίγκιπα, τον τύραννο βασιλιά Hirnaikashya, που ενώ κυβερνούσε τους ανθρώπους με μια σιδερένια ράβδο, έλεγε ότι ήταν Θεός και τους έλεγε να τον προσκυνούν. Εκτελώντας πολύ σοβαρές ασκητικές στερήσεις είχε αποκτήσει ένα μεγάλο δώρο απότους Θεούς: ότι δεν θα μπορούσε ποτέ να πεθάνει από ένα χέρι γεννημένο από ζωή, ούτε κατά τη διάρκεια της μέρας ούτε τής νύχτας, ούτε μέσα ούτε έξω από κανένα κτίριο, ούτε πάνω στη γη ούτε μέσα στον ουρανό κ.τ.λ. Ο γιος του Prahlad έγινε ένας αληθινά αφοσιωμένος του Κυρίου και επίσημα κήρυττε ότι ο Θεός ήταν Θεός και όχι ο πατέρας του. Ο βασιλιάς προσπάθησε να σκοτώσει τον πρίγκιπα με διάφορες μεθόδους ή βασανιστήρια, αλλά η αγνή αφοσίωση του παιδιού επανειλημμένα προκάλεσε τη χάρη του Θεού, που τον έσωζε, ώσπου τελικά ο πατέρας του διέταξε ότι ο Prahlad έπρεπε να αγκαλιάσει μια κολόνα από σίδερο που ήταν πυρακτωμένη από τη φωτιά. Αντιμετωπίζοντας μια τέτοια τρομερή δοκιμασία, το παιδί στην αρχή δίσταζε, αλλά βλέποντας ένα μυρμήγκι να περπατάει πάνω στην κολόνα, προχώρησε μπρος με χαρά κι έβαλε τα χέρια του γύρω απ' αυτήν. Με μιας η κολόνα άνοιξε στα δύο και από μέσα βγήκε ο Narsing Avatar με μια μορφή καμωμένη από φλόγες, πολύ τρομακτική στην όψη. Πήρε το βασιλιά στα δυνατά του χέρια και καθώς ο ήλιος έδυε προχώρησε

* Basakhi = η πρώτη μέρα του Ινδικού μήνα Basakh, που αντιστοιχεί περίπου στις 15 Απριλίου.

'* Avatars s ενσαρκώσεις του νου που έρχονται να επιβάλλουν τη δικαιοσύνη στον κόσμο.

σε μια πόρτα, ούτε έξω ούτε μέσα, και ξέσχισε το βασιλιά στα δύο.

Απευθύνω χαιρετισμό προς τους Βουδιστές τη σημερινή μέρα, γιατί ο Θεός Βούδας γεννήθηκε στον Basakhi, στον Basakhi πήρε τη φώτιση και στον Basakhi άφησε τελικά το σώμα του - σε Nirvana. Λοιπόν και οι δύο θρησκείες έχουν σοβαρούς λόγους να γιορτάζουν. Και για μας επίσης μπορεί να είναι μια μεγάλη μέρα, γιατί εμείς συνεχώς θρηνολογούμε λέγοντας πως πρέπει ν' αρχίσουμε μια καινούργια ζωή λοιπόν πρέπει ν' αρχίσουμε σήμερα, σαν να είναι η αρχή μιας καινούργιας ζωής, μέσα στην οποία τα άνθη πρέπει να ανθίσουν και οι καρποί να ωριμάσουν. Θα πρέπει να υπάρχει τόσο πολύς καρπός πάνω σε κάθε κλωνάρι, που το βάρος να κάνει το κλωνάρι να γέρνει κι ο καρπός να φτάνει στη γη.

Αυτή είναι μια μεγάλη μέρα επίσης και για τους Sikhs. Αληθινά ο Σικχισμός δεν είναι ένα είδος ειδωλολατρίας, έτσι νομίζω. Ένας ποιητής λέει ότι ο κόσμος αλλάζει και ένας αληθινός άνθρωπος είναι αυτός που αλλάζει τον κόσμο. Σαν σήμερα, τριακόσια χρόνια πριν, ο Διδάσκαλος Gobind Singh, ο δέκατος Sikh Διδάσκαλος, άρχισε την Khalsa. Εκείνες τις μέρες οι άνθρωποι σκότωναν ο ένας τον άλλο στο όνομα της θρησκείας και αυτός άρχισε να εξαλείφει τη φιλονικία σχηματίζοντας την Khalsa. Ένας Khalsa είναι ένας αληθινός μαθητής κι αυτή την ημέρα ο Διδάσκαλος βρήκε πέντε αληθινούς μαθητές μεταξύ των οπαδών του και τους όρισε αρχηγούς των ανθρώπων.

Υπήρχε μια θρησκευτική έχθρα κατά τη διάρκεια της ζωής του Διδάσκαλου Nanak, ο οποίος ρωτήθηκε κάποτε ποιος ήταν και απάντησε: *Εγώ δεν είμαι Ινδός ούτε Μουσουλμάνος■ η πνοή αυτού του σώματος είναι ο Αλλάχ και ο Ram.* Ήθελε να πει ότι ο Αλλάχ και ο Ram είναι ένα, αλλά αυτοί επέμεναν για περισσότερη εξήγηση, λοιπόν είπε, *Αν πω ότι είμαι Ινδός θα με σκοτώσετε, Μουσουλμάνος δεν είμαι■ ο Nanak είναι αυτή η αόρατη Δύναμη που παίζει μέσα σ' αυτήν τη μαριονέτα των πέντε στοιχείων.* Αυτοί ενδιαφερόταν μόνο για τις εξωτερικές ετικέτες και αυτός δεν επιθυμούσε να υιοθετήσει τους εξωτερικούς τύπους, που υπο-

δηλώναν αν ένας είναι Ινδός ή Μουσουλμάνος. Η απάντησή του ήθελε να τους δείξει ότι ένας άνθρωπος είναι ανώτερος απ' αυτές τις εξωτερικές εμφανίσεις, γιατί αυτός αληθινά είναι η δύναμη που κατοικεί μέσα στο φυσικό σώμα. Εμείς όλοι κολλάμε στις ετικέτες αργά ή γρήγορα, μπερδεμένοι μέσα στα σχήματα, ενώ αληθινά είμαστε απλώς άνθρωποι - απλώς ανθρώπινα όντα.

Πάνω σ' αυτό το θέμα ο Διδάσκαλος Gobind Singh λέει: *Η κόστα όλης της ανθρωπότητας είναι μία.* Είμαστε όλοι γεννημένοι με τον ίδιο τρόπο και μας έχουν δοθεί οι ίδιες ιδιότητες. Κατά τη διάρκεια της ζωής του Kabir, σαν μια ανοιχτή πρόκληση οι Βραχμάνοι διακήρυξαν ότι είχαν έρθει στον κόσμο με απευθείας διαταγή από το στόμα του Brahma, αλλά ο Kabir απάντησε: *Ω Βραχμάνε, αν ήρθες απευθείας από το Θεό, γιατί δεν γεννήθηκες διαφορετικά από τους άλλους ανθρώπους; Ακόμτ* και η εξωτερική και η εσωτερική φυσική δομή όλων των ανθρώπων είναι ίδια: κανένας δεν έχει τέσσερα χέρια κ.τ.λ. Όλοι έχουν τα ίδια προνόμια, είτε είναι γεννημένοι σε υψηλή κοινωνική τάξη ή σε χαμηλή, σύμφωνα με το κάρμα τους. Όσον αφορά αυτό το κάρμα του παρελθόντος, οTulsi Sahib λέει: *Ο μεγάλος Νόμος του κάρμα έχει δημιουργήσει τις παγκόσμιες καταστάσεις. Ο καθένας θα πάρει τον καρπό τωνπράξεών του.* Ο Valmiki ήταν ένας από χαμηλή κόστα, από την κάστα εκείνων που δεν πρέπει κανείς ούτε να τους αγγίξει και ο οποίος έγινε μετά ο Maharishi Valmiki! Γιατί, σύμφωνα με το κάρμα που είχε από το παρελθόν, η αλλαγή έπρεπε να γίνει. Αλλά, σήμερα τα παιδιά των Βραχμάνων ονομάζονται Βραχμάνοι, χωρίς διάκριση και το ίδιο και στις άλλες κάστες, γιατί καθώς περνά ο χρόνος, αλυσίδες προστίθενται πάνω σε αλυσίδες στο όνομα της θρησκείας και η βασική ενότητα όλων των ανθρώπων ξεχνιέται.

Λοιπόν σαν σήμερα, πέντε ειδικά διαλεγμένοι μαθητές εκλέχτηκαν και ονομάστηκαν *panchpiarax* οι αγαπημένοι πέντε. Το καλούσε η επικρατούσα κατάσταση στην Ινδία εκείνη την εποχή να γίνει μια τέτοια πράξη, αλλά αυτό ανήκει στο παρελθόν και δεν μας αφορά. Εκείνες τις μέρες, είτε φίλοι είτε εχθροί, οι άνθρωποι δεν είχαν σεβασμό σ ένας για

τον άλλον και ο Διδάσκαλος θέλησε να αφυπνίσει τη ζωή και το νόημα του αληθινού διδάγματος. Έκανε δημόσια μια ανακοίνωση και ρώτησε: «Ποιος θέλει να προσφέρει το κεφάλι του για θυσία;» Τώρα, είναι απλό θέμα το να βρείτε εκατοντάδες ανθρώπους που θα συμφωνήσουν με καθετί που θα πείτε και ακόμα περισσότερους που θα θελήσουν να σας υπακούσουν. Υπάρχουν πολλοί επίσης που θα δώσουν τα πλούτη τους για ένα σκοπό. Αλλά πόσους μπορείτε να βρείτε που θα δώσουν τη ζωή τους; Μετά από μιας στιγμής παύση, ένας άνθρωπος σηκώθηκε και ήρθε μπροστά στο Διδάσκαλο και μετά τέσσερις άλλοι, ένας ένας. Αυτός δεν τους σκότωσε, αλλά τους έκανε τους αγαπημένους του μαθητές, πάνω από κάθε θρησκεία — αληθινά ανθρώπινα όντα με αποδεδειγμένο το γεγονός. Μετά τους έδωσε το Φως του, γιατί από ένα Φως και άλλα ανάβουν... Έκανε τους Khalsas - και τι λέγεται για έναν Khalsa;

Ο Khalsa είναι η αληθινή μου μορφή
Ο Khalsa είναι η κατοικία μου
Ο Khalsa είναι η πλήρης μου μέθη
Ο Khalsa είναι ο τέλειός μου Satguru.

Αυτός είναι ένας που ποτέ δεν θα με εγκαταλείψει. *Είναι υπεύθυνος για την ψυχή μέχρι το τέλος■ Μέσα σ' αυτό τον Κύριο βρίσκει χαρά ο νους μου.* Και σαν επιπλέον υπόδειξη: *Να σκεπτόμαστε γι' Αυτόν, ότι είναι ο Αγνός Ενας, μέσα στον οποίο λάμπει το εκτυφλωτικό Φως.*

Τους διαπότισε με το Νερό της Ζωής. *Η θρησκεία δεν είναι καμία υπόσχεση· Αυτός που παίρνει το Όνομα του Θεού γίνεται Δικός του.* Οι Διδάσκαλοι ποτέ δεν φυλάκισαν τους ανθρώπους σε μια θρησκεία. Οι θρησκείες είναι οι σχολές σκέψης και πρέπει να κάνουμε την καλύτερη χρήση τους. *Εγώ είμαι Δικός σου, Ω Κύριε. Είθε η νίκη Σου να είναι παντού.* Ο Khalsa έχει περιγράφει ως το Ζωντανό Φως. Ο Διδάσκαλος Gobind Singh τους έδωσε το Εσωτερικό Φως και ακόμη και εξωτερικά τους έδεσε στον εαυτό του με όρκο, δίνοντάς τους με τα ίδια του τα χέρια γλυκό νερό φορτισμένο. Και μετά τους έβαλε να προσφέρουν το ίδιο νερό σ εκείνον, όείχνο-

νιας ότι ο Διδάσκαλος είναι ο μαθητής και ο αληθινός μαθητής είναι ο Διδάσκαλος - που είναι μια εξωτερική ένδειξη του μεγαλείου του.

Όλοι οι Διδάσκαλοι έκαναν βέβαια μαθητές, συμπεριλαμβανομένου και του Buddha, του Hazrat Mohammed Sahib, του Χριστού και άλλων. Έκαναν μαθητές που να γίνουν Βούδες και Χριστοί. Αυτοί τακτικά έτρωγαν με τους μαθητές τους, αν και οι μαθητές ποτέ δεν συνειδητοποίησαν πραγματικά πόσο μεγάλοι ήταν. Σας μιλώ πολύ ειλικρινά. Ο δέκατος Διδάσκαλος είπε: *Εγώ είμαι ένας Khalsa* και λέγοντας αυτό, πήρε το *amrit** από τα χέρια τους· και για να πολεμήσει την κατάσταση της εποχής σχημάτισε ένα τάγμα εθελοντών. Δεν άλλαξε τίποτα στη θρησκεία τους· αυτοί παρέμειναν Ινδουιστές, αλλά θεληματικά θυσίασαν τη ζωή τους για την αλήθεια και την τιμή. Ας θυμηθούμε ακόμη τον Vali Khan και τον Nabi Khan Ali Khan που ήταν Μωαμεθανοί και που επίσης θυσίασαν τη ζωή τους για το σκοπό του Διδάσκαλου Gobind Singh. Όταν ο Nabi Khan Ali Khan σκοτώθηκε, πήγε ένας άνθρωπος να πληροφορήσει γι' αυτό τη γυναίκα του- τα πρώτα της λόγια δεν ήταν για το θάνατο του συζύγου της αλλά: «Είναι ο Διδάσκαλός μου εντάξει;» Τι θυσία ήταν αυτή!

Όταν ο Bhai Nandlal Ji έγραψε ένα βιβλίο προσευχής που ονομάζεται *Bandgi Nama,* ο Διδάσκαλος έδωσε στο βιβλίο τον τίτλο *Zindgi Nama,* που σημαίνει «Ο Δότης της Ζωής». Αν έχετε την ευκαιρία να το διαβάσετε, θα ενημερωθείτε πλήρως στα αληθινά διδάγματα. Ο δέκατος Διδάσκαλος είπε: *Είμαστε οι λάτρεις του Ίδιου Ζωντανού Φωτός.* Όλοι οι Διδάσκάλοι είπαν πως οι εξωτερικές ασκήσεις είναι για να μας αναμορφώσουν, δηλαδή για την προετοιμασία του εδάφους. Ο Maulana Rumi επίσης είπε ότι οι θεϊστές και οι άθεοι έχουν το ίδιο δικαίωμα να πραγματοποιήσουν την Αλήθεια, γιατί η ψυχή είναι η ίδια και στους δύο. Όλα τα τελετουργικά είναι αποτέλεσμα δεισιδαιμονίας.

Πρώτα έγινε η ενότητα της συνειδητότητας μέσα στη δημιουργία. Υπάρχει μόνο ένας Brahm -δεν υπάρχει τίποτα άλ-

* Amrit * το φορτισμένο νερό.

λο- στον οποίο αργότερα απέδωσαν διάφορες ιδιότητες άλλοι, ανάλογα με το πόσο είχαν φτάσει κοντά σ' αυτόν. *Με το Φως του Θεού δημιουργήθηκαν όλα τα παιδιά Του μέσα στο παιχνίδι Του με το ίδιο Φως δημιουργήθηκε ολόκληρος ο κόσμος - ποιος είναι κακός και ποιος είναι καλός;* Είναι ένα θέμα βαθιάς σκέψης. Πώς μπορείτε να κάνετε έναν να γίνει Khalsa απλώς βάζοντας μια ετικέτα πάνω του; Το μεγαλείο του δέκατου Διδάσκαλου έγκειται σ' αυτό: ότι ο ίδιος έδωσε το Φως και μετά τους έκανε τόσο μεγάλους, όσο ήταν και ο ίδιος. *Οπουδήποτε βρίσκονται αυτοί οι πέντε αγαπημένοι, εκεί θα είμαι κι εγώ.* Αν καθίσετε κοντά σε μια ξυπνημένη ψυχή κι εσείς επίσης θα ξυπνήσετε.

Το σύστημα ήταν υπέροχο, αλλά ήταν δύσκολο να βρει οπαδούς. Αυτός ίδρυσε ένα σπίτι του Διδάσκαλου, μέσα στο οποίο ήταν όλοι ίσοι. Δεν χρειαζόταν κανείς να ανησυχεί τι θα φάει, από πού έρχονται τα ρούχα του, πώς θα τραφούν τα παιδιά του. Είπε στον καθένα να κάνει *nishkan seva* (ανιδιοτελή εξυπηρέτηση) και να κρατά αναμμένο πάντοτε το Ζωντανό Φως μέσα του. Έδωσε ένα παράδειγμα: *Όπως τις σπίθες που ξεπηδούν από μια φωτιά, και ξαναπέφτουν μέσα σ' αυτή για να γίνουν πάλι ένα μ ' εκείνη.* Είμαστε οι σπίθες αυτού του Ζωντανού Φωτός. Η ψυχή έχει μια έμφυτη επιθυμία να ξαναεπιστρέψει στο σπίτι της, αλλά απομονωμένη μέσα σ' αυτή την ξένη χώρα, έχει μπερδευτεί με το νου και τις αισθήσεις και επιφανειακά είναι απρόθυμη να φύγει.

Ο Διδάσκαλος Nanak Ji έσπασε τη θρησκευτική στενοκεφαλιά' αυτό ήταν το μεγάλο του έργο. Δεν είναι εύκολο έργο να σπάσει κανείς τα παλιά τελετουργικά ακόμη και αν τα βασικά διδάγματα είναι τα ίδια μ' αυτά που έδωσε ο Διδάσκαλος Nanak, ο Kabir και οι άλλοι Διδάσκαλοι. Ο Ravidas Ji λέει: *Αυτό δεν μπορεί να αγοραστεί, αλλά κατορθώνεται με την αληθινή αφοσίωση...* Επίσης λέγεται: *Θεωρείτε το δήμιο ως τον πιο αγνό, αν ο Θεός κατοικεί μέσα στο νου του.* Οποιοσδήποτε μέσα στον οποίο είναι εκδηλωμένος ο Θεός είναι ο αγνότατος όλων. Αν το σύστημα που εισήγαγε ο Διδάσκαλος Gobind Singh Ji μπορούσε να υιοθετηθεί σήμερα, όλες οι αβεβαιότητες της ζωής θα έφευγαν. Από την αρχή

είχα τη σκέψη ότι έπρεπε να υπάρχει μια κοινή κουζίνα και ο καθένας να μπορεί να τρώει εκεί. Όλοι έχουμε την τάση να λέμε: «αυτό είναι δικό μου, αυτό είναι δικό μου», αλλά αυτό είναι ένα εμπόδιο. Όλοι δεν είναι στο ίδιο στάδιο ανάπτυξης, αλλά υπάρχει μεγάλη ελπίδα γι' αυτούς που είναι ειλικρινείς και θέλουν.

Λοιπόν σήμερα γιορτάζουμε το Basakhi, γιατί σαν σήμερα άρχισε η Khaisa Panth. Πολλοί άνθρωποι έχουν λανθασμένη γνώμη για τη λέξη *Khaisa* - είναι αυτός μέσα στο οποίο είναι εκδηλωμένο το Φως. Ακόμη έχει ειπωθεί ότι: *Ο Khaisa θα βασιλεύει πάνω σε όλους· όλοι αυτοί που θα καθίσουν στα πόδια του θα σωθούν.* Σημειώστε, ότι αυτοί που έρχονται στα πόδια του θα σωθούν όχι οι υπόλοιποι. Ένας Khaisa δεν γίνεται από την εξωτερική εμφάνιση, και στο τέλος μόνο οι πνευματικοί άνθρωποι θα κυβερνούν. Ο πνευματικός άνθρωπος μέσα στον οποίο ο Θεός έχει εκδηλώσει τον Εαυτό του είναι ο Khaisa, και αυτοί που έρχονται στα πόδια του θα σωθούν οι άλλοι θα πρέπει να παραμείνουν στην ταπείνωσή τους. Αυτό που παραδέχεται ο άνθρωπος σαν νόμο με την επί σειρά γενεών εθιμοτυπική συνήθεια, το βλέπουν οι Διδάσκαλοι χωρίς προσκόλληση και γι' αυτό από μια πιο σωστή σκοπιά. Αυτοί δεν βλέπουν καμιά αξία στη θρησκευτική ιεραρχία. Ανάβουν το Φως μέσα σε όλους και αποκαλύπτουν ότι όλοι είναι ένα και το αυτό. Οι ονομαζόμενοι διδάσκαλοι παραμένουν ως διδάσκαλοι και οι μαθητές τους παραμένουν μαθητές, αλλά οι αληθινοί Διδάσκαλοι λένε όχι, είμαστε ένα και το αυτό. Ο Hazur μας συνήθιζε να λέει: «Κανένας αυτοκράτορας δεν θέλει το γιο του να παραμείνει απλός αξιωματικός». Ένας αληθινός Άγιος Διδάσκαλος επιθυμεί οι οπαδοί του να γίνουν Άγιοι. Όλοι οι άνθρωποι και από το ανθρώπινο και από το πνευματικό επίπεδο, είναι ένα και το αυτό. Αυτός που είναι η Ελέγχουσα Δύναμη είναι ο Δότης και ο Πράττων. Ακόμη και η έννοια πίσω από τη puja ή το namaz (οι ασκήσεις αφοσίωσης των Ινδών και των Μουσουλμάνων αντίστοιχα) είναι η ίδια. Κατά την puja ανάβεται μια λάμπα και μετά γίνεται η puja, ενώ οι Μουσουλμάνοι βάζουν τα χέρια τους στα αυτιά τους και προφέρουν έναν ήχο που ονομα-

ζεται *baang.* Στο Μονοπάτι των Διδασκάλων ο μυημένος διδάσκεται πώς να βάζει τα χέρια του στα αυτιά του για να ακούει τον εσωτερικό Ήχο. Πρέπει κανείς να ακούσει αυτό το εσωτερικό *baang* (Μουσική των Σφαιρών), που είναι πολύ αποτελεσματικό στην Πνευματικότητα.

Ο Διδάσκαλος Nanak μια φορά πήγε στο Shiraz (στην Περσία) κι εκεί συνάντησε ένα Μουσουλμάνο ιερέα που ονομαζόταν Rooknudin και ρώτησε το Διδάσκαλο: «Έχεις δει ποτέ το σπίτι του Κυρίου;» Ο Διδάσκαλος Nanak απάντησε: «Ναι» και συνέχισε να περιγράφει το φυσικό σώμα: *Αυτό έχει δώδεκα μιναρέδες, έξι σε κάθε άκρη* (οι κλειδώσεις των χεριών και των ποδιών)· *πενήντα δύο πύργους κωνοειδείς* (τριάντα δύο δόντια και είκοσι νύχια)· *και δύο παράθυρα* (τα μάτια). Επίσης λέγεται: *σ' ένα μεγαλόπρεπο ειδικό παλάτι, ο Khuda* (ο Θεός) *δίνει το baang.* Λοιπόν καταλαβαίνει κανείς καθαρά ότι το αληθινό τζαμί, η εκκλησία ή ο ναός είναι το ανθρώπινο σώμα. Τα τζαμιά είναι χτισμένα στο σχήμα του μετώπου, το καμπαναριό των εκκλησιών είναι σε σχήμα μύτης, οι ναοί και οι gurudwaras* είναι με θόλους ή σαν το σχήμα του κεφαλιού, όλα είναι απομιμήσεις του αληθινού ναού του Θεού. *Αυτό το σώμα είναι ο αληθινός ναός του Θεού, μέσα στον οποίο βλέπει κανείς το αληθινό Φως.*

Ο Maulana Rumi μας λέει πως γι' αυτούς που τα μάτια τους δεν έχουν ανοιχτεί, τζαμιά είναι αυτά που είναι καμωμένα από πηλό και νερό. Για τους αφυπνισμένους ανθρώπους -τους τέλειους Διδασκάλους- το τζαμί είναι αυτή η αληθινή καρδιά στην έδρα της ψυχής. Κατά τη διάρκεια της περιοδείας μου στη Δύση είπα στους ανθρώπους πολλές φορές ότι ο Θεός δεν κατοικεί μέσα στους ναούς που έχουν γίνει από πέτρα, αλλά Αυτός ο Ίδιος έχει κάνει το σπίτι μέσα στο οποίο κατοικεί. Αλλά έχουμε ξεχάσει τον αληθινό ναό και σεβόμαστε τις εξωτερικές απεικονίσεις του αληθινού σπιτιού που είναι καμωμένες από τον άνθρωπο. *Τι τραγωδία να πηγαίνουμε στα αντίγραφα των ναών, αφήνοντας το φυσικό ναό να υποφέρει το μόχθο.* Τα καμωμένα από τον άν-

* Gurudwaras = οι ναοί των Σικχ.

θρωπο πρότυπα είναι για να μας διδάξουν ότι εκεί υπάρχει αυτό το πράγμα που λέγεται εσωτερικό Φως και Ήχος και πρέπει να μάθουμε να αποσυρόμαστε για να έχουμε την εμπειρία του· αλλά αντί γι' αυτό εμείς προσκυνούμε οποιοδήποτε είδωλο χωρίς διάκριση. Με ιερή σοβαροφάνεια αρπάζουμε το εξωτερικό φλούδι και ξεχνάμε τον καρπό που βρίσκεται εκεί μέσα.

Στις Upanishads είναι γραμμένο: *Τι είναι αυτό του οποίου η γνώση κάνει τα πάντα να είναι γνωστά;* Η ψυχή είναι μια συνειδητή οντότητα· όσο δεν βυθίζεται μέσα στην Πανσυνειδητότητα, ποτέ δεν θα έχει ειρήνη. Επιπλέον, ο νους δεν μπορεί ποτέ να τεθεί υπό έλεγχο εφόσον παραμένει χωρίς επαφή με το Naam ή τη Δύναμη του Θεού. *Όταν πάρετε το Naam, ο νους τίθεται υπό έλεγχο.* Στη ζωή του Θεού Krishna αναφέρεται ότι αυτός αντιμετώπισε ένα φίδι με χίλια κεφάλια στο βάθος του Ποταμού Jumna, το οποίο νίκησε παίζοντας τον αυλό του. Αυτό το φίδι αντιπροσωπεύει το νου, που έχει χίλιους τρόπους για να μας δηλητηριάζει. *Η νίκη του νου, είναι νίκη του κόσμου.* Δεν υπάρχει άλλο εμπόδιο ανάμεσα σε μας και το Θεό, παρά ο νους. Αν η καρδιά σας έχει μια δυνατή επιθυμία να πραγματοποιήσει to Θεό, τότε βάλετε το ένα πόδι πάνω στο νου σας -για να τον ακινητοποιήσετε- και το επόμενο βήμα θα σας φέρει στο σπίτι του Κυρίου.

Μέσα στο Κοράνιο είναι γραμμένο, ότι αν ένας άνθρωπος μπορεί να αναγνωρίσει τον αληθινό του εαυτό, τότε θα αναγνωρίσει το Θεό. Τα ίδια διδάγματα έχουν δοθεί από όλους τους Διδασκάλους για όλο τον κόσμο. Ένα Φως εμφανίζεται μέσα στην ανθρώπινη μορφή και όλες οι θρησκείες φωτίζονται απ' Αυτό, γιατί αυτοί που Τον συναντούν παίρνουν τη φώτιση. Οταν μια φωτισμένη ψυχή φύγει, μια καινούρια θρησκεία αρχίζει για να κρατηθούν τα διδάγματα ζωντανά, αλλά χωρίς την πρακτική καθοδήγηση αρχίζει μια παρακμή. Ο καθένας έχει μεγάλο ζήλο στο να υποστηρίζει τις δικές του πεποιθήσεις και κανένας δεν θέλει να καθίσει μαζί με άλλους, με ίσα δικαιώματα και να συζητήσει πνευματικά θέματα. Το αληθινό δίδαγμα παραμένει το ίδιο, σε όλες τις εποχές - η Αλήθεια είναι Μία, για όλους. Ο Θεός δεν είναι όιαφορε-

τικός για τους Ινδούς, τους Μουσουλμάνους, τους Χριστιανούς και λοιπά. Αυτός είναι ο Θεός όλου του κόσμου και δεν είναι ένας Ινδός, ένας Μουσουλμάνος, ένας Χριστιανός, ένας Βουδιστής κ.τ.λ.

Ακόμη και τώρα θυμάμαι ένα διασκεδαστικό συμβάν, που έγινε όταν ήμουνα στο Peshawar, και φοιτούσα στην ένατη τάξη. Συνήθιζα να παίρνω τα βιβλία μου και να μελετώ σ' ένα κήπο που ονομαζόταν Shahi Bagh, και μια μέρα ένας άνθρωπος του οποίου το όνομα ακόμη θυμάμαι -ο Darbari Lai— με ρώτησε: «Πού είναι το Shahi Bagh;» Του είπα ότι στεκόταν μπροστά σ' αυτό τον κήπο και είπε: «Ήρθα σαν κριτής σε μια διαμάχη, γιατί μας είπαν πως ο Ινδός Θεός κλαίει, επειδή ο Μουσουλμάνος Θεός τον χτύπησε και του έσπασε το πόδι του». (Οι άνθρωποι συναθροίζονταν στο Shahi Bagh ειδικά για να συζητήσουν διάφορες αμφισβητήσεις τους). Ακόμη και σ' αυτή τη νεαρή ηλικία τρόμαξα, όταν ανακάλυψα ότι οι άνθρωποι νόμιζαν πως κάθε θρησκεία έχει ένα διαφορετικό Θεό.

Δεν υπάρχει πουθενά ορθή κατανόηση, γιατί οι άνθρωποι δεν υψώνονται πάνω από το επίπεδο του κόσμου για να δουν τα γεγονότα από μια πιο σωστή σκοπιά. Μέχρι την εποχή του δέκατου Διδάσκαλου, κανένας Διδάσκαλος δεν είχε αποκαλύψει τις περιπτώσεις των περασμένων του γεννήσεων τόσο ανοιχτά, όπως αυτός. Στο τελευταίο διάστημα της ζωής του μίλησε για πολλά παράξενα πράγματα, συμπεριλαμβανομένου και του «θαυμαστού επτάλοφου» του Hemkunt, ενός τόπου όπου υπήρχαν 7 λόφοι και όπου είχε εκτελέσει πολλές ασκητικές στερήσεις σε μια περασμένη ζωή, με τις οποίες είχε χάσει την ατομικότητά του και είχε γίνει ένα με τον Κύριο. Καθόταν εκεί σε μεγάλη μακαριότητα, αλλά ο Κύριος του έδωσε διαταγές: «Παιδί μου, πήγαινε στον κόσμο να εργαστείς». Ο Διδάσκαλος Gobind Singh Ji αφηγείται ότι δεν είχε καμιά επιθυμία να επιστρέφει στον κόσμο, αλλά πείσθηκε και είπε: «Ποιες είναι οι διαταγές σου, Κύριέ μου;» Ο Κύριος είπε: «Αυτοί που είναι εκεί και οι περισσότεροι από αυτούς που ήταν εκεί έχουν ενθαρρύνει τους ανθρώπους να υμνούν το δικό τους όνομα. Πή γαινε και πες τους για το Δικό μου Όνομα

- δείξε τους ότι *υπάρχει* Θεός».

Οταν ο Διδάσκαλος Gobind Singh ρωτήθηκε ποιος ήταν, είπε: *Εγώ είμαι ο υπηρέτης του Ύψιστου που έχει έρθει να δει το παιχνίδι μέσα στον κόσμο. Να ξέρετε ότι είμαι ο υπηρέτης Του, δεν υπάρχει διαφορά μεταξύ Εκείνου κι εμένα.* Αυτός επίσης είπε: *Αυτοί που με νομίζουν ως Θεό θα πάνε στην Κόλαση.* 0 Θεός στέλνει το Ύδωρ Του της ζωής μέσω ενός δοχείου, αλλά το δοχείο δεν πρέπει να θεωρεί τον εαυτό του ότι είναι ο Πράττων. Κανένας αληθινός Διδάσκαλος δεν θα πει: «Εγώ είμαι ο Διδάσκαλος», γιατί η ακτίνα είναι του ήλιου, αλλά με το να συνδεθεί κανείς με την ακτίνα μπορεί να φτάσει τον ίδιο τον Ήλιο. Με μια μοναδική ακτίνα του Κυρίου, δημιουργήθηκε ολόκληρος ο κόσμος. *Από μια πηγή, εκατομμύρια ποτάμια ξεπήδησαν.* Ποιος και τι ακριβώς είναι ο Θεός, κανένας δεν μπορεί να γνωρίζει, γιατί ο άνθρωπος έχει εξαντληθεί στην προσπάθειά του να ψέλνει τους ύμνους Του. Μέσα στο Jap Ji, ο Διδάσκαλος Nanak λέει:

Μερικοί υμνούν το μεγαλείο Του, αλλά μόνο
ανάλογα με τη δύναμη που τους έχει απονεμηθεί'
Μερικοί υμνούν τα δώρα Του, ως ενδείξεις Τοw
Μερικοί Τον υμνούν ως ακατανόητο
Μερικοί Τον υμνούν ως τον μετατρέποντα το χώμα
σε ζωή, και τη ζωή σε χώμα ξανά: Δημιουργός
και Καταστροφέας, ο Δωρητής της Ζωής και
αυτός που την αποσύρει.
Μερικοί Τον υμνούν ως συγχρόνως τον πιο
κοντινό μας και τον πιο απομακρυσμένο.
Δεν υπάρχει τέλος στην περιγραφή Του.

Τίποτα δεν έχει αναφερθεί για τον Ίδιο το Θεό - μόνο για τα πράγματα που έχει δημιουργήσει. *Δεν μπορείτε να Τον γνωρίσετε μιλώντας, αν και μπορεί να μιλάτε για εκατομμύρια χρόνια.* Ακόμη και οι Διδάσκαλοι έχουν αποτύχει σ' αυτή την προσπάθεια. Τελικά, αυτοί λένε: *Net.í, neti* - Αυτός δεν είναι αυτό, Αυτός δεν είναι εκείνο. Ένας Μωαμεθανός προφήτης λέει: *Γενιές έχουν περάσει προσπαθώντας να Τον περιγράφουν μέσω της Φιλοσοφίας, αλλά ο χαρακτήρας του*

Θεού παραμένει ανείπωτος.

Σήμερα είναι η Basakhi και θα έπρεπε να αρχίσει η καινούρια μας ζωή. Όλες οι διαφορές μέσα στις καρδιές μας πρέπει να αποβληθούν. Ένας άνθρωπος κάποτε με ρώτησε γιατί δεν είπε κανένας Διδάσκαλος: «Δώστε την προσοχή σας σε μένα», αλλά μάλλον αυτοί λένε: «Δώστε την προσοχή σας σ' Αυτόν». Του είπα ότι οι καθοδηγήσεις πρέπει να κατανοηθούν σωστά. Ο Θεός Krishna είπε: *Βάλτε την προσοχή σας σ' αυτή την αληθινή μορφή μου.* Η μέθοδος παραμένει η ίδια, αδιάφορο πού είναι εκδηλωμένη αυτή η Δύναμη. Ο ηλεκτρισμός πολλές φορές δίνει ζέστη και πολλές φορές πάγο. Τα Avatars και οι Άγιοι Διδάσκαλοι είναι εκδηλώσεις ή φάσεις του ίδιου Κυρίου. Η κακή κατανόηση και η στενοκεφαλιά δη* μιουργούν το χωρισμό του αδερφού από τον αδερφό, αλλά η μέθη του Θεού είναι μια και η αυτή. Είμαστε όλοι λάτρες του Ζωντανού Φωτός, αδιάφορο σε ποια θρησκεία ανήκουμε.

Μερικοί Χριστιανοί ήρθαν στον Προφήτη Μωάμεθ και του ζήτησαν να τους δώσει έναν τόπο που θα μπορούσαν να χτίσουν μια εκκλησία, και τι έκανε; Τους έδωσε το μισό τζαμί για εκκλησία τους! Θα έκανε κανένας άλλος ένα τέτοιο θαυμάσιο πράγμα σήμερα; Σκεφτείτε προσεκτικά αυτή την πράξη του και τη σημασία της. Είμαστε έτοιμοι να ακολουθήσουμε τα βήματα αυτών που πέρασαν;

Ο Διδάσκαλος Har Gobind, ο έκτος Sikh Διδάσκαλος, έκτιζε τζαμιά και ναούς όπως και gurudwaras δίπλα δίπλα, οπουδήποτε υπήρχε ανάγκη. Στο Amritsar, το θεμέλιο λίθο του φημισμένου Χρυσού Ναού των Sikh τον έθεσε ο Hazrat Mian Mir, ένας Μουσουλμάνος Άγιος, σε ειδική παράκληση του Διδάσκαλου Arjan. Το να υψωθεί κανείς πάνω από τη σωματική συνειδητότητα σημαίνει να υψωθεί πάνω από την απατηλότητα[1] τότε κανείς πραγματοποιεί την αλήθεια, ότι δεν υπάρχει καμιά διαφορά - θρησκευτική, αιρετική ή άλλη. Αυτός είναι αληθινά ο απώτατος στόχος· τα εξωτερικά πράγματα είναι απλώς βοηθητικοί παράγοντες, που οδηγούν προς αυτόν, και ο άνθρωπος σαν ένα κοινωνικό ον πρέπει να ζει μέσα σ' ένα κοινωνικό όμιλο, διαφορετικά η διαφθορά αρχίζει τη διαβρωτικη της διαδικασία.

Μια φορά στη Lahore, ένας άθεος φώναξε τους ανθρώπους από διάφορες θρησκείες να καθίσουν μαζί και να συζητήσουν την ερώτηση: «Είναι αναγκαία η θρησκεία;» Κάθε θρησκευτικός ηγέτης μίλησε επί μακρό διάστημα, αποδείχνοντας την αναγκαιότητα των διαφόρων τύπων, τελετουργιών κ.τ.λ. Ήμουν παρών, καθόμουν στην πρώτη γραμμή. Τότε ο άθεος σηκώθηκε για να αποδείξει με το δικό του τρόπο γιατί οι θρησκείες δεν ήταν αναγκαίες, δίνοντας διάφορα παραδείγματα. Μεταξύ αυτών, ανέφερε ότι όταν γίνεται ένας γάμος είναι απλώς θέμα του ιερέα, του pundit ή mulla, που βάζοντας τα χέρια του πάνω στο ζευγάρι τους ευλογεί μπροστά σε μια ομάδα παρεβρισκομένων για να τους ενώσει μαζί, έτσι ώστε να προληφθεί η διαφθορά. Δεν υπάρχει καμιά διαφορά, αν αυτό εκτελείται με ένα θρησκευτικό τρόπο ή μ ένα άλλο.

Σηκώθηκα και είπα: «Αδερφέ, δεν είναι αλήθεια ότι αν δέκα ή είκοσι χιλιάδες άνθρωποι είχαν την ίδια γνώμη με σένα, τότε θα σχηματιζόταν μια καινούρια κοινωνία ή αίρεση; Σ' αυτή την κοινωνία θα έπρεπε να μπουν μερικοί νόμοι και κανονισμοί. Εσύ επιθυμείς να σώσεις τον εαυτό σου από τις οργανώσεις, αλλά απρόσεκτα δημιουργείς μια άλλη. Αν ο κάθε άνθρωπος καθόταν στη δική του τη θρησκεία ή την αίρεση και μάθαινε πώς να γνωρίσει τον αληθινό του εαυτό ή την ψυχή και αυτή τη Δύναμη η οποία ελέγχει όλα τα πράγματα, δεν θα ήτανε καλύτερα;» Ήταν ένας άθεος αλλά απάντησε: «Αυτό που είπες είναι σωστό». Από τότε, για όσο διάστημα έζησα στη Lahore συνηθίζαμε να συναντιόμαστε με πολλή αγάπη.

Υπάρχει μεγάλη παρεξήγηση, όσον αφορά αυτό το θέμα. Στους ιερούς τόπους μόνον η Αλήθεια θα έπρεπε να συζητιέται -και να πραγματοποιείται- γιατί η Αλήθεια είναι Αλήθεια. Να επιδιώκετε τη συντροφιά κάποιου που έχει πραγματοποιήσει την Αλήθεια ώστε να έχετε τη σωστή κατανόηση. Εμείς λέμε: «Ο Θεός είναι Ένας» και ακόμη κι αυτό δεν είναι αλη θινό, αλλά είμαστε περιορισμένα όντα κι γι' αυτό πρέπει να χρησιμοποιούμε περιορισμένους όρους. Ας πάρουμε τώρα έναν ύμνο του Διδάσκαλου Gobind Singh για την επέτειο της σημερινής μέρας:

*Ω νου, πάρε μια τέτοια sanyas:**

Αυτό είναι ένα μάθημα για το νου, ότι πρέπει να υιοθετήσει μια τέτοια απάρνηση που να σταματήσουν όλες οι επιθυμίες. Το να αφήσει κανείς την οικογένεια και το σπίτι του δεν είναι η αληθινή sanyas* πρέπει κανείς να μείνει χωρίς επιθυμίες και τότε αυτή η ίδια η σιωπή γίνεται Φως και αυτή η ίδια η σιωπή γίνεται Ήχος.

Να θεωρείτε κάθε τόπο σαν ένα μοναχικό δάσος
Μόνον μέσα στο νου έρχεται η τέλεια σιωπή.

Μπορείτε να κάνετε το σπίτι σας ένα ερημικό δάσος. Δεν είναι η νύχτα ένα ερημικό δάσος; Απλώς σκεφτείτε για μια στιγμή. Αυτοί που έχουν κάνει την καλύτερη χρήση από τις νύχτες τους, γνωρίζοντας τον εαυτό τους και τον Υπερεαυτό έφτασαν στην πραγμάτωση. Αυτοί που έχασαν τις νύχτες τους σε μηδαμινές επιδιώξεις, έχουν χάσει τον εαυτό τους. Ακόμη και ένας σπουδαστής της εγκόσμιας γνώσης γίνεται διανοητικά δυνατός αν κάνει πλήρη χρήση από τη νύχτα καθώς και από την ημέρα. Αυτοί οι άνθρωποι που γυμνάζουν το φυσικό σώμα μέσα στις κρύες νύχτες, γίνονται γίγαντες σε δύναμη και σε μυς' είναι φανερό πόσο δυνατοί είναι αυτοί. Και οι μαθητές που περνούν τις νύχτες τους στην γλυκιά ενθύμηση του Κυρίου γίνονται οι ίδιοι Θεοί. Αν ο άνθρωπος μπορεί να θέσει υπό έλεγχο τις σκοτεινές ώρες από τη δύση του ήλιου μέχρι την ανατολή γίνεται ένα αληθινό ανθρώπινο ον. Αλλά αντί γι αυτό εμείς τρώμε, πίνουμε, και απολαμβάνουμε τις εγκόσμιες απολαύσεις μέχρι τα μεσάνυχτα και μετά όλη την υπόλοιπη νύχτα κοιμόμαστε ροχαλίζοντας.

Κάποιος Διδάσκαλος είπε ότι τη νύχτα η ευωδία του Κυρίου υπάρχει παντού - αυτός που παραμένει ξύπνιος παίρνει αυτό το πολύτιμο δώρο. Να εκτελείτε τα εγκόσμια καθήκοντά σας κατά τη διάρκεια της ημέρας και τη νύχτα θεωρήσετε ότι είσαστε ολομόναχος, μακριά μέσα στην εξοχή. Τα καθήκοντά

* Sanyas σημαίνει απάρνηση ή ασκητική πειθαρχία. Ο Διδάσκαλος έχει βάλει ένα σχόλιο εδώ, μετά από την πρώτη γραμμή του ύμνου. Αυτή η ασάδα αναφέρεται στις επόμενες αράδες που τον εξηγούν

σας και τις κοινωνικές σας υποχρεώσεις, απέναντι στην οικογένεια και τους φίλους σας, πρέπει να τα εκτελείτε με ευχαρίστηση, γιατί ο Θεός σάς έχει ενώσει μαζί, για να εκπληρωθούν οι δοσοληψίες. Αλλά τη νύχτα μπορείτε να αισθανόσαστε ελεύθεροί απ' όλα αυτά και να αναπαύεστε στην αγκαλιά Του. Δεν είναι καθόλου ανάγκη να αφήσετε το σπίτι σας και την οικογένειά σας για το διαλογισμό, όταν έχετε τις μακριές μοναχικές νύχτες. Οταν είσαστε τελείως απορροφημένοι σε κάποιο αντικείμενο, αυτό είναι η αληθινή sanyas, αποκομμένοι απ' όλα τα άλλα πράγματα, και αν αρχίσουμε από σήμερα, σίγουρα η ζωή μας θα αλλάξει.

Αυτή η ανεκτίμητη καθοδήγηση είναι γραμμένη μέσα στα ιερά βιβλία, αλλά είναι λυπηρό, παραμένει εκεί μέσα ή φτάνει μόνο στο επίπεδο της διάνοιας. Πρέπει να πάρουμε τη γνώση και να ζήσουμε σύμφωνα με αυτή, μόνο τότε γίνεται ένα μέρος της ζωής μας. Η νύχτα είναι ένα ερημικό δάσος - κάνετε την εργασία σας κατά τη διάρκεια της ημέρας και μετά επωφεληθείτε από τη νύχτα. Ο αληθινός σκοπός που έχουμε το ανθρώπινο σώμα είναι να κάνουμε καθημερινή πρόοδο προς το μεγάλο στόχο, λοιπόν να κάθεστε κάθε μέρα και να βλέπετε πού βρίσκεστε. Η τήρηση του ημερολογίου είναι υψήστης σημασίας, αλλά πολλοί λίγοι το καταλαβαίνουν αυτό. Αποβάλετε όλα τα πράγματα που εμποδίζουν την πρόοδό σας - ξεριζώστε τις ατέλειες, μία μία. Ένας δυνατός άνθρωπος απολαμβάνει μέσα στη δύναμή του και ο αδύναμος άνθρωπος απορεί πώς αυτός την απόκτησε. Όταν ένας παλαιστής περπατά έξω, οι άνθρωποι στρέφονται και τον κοιτάζουν σχολιάζοντας τη δύναμή του. Αυτός δεν το κατόρθωσε αυτό σε μια νύχτα, αλλά με πολλές νύχτες σκληρής γυμναστικής. Όπως ο απαρνητής αφήνει τα πάντα και πηγαίνει στα δάση, μπορείτε να καθόσαστε κάθε νύχτα μέσα στο σπίτι σας, ξεχνώντας τον κόσμο και απελευθερώνοντας τον εαυτό σας απ όλες τις σκοτούρες.

Τηρείτε τη jatta της αγνότητας
και πάρετε το λουτρό του Yog-
*μεγαλώστε τα νύχια της τακτικότητας. **

Μπορεί κανείς να εκτελεί τη jatta του με την αγνότητα της ζωής - τηρώντας προσεχτικά την brarhmcharya (την αγνότητα).

Η αγνότητα είναι ζωή, ενώ η σεξουαλικότητα είναι θάνατος. Ολόκληρο το σπίτι μας πρέπει να στηρίζεται πάνω *σ'* αυτή τη βάση- μη την κάνετε από άμμο. Τότε θα μπορείτε να ζείτε σωστά' ο νους και η διάνοιά σας θα είναι υγιή. Αυτό το πράγμα είναι κάτι το πολύ πολύτιμο, γιατί ακόμη κι αν τρώτε μόνο ξερό ψωμί θα έχετε τέλεια δύναμη, χωρίς να χρειαζόσαστε κανένα τονωτικό.

Οσον αφορά τη ζωή του οικογενειάρχη, ο γάμος δεν είναι εμπόδιο στην Πνευματικότητα, αν ζει κανείς σύμφωνα με τις γραφές. Μπορεί να υπάρχει το καθήκον να κάνετε παιδιά, αλλά αυτό δεν είναι το παν στην έγγαμη ζωή. Υπάρχει μια πολύ μεγάλη παρεξήγηση πάνω σ' αυτό το θέμα. Μην κάνετε το ανθρώπινο σώμα απλώς μια μηχανή του πάθους. Αντί γι' αυτό, κάνετε τη ζωή σας αγνή και κάτω από έλεγχο. Αν θέλετε να έχετε ένα ή δύο παιδιά, πολύ καλά, αλλά φροντίστε τα σωστά και βοηθήστε τα να γίνουν κάτι καλό. Δώστε τους το καλό παράδειγμα έχοντας πάντα συνείδηση της ευθύνης του γονέα. Ακόμη πρέπει ολόκληρη η οικογένεια να κάθεται μαζί και να ψέλνει τους ύμνους του Κυρίου.

Ο Διδάσκαλος μας λέει να κάνουμε ένα λουτρό μέσα στο Yog. Αν θέλετε να γίνετε ένα με το Θεό πρέπει να αποβάλετε όλες τις εγκόσμιες σκέψεις σας. Το να πάρουμε ένα λουτρό στο Yog σημαίνει ένα καθημερινό λουτρό στη δική Του επαφή - να γίνουμε ένα μ' Αυτόν. Αν δεν μπορείτε να πλύνετε τα χέρια σας από τις εγκόσμιες υποθέσεις, δεν πρέπει να κάθεστε στην ενθύμιση του Θεού. Οι Μουσουλμάνοι κάνουν *vazu* (πλύνουν τα χέρια, το πρόσωπο και τα πόδια) πριν καθίσουν για τη namaz [προσευχή], γιατί πιστεύουν ότι αν δεν γίνει αυτό η προσευχή δεν θα γίνει δεκτή. Λοιπόν πρέπει να ξεπλύνουμε το εγκόσμιο περιβάλλον από τη σκέψη μας, πριν καθίσουμε για διαλογισμό. Οι Ινδοί λένε ότι η puja δεν πρέπει να *

* Οι ασκητές αφήνουν τα μαλλιά τους να μεγαλώσουν, τα γεμίζουν με στάχτη και τα τυλίγουν στο κεφάλι τους' αυτό ονομάζεται jatta. Αυτοί επίσης σταματούν να κόβουν τα νύχια τους.

γίνεται, αν πρώτα δεν πάρει κανείς ένα λουτρό. Το πιο αποτελεσματικό λουτρό είναι να αποσύρετε την προσοχή σας από τα εξωτερικά πράγματα.

Γίνετε πιο τακτικοί. Ένας στρατός χωρίς διοικητή θα καταλήξει στο χάος, λοιπόν πρέπει να διοικούμε τη ζωή μας με τακτικότητα. Αν είσαστε υπάλληλος κάπου πηγαίνετε εκεί καθημερινά τη σωστή ώρα, χωρίς να διαμαρτυρηθείτε- και για το διαλογισμό πρέπει να υιοθετήσουμε την ίδια τακτική και να καθόμαστε καθημερινά την ίδια ώρα. Δυστυχώς εμείς είμαστε έρμαια των περιστάσεων μερικές φορές καθόμαστε, μερικές φορές δεν καθόμαστε. Αν είμαστε αληθινά τακτικοί, θα βλέπαμε ότι αν συνέβαινε να μην κάνουμε μια μέρα διαλογισμό, δεν θα αισθανόμαστε καλά, σαν να είχαμε χάσει κάτι. Αν είναι δυνατόν θα έπρεπε να υπάρχει ένα δωμάτιο στο σπίτι μόνο για την ενθύμηση του Θεού - θα δείτε ότι αυτή η ίδια η ατμόσφαιρα του δωματίου θα σας θυμίζει Εκείνον.

Στον τελευταίο στίχο του Jap Ji θα βρείτε: *Κάνετε την αγνότητα το καμίνι σας και την υπομονή το αμόνι σας.* Για να μεταμορφώσει το χρυσό σε κάτι ωραίο, ο χρυσοχόος πρέπει πρώτα να λιώσει το μέταλλο με τη βοήθεια της φωτιάς. Πάρετε αυτά τα δύο πράγματα, την υπομονή και την αγνότητα και συνεχίσετε να εργάζεστε προς το στόχο σας. Με την υπομονή θα συνεχίσει κανείς να επιμένει, ακόμη και αν η πρόοδος φαίνεται αργή. *Ευλογημένοι οι αγνοί στην καρδιά, γιατί αυτοί θα δουν το Θεό.* Είναι μια υπόσχεση που έδωσε ο Χριστός. Λοιπόν βάλετε τα εξής πράγματα μέσα στη ζωή σας: υπομονή, επιμονή, αγνότητα και τακτικότητα. Μετά; Κάνετε τις νύχτες σας ένα ερημικό δάσος και θα δείτε τι ωραίο πρόγραμμα θα είναι το αποτέλεσμα.

Στο παρελθόν, ένας αληθινός *brahmacharyanzpyoxioz* τα πρώτα του είκοσι πέντε χρόνια σε ένα ashram μέσα σ' ένα ερημικό δάσος, μαθαίνοντας τις Vedic και Shastric γραφές. Μετά έμπαινε στη *grehastha ashram* (αναλάμβανε τα καθήκοντα του οικογενειάρχη). Μετά, αφού ανέτρεφε υπεύθυνα ένα ή δύο παιδιά μέχρι το στάδιο της εφηβείας, ξαναεπέστρεφε στο δάσος στο *vanprasth ashram,* όπου μελετούσε για την αυτογνωσία. Έχοντας πραγματοποιήσει την Αλήθεια, άφηνε

αυτό το στάδιο και ταξίδευε γύρω στον κόσμο, βοηθώντας τους ανθρώπους να αφυπνιστούν. Τα σημερινά κηρύγματα γίνονται μόνο σαν επάγγελμα. Μερικοί άνθρωποι κερδίζουν τη ζωή τους με σκληρό κόπο με τον ένα τρόπο ή τον άλλον και μερικοί κερδίζουν τη ζωή τους από τη θρησκεία ή τα θρησκευτικά βιβλία.

Λοιπόν κάνετε το σπίτι σας ένα δάσος. Αυτός που ζει μέσα στο σπίτι του, παραμένοντας μακριά από τις εγκόσμιες μολύνσεις, λαχταρώντας μέσα του για τον Κύριο, θα λάβει πολύ περισσότερο όφελος από το να πάρει ένα λουτρό μέσα στα διαυγή νερά του ιερού ποταμού Γάγγη. Να συνδεθείτε τόσο πολύ στενά με το Θεό, που στο τέλος να μείνει ή Αυτός ή εσείς - όχι και οι δύο.

Να συνδεθείτε με το αγνό Naam [ή Λόγο], μέσω της πνευματικής γνώσης τουΔιδάσκαλου. Αυτή η γνώση του Διδασκάλου είναι μια πρακτική εμπειρία δεν υπάρχει τίποτα το ακαδημαϊκό μέσα σ' αυτήν. *Αυτή η γνώση είναι της Προσοχής (Surat) και του Ήχου (Shabd) δεν μπορεί να μπει σε λόγια.* Η λέξη «γνώση» εδώ αναφέρεται στη Μουσική των Σφαιρών που αντηχεί μέσα στο είναι μας. Μπορούμε να την έχουμε μόνο με εμπειρία. *Αυτός που κάνει ακουστό τον Ήχο που έρχεται από το gaggan* (από τον αστρικό ουρανό) *είναι ο Gurudev* [η εσωτερική φωτεινή ή αιθερική μορφή του Διδασκάλου], Ποιος δίνει αυτή την εμπειρία; *Με τη γνώση του Διδάσκαλου απόκτησα το αληθινό μάτι, με το οποίο το πέπλο της άγνοιας διαπεράστηκε και αποκαλύφθηκε το εσωτερικό Φως.* Λοιπόν ποια είναι η αξία της *Gurubhakti;* (αφοσίωσης στο Διδάσκαλο). *Όλες οι ζωντανές ψυχές πρέπει να κάνουν Gurubhakti και να γίνουν ένα με το εσωτερικό Φως.* Συνδεθείτε μ αυτό το Φως και αναπτύξετε την αφοσίωσή σας - που πρέπει να αυξηθεί τόσο πολύ που κάθε πόρος να πάλλεται στο Naam του Διδάσκαλου. Όταν αφυπνιστεί λίγη αγάπη μέσα σ' έναν άνθρωπο, δεν κοχλάζει και ξεχειλίζει; Πρέπει να αναπτυχθεί σταθερά, μέχρι την πλήρη πραγμάτωση, και τότε θα βασιλεύει η ειρήνη και η γαλήνη μέσα σας.

Να τρώτε λιγότερο, να κοιμόσαστε λιγότερο
να έχετε έλεος, συγχώρηση και αγάπη.

Ο Προφήτης Μωάμεθ είπε ότι πρέπει κανείς να τρώει μια μπουκιά λιγότερο σε κάθε γεύμα. Ο Sheikh Saadi είπε ότι το μισό του στομαχιού πρέπει να το γεμίζουμε με τροφή, το ένα τέταρτο με νερό και ένα τέταρτο να το αφήνουμε άδειο. Ο Swami Ji Maharaj είπε ότι αυτοί που επιθυμούν να γευθούν το Νέκταρ του Shabd [ή Λόγου] πρέπει να τρώγουν μόνο ένα γεύμα την ημέρα. Εμείς τρώμε πάρα πολύ - φυσικά ο ύπνος θα έρθει στο σπίτι μας. Αν η τροφή σας είναι τακτική, θα σηκωνόσαστε το πρωί την ίδια ώρα. Του αφυπνισμένου ανθρώπου το σώμα μπορεί να κοιμάται, αλλά αυτός δεν κοιμάται. Να θυμόσαστε πως η ψυχή είναι μια συνειδητή οντότητα, και συνήθως όταν ένας άνθρωπος κοιμάται, η ψυχή αποσύρεται στο λαιμό και ο άνθρωπος έχει την εμπειρία ονείρων. Αν αποσυρθεί στον ομφαλό, τότε επέρχεται βαθύς ύπνος. Οι Διδάσκαλοι παραμένουν ξύπνιοι. Ανόμοια με τους άλλους, αυτοί είναι ξύπνιοι, ενώ κοιμούνται. Αυτός είναι ένας πολύ ευγενικός σκοπός που πρέπει να φιλοδοξούμε. Αυτά τα τρία πράγματα θα σας βοηθήσουν: το να τρώτε λιγότερο, να κοιμόσαστε λιγότερο και να έχετε έλεος, συγχώρηση και αγάπη.

Το Έλεος είναι ο τόκος που κερδήθηκε από το
να ζει κανείς μια ενάρετη ζωή, ενώ ο τόκος
της υπερηφάνειας είναι η αμαρτία
Ω Tu/si, μην αφήσεις το έλεος εφόσον το σώμα
αυτό αναπνέει.

Ένας άνθρωπος έχει περισσότερο οίκτο για την οικογένειά του και τους φίλους του παρά για τους ξένους. Είναι αυτό φιλευσπλαχνία; Αν ο γείτονάς μας πεθαίνει από πείνα, ενώ εμείς τρώμε όσο θέλουμε, τι είδους έλεος είναι αυτό; Αν είναι το παιδί σας άρρωστο και ακούσετε για ένα άλλο παιδί ότι χρειάζεται βοήθεια, αν έχετε αληθινό έλεος θα δώσετε περισσότερη προσοχή στο ξένο παιδί. Όταν του Διδάσκαλου Gobind Singh τα παιδιά σκοτώθηκαν στη μάχη, η γυναίκα του ήρθε κλαίγοντας προς αυτόν - «Πού είναι οι τέσσερις γιοι μου;» Τα λόγια του ήταν αξιοσημείωτα: «Για τα κεφάλια όλων αυτών των γιων (των οπαδών) θυσίασα εγώ τα τέσσερα». Αυ-

τό είναι εκείνο που ονομάζεται φιλευσπλαχνία. Αυτός θυσίασε όλους τους δικούς του γιους για τους γιους των άλλων. Κέρδισε καμιά αυτοκρατορία ή ιδιοκτησία για τον εαυτό του; Οι αληθινοί Διδάσκαλοι έχουν αληθινή φιλευσπλαχνία για τους ανθρώπους. Κάποτε που ο Ιησούς Χριστός καθόταν με κάποιους άλλους, του είπαν ότι η μητέρα του και οι συγγενείς του ήταν έξω και επιθυμούσαν να του μιλήσουν. Ποια ήταν η απάντησή του; Αυτός είπε: *Ποια είναι η μητέρα μου; Ποιοι είναι τα αδέρφια μου;* και δείχνοντας τους μαθητές του και τους οπαδούς του, είπε: *ιδού η μητέρα και οι αδελφοί μου!*

Αν κάποιος κάνει ένα λάθος, συγχωρήστε τον. Αλλά οι άνθρωποι προτιμούν τη δικαιοσύνη από τη συγχώρηση.Να το θυμόσαστε αυτό, ότι με τη δικαιοσύνη, η καρδιά ποτέ δεν καθαρίζεται. Θα σας δώσω ένα παράδειγμα από δική μου εμπειρία. Η γυναίκα μου ταξίδευε μια φορά με το τρένο κι εγώ πήγα να τη συναντήσω στο σιδηροδρομικό σταθμό. Μόλις κατέβηκε από το τρένο και πριν να την πλησιάσω, ένας κλέφτης της πήρε το πορτοφόλι και έφυγε τρέχοντος. Έτυχε ένας ευσυνείδητος στο καθήκον του αστυνομικός να δει το συμβάν και γρήγορα άρπαξε τον κλέφτη κι επέστρεψε το πορτοφόλι της γυναίκας μου. Κρατώντας γερά τον κλέφτη ο αστυνομικός γύρισε σε μένα και είπε: «Κι εσύ πρέπει να έρθεις στην αστυνομία». Του είπα ότι εφόσον είχαμε πάρει πίσω το πορτοφόλι, είμαστε ικανοποιημένοι, αλλά εκείνος διαμαρτυρήθηκε και είπε: «Αυτό το πράγμα συμβαίνει συχνά, πρέπει να έρθετε και να κάνετε μια κατάθεση».

Πήγα μαζί με τον αστυνομικό στην αστυνομία και κάθισα εκεί περισσότερο από μια ώρα, χωρίς να γίνει τίποτα. Είπα στον επιθεωρητή: «Εγώ δεν ενδιαφέρομαι γι' αυτό, μπορείτε επίσης να κρατήσετε και το πορτοφόλι - εγώ φεύγω».

Πήρε την κατάθεσή μου αμέσως και τελικά έπρεπε να πάω στο δικαστήριο. Ήταν η πρώτη φορά που πάτησα ποτέ σε δικαστήριο. Ενώ περίμενα για να αρχίσουν τα πρακτικά, ο επιθεωρητής μου είπε: «Πρέπει να γίνει δικαιοσύνη». Του είπα: «Αδερφέ μου, μαζί με τη δικαιοσύνη, υπάρχει επίσης και η φιλευσπλαχνία και τα δύο πρέπει να πηγαίνουν μαζί. Με τη

δικαιοσύνη η καρδιά παραμένει όπως είναι, αλλά η φιλευσπλαχνία ξεπλένει όλες τις ακαθαρσίες». Όταν ο δικαστής άκουσε την περίπτωση, του είπα: «Εντιμότατε, αν μπορείτε να βρείτε έναν τρόπο να απελευθερώσετε αυτόν τον άνθρωπο, δεν έχω καμία αντίρρηση». Ο δικαστής απόρησε, αλλά ρώτησε την αστυνομία για το ποινικό μητρώο του ανθρώπου και του είπαν ότι το ποινικό μητρώο του ήταν λευκό. Ο δικαστής συμφώνησε να τον αφήσουν να φύγει κάνοντάς του μια καλή σύσταση και έτσι αφέθηκε ελεύθερος. Αυτός ο άνθρωπος επέστρεψε στην οικογένειά του με ευτυχισμένη καρδιά και γύριζε σε όλο τον κόσμο κι έλεγε: «Αν δεν με είχε σώσει αυτός, θα ήμουν τώρα στη φυλακή».

Εξωτερικά ένας άνθρωπος μπορεί με έμφαση να λέει ότι συγχωρεί' αλλά μέσα στην καρδιά του θέλει να χτυπήσει αυτόν που τον πρόσβαλε και να του πάρει τη ζωή του. Αν δεν έχετε φιλευσπλαχνία μέσα στο νου σας, τότε πώς μπορείτε τίμια να λέτε ότι συγχωρείτε; Ο Θεός είναι αγάπη και καθώς είμαστε ένα μέρος από Αυτόν, της ψυχής η έμφυτη φύση είναι επίσης αγάπη. Ο Διδάσκαλος Gobind Singh Ji είπε, *Ακούστε όλοι, σάς λέω την Αλήθεια ο Θεός πραγματοποιείται απ' αυτόν που αγαπά.* Ο Kabir λέει, *Α γαπάτε τον Κύριο, ω νου, αγάπα τον Κύριο.* Και μέσα στο Ευαγγέλιο, *Αυτός που δεν αγαπά, δεν γνωρίζει το Θεό γιατί ο Θεός είναι αγάπη.* Εμείς προσευχόμαστε και εκτελούμε τελετουργικά, έτσι ώστε η αγάπη του Θεού να γεννηθεί μέσα μας - ποιο άλλο σκοπό έχουν αυτά; Αλλά τι αποτέλεσμα θα έρθει από τις προσευχές που είναι αναμεμιγμένες με κουτσομπολιό; Τι θα μας ωφελήσει το να αφήσουμε τον τόπο της λατρείας, χωρίς ένα ίχνος αγάπης μέσα στην καρδιά μας για τους συνανθρώπους μας;

Α ν έχετε αγνότητα, ικανοποίηση με ό, τι έχετε και
παραμένετε σταθεροί'
Τότε θα πάτε πέρα από τις τρεις gunas. *

Υιοθετήστε έναν ενάρετο τρόπο ζωής και να είσαστε ικα-

* Gunas = ιδιότητες: satva (της αγνότητας), rajas (της δράσης) και tamas (της αδράνειας).

νοποιημένοι με ό,τι έχετε. Μπορεί να έχετε ορισμένες επιθυμίες, αλλά σταματήστε εκεί' μην τις αυξάνετε. Μετά, σκεφτείτε τις επιθυμίες και πού θα σας οδηγήσουν αυτές. Τι βρίσκεται μπροστά σας και τι θα πάρετε μαζί σας; Εμείς βιαζόμαστε, τρέχουμε καθ όλη τη διάρκεια της ζωής μας· δεν έχουμε ούτε καν συνείδηση του τι κάνουμε τις περισσότερες φορές. Λοιπόν ο Διδάσκαλος μάς συμβουλεύει να χειριζόμαστε όλες μας τις υποθέσεις με ηρεμία και γαλήνη- τότε θα έχετε μια ευκαιρία να φτάσετε στο *Trigun-atit* (πέρα από τις τρεις ιδιότητες). Και μετά να πάτε πέρα από αυτό. Ο Θεός Krishna, στο φημισμένο *Bhagavad Gita,* είπε στον Arjuna, *Ω Arjuna, πήγαινε πέρα από τις τρεις gunas.* Αν δεν πάτε πέρα, θα συνεχίσετε να πηγαίνετε και να έρχεστε γύρω τριγύρω στην Rind, And και Brahmand.*

Μην επιτρέψετε στην επιθυμία, τη λαγνεία, την
υπερηφάνεια, την άπληστε ία, τη μοχθηρία και
την προσκόλληση να είναι μέσα στο νου σας.

Για να πάμε πιο βαθιά μέσα στο θέμα, τι αποτελεί την επιθυμία; *Ολες οι συλλήψεις του νου είναι επιθυμίες.* Λοιπόν, να είσαστε χωρίς επιθυμίες. Θα έχετε προσέξει ότι όταν ένα εμπόδιο σταθεί στην εκπλήρωση της επιθυμίας σας, έρχεται ο θυμός. Μετά υπάρχει η υπερηφάνεια - «Εγώ πρέπει να έχω αυτό (ή να κάνω αυτό), αλλιώς θα μειωθώ στα μάτια των άλλων». Μπορεί κανείς να πει ότι η υπερηφάνεια είναι η βάση όλων των αμαρτιών, γιατί μετατρέπεται σε εγωισμό. Αυτός μας συνιστά να αποβάλλουμε τη δυστροπία και το πείσμα. Πάντα, ακόμη και αν είσαστε σίγουροι να ακούτε και τη γνώμη των άλλων - μπορεί να βρείτε ότι αυτό που λένε είναι σωστό. Η δυστροπία περιορίζει τον άνθρωπο ακόμη περισσότερο' δεν αφήνει χώρο για διεύρυνση. Για παράδειγμα, η δογματική γνώση από τα βιβλία, που μπορεί να είναι σωστή ή λάθος, πρέπει να αποβληθεί. Εξυπακούεται ότι όλες οι προσκολλήσεις πρέπει να κοπούν -πρέπει να τελειώσετε το πάρε δώσε- πρέπει να αφήσετε το σώμα και το περιβάλλον του.

* Φυσικό, Αστρικό και Αιτιατό επίπεδο.

Αν ένα εμπόδιο μπει ανάμεσα σε σας και τις επιθυμίες σας, αυτές γίνονται ακόμη πιο δυνατές. Βάλετε ένα μεγάλο βράχο στη μέση ενός ποταμού που τρέχει με ορμή και θα δημιουργήσετε δύο πράγματα, αφρό και κρότο. Όταν ένας άνθρωπος είναι θυμωμένος, δεν μπορεί να μιλήσει ήρεμα και τελικά βγαίνουν αφροί από το στόμα του. Αν πάρετε το πράγμα που επιθυμείτε, αυτό μετατρέπεται σε προσκόλληση. Υπάρχει μόνο μια θεραπεία για όλα αυτά: *Μόνο αφού δείτε τον αληθινό σας εαυτό, μπορείτε να πραγματοποιήσετε τον Κύριο.* Και τώρα, θα πάρουμε κάποιον άλλο στίχο για το Basakh :*

Πώς μπορεί το Basakh να φέρει ικανοποίηση
Σ' αυτόν που είναι χωρισμένος από την αγάπη του;

Η φυσική κλίση της ψυχής είναι να επιστρέφει στο Θεό. Αν μπορούσε μόνο να αποσυρθεί από τα εξωτερικά θέλγητρα, η αυτόματη πορεία της θα ήταν κατευθείαν προς το Θεό. Είναι δυνατόν να αποσυρθούμε; *Ο Διδάσκαλος έχει βάλει το σπίτι σας κάτω από έλεγχο και σας έχει κάνει τον κύριό του.* Επιπλέον, *Δέκα υπηρέτες μου έδωσε ο Κύριός μου.* Πέντε χοντρές και πέντε λεπτές [αστρικές] αισθήσεις έρχονται κάτω από τον έλεγχό μας, μέσω της χάρης του Διδασκάλου. Μέχρι τώρα η ψυχή ήταν κάτω από τον έλεγχο του νου και των αισθήσεων και δεν έχει δει ποτέ τον Αγαπημένο - πώς μπορεί να χαίρεται και να είναι ικανοποιημένη; Η μεγαλύτερη επιθυμία αυτού που αγαπά είναι να είναι με τον Αγαπημένο του, πώς μπορεί να περάσει κανείς όλη του τη ζωή χωρισμένος απ' Αυτόν; Πώς τον ξεχνούμε Εκείνον;

Όταν έγινε ο χωρισμός από το Θεό, η απατηλότητα
κατάπιε τα πάντα.

Φαίνεται σαν να άφησε η απατηλότητα όλες τις άλλες εργασίες για να γαντζωθεί επάνω μας. Το άλλο όνομα της απατηλότητας είναι λησμονιά. *Ολόκληρος ο κόσμος κοιμάται μέσα στην προσκόλληση και στη λησμονιά˙ πείτε μου, πότε θα*

* 0 Διδάσκαλος τώρα παίρνει έναν άλλο ύμνο, αυτή τη φορά έναν ύμνο του Διόάσκαλου Arjan.

φύγει αυτή η απατηλότητα; Αν ο Ένας τον οποίο έχουμε ξεχάσει έρθει μπροστά μας, δεν θα αφυπνιστεί αυτή η έμφυτη αγάπη μέσα μας; Είναι μια ιστορία που σπαράζει την καρδιά, γιατί όλη η συγκομιδή είναι έτοιμη- σεις έχετε το φυσικό σώμα, μετά από ένα μεγάλο αγώνα - αλλά είσαστε αποκομμένοι από τον Αγαπημένο και δεν μπορείτε να απολαύσετε τους καρπούς της συγκομιδής.

Γ'ιοι, οικογένεια, πλούτη, τίποτα δεν είναι μαζί σας
Μόνο ο Αθάνατος Θεός.

Έχουμε ενωθεί με την οικογένειά μας και τους συγγ.ενείς μας με το θέλημα του Θεού και του prarabdh* κάρμα και πρέπει να δεχόμαστε τις καταστάσεις με χαρά. Μόνο αυτός που αληθινά γνωρίζει, *θεληματικά* πληρώνει τα χρέη του στη ζωή του. Ποιος ξέρει πόσες δυσκολίες οφείλονται στα απλήρωτα χρέη μας; *Πώς μπορώ να πω ποιος είναι ο φίλος μου μέσα σ' αυτό τον κόσμο; Όλη η αγάπη είναι ένα ψέμα και όλοι ζητούν τη δική τους ευτυχία -εχθροίκαι φίλοι.* Μόνο ο Θεός θα παραμείνει μαζί σας στο τέλος- Αυτός που είναι ο αληθινός σύντροφος της ψυχής μας. Οποιοσδήποτε έχει στρέψει το πρόσωπό του προς Αυτόν θα γυρίσει στην αγκαλιά Του. Αυτός που αγαπά τον κόσμο θα επιστρέψει στον κόσμο. Μπορεί να είναι αγάπη γι αυτό τον κόσμο ή για τον άλλο, αλλά θα συνεχίσει να γυρίζει γύρω γύρω στο φυσικό, αστρικό και αιπατό επίπεδο.

Ολη αυτή η απατηλή και χωρίς έννοιας εργασία
παίρνει το χρόνο μου.

Είναι καλό το να εργάζεται κανείς και πρέπει να εργάζεται με όλη την καρδιά του και μετά να το ξεχνάει. Με το να συνεχίζει κανείς να ενδιαφέρεται για άπειρα μικροπράγματα κατασπαταλά την προσοχή του. Αυτό προξενεί επιπλέον μπέρδεμα μέσα σε προσκολλήσεις και οπουδήποτε είναι η σκέψη σας, εκεί θα είσαστε κι εσείς. Να συνδεθείτε με τον αθάνατο Κύριο- όλα τα άλλα αλλάζουν και δεν είναι αιώνια.

* Το κάρμα της μοίρας.

Αν δεν έχουμε ακόμη συνδεθεί με Αυτόν και είμαστε ένας αληθινός αναζητητής, πρέπει να προσευχόμαστε: «Ω Κύριε, η προσοχή μου είναι προσκολλημένη σ' αυτή τη φθαρτή ύλη, πώς μπορώ εγώ να έχω μια επαφή μαζί Σου που είσαι αθάνατος;»

Χωρίς το Naam [ή Λόγο] του Κυρίου, το μέλλον είναι χαμένο. Χωρίς μια σύνδεση μ Αυτόν που συντηρεί τα πάντα, η ζωή μας είναι χαμένη· τίποτα δεν παραμένει παρά η προετοιμασία για να επιστρέφουμε ξανά στο πεδίο της μάχης. *Τι θα ωφεληθεί ο άνθρωπος, αν κερδίσει ολόκληρο τον κόσμο και χάσει την ψυχή του;*

Ένας σοφός άνθρωπος είναι αυτός που εργάζεται προνοητικά, αλλά δυστυχώς οι περισσότεροι άνθρωποι ποτέ δεν σκέπτονται τα αιώνια πράγματα[1] αυτό που είναι στιγμιαίο γίνεται ο Θεός τους και η ζωή τους.

Ξεχνώντας το Θεό, έχετε χάσει τη ζωή σας-
Χωρίς Αυτόν, δεν έχετε κανέναν.

Προστατέψετε με την ίδια σας τη ζωή αυτό τον πλούτο που σας έχει δοθεί. *Συναντώντας τον Άγιο Διδάσκαλο, πάρετε και διατηρήσετε το αληθινό Naam [ή Λόγο],* Αυτό είναι ένα δώρο που θα παραμείνει και στους δύο κόσμους - κι εδώ και μετέπειτα.

Αυτοί που κάθονται στα πόδια του Αγαπημένου,
Ακόμη και η δίκιά τους συντροφιά είναι αγνή.

Αυτοί που ζουν μέσα στον κόσμο, αλλά έχουν κάνει το σπίτι τους ένα ερημικό δάσος - έχουν γίνει ένα με τον Κύριο - ακόμη και το να κρυφακούσει κανείς να μιλούν γι' αυτούς θα φέρει ευτυχία. Πηγαίνετε και ψάξετε, ώσπου να βρείτε μια τέτοια προσωπικότητα. Μόνο με την καθοδήγησή του μπορούμε να πραγματοποιήσουμε το Θεό αυτό είναι φυσικό.

Ο Nanak σε ικετεύει, ω Κύριε, είθε κι εμείς να
σε συναντήσουμε.

Οι αληθινές προσευχές πάντα γίνονται δεκτές, γιατί οτιδή-

ποτέ έρχεται μέσα απ' τα βάθη της καρδιάς χαρίζεται από τον Κύριο. Στο Gurbani, λέει, *Ο Φιλεύσπλαχνος Πατέρας έχει δώσει αυτή τη διαταγή: Ό, τι ζητήσει το παιδί αυτό θα του δοθεί.* Στο Κοράνιο λέει, *Ο, τιδήποτε θέλει ο άνθρωπος, εγώ θα του το δώσω.*

Το Basakh θα είναι θαυμάσιο, αν εμείς μόνο
μπορούμε να συναντήσουμε τον Άγιο Διδάσκαλο.

0 μήνας του Basakh, η αρχή της νέας ζωής, μπορεί να εκπληρωθεί αν συναντήσουμε αυτόν που έχει πραγματοποιήσει τον Κύριο. Αλλά υπάρχουν δύο ειδών συναντήσεις: η μια είναι εξωτερική και η άλλη είναι το να γίνει η καρδιά δεκτική: *Με ένα αληθινό darshan* όλες οι αμαρτίες συγχωρούνται.* Όλη η εργασία μας μπορεί να γίνει συναντώντας ένα Διδάσκαλο.

Αυτοί που διαλογίζονται πάνω στο Naam (ή Λόγο),
η εργασίας τους θα έχει επιτυχία,
Αυτοί που έχουν τον Τέλειο Διδάσκαλο, θα δοξαστούν
στο σπίτι του Θεού-
Αυτοί που είναι στα πόδια Του θα βρουν αιώνια
ευτυχία, και θα διασχίσουν τον ωκεανό της ζωής.
Κανένα δηλητήριο δεν μπορεί να επιδράσει
αυτούς που αναπτύσουν αγάπη και αφοσίωση-
Όλα τα φθαρτά εξαφανίζονται, όλη η δυαδικότητα
φεύγει, όταν έχει κανείς λάβει την Αλήθεια.
Αυτοί που λατρεύουν Αυτόν που είναι πέρα από τον
Brahm, γίνονται ένα μέσα στη μακαριότητά Του.
Εκείνος ο μήνας είναι ευλογημένος, που κατά τη
διάρκειά του ο Κύριος δίνει το έλεος του,
Ο Nanak επιθυμεί μόνο ένα δώρο: μέσω του
ελέους Σου να έχω τη darshan Σου.

Αφού έχουμε πάρει την ανθρώπινη μορφή, δεν πρέπει να ζητάμε παρά μόνο ένα πράγμα: να μπορέσουμε να Τον δού-

* Darshan = όταν η ματιά του Διδασκάλου συναντήσει τη ματιά του μαθητή, ή το αντίθετο.

με. Αυτό πρέπει να είναι το ιδανικό μας και ο σκοπός μας στη ζωή. Σήμερα είναι το Basakhi, αλλά καταλαβαίνετε τι κάνετε; Να είσαστε οι λάτρες του Ζωντανού Φωτός - να γίνετε οι σκλάβοι του. Μην προσκολληθείτε σε τίποτα άλλο, γιατί τα πάντα αλλάζουν. Αυτός μέσα στον οποίο αυτό το Φως είναι εκδηλωμένο, δίνει Φως σ ολόκληρο τον κόσμο. Η Αλήθεια είναι Μία και αν και η Αλήθεια είναι πάνω απ' όλα, όμως το να ζει κανείς αληθινά είναι πάνω από την Αλήθεια. Ο Διδάσκαλος Arjan έχει δώσει ένα θαυμάσιο πρόγραμμα σ' εμάς και σαν συμπέρασμα λέει ότι ο μήνας στον οποίο εμείς πραγματοποιούμε τον Κύριο θα είναι αληθινά ευλογημένος.

Για τον Συγγραφέα

Ο Sant Kirpal Singh Ji Maharaj διορίστηκε από τον Hajur Baba Sawan Singh Ji να συνεχίσει την πνευματική εργασία μετά από αυτόν. Ο Sant Kirpal Singh Ji ήταν καλά κατηρτισμένος στη συγκριτική μελέτη των θρησκειών. Έχοντας την ικανότητα να κάνει εύκολα νοητά τα διδάγματα από τους ανθρώπους της Δύσης, παρουσίασε τήν πνευματικότητα σαν επιστήμη - μια επιστήμη που μπορούσε να ασκηθεί σαν ένα πείραμα μέσα στο εργαστήριο του ανθρώπινου σώματος.

Έκανε τρεις παγκόσμιες περιοδείες διαδίδοντας τα διδάγματα της Επιστήμης της Πνευματικότητας και στη Δύση.

Εκτός από του να διδάσκει στους ανθρώπους την τέχνη του διαλογισμού, ο Sant Kirpal Singh Ji αφιέρωσε επίσης τον εαυτό του στο να προωθήσει την ενότητα των ανθρώπων και την παγκόσμια ειρήνη. Το 1956 έδωσε την εναρκτήριο ομιλία στη Ninth General Session της UNESCO που έγινε στο Νέο Δελχί στην Ινδία και εξελέγη παμψηφή πρόεδρος των Παγκοσμίων Συνεδρίων της Ενότητας των Θρησκειών που έγιναν το 1957, 1960,1965 και 1970. Αυτά τα συνέδρια έφεραν μαζί τις κεφαλές των διαφόρων θρησκειών για να καταλάβουν ο ένας τον άλλον μέσα σε ένα πνεύμα αγάπης και σεβασμού.

Το 1969 έκανε το Manav Kendra, ένα κέντρο για να βοηθήσει τους ανθρώπους να αναπτυχθούν φυσικών, νοητικών και πνευματικών, ενώ εξυπηρετούν την ανθρωπότητα και το περιβάλλον.

Το 1974 ο Sant Kirpal Singh Ji απεφάσισε να καλέσει ένα συνέδριο που να έχει σαν σκοπό να ενώσει τους ανθρώπους όχι μόνο στο επίπεδο της θρησκείας αλλά και στο επίπεδο του ανθρώπου. Έτσι το Φεβρουάριο του 1974 συγκάλεσε στο Δελχί το πρώτο Συνέδριο για την Ενότητα του Ανθρώπου (που τώρα ονομάζεται Συνέδριο της Ανθρώπινης Ενότη-

τας). Σ' αυτό κάθησαν μαζί και οι θεϊστές και οι άθεοι σαν μια οικογένεια του Θεού. Αυτός δίδαξε ότι ο Θεός είναι ένας αν και μπορεί να καλείται με διαφορετικά ονόματα στις διάφορες χώρες και στις διάφορες θρησκείες.

Έγραψε πάρα πολλά βιβλία τα οποία ενέπνευσαν τους ανθρώπους να αναπτυχθούν πνευματικά.

Η εργασία του αναγνωρίστηκε από πολυάριθμους θρησκευτικούς, πολιτικούς και κοινωνικούς ηγέτες. Το 1964 ο Sant Kirpal Singh Ji ήταν ο πρώτος μη Χριστιανός που τιμήθηκε με το παράσημο του Αγίου Ιωάννου των Ιπποτών του Τάγματος της Μάλτας. Στις περιοδείες του συναντήθηκε με τον Πάπα Παύλο VI στη Ρώμη και αντάλλαξαν ιδέες πάνω στην παγκόσμια ειρήνη. Επίσης συναντήθηκε με τον Μεγάλο Δούκα του Oldenburg, τον Αρχιεπίσκοπο της Ρωμαιοκαθολικής Εκκλησίας, τον Πρωθυπουργό Lemass της Ιρλανδίας, τον Πρόεδρο De Valera της Ιρλανδίας και τον Κυβερνήτη της Massachussetts.

Επίσης και στην Ινδία συναντήθηκε με τον Jawaharlal Nehru και τον Lai Bahadur Shastri που ήταν οι πρώτοι κατά σειρά πρωθυπουργοί της Ινδίας καθώς και με τον Dr. Rajendra Prasadi, Dr. S. Radhakrishnan και τον Dr. Zakir Husein που ήταν οι τρεις πρώτοι κατά σειρά πρόεδροι της Ινδίας.

Συναντήθηκε επίσης πολλές φορές και με την Indira Ghandhi.

Το 1974 ο Sant Kirpal Singh Ji μίλησε στο Ινδικό Κοινοβούλιο και έδωσε το μήνυμά του της Ειρήνης και της Ελπίδας για το μέλλον της ανθρωπότητας.

Σήμερα ο Sant Kirpal Singh Ji είναι αναγνωρισμένος σε όλο τον κόσμο σαν τον πατέρα των Συνεδρίων της Ανθρώπινης Ενότητας και οι άνθρωποι συνεχίζουν να τον τιμούν γιατί έβαλε τη βάση της ειρήνης και της ενότητας.

Για τη Sawan Kirpal Ruhani Mission: Επιστήμη της Πνευματικότητας

Η Sawan Kirpal Ruhani Mission -Επιστήμη της Πνευματικότητας- είναι ένας αφιλοκερδής οργανισμός αφιερωμένος στο να μεταδίδει στους αναζητητές της αλήθειας τα διδάγματα του Sant Rajinder Singh Ji Maharaj, του Sant Darshan Singh Ji Maharaj, του Sant Kirpal Singh Ji Maharaj, του Hazur Baba Sawan Singh Ji Maharaj και των Διδασκάλων που προηγήθηκαν. Οι αναζητητές διδάσκονται την επιστήμη του διαλογισμού με την οποία έχουν την εμπειρία του εσωτερικού Φωτός και Ήχου, υψώνονται πάνω από τη σωματική συνειδητότητα, υπερβαίνουν τις ανώτερες πνευματικές·περιοχές και, τελικά, αποκτούν την Αυτογνωσία και τη Θεογνωσία. Η Επιστήμη της Πνευματικότητας, που τα κεντρικά της γραφεία είναι στο Kirpal Ashram στο Δελχί της Ινδίας, έχει 800 κέντρα σε πάνω από σαράντα χώρες. Οι αναζητητές και οι σπουδαστές μπορούν να επισκεφθούν τον Sant Rajinder Singh Ji Maharaj στο Kirpal Ashram για καθοδήγηση στο διαλογισμό, για μύηση και για να ακούσουν τις ομιλίες του, ή μπορούν να τον συναντήσουν στις συχνές περιοδείες του σε όλο τον κόσμο. Υπάρχουν, επίσης, βιβλία, περιοδικά και άλλα έγγραφα μεταφρασμένα σε περισσότερες από πενήντα γλώσσες, καθώς και κασέτες και βιντεοκασέτες πάνω στην πνευματικότητα.

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

https://www.sos.org/el

Hazur Baba Sawan Singh Ji Maharaj (1858-1948): Έκανε τη Surat Shabd Yoga, που ήταν εφικτή για λίγους, να γίνει προσιτή σε όλη την ανθρωπότητα. Προφήτεψε ένα μεγάλο πνευματικό ξύπνημα.

Sant Kirpal Singh Ji Maharaj (1894-1974): Παρουσίασε τα διδάγματα των Διδασκάλων σαν μια τέλεια επιστήμη. Με τρεις περιοδείες σε όλο τον κόσμο και βιβλία που καλύπτουν ολόκληρο τον τομέα της πνευματικότητας, έφερε το μήνυμα της ελπίδας σε κάθε γωνιά της γης. Το 1974, όταν άρχισε το πρώτο Συνέδριο για την Ενότητα του Ανθρώπου, είπε πως η χρυσή εποχή της πνευματικότητας έχει ανατείλει.

Sant Darshan Singh Ji Maharaj (1921-1989): Στη δεκαπεντάχρονη αποστολή του, εγκαθίδρυσε τη Sawan Kirpal Ruhani Mission - Επιστήμη της Πνευματικότητας με 50 κέντρα σε πάνω από σαράντα χώρες και βιβλία που έχουν εξηγηθεί σε περισσότερες από πενήντα γλώσσες. Ήταν ένας φημισμένος μύστης ποιητής και πήρε δύο Βραβεία της Ουρδικής Ακαδημίας για τα ποιήματά του.

Εξήγησε την πνευματικότητα σαν ένα μονοπάτι «θετικού μυστικισμού», στο οποίο επιδιώκοντας κανείς τον πνευματικό του στόχο, ενώ εκτελεί τις εγκόσμιός του υπευθυνότητες, συμβάλλει θετικά στην κοινωνία του και γενικά στον κόσμο. Προτού να αφήσει το γήινο επίπεδο, στις 30 Μαΐου **1989,** ο Sant Darshan Singh Ji εμπιστεύθηκε την πνευματική του εργασία στον Sant Rajinder Singh Ji.

Sant Rajinder Singh Ji Maharaj (1946-): Συγκάλεσε το Πρώτο Διεθνές Συνέδριο για την Ολοκλήρωση του Ανθρώπου και το Πρώτο Παγκόσμιο Συνέδριο για το Μυστικισμό, τα οποία συνεχίζει να κάνει κάθε χρόνο. Έλαβε πολλές τιμές και επαίνους για την εργασία του για την επίτευξη της εσωτερικής και εξωτερικής ειρήνης μέσω του διαλογισμού.

Αν δεν έρθουμε σε επαφή με την Πραγματικότητα, ενδιαφερόμαστε μόνο για το σκιερό μέρος της ύπαρξής μας και δεν γνωρίζουμε τι βρίσκεται πίσω από αυτό. Ακόμη και απ' αυτό το σκιερό παρελθόν, η γνώση μας καθώς έρχεται μέσω ενός ατελούς μέσου που είναι οι αισθήσεις μας, είναι πολύ ρηχή και επιφανειακή, καθώς αγγίζει μόνο τα κρόσια του προβαλλόμενου εαυτού μας πάνω στην οθόνη της ζωής.

Κιρπάλ Σινγκ

ΚΙΡΠΑΛ ΣΙΝΓΚ ΔΙΑΛΟΓΙΣΜΟΣ ΣΤΗ ΓΑΛΗΝΗ ΤΗΣ ΝΥΚΤΑΣ